

Giới thiệu Cảnh Hi Vương Phi

Truyện Cảnh Hi Vương Phi của tác giả Thiên Tử Khả Lam là tác phẩm xuyên không hấp dẫn khán giả bởi những bất ngờ trong các tình huống mà tác giả đã tỉ mỉ xây dựng.

Ngọc Từ Tuyền là người nổi nghiệp của bang phái, cũng là người nổi nghiệp tập đoàn có khối tài sản kếch sù. Nàng sống ở thế kỷ hai mốt, so với Kha Nam còn vang danh trinh thám.

Trong một lần đi máy bay, nàng gặp tai nạn xuyên không về một thế giới khác, từ một tiểu thư đài các, ăn sung mặc sướng, nay lại phải chịu cảnh này. Rồi nàng sẽ sống ra sao, có còn giữ được cốt cách của một tiểu thư giàu có.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: giới thiệu

Nàng : Ngọc Băng Tuyền (chính là Ngọc Từ Tuyền ở thế giới bên kia do xuyên không mà tới). Nơi nàng đến lại là một vương triều lạ không có trong lịch sử nào:

Ngọc Thiên vương triều. Là nhi nữ của tam phẩm Thừa tướng Ngọc Cẩm Trình. Ngọc Cẩm Trình căn bản không phải họ Ngọc, nguyên là họ Phương, song là người đức cao vọng trọng, bị hoàng đế Ngọc Thiên Vương Triều- Ngọc Li ban thưởng cho họ “Ngọc”.

Có hai ca ca là :

Đại ca: Ngọc Băng Hàn là phú thương đệ nhất của Ngọc Thiên Vương Triều

Nhị Ca: Ngọc Băng Tuyền là đệ nhất cao thủ giang hồ

Chàng : Ngọc Cảnh Chi – Cảnh Hi Vương Gia của Ngọc Thiên Vương Triều, Cửu đệ của đương kim hoàng đế Ngọc Li

Là đại tướng quân của vương triều, chiến công lẫy lừng, làm quân đội man di mới nghe tên đã sợ mất mật, góp công làm nên Ngọc Thiên Vương triều

Vương triều 30 năm hòa bình, trong triều uy tín cực cao

Bất quá, chàng đã 24 tuổi mà chưa cưới vợ, dân chúng Ngọc Thiên đồn đại rằng vị Cảnh Hi Vương gia đoạn tay áo

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: xuyên qua ??

Do có người nhờ, chuyện bắt cóc dĩ của Ngọc Long bang và tập đoàn tài chính Ngọc Thiên, đến Hàn Quốc thăm dò một vụ án mạng, nàng căn bản không nghĩ đi, bởi vì Ngọc Long bang gần đây bận thu phục các tiểu bang phái, hơn nữa tập đoàn Ngọc Thiên cũng bẽ bộn nhiều việc. Nhưng mà Danny- nhân viên cấp dưới càng ngày càng xuất thần nhập hóa !

Hắn là cấp dưới, thân là cấp trên chỉ có thể chạy xuống tìm hiểu vụ án. Kì thật, nàng vẫn có nhiều tâm tư, bởi vì nghe nói Tập Đoàn Cảnh Sát Liên Bang đã muốn nhúng tay vào việc này một tuần, văn bản đồng ý cũng không có, cho nên Danny chỉ có thể chạy tới tìm nàng. Ngọc Từ Tuyền- trinh thám lợi hại đã ra tay đương nhiên thành công.

Không phải vấn đề danh dự, chính là nàng đối với tất cả đều rất ngạc nhiên, việc càng khó thì nàng càng kiên trì. Nhất tưởng có câu đồ cho nàng đoán, trong mắt lộ cả kim quang!

Ngồi ở khoang hạng nhất a~ ...thật đúng là thanh tịnh, nàng đang uống cà phê của tiếp viên hàng không mang đến, đột nhiên cảm thấy một chấn động

mãnh liệt. Động đất ? Không đúng không đúng, đây là ở trên trời, động đất cũng không đến nơi này được.

Kìa đây là.. A———— không thể nào! Máy bay rui ro ? chuyện không hay ho này sao rơi trên đầu nàng ??

Oanh- long -long...” Bên tai một trận lại một trận nổ, cho dù không dám tin tưởng, sự thật chính là sự thật.

Anh tài a~..ta Ngọc Từ Tuyền, thật sự chết sớm vậy sao >o

” Năm 2010 * nguyệt * ngày, chuyến bay Chicago mang tên F608 gặp rui ro, hành khách cùng nhân viên công tác không ai may mắn thoát khỏi. Ngọc Từ Tuyền Tiểu thư người kế nghiệp duy nhất của tập đoàn tài chính Ngọc Thiên cũng gặp rui ro..” Tin tức phi cơ gặp sự cố rất nhanh được loan báo..

....

Ách..đau quá... ” Nàng liều mạng mở mắt ra, đau đầu quá a~...ta đang ở nơi nào ??? Chết rồi sao ?? Nhưng là chết yếu (chết sớm)!

Người còn có cảm giác sao, ta hiện tại toàn thân đều đau đến muốn chết a~! Đây là bệnh viện ? Không đúng a~! Bệnh viện là toàn màu trắng kia mà !o_0 Nơi này...! Nàng đánh mắt nhìn một chút bốn phía, trang sức nơi này đều mang hương cổ, sắc cổ, một trận mùi hương bay qua, giúp đỡ được một chút khuôn giường...Ách, là đào mộc. Theo thời gian còn truyền đến hoa văn , chất liệu mịn màng, đây là công trình điêu khắc kì công!

Ta còn sống ?? bất đắc dĩ lấy tay dấm vào đầu, rốt cuộc sau khi máy bay rui ro đã xảy ra chuyện gì a~.. Muốn cho mình tự thanh tỉnh một chút, rồi để ý trên người thấy quần áo đúng bằng lụa sa tanh, ta hết chỗ nói rồi... Không dám tin lại đánh mắt khắp bốn phía, nhìn xem quần áo chính mình, nàng bất đắc dĩ hưng phấn nhận rõ một chuyện thật : Nơi này là cổ đại!

Đây không giống như thế kỷ 21! a~ không thể nào! ta không sẽ...sẽ không quá may mắn chứ..? Những chuyện như vậy chỉ có ở trong tiểu thuyết mà thôi! Thế sao lại xuất hiện ở trên người ta, mạng của ta liền tốt như vậy mãi sao..?? Không tin được rằng lần này xuyên qua lại xa hoa liệt xa! (@Gà: bà này biết xuyên qua vì ở công ty và bang làm việc có nhiều thời điểm nhảm chán, thường thường lên trên mạng đọc tiểu thuyết, hi hi ! @July : nàng nhảm chán, nàng không có việc gì làm ? Ngọc Thiên công đi là một tập đoàn thế giới lớn, người kế thừa lại có thời gian nhàn rỗi xem tiểu thuyết ?? @Gà: Ai nha! công ty về điểm này, một hồi liền làm tốt !!!)

Ta có phải hay không nằm mơ, dù sao loại chuyện tốt này cũng không đến phiên ta! kế tiếp ta là nhân vật chính của tiểu thuyết xuyên qua (@@), đều là một sự kiện, thì phải là... khép lại đuôi mình! a~ rất đau! không phải nằm mơ nha, đây là thật sự, ta xuyên qua!

Ha ha!! Ta giống người bệnh thần kinh đang nổi điên !! Thật là đáng thương...!!

Danny! chuyện người nhờ ta, ta làm không được! Bất quá không thể trách ta được ! Hi hi, về cái vụ án kia, người cũng có thể thỉnh một vị anh minh khác!

Về sau sẽ thế nào đây ?? Xuyên qua nữ chủ đào hoa đều đặc biệt tốt ai ! Không biết ta có thể hay không gặp gỡ một hai đóa hoa đào(người đẹp “chai” đây ạ !) hi hi...hi hi

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Người thân

Trời ơi !!! Đang lúc nàng nổi điên, một thanh âm vang lên, ngay lúc đó vừa sợ lại nghe thanh âm nữ hài tử nói chuyện :” Tiểu .... Tiểu thư....Người tình ??? Ta... Ta cái này... Đem lão gia cùng phu nhân mời đến...!!!

Căn cứ nhiều năm kinh nghiệm nhìn người, ta liền xác định đây là một tiểu nha hoàn, ha ha! Bây giờ ta nên làm cái gì đây >__

Nàng vội vàng nằm lại trên giường đắp chăn, cửa nghe một tiếng ” Chi nha ” liền mở, nàng vội vàng nhắm hai mắt lại, theo sau vang lên tiếng bước chân nhỏ, nàng cẩn thận nghe, đại khái có bốn năm cá nhân trái phải, đây là cổ đại, không ngoại trừ có võ công cao thủ, có thể đi đường không tiếng động.

” Tuyền nhi...Tuyền nhi... Người tình? ” Mang theo tiếng khóc nức nở của một giọng nữ vang lên :” Đứng lên nhìn xem nương a~! ” nga ! nguyên tới là nương a! Ách, tên giống nhau ! Tuyền nhi..có phải hay không cũng kêu Ngọc Từ Tuyền.

Nàng thật ” Suy Yếu” mở mắt ra.. ” Người là ...???” ha ha! Tục a~ Không nghĩ tới cảm giác tục khó dần nổi.

Úc! hôm nay cũng thật sự dùng tới! Bất quá người tự xưng là nương của ta thật đúng là xinh đẹp. Tuy rằng nhìn qua tuổi không nhỏ, nhưng là dung mạo rất là xinh đẹp, nàng tuổi trẻ nhất định là đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành!

“Cái gì ? Ngươi không biết nương sao ? Tuyền nhi ~ lão gia ! Vậy phải làm sao bây giờ ? Tuyền nhi sao lại có thể như vậy ? Nàng không nhớ rõ ta !”
Người tự xưng là nương đối đầu với lão gia khóc kể , nàng vừa thấy

Oa! đây là một người nha a~! Lão gia! Không phải ” Cha” ta sao ? Như vậy tuổi còn trẻ a~! Còn phong độ như vậy!

“Tuyền nhi! Ngươi ngay cả phụ thân cũng không nhận ra sao?” Lão cha phong độ cũng bước nhanh đến nàng ngay phí trước cửa sổ, tiểu nha hoàn nâng nàng ngồi dậy, nhìn về phía sau, có hai người trẻ tuổi, thần thái dễ nhìn thực lo lắng.

Đứng ở nơi đó...

Nàng tiếp tục giả ngu.

” Ngươi là ai ?? Tuyền nhi. ...Là ai ??? Là ta sao ?” Nàng chớp chớp đôi mắt đáng yêu.

” A! Tại sao lại có thể như vậy!? Tuyền nhi. Mau! Mau nhìn xem muội muội ngươi, nhìn xem nàng làm sao vậy. Như thế nào....Như thế nào không nhận thức!” Soái lão cha về mặt lo lắng đối 2 cái thân ảnh dễ nhìn đằng sau.

Muội muội? kia chính là ca ca của ta! Ai~ hảo đáng tiếc nha, dễ nhìn như vậy thế nào lại là ca ca ta >O

Hoa đào của ta !~ bắt quá hoàn hảo, còn một người nữa, mong hấn không phải ca ca ta T_T

Cái kia dễ nhìn đi đến phía trước cửa sổ :” Đến ! muội muội, đưa tay cho Nhị ca bắt mạch!” Nàng ngoan ngoãn vươn tay, rõ ràng cảm thấy tay Nhị ca chỉ rung một chút :” Muội muội! thân thể đại bệnh đã nhẹ bớt, khôi phục tốt lắm, chính là vết thương ở đầu thực nghiêm trọng, cho nên mất trí nhớ “

“Kia có thể trị được không ? ” Soái lão cha sốt ruột hỏi.

Nhị ca lắc đầu thờ dãi :” Chỉ có thể nhìn muội muội chính mình khôi phục lại. Tạm thời. ....ta không có phương pháp cứu chữa ! “

” A..như thế nào bệnh tình lại nghiêm trọng vậy! Nhị đệ là thiên hạ đệ nhất thần y, ngay cả ngươi cũng không có phương pháp, thế muội muội làm sao bây giờ!” Một nữ nam khác nói.

Thần y! Thiên hạ đệ nhất thần y! Oa~ có thể hay không rất phong độ! Nàng bắt quá cũng chỉ mới là Thế giới đệ nhất trinh thám mà thôi..! Ách.. còn có đệ nhất thừa kế hắc bang thế giới, người duy nhất nối nghiệp tập đoàn tài chính....Hi Hi..Ta so với hấn còn lợi hại hơn (@Gà: tự sướng thấy ón! @July: * __*)

Nhưng mà a~ , lại là bị kịch có phải hay không ? Đó lại là ca của nàng, thế giới này thừa thừa nữ nam ai! Nhưng không phải cha lại là ca của ta T_T có phải hay không chính là như vậy. Mặt nàng thất vọng mà suy sụp >o

“Muội muội, đừng lo lắng! Nhị ca nhất định sẽ có biện pháp giúp ngươi hồi phục trí nhớ !” Nhị ca về mặt kiên định nói.

Ha ha! Ta cũng không có lo lắng a! Khôi phục cái đầu a! Ta vốn cái gì cũng không biết, thì làm sao mà khôi phục trí nhớ (ngu) ! Đương nhiên là ngã lại chính mình, chỉ có thể ” Suy yếu” mà gật gật đầu.

“Tốt lắm ! Tuyền nhi cũng mệt mỏi, hảo hảo nghỉ ngơi đi! Chúng ta đều đi ra ngoài! Lệ Nhi hảo hảo chiếu cố tiểu thư ! ” Soái lão cha giúp đỡ nương đi ra ngoài.

” Vâng ! Lão gia” Nguyên lai này là của tiểu nha hoàn Lệ Nhi.

” Lệ nhi! Tỷ nữa ta kê phương thuốc! Kêu hạ nhân mang lại đây! Ngươi đưa cho tiểu thư uống ” Nhị ca dặn nói.

” Vâng! Nhị thiếu gia” tiểu nha đầu Lệ nhi thật rất nghe lời. Bất quá bọn nha hoàn thời cổ đại đều như vậy nha .

Ăn..Uống thuốc! Không được không được, đánh chết ta cũng sẽ không ăn a! Thời này lại không có vỏ bọc đường phiền, vẫn là thuốc Đông y, khổ chết.

” Ta không cần ăn a! Ta không uống thuốc! ” Nàng thần nhiên nói, căn cứ vào thảo luận tiểu thuyết, lời này lời này ngữ khí đặc biệt có thể tha hồ lừa dối nhân. Hơn nữa ngữ khí loại này, đối với nàng mà nói cũng là thói quen, ở bang hội phải hết thấy lạnh lùng, tài năng làm cho người ta khâm phục, làm cho người sợ hãi.

” A ” Nghe được vấn đề, Nhị ca nghi vấn cùng Lệ nhi thờ dãi thanh âm kinh ngạc. Ta hướng đến nói lại, không thích có người không nghe mệnh lệnh của mình. ” Ta nói. Ta .Không. Ăn .Được” Nàng từng chữ một đem nói lại một lần nữa.

“A” Nhị ca cười khẽ ra tiếng ” Không được! Phải ăn. Lệ nhi nhất định phải làm cho tiểu thư muốn ăn được nha ! “

Hừ! >_

Chương 4: Hỏi thăm

Hiện tại nàng không biết bản thân là linh hồn hay cả thể xác đều xuyên qua đến đây, bởi vì người ở đây đều rất hảo nỡ a~, nàng nhất định phải xem chính mình lúc này là cái dạng gì, nàng nhớ xem tiểu nha hoàn vừa khi nãy kêu là.. Đúng rồi, kêu Lệ nhi.!

“Người kêu Lệ nhi, phải không?” thực ôn nhu hỏi.

“A! Tiểu thư người nhớ rõ nô tỳ? Người muốn làm cái gì? Để nô tỳ đi gọi nhị thiếu gia!”

Lệ nhi nghe đến nàng gọi tên thì cực kỳ hưng phấn mà thẳng giọng chân! Hết chỗ nói rồi... “Ta cái gì cũng chưa nhớ ra a~, chỉ là bọn họ vừa mới luôn luôn gọi người là Lệ nhi a~! Cho nên ta... Mới nãy thử gọi... chẳng lẽ người không phải kêu Lệ nhi sao?” Nàng kiên nhẫn giải thích, thật là ngu ngốc a~!

“A... Nguyên lai là như vậy a... Nô tỳ đã hiểu!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lệ nhi sụp xuống. Nhìn kỹ, kỳ thật cô gái nhỏ nhắn này trí não để ở đâu!

“Lệ nhi, người có thể hay không cho ta một mặt gương? Ta muốn nhìn xem bộ dáng của chính mình....”

“Vâng, nô tỳ đi lấy ngay!”

Đúng xã hội cũ a~! Ngay cả một hảo hảo tiểu nữ hài nhi, cả ngày cứ như vậy mà “Nô tỳ” tiếng dài tiếng ngắn. Còn không phải đây là chế độ phong kiến mà ra sao!

“Tiểu thư!” Lệ nhi cầm gương, đi nhanh đến trước mặt nàng. Nàng xem xem... cùng với thời hiện đại của nàng không sai biệt lắm, xem ra làn da so với trước đây thì tốt hơn nhiều a~ Bất quá người trong gương nhìn qua rất tiêu tụy, không có... sức sống!

Không biết đây là triều đại nào, nếu muốn về sau này không đến mức bi thảm, nàng nhất định phải nghĩ biện pháp hỏi thăm một chút hiện tại là cái tình trạng gì, thân phận của nàng là ai, sĩ nông công thương? Lòng nàng tính toán như thế nào hỏi thăm đây...

Nàng chợt nghĩ đến những tiểu thuyết xuyên qua đã đọc trước đây, trong lòng tự có chủ ý riêng.

“Lệ nhi.”

“Tiểu thư, nô tỳ đây!” Tiểu nha hoàn cung kính đứng ở trước mặt nàng.

“Người bao nhiêu tuổi? Đi theo ta bên người đã bao lâu?” [*_*] hi hi... trước mắt là như vậy đi.

“Hồi tiểu thư, nô tỳ so với tiểu thư kém hai tuổi, năm tuổi liền đi theo bên người tiểu thư, đã muốn có mười năm” Oa, đúng là cái xấu của xã hội cũ a~! Năm tuổi sẽ hầu hạ chủ tử ?! Đây không phải là ngược đãi nhi đồng sao!

“Nga, Lệ nhi, về sau người không cần phải xưng nô tỳ nữa. Ta... Này nô tỳ dài ngắn mãi, nghe rất không tự nhiên!” Nàng cười nhẹ....

“A? Nô tỳ không dám! Chủ tớ khác nhau, nô tỳ không dám lỗ mãng!” Lệ nhi vừa nghe lời nàng nói, “Bùm” Một tiếng liền quỳ gối trước. Động bất động liền quỳ a~, đập đầu a~, ta nhìn nàng mà thấy đau lòng dùm đầu gối. Ách... Ta nhất định sau này sẽ không quỳ, cho dù gặp hoàng đế ta cũng không quỳ..hử!

“Lệ nhi mau đứng lên!”

“Nô tỳ không dám đứng lên!” Ai! Ngay cả đứng lên cũng không dám, ta cũng sẽ không ăn người!

“Lệ nhi, ngay cả lời tiểu thư nói mà người cũng không nghe sao, về sau không cần luôn tự xưng là nô tỳ nữa” Ta “ Là có thể !—đây là mệnh lệnh nga!” Ta nghiêm trang nói.

“Là, nô... nga, Lệ nhi đã biết!” Ta trừng mắt nhìn liếc nàng một cái, tự khắc Lệ nhi đem cái chữ “T” kia liền nuốt đi.

“A..! Thế này mới tốt chứ.” Ta liền cười.

“Tiểu thư, người thay đổi thật nhiều!” Lệ nhi ngờ ngác nhìn mặt ta.

“Ách ?”

“Tiểu thư trước đây rất ít cười, tiểu thư cười lộ lên thật là đẹp mắt!”

“Phải không?”

“n, hơn nữa tiểu thư sau khi tỉnh lại rất là kỳ quái, không cho nô... Không cho Lệ nhi tự xưng nô tỳ! Còn có, từ trước đến nay chưa thấy tiểu thư cự tuyệt điều gì, sẽ không nói không thể, nhưng là vừa mới đây tiểu thư lại đối nhị thiếu gia là không cần uống thuốc...”

Nguyên lai là như vậy, khó trách lúc ấy bọn họ tất cả đều dùng ánh mắt không thể tin mà nhìn ta.

“Vậy người nói xem, người thích tiểu thư trước đây? Hay là thích ta ở hiện tại hơn?”

“Đương nhiên là thích tiểu thư bây giờ hơn!” Lệ nhi cười rộ lên cũng xem đầu tốt lắm!

“Đúng rồi, Lệ nhi, người biết đó, ta mất trí nhớ, có nhiều việc thật không nhớ rõ, người có thể nói cho ta về mọi chuyện ở đây ra sao? Còn có hiện tại là cái triều đại nào?” Ta tội nghiệp nhìn nàng.

“Đương nhiên có thể a~!” Lệ nhi bắt đầu thao thao bất tuyệt nói xong...

Lời nói của nàng liên miên lắng nghe không đầu không đuôi, ta nghe xong rút ra cơ bản tình huống hiện tại: Đây là vương triều Ngọc Thiên, vương quốc họ Ngọc, quốc hiệu Thái An, hiện tại đã hai năm. Đương kim thiên tử là tiên đế trưởng tử, Ngọc Chi Li. Ta, Ngọc Băng Tuyền, là nữ thứ ba của Thừa tướng Ngọc Cẩm Trình. Ta có hai ca ca, đại ca Ngọc Băng Hàn là phú thương nổi tiếng nhất vương triều, nhị ca Ngọc Băng Hàn là thiên hạ đệ nhất cao thủ võ lâm; Ngọc Cẩm Trình căn bản không phải họ Ngọc, nguyên là Phương Cẩm Trình, nhưng là tam triều nguyên lão, vì triều đình có công hiến lớn, được hoàng đế tín nhiệm ban thưởng cho họ “Ngọc”.

“Nga, như vậy sao, kìa Lệ nhi a~, ta là như thế nào lại bị thương đây?! Như thế nào lại hôn mê, sau đó thì mất trí nhớ a?” Ta còn rất tò mò về vấn đề này, ta xem như là đương kim tiểu thư, có người cha và hai ca ca như vậy, thế làm sao lại như thế nào bị trọng thương đây?!

“A..! Đây là... Là tiểu thư lúc ở hồ nước tản bộ, không cẩn thận trượt chân rơi xuống nước, sau đó thì hôn mê suốt năm ngày, mới tỉnh lại...” Nhìn Lệ nhi nói, bộ dạng áp a áp ứng, ta liền cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy, nhất định có điều giấu giếm đây.

“Thật vậy chẳng? Lệ nhi, người không được gạt ta, không được giấu giếm, có cái gì nói cái đó!” Ta bắt nàng thật sự phải nói ra.

“Bùm” Một tiếng, Lệ nhi lại quỵ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Đại gả ? Vương Phi ?

” Bùm” một tiếng, Lệ nhi lại quỵ xuống.

” Tiểu thư! Nô tỳ nói đều là sự thật, nô tỳ không dám lừa gạt tiểu thư a~ ! ” Lệ nhi lúc này than thở, khóc lóc.

” Rốt cuộc sao lại thế này, người cứ đem sự tình nói rõ ràng, ta tự nhiên không trách người! Nhưng là người giấu diếm đối với ta! Ta khẳng định hội tức giận ! ” Vốn tưởng là nói mạnh một chút, nhưng xem Lệ nhi bộ dáng đáng thương, ngấm lại hay là thôi đi!

” Tiểu thư... Nô tỳ không dám nói!

” Lại quên lời tiểu thư ta nói, nô tỳ không chuẩn nói ! Có chuyện gì người nói đi, ta sẽ không trách người “

” Vâng, Lệ nhi... Lệ nhi không phải sợ tiểu thư trách phạt, là không nghĩ nhìn thấy tiểu thư khổ sở...” Lệ nhi muốn nói lại thôi.

” Không có việc gì Lệ nhi, người cứ nói ra là được...”

” Tiểu thư, Lệ nhi nói...”

A~ Nguyên lai là như vậy, trước đó vài ngày đương kim hoàng thượng vì cứu đệ hần, trong triều cũng là danh vọng cao nhất Cảnh Hi Vương. Gia ngọc cảnh chi tứ hôn, mà đối tượng tứ hôn chính là ”Nàng” nữ nhi Ngọc tướng- Băng Tuyền.

Nói đến Cảnh Hi Vương gia, trong lòng dân chúng Ngọc Thiên là hơn người bình thường a! Mới mười lăm tuổi đã mang binh đi đánh giặc, bách chiến bách thắng, quân đội man di nghe thấy tên Ngọc Thiên đại quân đều mười phần sợ hãi. Tiên hoàng phong người này là Cửu Vương gia, cũng là Đại tướng quân. Chiến công rực rỡ, công huân lớn lao. Tuy rằng không phải cùng một mẹ với đương kim hoàng thượng, nhưng quan hệ không phải là ít. Ở tân hoàng niên trị phụ giúp Ngọc li bình ổn giang sơn, giúp bài trừ dị quý, lúc quan quân ủng hộ Ngọc Cảnh Chi làm hoàng đế, nhưng hần vẫn một mực

phò tá Ngọc Li. Có thể nói, đối với dân chúng, Ngọc Cảnh Chi là thần hộ mệnh của bọn họ, mà Ngọc Li chỉ là một thân hoàng thượng mà thôi.

Nhưng mà Cảnh Hi Vương gia nay đã 24 tuổi, nhưng vẫn không cưới vợ, cũng không có nạp thiếp. Hoàng thượng liền đem nữ nhi (chính là nàng)Ngọc thừa tướng(cũng chính là cha nàng) chỉ cho Cảnh Hi vương gia. (@Gà: làm 2 câu chính là nàng với chính là cha nàng vô nghĩa quá ! @july : tác giả viết =.=”)

Nguyên nhân do Cảnh Hi vương gia đã 24 mà chưa có vợ, dân gian đồn đại Vương gia đoạn tay áo - ____-” Ai! Thật là đáng tiếc. Nghe nói Cảnh Hi Vương Gia bộ dáng tiêu sái, anh tuấn, chỉ đáng tiếc là một cái BrokeBack (*)

Lệ nhi nói:” Lão gia cùng phu nhân hiểu rõ tiểu thư nhất, nhận được thánh chỉ, phu nhân cả ngày lấy lệ tẩy mặt, lão gia cũng tương tự, là luyện tiết tiểu thư gả đi Cảnh Hi vương phủ, cho nên lão gia đã nhiều lần hướng Hoàng Thượng thu hồi mệnh lệnh tứ hôn đã ban ra, nhưng Hoàng Thượng tâm ý đã quyết, thủy chung không chịu, còn giận dữ phạt lão gia một năm bổng lộc. Tiểu thư người có biết, sau đó lão gia đi ra nói với mọi người nhận Hoàng Thượng tứ hôn, tiểu thư là người am hiểu lí lẽ, mới đồng ý gả tới Cảnh Hi vương phủ. Tiểu thư thân thể không tốt, lại tích ứ thành tật. Ngày đó đi hồ nước tản bộ, không may liền trượt chân xuống nước..” Lệ nhi vừa khóc vừa nói

Ai! Mệnh có điểm khổ, không chết từ tế lại rồi vào một cái đái gã Vương phi. Bất quá đối với nàng mà nói tựa hồ đều chính là chỗ cư trú thôi! Gia đình...lúc máy bay rui ro một khác, từ đó đối với nàng mà nói cũng đã là từ ngữ xa xôi đi!

Không biết ở thế giới kia nàng như thế nào ...đã chết ? Người thực vật ? hay linh hồn Ngọc Băng Tuyên ở trong cơ thể nàng ? Mặc kệ là cái gì ,ba mẹ của nàng hẳn là thương tâm muốn chết. Còn có Danny, hẳn nhờ nàng tra vụ án, làm sao bây giờ >_

Nghe Lệ nhi nói Ngọc Băng Tuyên này từ nhỏ luôn tuân theo nữ tử không tài là đức tiêu chuẩn... Anh danh nhất thế của nàng, không phải đã bị một cái Ngọc Băng Tuyên phá hủy T_T

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Đoán

Ở thừa tướng phủ ngày càng nhàm chán, nhưng mà Nhị thiếu gia Ngọc Băng Tuyên không hổ danh giang hồ đệ nhất thần y, thân thể của nàng khôi phục rất nhanh, thường xuyên đi dạo trong vườn.

Nghe Lệ nhi nói, nguyên lai Ngọc Băng Tuyên chưa bao giờ rời Thanh vũ các(chỗ ở hiện tại) Lệ nhi cũng nói, tiểu thư của nàng hiện tại thay đổi rất nhiều, hay nở nụ cười, cũng thường đi ra Thanh vũ các đến địa phương khác một chút...

Còn có 6 ngày..còn có 6 ngày là tới hôn lễ, không biết về sau sẽ gặp dạng người gì, cái brokeback.. Ách..Vương gia không biết dạng gì a ~>oO

Ngọc Thiên Vương Triều không tồn tại trong lịch sử a! Ha ha, như vậy trước đây nàng ngâm nga chừng này thì từ nói không chừng sẽ dụng võ ở đây, nàng cũng có thể một phen tài nữ..hi hi (ón cái pà nè)

Nàng lại cùng ngọc Lệ nhi đến xung quanh vườn, đi đến hồ nước, nơi này Ngọc Băng Tuyên trượt chân rơi xuống nước. Tại hồ nước, tâm tình của nàng thực phức tạp. Nếu Ngọc Băng Tuyên không rơi xuống nước, không hôn mê, nàng sẽ không đến nơi này, có khi nàng cũng sẽ chết. Tuy rằng hiện tại sống, lại chiếm dụng thân thể của hắn, nàng duy nhất có thể làm tốt Ngọc Băng Tuyên, đãi nàng xuất gia, đừng cho người nhà của hắn bị liên lụy, hảo hảo đối đãi người nhà của hắn, tựa như thân chính mình giống nhau. Ngọc Băng Tuyên ta kiêu của ngươi, chỉ có thể giúp ngươi như vậy....

” Lệ nhi, gọi người đem đàng y đưa đến.”

” Vâng, Tiểu thư”

” Các người đi xuống đi “

” Vâng, Tiểu thư”

Nghe tất tất tốt tốt bước chân, nàng biết nơi này chỉ còn một mình... Không hổ danh là phủ thừa tướng, trong vườn thật đúng là mỹ lệ, không phân đôi! Đã nói một cái hồ nước, chung quanh núi già, liễu rủ, mặt cỏ, vườn hoa, lương đình, tiểu kiều, cái gì cần có đều có. Trong ao hoa sen cũng khai chính điểm, niên đại yên bình, trong suốt...

Nhưng mà thế kỉ 21 giống nhau vẫn là không thể thiếu quyền lợi đấu tranh! Trong hai ngày nàng luôn luôn tự nghĩ, Cảnh Hi Vương gia công cao cái chủ, Ngọc thừa tướng đức cao vọng trọng, đương kim hoàng thượng lại tứ hôn Ngọc thừa tướng làm nhạc phụ Cảnh vương gia. Nếu hai người phản ý, ngôi vị hoàng đế tọa ôn sao.

Ngọc li như thế nào lại tự tin như thế, chính mình lấy nhân làm chuẩn.. Thắng đến nghe đại ca, nhị ca nói trong triều có một cỗ thể lực khác, nguyên lai Ngọc Li chỉ là bí quá hóa liều, thì phải là trấn quốc đại tướng quân Thượng Quan Thanh, cũng là đương triều quốc trượng. Hoàng hậu Ngọc Thiên Vương triều cũng chính là Ngọc Đức Du, sau đó là nữ nhi Thượng Quan Thanh Thượng Quan Du, mà ca ca Quan Du cùng đệ đệ cũng là mệnh quan triều đình, có địa vị lớn.

Thượng Quan Thanh cùng Ngọc tướng giống nhau đều là nguyên lão tam triều. Cảnh Hi vương gia còn không phải là đại tướng quân thời điểm này, Ngọc Thiên vương triều nói cách khác là ” Văn có Ngọc Tướng, võ có Thượng Quan ” mới có thành tựu Ngọc Thiên vương triều ngày hôm nay.

Nhưng hiện tại Cảnh hi vương ra thời điểm này muốn trên tay cầm toàn bộ binh quyền, nhưng Thượng Quan Thanh lại chậm chạp không chịu giao binh quyền. Lấy thân phận nguyên lão cùng quốc trượng hướng Hoàng thượng không ngừng tạo áp lực, bắt đặc dĩ Ngọc Li chỉ có đem nữ nhi Ngọc Thừa tướng gả cho cửu đệ Cảnh Hi Vương gia, đây là canh bạc Cảnh Hi Vương gia cùng Ngọc Thừa tướng chân thành...

Đương nhiên đây đều là phỏng đoán của nàng, đại ca cùng nhị ca đương nhiên không thể nói với nàng điều đó. Vọng tướng thâm đoán thành ý là tử tội a~

Hoàng hậu một lòng lấy lòng Thái hậu, ở phía sau cung thi kiều ngạo, trong ngành, lấy thúng úp voi, vì cái gì nàng được cấp gã Cảnh Hi vương gia mà không vào cung làm phi, nếu nàng vào cung, lấy hoàng thượng, đối với sự hiểu biết của Ngọc Băng Tuyền, nhất định sẽ bị hãm hại

Mà hiện tại, hần cũng cần Soái lão cha duy trì thời điểm, làm sao có thể để nữ nhi hần thương yêu nhất chịu ủy khuất đâu. Nhưng lại yếu xác định lập trường chính trị, cho nên cũng chỉ đem nàng gả cho cửu đệ tín nhiệm. Bởi vì Cảnh Hi cũng chưa cưới vợ, sở nếu nàng gả tới Cảnh Hi vương phủ nhất định là Cảnh Hi vương phi mà không phải là sủng phi hoặc thị thiếp. Cảnh hi vương gia phi phẩm giai là cao hơn Vương Phi của hần, thậm trí cao hơn quý phi, gần bằng với hoàng hậu.

Đối với vương phủ hần không có quy củ này, chỉ có chính phi Cảnh Hi Vương gia mới là phẩm giai như vậy. Nghe nói Cảnh Hi vương gia đại hôn cũng giống với hoàng thượng đại hôn là cùng dạng phô trương, nhìn sinh lễ đưa đến phủ thừa tướng mới biết được mũ phượng khăn vàng giai vương phi đều dựa theo hoàng hậu. Xem ra hoàng thượng thật đúng là rất coi trọng Cảnh Hi vương gia, cũng rất trọng thị Ngọc Thừa tướng.. Nhưng mà hần không biết cửu đệ chính mình là cái dạng Brokeback sao

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Gặp gỡ Tư Đồ tử tiêu

Trong đầu loạn trí, mún quên đi quên đi, không muốn nghĩ đến! Mặc kệ ta hiện tại có thể hiểu rõ cái gì, những điều cần phải giải quyết thì có trốn cũng trốn không xong! Ta cũng chỉ có thể để nước đến chân mới nhảy mà thôi. Hơn nữa, tình thế của ta rất nguy cấp rồi. Suy nghĩ nhiều như vậy để làm chi đâu?

Ta muốn hát! Ở thế kỷ hai mươi mốt ta rất thích hát, cùng lắm thì giọng ca của ta không được hay. Nhưng hiện tại âm giọng của Ngọc Băng Tuyền thật đúng không phải thường a~, tùy tiện hừ vài câu lại có thể tạo ra thanh âm rất hay. Thật lâu mới có cơ hội này, đương nhiên phải xướng vài khúc để thỏa mãn đây! Nhưng xướng cái gì? Nhìn nước ao tĩnh lặng, ta đột nhiên nhớ tới Hứa Tung [Đoạn Kiều tuyệt động], liền xướng!

Tìm không được hoa chiết cánh Khô Diệp điệp

Vĩnh viễn cũng nhìn không thấy héo tàn

Giang Nam bong đêm hạ tiểu kiều mái hiên

Độc không hiểu tái bác hoang dã

...

Nếu là vô duyên tái kiến

Bạch đề liễu liềm rơi lệ vài biên

...

Phía sau Ngọc Băng Tuyền có ba người đứng lẳng lẳng mắt nhìn khung cảnh đẹp đã phía trước, thậm chí đã quên hô hấp: Một thân bạch y nữ tử đang nửa ngồi ở đằng ghế, nhẹ giọng ngâm nga những làn điệu Linh Không tựa như tiếng chuông bạc Thiên m trong lúc vô ý rơi xuống chốn trần gian, làm cho nhân loại ngay cả hít thở cũng không thông... Trước mắt Ngọc Băng Hàn chính là Ngọc Băng Tuyền, hần tiếc hận vì cái gì đây lại chính là muối muối của hần. Hần hoài nghi có thực là giọng ca đó là chính tiểu muội của hần? Mà Tư Mã Đồ tử tiêu tại lúc này..cảnh tượng trước mắt làm hần hồn điên bát

đảo..như đang lạc vào cõi tiên...

Về phần Ngọc Băng Tuyền. Có thể nói là ta xướng rất còn thật dự duyên có, cảm bản không phát hiện phía sau có người, đến khi xướng xong thì mới hồi phục lại tinh thần, cảm giác được có ánh mắt đang nhìn mình. Ta liền bật đứng dậy, có thể do nằm lâu mà thân thể bị tê còn chưa hoàn toàn khôi phục lại cử động quá mau. Nhất thời thân thể không đứng vững, ta thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất. Cứ tưởng ta sẽ có cái hôn thật nhiệt tình với mặt đất nhưng là rơi vào một cái ôm dày rộng mà ấm áp.

Ta lắc đầu, mở mắt ra, chính mình thanh tỉnh một chút, mới nhìn rõ được chủ nhân của hai cánh tay đang ôm ta là một nam tử mặc lam bào...

“Khụ khụ...” Đại ca nhị ca cùng nhau ho khan một tiếng, ta mới biết được có chút thất lễ, vội vàng theo nam tử áo xanh kia trong long thoát ly đi ra...

“Cô nương bị sợ hãi!” m thanh của nam tử áo xanh thật đúng là dễ nghe.

“Ách.. Đa ta công tử!” A! Vẫn là cái không hơn không kém mĩ nam! Đây không phải là người nhà của ta nữa chứ! Hử hử với ta là không có quan hệ huyết thống! Thật là tra tấn người ta mà, sắp tới là đem gả cho một cai Brokeback Vương Gia, giờ trước mắt lại xuất hiện một mĩ nam a~! Thật sự là đáng tiếc, bất quá để dành ngắm cũng tốt! (@gà: nàng đúng thật quá háo sắc rồi.. @july: ta ước gì cũng gặp được mĩ nam như nàng.. chứ xq ta chỉ toàn củ cải mà thôi..)

“Muội muội, đây là bạn hữu tốt của đại ca và nhị ca, Tư Đồ tử tiêu!” Nhị ca trong ánh mắt nghi hoặc cùng kinh dị, giới thiệu ta cho cái mĩ nam mặc áo choàng xanh ngọc kia, “Đây là muội muội của tại hạ, Ngọc Băng Tuyền.”

Mĩ nam lam bào bắt nhìn hâm mộ, “Tuyền nhi sao? Ách..Không biết tại hạ có thể gọi nàng là Tuyền nhi?”

“Đương nhiên là có thể a~! Tư tiêu ca ca hãy kêu ta Tuyền nhi đi!” Đương nhiên là cái dễ nhìn thì có gọi là gì cũng đều dễ nghe! Khả khả...@@

“Tuyền nhi, thân thể như thế nào?” Nhị ca đến gần bên ta, khẽ kéo khỏi tay của ta, liền bắt mạch

“n! Nhị ca quả nhiên lợi hại, ta hiện tại khôi phục tốt lắm! Ngươi xem, ta không phải đang vui vẻ sao!” Ta rạo rục nói!

“Đề y!” Đại ca ra tiếng cảnh cáo ta, haha, đại ca cũng là rất phi thường quan tâm đến ta, mỗi lần nhị ca muốn ta uống thuốc Đông y, đại ca đều phải người đưa tới cho ta các món ngọt thượng đẳng cùng mứt hoa quả vì sợ ta bị đắng miệng. “Nữ hài tử trong nhà, tốt nhất là nên an phận một chút! Trước mặt khách nhân, ngươi như vậy còn ra hệ thống gì!”

“Thật không ngại, Tuyền nhi như này tính cách hoạt bát sáng sủa, đúng là khó có được, sao lại trách cứ cho nàng!” Tư Đồ tử tiêu cười nói, trên mặt lộ vẻ thương thức biểu tình.

“Tuyền nhi, không thể nông nổi, biết không? Chưa tới vài ngày nữa ngươi sẽ đại hôn, vương phủ không thể so như phủ Thừa tướng, khi ngươi đi gả đến Vương phủ thì ngươi chính là Cảnh hi Vương phi, phải có bộ dáng của Vương phi có quy củ, biết không?” Nhị ca trong lời nói không vui, Tư Đồ tử tiêu nụ cười cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trên đường

Ai nha! Nhị ca, ta về sau sẽ không tự tại như vậy, còn mấy ngày này ngươi mang ta hảo hảo du ngoạn thôi! được không? Từ khi tỉnh lại đã không đi ra quá Thừa tướng phủ, cái lưng không bằng bạo lực. Tư Tiêu ca ca cũng đã ở đây, các ngươi liền mang ta ra phủ đi chơi, hảo , không tốt? ” Nàng nhất trường tiểu thuyết xuyên qua chợ rất là náo nhiệt, nghĩ vậy hai mắt liền tỏa sáng.

Nàng nhất định phải ném thử mứt quả thời đại này với hiện đại có gì khác nhau, vì sao nữ chủ xuyên qua đều thích nó.

” Nhưng là muội muội thân thể có chịu nổi không? Ngươi mới tỉnh lại hai ngày, trên đường cái nhiều người, lại thực loạn, làm sao so sánh với sự yên bình của thừa tướng phủ, nếu có điểm gì sơ xuất, phải làm sao bây giờ? ” Đại ca về mặt lộ vẻ ưu sầu

” Đại ca~~~~” Nàng đương bên người Nhị ca chạy sang chỗ Đại ca, túm tay áo rộng thùng thình, miêng nhất quyết, mắt chớp chớp, giống con cầu lưu lại đáng thương, nhìn chủ nhân hảo tâm thu lại chính mình (@gà: bà điên nè tự ví mình là cầu vậy chời)

” Ngươi liền mang Tuyền nhi đáng thương đi được không? Tuyền Nhi ở trong phủ gốc đều nhanh bị mốc meo...Tuyền Nhi nghĩ đi thôi ! đại ca mang ta ra ngoài thôi, được không? Trong thành có nhiều loạn nhưng lại có ba vị ca ca, các ngươi sẽ không để ta bị thương đi !” Nàng đương làm nũng, thanh âm lúc lên lúc xuống, ngấm lại thấy khinh chính mình, cái này đều học theo Danny.

”Được rồi, được rồi! Đại ca sẽ mang người ra ngoài ! Nhị đệ, Tuyền nhi thân thể không có gì đáng ngại chứ ?”

Đại ca không chịu nổi công lực làm nũng của nàng, rốt cuộc đáp ứng mang nàng ra ngoài rồi, nhưng đối với cơ thể nàng vẫn còn có điều băn khoăn. Ai! Nàng không phải Ngọc Băng Tuyền, nên cơ thể hồi phục siêu mau a~... Hơn nữa thể kỉ 21 công phu so với ở đây bây giờ chỉ mới là bắt đầu, phòng chừng không dùng được bao lâu, giống kiếp trước lợi hại.

”Ha ha ! Đại ca có thể yên tâm, Tuyền nhi thân thể đã không còn đáng ngại”

Nàng lại nói chủ ý của mình

”Ách.. Tuyền nhi, người mượn quần áo làm gì ? Chẳng lẽ qu” Đấy nha! đấy nha! đại ca nhị ca, hai ngày nay thực ngoan, vẫn đều đặn uống thuốc nha!” hi hi... Cô đại này xem ra mứt hoa quả vẫn là hảo ăn!

”Từ Tiêu, người kế tiếp có việc sao ? Nếu thấy rảnh thì cùng nhau đi chút đi!” Nhị ca đối lam bảo nữ nam Tư Đồ Từ Tiêu nói

”Hôm nay không có việc gì, có cái gì mà không rảnh đâu! Hơn nữa Tuyền nhi sắp đại hôn, về sau sẽ không thể đi ra ngoài du ngoạn, Từ Tiêu cũng muốn đi một chuyến “

Thật là, muốn hay không như vậy a~ Một lần lại một lần “nhắc nhở” nàng sắp tới đại hôn! Bi kịch ~~~

”Hi hi.. được rồi, được rồi nga~ các vị ca ca đều đồng ý , có thể mượn cho ta một bộ quần áo được không ? “

”Ách.. Tuyền nhi người mượn quần áo của chúng ta làm gì ? Quần áo của người không đủ mặc sao ?” Đại ca vẻ mặt kinh ngạc

”ha ha! như vậy a! bất quá ta và đại ca người cho mượn, người cũng không mặc được! Đại ca Nhị ca cũng không phải quần áo tiểu hài tử ” Nhị ca cười nói

”Ách...!” Có vẻ thật là như vậy, nàng thể này mới phát hiện được Ngọc Băng Tuyền thật sự không cao a~ Cùng lắm chỉ đến 160cm, nhưng đại ca ,nhị ca cơ hồ phải 180cm! Lấy ánh mắt chuyên nghiệp của trinh thám, nàng có thể chuẩn xác nhận ra bọn họ cao bao nhiêu! Nàng cao những m72 , thật đáng tiếc vóc dáng cao ở kiếp trước của mình ==”

”Quên quên đi... ta trở về đổi quần áo... Lệ nhi hỏi Thanh vũ các” Lệ nhi từ xa xa chạy theo

Vốn chính là tưởng quần áo xuất môn vô cùng đơn giản, bởi bình thường nàng rất ngại phiền toái, cũng chỉ mặc nhất kiện ngoại bào. Nhưng Lệ nhi lại nói tiểu thư trước kia cũng chưa ra đường nên là phải mặc thật là xinh đẹp mới đúng ! Ách.. Ngọc Băng Tuyền này sống 15 năm như thế nào, nàng rất là hảo kì, cũng không đi chơi trên đường ? Thật là nàng không tưởng tượng nổi . Cho nên Lệ nhi “tra tấn” một lúc nàng mới rốt cục cho là tốt lắm =__=” Nàng cầm gương xem rõ ràng, phát hiện nhân thức cổ đại cũng đủ tra tấn a~. Nàng yêu cầu mãi , đồ trang sức mới có thể bột nước sắc hạt châu cùng hoa thủy tinh , nguyên bản là có rất nhiều trâm cài tóc cùng sai tử... Đây là đầu ai, không phải hóa cái...

Kì thực vẫn là không sai, bột nước sắc váy dài, bột nước sắc đồ trang sức, phấn son điểm tô trang, vẫn thực là thanh tú. Cứ như vậy cũng được! Hướng chợ xuất phát !

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Thiên Nhiên cư

Khi nàng đi ra ngoài Thanh vũ các, nhìn ba vị nữ nam không có chút cảm thán, vì cái gì sắp tới đi gả cho một cái Brokeback. Trước mặt nàng xuất hiện bao nhiêu là nữ nam, chính là dùng để đường mắt. Quên đi, không nghĩ nhiều như vậy, bốn tiểu thư đi dạo phố !

”Tiểu thư..Tiểu thư, người chậm một chút ” Lệ nhi lải nhải không ngừng, vốn nàng không có ý mang theo tiểu nha đầu này, nhưng Nhị ca nói nàng phải dẫn theo một nha hoàn, bằng không sẽ không cho ra ngoài, hơn nữa Ngọc Băng Tuyền cũng ít khi đi dạo phố, Lệ nhi chắc hẳn cũng ít được đi, liền mang nàng ra ngoài chắc hẳn tốt lắm.

”Tốt lắm, ta biết! người không cần, người không cần lo cho ta, tiểu thư nhà người khó khăn lắm mới được đi dạo phố, người còn như vậy cần ta, ta du ngoạn sẽ không có thích thú được.” nàng quyết miệng...

”Ách.. tiểu thư, ngoạn là có thể, nhưng bộ dáng tiểu thư như vậy là không được nha! Tuy mọi người không biết Ngọc tam tiểu thư là ai nhưng mà đi theo Đại thiếu gia với Nhị thiếu gia cũng không nên để cho bọn họ mất mặt chứ >o

”Ta ~~~>__

”Đại ca, Nhị ca, Tiêu ca! Trong thành này có gì tham quan được không?”

Ta đã vất vả đi một lần mà không tham quan đủ, chắc hẳn là rất mệt a~! Hơn nữa ta cũng rất lo lắng, không biết về sau nên làm cái gì! Tỷ như mở cái Mỹ dung điểm đi, hẳn là kiếm được bội tiền! Cho dù tương lai Vương gia brokeback nước sông không phạm nước giếng, ta cũng không đói chết, khi thể lực Thượng Quan Thanh biến mất, ta rời Vương phủ một chút tư bản đều không có. Nếu không mở cái ngân hàng, phỏng chừng ở đây mọi người không ý thức được tầm quan trọng của ngân hàng, chỉ có một ít ngân hàng tư nhân, làm dân chúng sinh ý, nhưng thật là kiêu ngạo, cùng hoàng đế buôn bán, còn có thể nắm giữ mạch máu kinh tế của Ngọc Thiên vương triều, liền càng dễ dàng bài trừ thể lực Thượng Quan Thanh.

Địa vị kinh tế càng cao thì địa vị chính trị cũng rất quan trọng, hơn nữa coi như đây là nghề chính của nàng đi. Hắc!

Nàng vừa nhắc đầu thấy luôn một ngân hàng tư nhân, môn quy coi như không nhỏ – Ngân hàng tư nhân Phú Thái, nơi này ngân hàng tư nhân đều làm cái gì đây? Nàng đang nghĩ tới, tư đồ Từ Tiêu đã mở miệng

”Phú Thái này là ngân hàng tư nhân lớn nhất thành Huyền Ngọc, mà lão bản lớn nhất ở đây là đại ca của Tuyền nhi người đó!”

A! Nàng cư nhiên quên, đại ca là phú thương đệ nhất Ngọc Thiên vương triều, nàng thật sự muốn mở một cái ngân hàng, chẳng phải đoạt sinh ý người nhà? Không nên không nên! Nàng không được làm cái hành vi thiếu đạo đức như vậy, vẫn là mở thẩm mỹ viện là tốt nhất, trình độ người dân ở đây, nàng phát hiện đều là dùng “son”, “bột nước”... người nhà, gia quyến quan to khẳng định đều muốn biến thành trẻ đẹp ^__^ vẫn là chủ ý hào!

”Oa! đại ca thật sự lợi hại a~ ngân hàng tư nhân lớn nhất! ài! Ta đói bụng...!” Có tiền như vậy, sao không đi ăn một chút.

”Ha Ha! đói bụng, chúng ta đây phải đi ăn ở tửu lâu lớn nhất Huyền Ngọc thành, Từ Tiêu huynh, được không?” Nhị ca cười đề nghị

”Đương nhiên!”

”Tốt! Tốt!” Nàng thực hưng phấn xem thực tế thế nào, tửu lâu lớn nhất a!

”ha ha, chúng ta hôm nay đều do Tuyền Nhi hết! Nhị ca như trước tươi cười chưa giảm

”Đi thôi!”

Khi chúng ta đến “tửu lâu lớn nhất Huyền Ngọc thành”, nàng nhìn thấy tửu lâu này được xem như cấp 5 sao, chính là cái tên này... nàng hết chỗ nói rồi, tên này nói ra hù chết người, ách không đúng, phải nói là cười đến chết.

Có mấy tên khách sạn cùng lũ điểm, chính là mặc kệ điện ảnh cổ trang vẫn là đang ở cổ trang kịch truyền hình, đều đã xuất hiện ”Duyệt Lai khách sạn”, ”Nghe hương đến tửu lâu”... mà nàng bắt đầu đi đang đứng nhìn bảng hiệu ”Nghe hương đến rượu lâu” mắt tròn trắng! Thật là đáng tiếc cho tửu lâu tốt như vậy, cư nhiên tên kêu như vậy. Gọi là gì khi? Nghe hương đến...”

”Làm sao vậy Tuyền Nhi! Thấy tửu lâu này như thế nào? Nhìn đáng vẻ của người giống như không thích?” Tư đồ Từ Tiêu khẩn trương hề hề hỏi nàng

Quên đi, nàng thu hồi những bình luận để không thốt ra, dù sao cũng là người ta mời khách, người ta bỏ tiền, đã đến đây liền đi.

”Không có a~ Tửu lâu này thật sự rất lớn! rất được a~!... Nhưng là...” nàng che miệng... ta thực oan, ta không phải cố ý a~, nhưng trời sinh ra nàng không nói dối, nhưng mà vừa thốt ra ”Nhưng mà” nàng liền hối hận, nhìn Tư đồ Từ Tiêu mặt rối rắm, lòng quả thật áy náy, người ta mời khách ăn cơm, mà nói là tửu lâu không tốt.. Nhưng nhìn thấy vẻ mặt bối rối của Từ Tiêu ca, nàng cá nghi ”Tư đồ Từ Tiêu! Nhà người là đứa ngốc!”

Không đành lòng xem thay đổi nét mặt Từ Tiêu, nàng chỉ có thể giải thích ”không có gì... không có gì! Rất tốt! haha”

”Tuyền Nhi! có chuyện gì thì nói đi? Tửu lâu này có thích không?” Tư đồ Từ Tiêu hỏi

Cái này cũng không nên trách nàng, hẳn ta hỏi nàng mới nói

”Ách!... Nói thật ra tửu lâu này thật sự rất tốt, trang hoàng vẻ ngoài đều không phản đối, nhưng là cái tên...”

”Tên làm sao vậy?”

”Nghe hương đến tửu lâu” tuy nói tên này tốt lắm, vừa thấy thức ăn ở đây thực không sai, nhưng mắt phong nhã, nghe thấy hương đến là cái gì đây?” Nàng cố ý tăng âm đọc ”Nghe thấy”

”Ngà! Quả nhiên nghe Tuyền Nhi nói quả thực cảm thấy có chút không ổn! Tuyền Nhi có ý kiến sửa lại là gì?” Tư đồ Từ Tiêu hiện tại mắt sáng lên

”Sửa? Hay là thôi đi! Chúng ta vẫn là ăn cơm đi! ở tửu lâu người ta mà cho người cái danh tự

, có phải quá kiêu ngạo không” Nàng le lưỡi ”Ta còn muốn ăn cơm! cũng không muốn lão bản đuổi ta đi a~”

”ha ha! Tuyền nhi, Từ Tiêu ca ca người chính là lão bản tửu lâu! Hắc làm sao có thể đuổi người đi a~” Nghe Nhị ca nói xong, nàng chỉ muốn cắn lưỡi tự sát

”Thực!... Thật sự a~ “

”A! Bểng Tuyền huynh nói đúng, từ lâu này cũng là sản nghiệp của ta, cho nên Tuyền nhi nói nốt đi! ” Từ đó Từ Tiêu cười đến sáng lạn. Khó trách nàng nói” nhưng là ” trên mặt hẳn biểu tình rối rắm, từ lâu này không phải là ” đứa nhỏ” của hẳn sao >o

”Nếu là như thế thì Tuyền Nhi nói nga! ” khách hướng thiên nhiên cư,cư thiên nhiên thượng khách, không bằng kêu” Thiên Nhiên cư ” đi

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Gặp chuyện bất bình

“Hảo.. Tuyền nhi hảo tài hoa!” Từ Đồ từ tiêu không có một chút mất hứng, hơn nữa còn lập tức phản phó trường quỳ bắt tay vào làm đôi chiêu bài chuyện.! Ta đem gia hài tử của hẳn từ ngọc biến thành thông minh oa nhi, hẳn có cái gì mất hứng a~!

Đi vào trong từ lâu mới phát hiện thật không hổ là từ lâu lớn nhất thành Huyền Ngọc, trường quỳ dẫn đường, chúng ta lên gian lầu hai – Lan Trúc Hiên. Nơi này khung cảnh không phải đẹp bình thường, không chủ có trang hoàng vẫn là cách điệu, đều làm người ta cảm giác nhìn cảnh đẹp ý vui. Nếu ta làm chủ ở đây, chắc sẽ tận dụng hết mọi ưu điểm của nó để mở một khách sạn lớn nga... Nguyên lai ba cái mỹ nam bên cạnh ta đều là những nhân vật nổi tiếng a~! Không chỉ có đại ca và nhị ca ta có thể xếp sau ông trời, mà chính Từ Đồ từ tiêu này cũng không phải người đơn giản a~!

Có thể thân phận của chúng ta thật hiển hách, còn có ông chủ cũng cùng chúng ta cùng chung một chỗ, cho nên thức ăn được rất mau được dọn ra. Ta vào từ lâu này vẫn không ngừng cảm than, rất khí thế thưởng thức rượu và thức ăn ở đây, còn đối Từ Đồ từ tiêu mà bội phục.

Hắn và hai ca ca ta là bằng tuổi nhau, nhiều nhất cũng chỉ có hai mươi một hay hai mươi hai tuổi, lại có thể kinh doanh được một từ lâu phát tri3n như vậy, đây thật không phải phi thường sao.! Nếu là ta tương lai muốn khống chế được kinh tế của vương triều Ngọc Thiên thì cũng cần phải có hẳn hỗ trợ, nếu không sẽ rất khó khăn. Đương nhiên, đó cũng chỉ là suy nghĩ của ta mà thôi..khà khà!

Đang lúc mọi người đang ăn thì nghe được tiếng ồn ào bên ngoài, có giọng của nam nhân đã lớn tuổi đang hùng hùng hổ hổ la hét, cùng tiếng nghị luận của mọi người xung quanh, cẩn thận còn nghe được tiếng khóc... Thiệt là không còn cách nào a~, ai biểu trời sinh ta có lòng hiếu đặc biệt lớn, nghe đến mấy cái thanh âm này làm sao có thể bình thản ăn cơm a~! Còn không kịp buông chiếc đũa, ta liền hướng cửa mà đi đến, mở cửa ra nhìn thấy đại sảnh dưới lầu người đứng rất đông, quả nhiên không ngoài suy nghĩ của ta, có chuyện rồi đây! Hắc hắc... Kỳ thật ta thấy vui khi có náo nhiệt a~! Ta ghé vào lan can mà đi xuống xem, kỳ thực vị trí này tốt lắm,không có ai theo ta, lại nhìn rõ được!

Có một người đàn ông trung niên đang ngồi ở giữa đại sảnh bàn bên cạnh, xem ra là người có tiền, cho dù ta không nhìn quần áo trên người hẳn đều là tơ lụa gấm vóc, thì cũng chỉ cần thấy hẳn có thể vào từ lâu lớn nhất kinh thành mà gọi một bàn rất nhiều đồ ăn, hẳn không phải quan lại triều đình thì cũng là gia đình giàu có... Bên cạnh là một lão bà đang ngồi, quần áo rách nát còn đang nứt nẻ. Nói vậy âm thanh ta vừa nghe chính là tình huống này!

“Người kia, lão bà lòi thối! Ngươi hãy cách xa ta một chút được không... Ngươi xem ngươi chỗ nào cũng bẩn... Nói cho ngươi biết... Thấy đại gia ta ăn cơm thì hãy tránh xa một chút!” Một nam nhân khác hùng hổ chỉ vào mặt lão bà trên mặt đất mà nện.

Xin com mà lại đến nơi này sao? Cái lão phụ nhân kia cùng tên “Nhà giàu mới nổi” rớt cuộc là có quan hệ gì?

“Mạng của ta...thật là khổ... Ngươi là một đứa con bất hiếu... Ta tốt xấu gì cũng là nương của ngươi! Ngươi như vậy liền đem ta đuổi đi đi, không sợ trời trừng phạt sao!” Nguyên lai lão bà là mẫu thân của “Nhà giàu mới nổi” kia! Lại là một cái bất hiếu tử a~!

“Khóc! Khóc! Khóc! Chỉ biết khóc! Ngươi có thể không ở trước mặt ta mà khóc có được hay không? Ngươi không có chỗ ở tìm ta làm gì! Ta như thế nào quản ngươi! Trong nhà thì các vợ bé tranh cãi âm ỉ ta đã rất đau đầu rồi, ngươi là lão thái bà sẽ không lại đến phiền ta nữa chứ!” Ta không nghe lắm chứ! Hẳn lại đi cưới rất nhiều vợ. Trong khi đó lại hắt hủi đi nương của hẳn. Tên này đúng không phải người tốt a~!

“...” Lão nhân không nói gì chỉ biết khóc...

“Ngươi còn biết ngươi là nương ta sao! Vậy sẽ không gây phiền toái cho ta đi! Đi đầu phố xin com đi, không cần ở trong này dọa người đâu!” Kia “Nhà giàu mới nổi” nện rất hăng say, còn đứng lên chỉ vào lão nhân.Người như thế không có giáo dục a~! Ta thực xin lỗi dùm những thức ăn trên bàn kia!

“Hừ..Hừ...” Mọi người chỉ nghe thấy hai tiếng “ám khí” xẹt qua, kế tiếp cái kia “Nhà giàu mới nổi” gào khóc thảm thiết kêu cứu, “Ai nha! Đau a! Đau..Đau...” Haha! Đó là bốn tiểu thư ta dùng hai chiếc đũa làm ám khí! Chỉ thấy trên chân hẳn bị ghim hai chiếc đũa..Bất quá hẳn cũng không thể bước đi! Lực đạo của ta hẳn là nắm bắt vừa lúc, đúng ghim tại hai ngón chân giữa của hẳn, cũng sẽ không làm tổn thương đến hẳn! Hắc hắc! Tuy rằng gần đây không luyện tập , nhưng là công lực chưa giảm nga! (@gà: em thấy tỷ tự tin quá >,

“Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, tử dục đường mà thân không đợi!” (@july: mình cũng không rõ câu sau mấy...@@)

Đây là hai câu nói mà ta thích nhất! Nhưng ta quên là ai nói... Ta xoay người hướng xuống lầu mà đi, xem ra hôm nay thật sự tốt hảo “Giáo huấn” người a~! Lúc này dưới lầu mọi người náo nhiệt hẳn lên, đem mọi ánh mắt hướng về phía ta. Ách..! Có thể hay không tại thời điểm này ta đã gây vạ?

“Nhà đầu không biết phép tắc kia! Dám làm ta bị thương, người thật không muốn sống sao? Người có biết hay không ta là ai?” Cái kia “Nhà giàu mới nổi” có phải là rất ngu dốt sao! Hẳn chẳng lẽ đã quên trên chân ghim chiếc đũa là xảy ra chuyện gì sao? Vẫn là nói ta còn rất nhân từ, không đã trực tiếp đem chiếc đũa bắn tới bàn chân hắn rồi sao?

“Ta còn không rõ người là cái vật gì sao? Ta biết là hiện tại đứng trước mắt ta là một con chó điên bụng phê không bằng cảm thú gì đó!

Làm cho người sinh dưỡng người phải lưu lạc đầu đường hành khất, chính bản thân người lại nổi tiếng ăn uống lạc, trong nhà còn nuôi rất nhiều vợ bé, cái giống như người ngay cả trư cầu còn không bằng!” Đứng là kẻ không biết tốt xấu!

“Hừ! Đây là chuyện của nhà ta! Không đến phiên người khác quản! Bất quá người cũng chỉ là tiểu nha đầu, còn chưa trưởng thành... Nếu lo lắng quá thì đi theo lão gia ta a~! Ta sẽ cam đoan cho cuộc sống no đủ về sau cho người!” Cái kia “Nhà giàu mới nổi” Mún chết! Dám đùa giỡn với bốn tiểu thư!

“Nói cho người hay! Đường ca của ta chính là phó tổng quản vương phủ triều đình! Hừ hừ! Sợ rồi sao! Là phó tổng quản vương phủ triều đình!” Cái kia mặt cảm thú “Nhà giàu mới nổi” chỉ cao khí ngang ngạnh! Lại là Cảnh Hi vương phủ? Thật là cái gì càng không muốn tránh thì lại gặp đến nó! Hôm nay cư nhiên là làm ta thật khó chịu!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Gặp chuyện bất bình (Tiếp)

ại là Cảnh Hi vương phủ? Thật là cái gì càng muốn tránh thì lại gặp đến nó! Hôm nay cư nhiên là làm ta thật khó chịu!

“Hừ! Ta còn tưởng hậu phương của người là lớn a~! Chỉ là đệ đệ của phó tổng quản vương phủ triều đình! Người nghĩ người giỏi sao? Nói cho người hay! Hôm nay bốn tiểu thư sẽ thay vương gia giáo huấn người!” Ta rất nhanh đến trước mặt hắn thưởng cho hắn hai cái tát, rồi nhanh đến giúp lão bà đỡ đứng lên!

Cái kia “Nhà giàu mới nổi” bụm mặt kêu khóc, “Người... nha đầu thú, rượu mời không uống muốn uống rượu phạt? Dám nói năng lỗ mãng với lão gia ta. Người thật là to gan.” Hẳn đúng là cáo mượn oai hùm mà!!!

“Thế nào? Người không phục sao?”

Lúc này ta nghe được trong đám người đang bắt đầu bàn tán. “Ai! Đây không phải vừa mới ở cửa đã nghe hương đến từ lâu đài thành nơi để một tiểu cô nương ra oai sao?”

“Đúng vậy..đúng vậy! Không chỉ giỏi nói miệng, mà thân thủ cũng không vừa a!”

“Nàng vừa mới là cũng đại thiếu gia nhị thiếu gia của Thừa tướng phủ còn có tiểu quận vương cùng ở một chỗ a!” Tiểu quận vương? Phải chăng là đang nói đến Tư Đồ tử tiêu sao? Ta chỉ nghĩ hắn chỉ là một thương nhân mà thôi!

“Người kia chắc là cái tiểu thư nhà giàu! Khó trách ngay cả đường đệ của phó tổng quản vương phủ cũng không để vào mắt!” Ta nghe ~~~ này cái quan hệ họ hàng phức tạp vậy cũng dám lấy ra khoe.... Lại nói tiếp thì về sau phân biệt chủ từ thế nào đây? Thật giống như cầm mao gà mà xem như lệnh tiễn!

“...” Cứ vậy mà mọi người bắt đầu nghị luận hàng đồng n giả thuyết về thân thế của ta a~!

“Thế nào! Ta nói cho người! Sau này gặp ta thì hãy tránh cho xa! Đừng để ta thấy người! Nếu không ta sẽ không nương tay như khi nãy đâu a~!” Ta là đem những lời mà hắn mắng nương vừa đây mà đưa lại cho hắn!

“Thật to gan! Dám ở từ lâu của bốn vương mà gây sự?” Thanh âm Tư Đồ tử tiêu từ phía sau truyền đến! A! Ta cư nhiên là đem ba cái mĩ nam bọn họ ở một bên sao... Nhớ tới khi nãy đám người nghị luận, ta không khỏi một thân toát mồ hôi lạnh ~~~ Ta như vậy lại múa rìu qua mắt thợ a~! Lại có thể trước mặt mọi người giáo huấn hắn cảm thú, bọn họ đều thấy A~! Tư Đồ tử tiêu thì không nói, chính là lo hai cái ca ca kia của ta khẳng định sẽ bắt đầu hoài thân phận của ta! Đúng là bị kích... Thật sự quá sơ xuất... (@july: em thấy tỷ nãy giờ toàn tự sướng.. giờ mới biết sợ a~!)

“Ách... Thảo dân có tội...!” Cái kia “Nhà giàu mới nổi” kích động quỳ xuống...

“Quên đi, bị hắn làm mất hứng ăn cơm, chúng ta đi dạo phố đi!” Ta đề nghị nói. Phải sớm một chút từ nơi này giải thoát ra... “Tư tiêu ca ca, có thể cho

ta mượn điểm tiền a!”

“Ách? Nga, đương nhiên có thể!” Tư Đồ từ tiêu theo cổ tay áp lý lấy ra hé ra ngân phiếu, kỳ thật cũng liền tương đương với tiền giấy!

Ta liền đưa tay nhận lấy, oa! Một trăm lượng ai! Ta ra về lão đại một chút cầm tờ chi phiếu phẩy phẩy ~~~ “Lão bà bà, người cầm ngân phiếu này đi! Đưa con như vậy hãy xem như chưa có đi! Cầm tiền này người có thể sống tốt hảo hảo chiều cổ chính mình a~!” Ta sau khi đem ngân phiếu cho lão bà kia, kêu lên ba cái ca ca, liền hướng trên đường đi đến.

.....

Trên lầu mai y các lý

“Cửu đệ, theo người thì cô nương kia là ai?” Một nam nhân mặc trường bào màu đen trong tay cầm cây quạt, biểu tình trên mặt hiền hòa, nhưng cũng không che giấu đi vẻ uy nghiêm bên trong, ngữ khí có vẻ khiêu khích hỏi một cái nam nhân mặc ngân bào khác.

“Thần đệ không biết, thỉnh ý hoàng huynh ra sao?” Nam nhân mặc ngân bào ánh mắt rối rắm, không hiểu sao hoàng thượng lại hỏi?

Đúng vậy, nam nhân áo đen này chính là đương kim hoàng đế Ngọc Li Chi, còn nam nhân mặc áo tro được gọi là cửu đệ là chính Cảnh Hi Vương gia! (@gà: Ặc..Ặc..Mãi đến chương 11 thì nam chính mới xuất hiện a~!)

”Haha, nàng là ai không quan trọng! Hy vọng là ta nhìn nhầm, người đối với nàng sẽ không động tâm a~! Còn có sáu ngày nữa chính là ngày đại hôn của người. Nữ nhi của Ngọc Thừa tướng không có gì tài hoa, chính là không phải là tuyệt thế mỹ nữ gì ngoài gia thế, ta biết tìm một nữ nhân bình thường làm Cảnh Hi Vương phi quả thật có chút bạc đãi người, nhưng là người hiểu được tình cảnh hiện tại! Cái cô nương kia, người có thể thích, nhưng lại không có được dáng vẻ của một Vương phi, chúng ta cần Ngọc tướng duy trì!”

“Ta... Thần đã biết!” Hoàng thượng như thế nào hội nhìn ra chính mình đối với nữ nhân này gặp lần đầu lại động tâm? Chính mình nhưng vẫn có thể có những đoạn tay áo bên ngoài a~! Vẫn là hiểu hần chỉ có hoàng huynh! “Lăng Phong!” Một người cầm trường kiếm lập tức xuất hiện đứng trước mặt Cảnh Hi vương gia.

“Vương gia, có gì phân phó?” Người bị gọi là Lăng Phong nói.

“Hồi phủ! Thanh lý môn hộ!” Không lâu sau đó tin tức Phó tổng quản của Cảnh Hi Vương phủ bị cách chức rất nhanh truyền đi xa...

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Mứt quả

Ai! Thật là! Thật vất vả mới có thể đi ra ngoài chơi, hảo tâm tình đều bị cái chết tiết ” nhà giàu mới nổi” làm hỏng

Tự nhiên làm lãng phí một bàn đồ ăn, lại còn bị đại ca cùng nhị ca hoài nghi, bọn họ thông minh như vậy, chắc sẽ nhìn ra sơ hở

Thật là bị kích ! Ta Ngọc Băng Tuyền, hiện tại là Ngọc Tử Tuyền a~

Nhưng mà trên đường cái thật đúng là náo nhiệt, xem ra Ngọc Thiên Vương triều quả thật cường thịnh. Làm đô thành Ngọc Thiên Vương triều, Huyền Ngọc Thành thật khiến cho người ta cảm thấy niên đại này phát triển rất mạnh. Sức sản xuất hiện tại nàng chưa có biện pháp để tìm hiểu đến, nhưng quốc thái dân an trong vòng 10 năm cũng không quá kiêu ngạo. Ta cũng thực là, phía sau còn có tâm tình này nọ... không nói Cảnh Hi Vương phủ có thể hay không là cái hồ lừa, đối diện với hai ca ca trước mắt còn có điểm lương lương, phải giải thích như thế nào đây ? Người mất trí nhớ không có khả năng ngay cả năng lực thân mình, tính cách đều thay đổi...

Di... Trên đường thật đúng là bán mứt quả ai!

Ta còn đối với mứt quả này phi thường hứng thú ! Nó đâu phải dễ dàng được cái tiền bồi nữ chính xuyên qua yêu thích đâu ? Cơ bản ngày trước đọc tiểu thuyết liền thấy cái nữ chính mặc nam trang đi trên đường, nhìn một cái, sau đó mua hai xuyến ném thử...

Tuy rằng hôm nay ta không mặc nam trang, nhưng tốt xấu cũng là trên đường cái đi dạo, phải ném thử mứt quả cổ đại có gì đặc biệt. Chả lẽ nói chỗ này nông sản không có phun nông dược, không ô nhiễm môi trường, cho nên có vẻ an toàn ? Nhưng mà nếu không có nông dược chắc hẳn phải có sâu ? Ách!.... cũng có khả năng

” Từ Tiêu ca ca , ta nghĩ ăn...” Không phải khi dễ hần, mà hần ở liền bên cạnh, vì cái gì nói tiêu sai đâu ? Hần là lão bản một tiểu quán, một khối bạc to, ta nghĩ có phải hay không có điểm lãng phí đâu ==”

Ách... Lão bản này, ta nghĩ cái kia có ngọt hay không ngọt a~” Ta phải hỏi một chút

” Ngọt! Ta khẳng định ngọt.” Lão bản cười ha ha trả lời, nhìn khối bạc trong tay vị công tử, trong lòng không mừng rỡ không được.

” A!... Nhưng ta nghĩ ăn trước xem đã.” Hắc hắc

” Ách! Ngọt, chính là ngọt mang theo béo... Ăn ngon! Ăn ngon!” lão bản tiểu quán sứt xeo nói xong

” Nga, như vậy a! hột bên trong có phải hay không có sâu?” Ta nói xong không khỏi đánh một cái rùng mình...

” Không có! Khẳng định là không có! Tuyệt đối không có sâu.” Lão bản lời thề son sắt cam đoan

” Phải không? kia có thể ăn ngon sao? Ngay cả sâu cũng không muốn ăn... thì ăn ngon như thế nào?”

Thật tốt ngoạ! Hắc hắc!

” Ha ha “

” Ha ha ha !”

” Ha ha ” Sau lưng truyền đến ba tiếng cười cùng xướng

” Tốt lắm! Tuyền nhi, đừng náo loạn nga, tại đây đang đi, Từ Tiêu ca ca không muốn mất hứng nga! Người ta mua cho ngươi hồ lô đường, ngươi còn nói như vậy... Ha ha... Nếu là ta, ta sẽ không cho ngươi ăn.” Nhị ca ý cười đầy mặt, đối ta nói

” Đúng vậy, Tuyền như, đùa vậy thôi nha.” Đại ca cũng không dấu ý cười

” Đã biết...!” ta xoay đầu đối với Từ Tiêu cười cười.” Từ Tiêu ca ca, khi này Tuyền nhi là nói giỡn nga.”

” Ha ha... không có việc gì, Tuyền nhi, thật sự là rất đáng yêu.” Từ đó Từ Tiêu nhìn ta khiến sắc mặt đỏ ửng. Thật là! Hắc đỏ mặt cái gì, khen có như vậy mà thẹn thùng sao?

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Lại xuất thủ

Ta như thế nào lại nghe thấy tiếng ồn ào?? Theo thanh nguyên nhìn lại, quả thật có một đám người đang đứng tụ tập một chỗ. Một giọng nói rất quen thuộc nga....

“Lão thái bà! Ta nói cho ngươi, nhanh chóng đưa ngân phiếu giao cho ta ngay! Có nghe hay không!?” A! Ta nhớ ra rồi! Đùng là giọng nói ghê tởm đến chết ta cũng không quên, này không phải vừa mới ở Thiên Nhiên Các hấn mắng nương của hấn sao? Hấn còn muốn làm gì!

Ta trước tiên đi đến nhìn đám người đang đứng xem, tra rõ nguyên lai việc gì! Thật không dám tưởng tượng còn có kẻ vô lương tâm nga! Kia “Nhà giàu mới nổi thật đáng giận. Thế nhưng hấn còn chỉ tay lên mặt nương hấn mà mắng ai! Đòi ngân phiếu?

Chẳng lẽ là của ta vừa mới theo Từ Đồ từ tiêu ở chỗ đó mà cấp cho lão bà bà một tấm ngân phiếu sao? Hấn là như vậy thật! Nguyên lai ta lại đem đến phiền toái cho lão bà bà a~!

Hừ! Là khả nhân thực không thể nhân a! Không phải chỉ là có một quan hệ đệ đệ với chức phó tổng quản thôi sao! Mà dám ở trong thành kiêu ngạo ương ngạnh! Trăm thiện hiếu vì trước! Hấn lại có thể như vậy đối với nương, chẳng lẽ thật không sợ ông trời có mắt sao? Vương triều Ngọc Thiên không có vương pháp? Mà dám ở đây lộng quyền, thật sự là hấn làm người ta tức giận!

“Xem ra lời nói của bốn tiểu thư ngươi cũng không nhớ a~!” Ta từ đám người đi ra cho tên hỗn đản “Nhà giàu mới nổi” đang hung hăng kia một cước, chiêu mà chỉ có những trận đấu chuyên nghiệp mới dung đến.! Tiêu sái rơi xuống đất! Perfect!

“A! Đau. Đau. Đau!” Cái kia “Nhà giàu mới nổi” thật khó ưa lại còn mặt mũi kêu đau! Bất quá ta xuất thủ thật chính xác a~!... Nhưng là đối với những kẻ bất nhân thì không được lưu tình a~!

“Nhà ngươi, tiểu nha đầu chết tiệt kia! Đây không phải là ở tửu lâu của quận vương, mà là ở trong thành còn không phải chỗ của ta sao? Ta là với ngươi

đã nói qua, đường ca của ta chính là phó tổng quản Cảnh Hi vương phủ! Ngươi...”

Không đợi hắn nói xong ta đã đá hắn thêm một cước. Lại còn nhắc đến Cảnh Hi vương phủ sao, ta không đánh hắn thì thật bất công cho hắn quá đi! Ta biết Cảnh Hi vương phủ quyền lực rất lớn, nhưng cũng chưa đến về phần cầu nô tài như hắn vurun oai. Cho dù chỉ là một cái than thích với người trong vương phủ lại như thế mà kiêu ngạo ương ngạnh! Còn cái tên Phó tổng quản kia, chờ khi ta vừa đến vương phủ, khẳng định trước sẽ đem hắn xử trảm!

“Ngươi. Ngươi. Ngươi. Ngươi cái gì ngươi a! Không phải ngươi chỉ là một cái than thích với cái quý gì... Cảnh Hi vương phủ cái gì đó.. chỉ là một chức quản gia thôi! Có gì đặc biệt chứ? Mà đáng để cho ngươi ở đây lấy ra oai, ăn gan cọp a! Hừ! Hôm nay, bản cô nương không đánh ngươi quý gỏi xin tha thứ gọi ta một tiếng bà nội, thì họ tên của ta sẽ đọc ngược lại rồi!”

“Ngươi! Ngươi đây chính là đại bất kính! Dám đối với Cảnh Hi vương phủ mà nói năng lỗ mãng! Cho dù có tiểu quận cho ngươi là chỗ dựa cũng không được!” Cái kia “Nhà giàu mới nổi” Chết đến nơi còn không biết hối cải.

“Không được sao? Những lời này mà ngươi còn nói được? Ngươi xem Cảnh Hi vương gia là người thế nào? Có thể thay mặt cho Cảnh Hi vương phủ ư?” A.. là đại ca của ta!

“Ngọc đại thiếu gia...” Tên “Nhà giàu mới nổi” nhìn thấy liền cúi đầu... thái độ tất cung tất kính thật khiến người khác buồn nôn. Chẳng lẽ những người trong Cảnh Hi vương phủ đều như thế này sao? Ta về sau sẽ giống như vậy? Không được! Ta phải sớm cảnh tỉnh được chính mình về sau...

“Bất quá là một tên vô lại ngoài phố, thế lại dám lấy cái danh Cảnh Hi vương phủ khi dễ! Có hay không lá gan của ngươi lớn? Công khai đắc tội hai vị thiếu gia Ngọc gia cùng bốn quận vương, ngươi là không còn muốn sống?” Tư Đồ tử tiêu nói...

“Còn có a, ngươi chính là cảm thú đội lột người còn không có lương tâm? Nói như thế nào thì người kia cũng là nương ngươi! Ngay cả tiền của nương ngươi còn muốn cướp sao? – Lão bà bà, người không phải sợ, có ta ở đây, ta nhất định không cho hắn khi dễ ngươi!” Không phải ta xen vào chuyện người khác, chính là hắn quá đáng... Hôn nữa, nhìn lão bà bà này ta lại nhớ đến ba mẹ của ta ở thế kỷ 21, nghĩ đến cảnh họ người đầu bạc tiễn người đầu xanh, lòng của ta liền thấy từng đợt đau đớn... Bọn họ chỉ có mình ta là con gái, thế là có thể đi trước họ một bước, nhất thời họ có chấp nhận được không!

Vì cái gì mà mọi người như vậy lại không biết quý trọng? Hắn đến khi nào mới hiểu được có ba mẹ là hạnh phúc? Có phải hay không chỉ đến khi họ âm dương cách biệt thì mới hối tiếc không kịp? Haha, thật sự là quá chậm chạp, giống như hắn, heo chó còn không bằng thì sao nhận thức được hiểu đạo chứ.!

Có thể là bởi vì đại ca nhị ca cùng Tư Đồ tử tiêu có quan hệ, cái kia cảm thú không dám nói gì nữa, chính là vẫn quý... Cho dù Cảnh Hi vương phủ thật có năng lực, hắn dựa nhiều nhất cũng chỉ là một cái hạ nhân mà thôi. Ở đây cấp bậc chế độ phong kiến, cho dù hắn là nô tài cũng không thể đắc tội với ba vị đại thiếu gia này, bởi họ là chủ tử.

“Ngươi cút đi! Rời khỏi thành Huyền Ngọc, nếu không ta nhìn thấy ngươi một lần, liền đánh ngươi một lần!” Ta lạnh lùng nhìn tên “Nhà giàu mới nổi” nói.

Hôm nay phát sinh việc này đối với hai ca ca mà nói là ta lộ ra sơ hở trí mạng, cho nên đối với họ, lai lịch của ta là không có khả năng che giấu; Hôn nữa chuyện hôm nay cũng đồng thời giúp ta nhận thức được: Quyền lợi, cao hơn hết thảy! Mà ta muốn không bị người khác ức hiếp, thì phải có quyền lực! Mặc kệ là bằng cách nào, ta nhất định phải có quyền lực lớn! Bởi vì Ngọc Tử Tuyên ta đang trong thân thể của Ngọc Băng Tuyên!

Ta im lặng nhìn hết thảy, nếu đã đi đến thời đại này, ta cũng đã không còn đường lui! Không thể quay đầu, chỉ có thể nhìn phía trước mà đi!

.....

Ở cách đó không xa

Là nàng! Trong xe ngựa, Ngọc Cảnh Chi lòng kinh ngạc, vén màn lên hướng ra phía ngoài xem, ánh mắt lúc nào cũng không rời đi bóng hình xinh đẹp, lộ một chút đau thương...

Sau đó lại rung mình, ánh mắt quyết liệt...

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Quyết định thẳng thắn

Khi đi ra ngoài rất vui vẻ, khi về lại siêu cấp khó chịu. Lệ nhi hôm nay vẫn đi theo ta phía sau, thật là có điểm dọa đến, vẫn đều không có nói chuyện, thậm chí ta đều nghĩ đến nàng chưa khi nào ở cùng ta một chỗ. Có lẽ nàng cũng ý thức được điểm khác thường của ta.

Một hồi đến phủ Thừa tướng, ta liền một mực yên lặng không lên tiếng, đi theo phía sau Lệ nhi trở lại vũ các. Đại ca nhị ca cũng không nói gì đến ta. Nhưng là ta biết, bọn họ muốn nhất là tối ngày mai sẽ đến tìm ta, đem nghỉ vẫn trong lòng bọn họ hỏi rõ ràng. Có trốn cũng không xong, hy vọng bọn họ không hận ta đoạt muội muội của họ là được.!

“Lệ nhi, có chuyện gì cứ nói thẳng đi!” Ta thật sự là không chịu được

“Hồi... Hồi tiểu thư, Lệ nhi... Không... Không có gì muốn nói!” Lệ nhi vội vàng cúi đầu.

“Lệ nhi, ngươi yên tâm, mặc kệ thế nào, ta sẽ không trách tội ngươi!” Tiểu nha đầu này nhất định sợ ta trách tội nàng.

“Nhưng là tiểu... Tiểu thư, làm hạ nhân là không được hỏi đến chủ tử sự việc...” Xem đi, còn không phải muốn hỏi!

“Lệ nhi! Ngươi cũng nhìn ra ta không giống trước có đúng hay không? Ta không biết trước kia là như thế nào, nhưng là hiện tại, ta không xem ngươi như hạ nhân, khi ta tỉnh lại là thấy ngươi đầu tiên, ta đã xem ngươi như hảo tỷ muội, là bạn tốt, ngươi hiểu được ý tứ của ta chứ?” Ta từ chỗ ngồi đứng lên, đi đến bên nàng, nắm tay nàng, đem tâm tình hiện tại nói rõ ra. Ta chính là đối với Lệ nhi như vậy, ta sau này, không thể không có Lệ nhi!

“Tiểu... Tiểu thư?” Đây cô gái ngọc, nghe ta nói xong liền như thế mà khóc... “Tiểu thư thật sự là thay đổi thật nhiều, tiểu thư nguyên lai trước kia cả ngày ù dột ít nói, đối hạ nhân tuy rằng không có gì không tốt, nhưng cũng sẽ không thân cận. Hiện tại, tiểu thư thật sự là... Thật sự là rất hảo! Có thể làm cho người ta thật sự vui vẻ! Đại thiếu gia nhị thiếu gia so trước đây đối với tiểu thư cũng đến thăm vũ các nhiều hơn!”

“Chẳng lẽ đại ca nhị ca nguyên lai không thường tới nghe vũ các sao?” Ta thắc mắc liền hỏi Lệ nhi

“Đúng vậy! Trước đây tiểu thư luôn rần rĩ không vui, theo đó không kết giao bạn bè với ai ở ngoài. Chỉ có phu nhân thường thường đến đây xem tiểu thư, căn dặn vài điều rồi đi... Tiểu thư không thường nói giỡn, không nói nhiều lời. Đại thiếu gia nhị thiếu gia có đến cũng tọa một hồi, nhị thiếu gia tới là cấp xem bệnh cho tiểu thư... Nhưng là so với trước khác nhau quá nhiều. Hai ngày nay, hai vị thiếu gia ban ngày đều đến nghe vũ các, thường xuyên cùng tiểu thư nói giỡn! Ngay cả Lệ nhi nghe cũng cảm thấy thật cao hứng! Hơn nữa a~, Lệ nhi rất thích nghe tiểu thư sướng khúc nhi a~!”

“Haha... Phải không? Vậy về sau ta sẽ thường xướng khúc nhi, được không?” Xem ra Lệ nhi thực thích ta hiện tại! Hơn nữa đại ca nhị ca cũng là... Bất quá... Bọn họ hai ngày nay đều ở đây thấy ta, là vì nhìn ra điểm khác lạ, muốn sớm xác định ta không phải Ngọc Băng Tuyền đi! Bọn họ thông minh, nhất định đã sớm nhìn ra! Không biết bọn họ hay không có thể tiếp nhận ta? Nếu không thể nói ra, thái độ thì sao không có biểu hiện gì khác đi!

Không nghe thấy tiếng Lệ nhi trả lời, nhưng lại nghe được hay tiếng cười sang sảng bên ngoài, “Haha!”

“A! Nếu là như vậy, chúng ta còn có nhĩ phúc!” Là đại thiếu gia và nhị thiếu gia!

Cái gì đến sẽ đến! Hiện tại nếu đã như vậy thì... đến đây!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Thẳng thắn hết thảy

“Đại thiếu gia! Nhị thiếu gia!” Lệ nhi nhìn bọn họ hành lễ.

“Đi xuống đi!” Đại ca vung tay lên, Lệ nhi cùng mấy nha hoàn lui ra ngoài...

“Đại ca, nhị ca” Ta nhìn bọn họ hơi hơi gật đầu.

“Tuyền nhi, chúng ta hôm nay, kỳ thật là...” Ta quả nhiên đoán đúng rồi.

“Ta biết đại ca muốn hỏi cái gì! Các ngươi muốn hỏi... Ta rốt cuộc là ai phải không?”

Hai người nhìn nhau, nói với ta: “Đúng vậy! Cho nên, ngươi muốn cho chúng ta một lời giải thích như thế nào đây?”

“Haha, có thể nói ta biết, các ngươi khi nào thì bắt đầu biết ta không phải là muội muội của các ngươi?”

“Kỳ thật, từ thời điểm ta bắt mạch cho khi ngươi tỉnh lại, ta bắt đầu hoài nghi thân phận của ngươi!” Nhị ca nói, “Trước đó ngươi hôn mê ta có cho ngươi bắt mạch, mạch tượng thập phần hỗn loạn mỏng manh, nhưng là ngày đó khi ngươi tỉnh lại thì mạch tượng lại hoàn toàn bất đồng, mạch tượng vững vàng. Ta khi đó cũng nghĩ ngươi không phải là Tuyền nhi, nhưng tại đây là phủ Thừa tướng thâm nghiêm, không thể có khả năng đổi đi một người, hơn nữa theo nghề y nhiều năm, ta càng không thể tin trên đời có người giống người được, liền mất đi ý nghĩ này” Hắn nói không sai, ta vừa đến thế giới này, chính là lần đó khi tỉnh lại, hắn đã bắt mạch cho ta, ta rõ ràng cảm thấy tay hắn từng có một tia run run, lúc đó tựa hồ không quan tâm...

“Sau đó thì sao?” Hân là không chỉ một điểm này!

“Sau đó chính là đương nhiên khi chúng ta ra ngoài, Nhị đệ dặn Lệ nhi cho người uống thuốc, người lại nói không cần uống thuốc. Lần đó chúng ta đầu ấn tượng khắc sâu. Bởi vì, đó là lần đầu tiên muội muội nói “Không” trong mười bảy năm qua!” Đại ca nói tiếp.

Còn có hai ngày nay chúng ta luôn tới nơi này nhìn người, người cùng nguyên lai Tuyền nhi có nhiều bất đồng! Tuyền nhi từ nhỏ thân thể không tốt, không nói nhiều lời, không thường nói giỡn, mà người không chỉ có tài ăn nói tốt, biết rất nhiều thứ, còn thường xuyên cười, ta làm y nhiều năm, không phải chưa thấy qua bệnh mất trí nhớ, chính là mất trí nhớ nhiều nhất là không thể nhớ được gì, cũng không thể ngay cả tính cách đều thay đổi!” Đại ca nói xong nhị ca tiếp theo nói, này thiếu gia Ngọc gia quả thực lợi hại! Ở khí thế thượng ta liền thua phân nửa, haha...

...

“...”Ta không nói lời nào, để cho bọn họ nói! Chờ khi bọn hân nói một mội ta nói sau cũng không muộn a~!

“Quan trọng nhất chính là hôm nay! Tuyền nhi nàng không bao giờ hát! Mà người ở hồ nước bên kia là hát nhất thủ chúng ta chưa từng nghe qua...”

“Còn có hôm nay người sửa lại tên từ tiêu lâu.” Khách hướng thiên nhiên cư, cư thiên nhiên thượng khách “Như vậy nhả từ câu hay vậy, Tuyền nhi là không có khả năng nói ra! Hơn nữa người còn giáo huấn cái tên vô lại kia hai căn chiếc đũa, đạo lực chuẩn, còn sau đó thượng đá cho hân một cước, tất cả đều có thể chứng minh người không phải Tuyền nhi! Đúng không?”

“Haha, ta là Tuyền nhi... Cũng không phải là Tuyền nhi!” Ta cho một cái khái niệm mơ hồ...

“Có ý tứ gì?” Hai người này không hồ là huynh đệ, thật đúng là rất ăn ý!

“Mặt chữ thượng ý tứ lạc! Ta quả thật là Tuyền nhi, nhưng lại không phải đối các người là muội muội, Tam tiểu thư Ngọc gia, Ngọc Băng Tuyền. Mà là nhất mặc đến từ dĩ thời không linh hồn (tức linh hồn xuyên thời không từ nơi khác mà đến), ta gọi là – Ngọc Từ Tuyền!” Đây là ta nghĩ ra cách đơn giản nhất mà nói! Đương nhiên ta biết, ta còn phải theo bọn họ giải thích cái gì là dĩ thời không, thế kỷ 21, ta là như thế nào đến...

“Dĩ thời không?”

“Đúng! Ta vốn không phải thuộc thế giới này! Ta đến từ một thời không khác, thế kỷ 21! Ta là một trinh thám, dung thời đại này mà nói, là... Là nha môn đương sai bộ đầu đi! Là do bằng hữu nhờ vả, đến một quốc gia khác giúp hân điều tra một vụ án... Trên đường đi bị thương mới có thể xảy ra chuyện kỳ diệu đi vào thời không này, đi vào trong thân thể của Ngọc Băng Tuyền!” Ta tự động tính lược chuyện phi cơ rủi ro, ta cảm thấy đối hai cái cổ nhân này mà giảng giải về công nghệ cao ở thế kỷ 21 là không phải chuyện dễ chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nhận

“Một quốc gia khác? Người là một cô nương...Liền đến một quốc gia khác mà đi sao? Khó trách xảy ra sự cố!” Đại ca kinh hô!

Ta còn phải giải thích thêm! “Chúng ta ở đó có phi cơ, xe lửa, ô tô, có rất nhiều thứ có thể thay đi bộ! Cho nên đến một quốc gia khác chỉ cần đi vài canh giờ là đến!” Kế tiếp ta đem từ nhỏ đến lớn, các loại giáo dục cùng huấn luyện đều giản yếu cho bọn họ nghe, xem tình huống bọn họ cũng không như thế nào mà trách tội ta! Ngược lại đối với thế giới kia rất là đặc biệt! Khi bọn hân nghe được ta vì tiếp nhận cường độ huấn luyện cao ở ngọc long bang sở đều có điểm choáng váng, có thể không nghĩ đến một nữ tử nhỏ nhắn như thế nào là có thể chấp nhận huấn luyện gian khổ bao gồm sinh mệnh! Loại tâm tình này đối với một cô gái hơn mười tuổi mà nói rất tàn khốc!

“Chính là như vậy! Ta có thể nói cũng chỉ nhiều đó thôi! Còn Ngọc Băng Tuyền bản thân nàng ta đi nơi nào, ta thật không biết! Có lẽ là chết, cũng có khả năng đang trong thân thể ta ở thế kỷ 21, nếu nàng thật sự đến cơ thể ta theo lý mà nói, nàng hội sống thực vất vả. Bởi vì gia đình ta, địa vị của ta, công tác của ta, đều đối nàng áp lực quá lớn! Mà nàng căn bản làm không được! Ngay cả học thức, tiêu chuẩn, đừng nghĩ đến đứng vững chân ở thế kỷ 21... Ta chỉ có thể nói...đó không thể có khả năng xảy ra! Thật sự thật có lỗi, ta đem muội muội của người đi mất! Ta không biết nàng ở nơi nào...Các người không trách ta đã đánh mất nàng chứ?”

Ta nhịn xuống cổ gắng ra nước mắt...

“Tuyền nhi! Người yên tâm, chúng ta đều không có ý muốn trách cứ người! Biết không? Chúng ta ngược lại rất cảm ơn người! Cảm ơn người thay thế Băng tuyền sống bên cạnh chúng ta, hai ngày nay, người cho chúng ta rất vui! Hơn nữa tính cách người kiên cường, không thể so với Băng tuyền như nhược, thêm đến Cảnh Hi vương phủ là chuyện không thể thay đổi, như vậy người cũng làm cho chúng ta có thể an tâm rất nhiều, ít nhất người không làm cho chính mình chịu khổ! Đúng hay không!” Bị nhị ca nắm cánh tay nhẹ nhàng lôi kéo, ta bị lăm ở tại trong lòng nhị ca!

“Tuyền nhi, đáp ứng ta cùng đại ca, gả đến Cảnh Hi vương phủ, sau đó tốt hảo chiếu cố chính mình, nhất định đừng cho chính mình bị ủy khuất biết không? Về sau có cái gì cần hỗ trợ cứ trực tiếp nói chúng ta, chúng ta nhất định sẽ giúp ngươi!”

Nhị ca nói đúng vậy, nếu là nguyên lai Ngọc Băng Tuyền, sau này ở Cảnh Hi vương phủ nhất định không chấp nhận! Cho nên ta nhất định phải nhận thức ta còn sống, ít nhất không thể làm cho Ngọc gia lo lắng về ta a~!

“n...Kìa, đại ca nhị ca, cha mẹ biết ta không phải là Tuyền nhi sao?” Ta theo nhị ca trong lòng đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Xin giúp đỡ

Cha cùng nương tạm thời còn không biết, dù sao hai ngày nay bọn họ rất ít tới nghe vũ các, kỳ thật đây là do nhị ca phát hiện, hắn đã sớm nhìn ra ở người không thích hợp, không cha cha cùng nương đến thăm ngươi!” Đại ca vì nhị ca tranh công nói...

“Nói cách khác, hiện tại biết được lai lịch ta cũng chỉ có các ngươi!”

“Đúng vậy! Tư Đồ từ tiêu nhất định cũng sẽ hoài nghi! Dù sao hôm nay chính ngươi sửa lại chiêu bài của hấn thôi! Bất quá ngươi yên tâm...ta và đại ca ngươi cũng biết cách ứng phó!”

“n! Còn Lệ nhi thì sao! Nàng biết ta khác lạ, bất quá chính là cho rằng ta khi tỉnh lại vì mất trí nhớ mà tính tình thay đổi, nàng nói nàng thực thích tiểu thư hiện tại! [*_*] hi hi...” Ta cười tươi! Hiện tại có phải hay không cần phải lo lắng? “Kìa đại ca, các ngươi vừa mới nói qua ta có cái gì cần hỗ trợ có thể tìm các ngươi đúng không?” Ta cần xác định một chút!

“Đúng vậy! Làm sao vậy? Hiện tại sẽ có cái gì khó xử sao?”

“Ách...Này...Các người nếu cảm thấy không làm được sẽ không nói!”

“Ngươi rút cuộc muốn chúng ta giúp cái gì a~? Ngươi bây giờ thật không nghĩ là hai ngày nay chúng ta đều nhận thức rằng ngươi là Tuyền nhi nga! Chúng ta cho dù có hứa giúp ngươi thì cũng không thể cái nào cũng làm được đâu!”

“Nông! Chính là này!” Ta đem một cái bản vẽ ta trộm vẽ được giao cho bọn họ! Đây là ta ở thế kỷ hai mươi mốt từng sử dụng vũ khí, cũng có thể nói là một công cụ! Ta không biết có thể tìm được các thứ không...! Nói thật ra ta cũng không trông cậy có thể làm ra y mẫu đúng tiêu chuẩn được, nhưng cũng không thể nào có nhiều sai biệt được! Bởi vì đầu...Ta quyết định muốn được lưu lạc giang hồ a~!

“Đây là cái gì?” Đại ca nhị ca cầm bản vẽ xem cũng không hiểu là gì, kỳ thực không phải ta họa xấu, mà loại này họ căn bản không thể biết được là gì mà, cho nên xem không hiểu là thực bình thường a!

“Đây là ta muốn các ngươi giúp ta làm! Đây đều là một ít vũ khí tinh xảo, đương nhiên chúng thiết kế đều là phi thường đặc biệt, nếu làm không được cũng không sao, bởi vì ta biết chuyện này rất khó làm được! Nhưng những thứ đó đều là ta từng sử dụng qua! Hơn nữa...ta lại lưu lạc giang hồ tính tức!”

“Lưu lạc giang hồ? Ngươi? Một nữ hài tử mà cái gì giang hồ a!?” Đại ca tức giận chất vấn ta.

“A? Là ai nói nữ hài tử không thể lưu lạc giang hồ a? Hơn nữa, đại ca cảm thấy muội là nữ hài tử bình thường sao? Vẫn là...Vẫn là đại ca đối với ta không chút tin tưởng a?” Ta ủy khuất nói...

“Đương nhiên không phải! Hảo. Hảo. Hảo! Đây ta sẽ giúp ngươi! Vương triều Ngọc thiên người giỏi tay nghề vẫn là rất nhiều! Hy vọng có thể làm được!” Đại ca xem ra rất khẩn trương! Haha [^0^] có ca ca cảm giác thật tốt, Ngọc Băng Tuyền, cảm ơn ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Dong dài nhị ca

Từ tối hôm qua cùng đại ca nhị ca thắng thần hết thấy, tâm tình của ta liền thoải mái rất nhiều, không còn cảm giác trộm ai cái gì nữa... Tuy rằng cuộc sống hiện tại là trong thân thể Ngọc Băng Tuyền mà có... nhưng ta sẽ nắm chặt chính mình cố gắng lớn nhất làm cho nó có ý nghĩa hơn!

Thông thường bọn buổi sáng không phải đến đây sao!

“Đại ca nhị ca đâu?” Ta xem Lệ nhi đang đứng bên ngoài

“Hồi tiểu thư, đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia ở... ở trung thính...” Lệ nhi ấp a ấp úng trả lời.

Trung thính là cấm ngoại nhân tiến vào, chỉ có ngoại thính mới dành cho khách dung. Lệ nhi không dám trả lời là sợ ta trách tội! Haha... Đây hai cái ca ca thật đúng là không đem chính mình làm ngoại nhân a! Quên đi, chỉ cần không tiến trung thính là được, ta cũng liền đi đến đó một chút xem sao!

“Đại ca, nhị ca good morning!” Dù sao bọn họ cũng biết thân phận ta, khiến cho ta có thể nói đủ đi!

“Ách....?” Ngồi ở trước bàn cơm hai vĩ rõ ràng không hiểu “Có ý tứ gì?”

“Đó có nghĩa là buổi sáng tốt lành! Cũng chính là thỉnh an buổi sớm... hi hi!”

“Haha... Ta đối với cuộc sống thế giới kia của người thập phần rất thích, rốt cuộc là như thế nào một cái thế giới tài năng có thể tạo nên cái kỳ tích như thế!” Nhị ca khoa trương nói! Làm ta có chút buồn nôn!

“Kỳ tích sao?” Ta cười cười, “Chúng ta ở thế giới kia mọi người là như vậy, chính bởi vì ta hoàn cảnh gia đình không giống nhau, trải nghiệm khác nhau, so với nữ hài tử khác hơn một phần tùy hứng, một phần kiên trì, một phần quyết tuyệt, một phần vô tình, còn có... Liên một viên ngọc thị hết thấy, lạnh như băng tâm... Đương nhiên so với Ngọc Băng Tuyền trước đây là khác xa quá nhiều!”

“Phải không? Nhưng là hiện tại ta lại thấy được người rất ấm áp a~!” Đại ca cười, ta trong lòng cảm giác xuân phong ấm áp... ta thật cảm động. Một phú thương đệ nhất, ở thương trường quyết đoán vô tình, mặt lạnh tựa Diêm Vương, đối với ta một muối muối giả lại như vậy ôn nhu, ta thật sự hâm mộ Ngọc Băng Tuyền, nàng không cần đeo nhiều trách nhiệm cùng gánh nặng như ta, càng không cần trải qua nhiều huấn luyện thống khổ, còn có hai cái ca ca tốt, còn có cha mẹ tốt!

Ta sẽ không làm cho Ngọc Băng Tuyền sau này chịu khổ! Cảnh Hi vương phủ là cái thế giới ta chưa biết được, như vậy một cái vị cực nhân thần nam nhân [vẫn là cái Brokeback] chỉ một cái thân thích của quân gia trong phủ hẳn đều có thể hoành hành ngang ngược, kia hẳn có thể là người sao?

“Phải không? Haha...” Theo chân bọn họ cùng một chỗ thời điểm ta liền cười! Còn có năm ngày xuất giá, ta luôn luôn có cảm giác hồi hộp..

“Nhị ca, người là đệ nhất cao thủ! Tốt xấu cũng cùng giang hồ có chút quan hệ... Tuy rằng nói theo kiểu này có chút không ăn khớp... nhưng là ta nghĩ chính như vậy! Cho nên a~, nhị ca người có thể giảng điểm một chút trên giang hồ cho ta được không?”

“Tuyền nhi, người... người thật sự muốn đi lưu lạc giang hồ thật sao!” Đại ca ánh mắt không dám tin nhìn ta!

“Đương nhiên! Ta không phải đã nói rồi thôi!”

“Nhưng người là một nữ hài tử... Ách... Không chỉ là nữ hài tử có vấn đề! Tuy rằng đêm qua, người theo ta cùng đại ca nói rất nhiều về người tại cái thế kỷ kia trải qua nhiều huấn luyện, nhưng là ở thời đại này, một nữ hài tử rất khó thành! Mà còn chưa tới năm ngày nữa là đại hôn của người! Không có bao nhiêu thời gian để người du ngoạn, biết không. Còn có thân thể người có một chút yếu kém! Ta hiện tại không biết thân thủ người như thế nào, chúng ta liền không yên tâm người đi trở thành cái gì giang hồ a~!” Tuy rằng ta thực thích có người quan tâm, nhưng nhị ca so với đại tặc còn lại nhãi thật đúng là làm cho người ta không chịu nổi đâu...

“Tuyền nhi a! Hiện tại không có gì so với thân thể người quan trọng hơn, biết không? Hơn nữa chuyện trên giang hồ người cần biết rất nhiều!”

“Tốt lắm! Tốt lắm! Nhị ca người không thể một chút yên tĩnh a~! Người nói này giờ ta đều biết hết! Cho nên người cứ cấp ta nói một chút chuyện trên giang hồ a~! Sau đó ta còn biết sẽ làm gì sau này!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Nghiên Vũ Cung

“Ách...được rồi!” Nhìn thấy đại ca gật đầu, nhị ca rút cuộc đồng ý giảng ta biết! “Hiện tại giang hồ lấy Mộ Dung son trang làm long đầu, ở Hắc Bạch lưỡng đạo trên đều có thể lực lớn. Không chỉ có người trong giang hồ, mà chính triều đình đều phải nể Mộ Dung son trang vài phần, hiện tại trang chủ là Mộ Dung giới...” Oa! Thật là lợi hại!

“Tiếp theo, đứng thứ 2 trên giang hồ là môn phái, chính là giới về dùng độc ám tuyệt môn, môn chủ là Phong Cửu Yên, là người chuyên nghiên cứu về độc. Nổi tiếng là người lạnh lùng...”

“Giang hồ bài danh thứ ba là Nghiên Vũ Cung! Là nữ tử xây dựng bang phái! Tương đối mà nói thực lực yếu, nhưng là Nghiên Vũ Cung cùng Mộ Dung son trang giao tình rất tốt, đều là chính phái, hai bang vẫn đều rất muốn trừ bỏ giới về dùng độc ám tuyệt môn. Hơn nữa Nghiên Vũ Cung lấy chính nghĩa làm chiêu bài, được giang hồ nhân sĩ tôn trọng, có rất nhiều thực lực so với nàng đều cam tâm dưới nàng.

Cung chủ Nghiên Vũ Cung là Nghiên Nguyệt, còn có tam đại hộ pháp Vũ Tình, Vũ Kí cùng Vũ Linh...” Hảo phức tạp nga! Thật khó để ta lựa chọn môn phái để ta theo! Về phần phương án... Thật đúng là đau đầu a!

“Căn cứ theo suy nghĩ ở người, ta có đề nghị!” Nhị ca cầm lấy chén trà mà nói.

“Người yếu theo Nghiên Vũ Cung mà bắt đầu!”

“Đúng vậy!”

“Nhưng là...” Đại ca bần khoản nói, “Người nếu đối với Nghiên Vũ Cung có tác động nhau trong lời nói, đều có ảnh hưởng đến toàn bộ giang hồ, Nghiên Vũ Cung đủ để hiệu lệnh giang hồ nghĩa sĩ cùng đứng lên!”

“Haha, Nghiên Vũ Cung. Ta chọn mi.”

“Tuyệt nhiên, ý người là...? Sẽ không làm cho người ta cam tâm tình nguyện vì người đánh đi?” Đại ca trong mắt không giấu nghi hoặc.

“Đúng là!”

“Tuyệt...Tuyệt nhiên?” Phong chừng nhị ca tưởng đùa nhỏ này điên rồi? “Người tính làm như thế nào a?”

“Thiên cơ không thể tiết lộ!” ~[U_U]~ Ta ra về thần bí không nói cho bọn họ. Bất quá, quả thật cừ chi cũng kỳ lạ a~!

Ta không xác định được rằng ta sẽ có được địa vị trong giang hồ hay là bị tất cả người trong giang hồ đuổi giết đây... Haha!

“Ách...Đại ca nhị ca? Chuyện ta nhờ các người...khi nào thì có thể xong đây!?” Ta tỏ vẻ rất quan tâm! Vì nếu không có vũ khí của ta, ta tại đây tại cái thế giới này thì không là cái gì! Ta chỉ có thể dựa vào công nghệ cao cùng tài năng “Võ công cao cường” của cổ nhân hợp lại một chút a!

“Haha, Tuyệt nhiên không cần quá lo lắng,ta có thể tìm người thích hợp cho họ mau nhanh chóng làm suốt đêm..!” Đại ca rất đắc ý nói. Quả thật là mới hại, thời đại này nếu có thể xem biết mấy bản vẽ đều xem như thiên tài, huống chi là làm nha!

“Đại ca rất lợi hại a~!”

“haha, Tuyệt nhiên người mới lợi hại hơn a~” Đây là ý tứ gì? “Ta là ngẫu nhiên kết giao được một cái bằng hữu, thời điểm hần đến lấy bản vẽ liền đều rất ngạc nhiên! Hần bốn mươi năm làm công tượng, vẫn cảm thấy bồi bồi nào cũng đều gặp qua, nhưng là lại chưa bao giờ gặp qua vũ khí tinh vi như thế, thật sự là mở mang tầm mắt! Hần còn nói a~, cho dù là liễu mạng, hần cũng mau chóng làm được!”

“Thật sao? Ta còn có năm ngày nữa là đại hôn! Cho nên tối muộn nhất là buổi chiều ngày mai! Kỳ hạn công trình đủ sao?” Ta thật không có nhiều thời gian như vậy, phải nhanh lấy được bảo bối, mới có khả năng ở đại hôn phía trước đối phó...

“Buổi chiều ngày mai? Nhìn xem đi~ Người có gì đó thật sự rất kỳ lạ, thế cho nên chúng ta không dám mời nhiều người làm, nếu là ngày đó thật sự xảy ra chuyện gì, thân phận của người sẽ rất nguy hiểm!” Đại ca vẫn là quan tâm đến an toàn của ta, bất quá cũng có thể là sợ ta giả đến Cảnh Hi vương phủ thì thân phận bị bại lộ, mà gây cho Ngọc gia phiền toái cũng không chừng a! Không phải là ta đem suy nghĩ của người khác mà hiểu xấu đi, mà là mặc kệ ở thế giới nào, đều phải học được cách nhìn của người khác ở nhiều mặt tốt và xấu! Nhưng ta vẫn còn là tin tưởng hai cái ca ca này!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Nghiên Vũ Cung (2)

Đại ca làm việc hiệu suất quả cao! Thật sự ở ta quy định thời gian này họ vẫn cố gắng làm tốt đưa đến. Hơn nữa có vẻ làm công thực tình tế, đại đa

số tài liệu đều phù hợp với bản vẽ của ta trước sau đáp ứng đúng yêu cầu. Xem ra cái bằng hữu của đại ca kỹ thuật đúng là khá tốt! Hắc hắc...Bất quá bản vẽ ta họa thật là hoàn mỹ a~! (@lili: tỷ tỷ tự tin ghê >,

Bảo vật mà ta muốn làm gọi là Mân Côi nhẩn. Về phần đặc biệt của nó...kỳ thật bên trong là rỗng, chứa được hàng chục cây kim nhỏ. Phía trên là đóa hoa hồng có hai cái nút, nhấn một cái kim chúc ti tự động bắn ra, có thể dùng làm ám khí, cứ như vậy ta nhắm cố định một vật thể trước, là như thế nào cũng có thể không bắn trúng đối phương chứ...trừ phi ta ấn tiếp một cái nút khác! Ách..... (@lili: Lần đầu bắn kim chắc là xé nháp làm thử, đến nút thứ hai không trúng mới lạ a~ ^^!..)

Ngoài ra còn có nhuyễn kiếm giấu ở giày, cùng dây roi có thể dùng làm đai lưng nga~! Ta còn phải mau sớm chuẩn bị tốt “Y phục dạ hành”..mà phải là cái loại mà đại hiệp hay mặc này,haha!

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nghiên Vũ Cung (3)

“Nghiên Nguyệt cung chủ, mấy chục người đồng thời đối phó một mình ta, chẳng lẽ đây gọi là chính nghĩa giang hồ sao?” Ta chỉ có thể đánh cuộc một keo!

Liền xem thử cái Nghiên Vũ Cung kia có phải hay không thật sự coi trọng giang hồ đạo nghĩa! (@lili: Thật chưa thấy qua người như thế...hơn nữa,nửa đêm không ở nhà ngủ, mặc cái y phục dạ hành mà chạy đến địa bàn của người ta cùng người ta nói chính nghĩa! Có thể hay không là rất tài >,

Ta đây đang có cảm giác thật tốt a~! Có thể hay không nếu ta nở một chút nụ cười?

**Chú thích: @lili: ở đoạn này trong truyện không có lời dẫn khi nàng đột nhập vào Nghiên Vũ Cung..Mà liền sau đó xuất hiện... Chắc lúc này nàng ta đang trên nóc nhà mà cười ^^!.

“Hào! Người đang trốn hãy nhanh ra mặt!” Nghiên Nguyệt Cung chủ nghe tiếng của ta liền nói, ra lệnh một tiếng! Đại đa số mọi người lui xuống, chỉ có ba cái hoàng y nữ tử còn chậm chạp không lui, Nghiên Nguyệt Cung chủ ánh mắt chất vấn, họ mới chần chờ lui xuống...

“Nghiên Nguyệt Cung chủ quả là quang minh lỗi lạc, tại hạ cũng không khách khí! Tại hạ đối Nghiên Nguyệt Cung không có ý mạo phạm, chính là muốn cùng Nghiên Nguyệt Cung chủ cùng ba vị hộ pháp lãnh giáo lãnh giáo!”

“Hãy bớt sàm ngôn đi! Đến đây đi!”

Nơi này quả thật là địa bàn nữ nhân a! Chung quanh đều là cây cối, cũng rất tốt a~, nhờ Mân Côi nhẩn giúp đỡ ta hạ rất nhiều người! Tưởng rằng ta không biết nơi này có cơ quan sao!. Ta không những trốn tránh tự nhiên, còn nhất nhất hóa giải được các đòn công kích của Nghiên Nguyệt Cung chủ, không thủ đạo, triệt quyền đạo, hợp khí. Nói chung, công phu trung quốc ta đều có luyện qua, hơn nữa là rất phi thường tốt, ta so với những người này chỉ kém “khinh công”. Bất quá, ta có Mân Côi nhẩn còn lợi hại hơn khinh công của các nàng rất nhiều!

Một khắc sau, Nghiên Nguyệt cung chủ liền thua, thời gian không lâu lắm, nếu ta mà không nhanh khôi phục thân thể này...thì thật là ăn không tiêu a~!

“Nghiên Nguyệt Cung chủ, đa tạ!” Ta tuy rằng tính tự kỷ cao nhưng là những phép tắc lịch sự cơ bản vẫn là phải sử dụng! (@LILI: Thật sự là chưa thấy ai tự tin quá mức như nàng ^^!.)

“Các hạ công phu quả nhiên thật cao cường! Nghiên Nguyệt thấy thật xấu hổ! Xin hỏi các hạ đại danh là gì?” Nghiên Nguyệt Cung chủ được các hộ pháp của nàng nâng dậy mà nói. Ta thế này mới phát hiện nàng cùng vài cái hộ pháp đều thật tốt a~

“Tại hạ Từ Yên! Đa tạ Nghiên Nguyệt Cung chủ chỉ giáo!Vừa rồi có gì đắc tội, hy vọng Nghiên Nguyệt Cung chủ bỏ qua”

“Không sao cả! Chi là bàn luận võ nghệ mà thôi! Nghiên Nguyệt thật không bằng người! Còn muốn đa tạ các hạ hạ thủ lưu tình!...”

Nghiên Nguyệt Cung chủ trong lời nói còn chưa nói xong, đã bị một cái hoàng y nữ tử chen ngang! “Lớn mật cuồng đồ, ban đêm dám tập kích Nghiên Nguyệt Cung chúng ta! Không sợ người trong giang hồ xem là địch sao? Cung chủ chúng ta nhân từ~! Không như người hạ thủ đoạn, người cũng đừng tự cho là đúng! Xem chiêu!” Nói xong lên gờ kiếm hướng ta vọt tới.

“Vũ Kì không thể vô lễ!” Nguyên lai nàng là Vũ Kì a! Nghiên Nguyệt Cung chủ nói ngăn lại, nhưng là Vũ Kì không có thu hồi kiếm, mà là nhất nhất hướng ta công kích! Nhưng là công phu của nàng so với nội công thâm hậu của Nghiên Nguyệt Cung chủ là kém xa, hướng chỉ chiêu thức của ta nàng chưa gặp qua bao giờ, làm sao có thể thắng ta?!

“Nghiên Vũ Cung vẫn là thích kết giao với giang hồ nghĩa sĩ, không biết Từ Yên cô nương có nguyện ý gia nhập Nghiên Vũ Cung?” Nghiên Nguyệt Cung chủ nhìn ta ngỏ lời mời. Bất quá ta cũng không có nhiều thời gian a~! “Nghiên Nguyệt Cung chủ cảm thấy Nghiên Vũ Cung lưu được ta sao?”

”Nếu ta dung chức Phó Cung chủ để lưu người?” Nghiên Nguyệt cung chủ đưa ra một cái lợi thế thật mê người!

“Cung chủ!”

“Cung chủ!”

“Cung chủ!” Ba cái hộ pháp đồng thời phát ra tiếng kinh hô, đối với việc của Nghiên Nguyệt Cung chủ có ý bất mãn. Mà Vũ Kì, chính vừa mới cùng ta giao thủ liền hung tợn trừng mắt ta.

“A! Nghiên Nguyệt Cung chủ có thể hay không xem trọng tại hạ? Cho dù là địa vị trong Nghiên Nguyệt Cung chủ đối với ta cũng không có gì đặc biệt, huống gì một chức Phó Cung Chủ! Tại hạ xin cáo từ, sau này còn gặp lại!” Ta đem mấy câu trong tiểu thuyết thường hay nói đến lấy ra dùng.

.....

Ẩn hạ nhãn thượng cơ quan, nhanh chóng rời khỏi nơi này, đi về đường cũ, leo lên ngựa lập tức trở về Phủ Thừa Tướng.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Âm tuyệt môn khiêu khích

Khi ta trở lại Phủ Thừa Tướng là đã gần bình minh... Ta vội vàng chạy về nghe vũ các, đến bên giường mà bắt đầu ngủ! Thật sự là mệt chết người a!!! Xem ra tùy tiện đi chọn một cái bang phái thật đúng có đủ vất vả a! Huống chi là ta đang mượn thân thể của Ngọc Băng Tuyền! Nếu đổi là ta trước đây, căn bản sẽ không làm ta thấy mệt mỏi, dù sao thân thể trước đây của ta cũng đã sớm thành thói quen với cường độ huấn luyện cao.. Nhưng suy nghĩ lại thì ta hiện giờ chẳng phải là rất xinh đẹp sao! Hắc hắc...

“Tiểu thư, tiểu thư! Đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia đến xem người!” Ta mơ mơ màng màng nghe được tiếng Lệ nhi... Đại ca nhị ca? Bọn họ cũng thật chịu khó a! Ta đang mệt muốn chết rồi... Sớm muộn gì cũng phải đứng lên, hơn nữa... Đêm qua chuyện tình ở trên giang hồ như thế nào ta là người đáng chú ý nhất, nói không chừng đại ca nhị ca tới nghe vũ các là nói ta biết chuyện! 1, 2, 3 rồi giường!

Lệ nhi thói quen là không đổi được, luôn thích đem các trang sức hướng đầu ta mà khoa tay múa chân... Ta nhìn gương cũng không biết chính ta sẽ thành cái gì... Nguyên bản Ngọc Băng Tuyền chính là một đại mỹ nhân, hơn nữa Lệ nhi như vậy, ngay cả ta đều phải bị mê chết!

“Tốt lắm Lệ nhi! Không cần những thứ này đâu, cái này... và cái này nữa! Ta về sau sẽ không nghĩ chúng hợp!” Ta gỡ hết tất cả xuống.

“Khả... Nhưng là, tiểu thư a! Như thế nào lại không dùng tới? Tất cả đều là do đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia đưa tới a! Hơn nữa... hơn nữa đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia đang chờ tiểu thư ở bên ngoài dùng bữa sang! Nếu người mang theo trang sức bọn họ nhất định sẽ thật cao hứng a!” Đại ca cùng nhị ca đưa tới? Ta như thế nào lại không biết!

“Ta đây cũng không mang! Đầu của ta nặng muốn chết, mang mấy thứ này thật là khó chịu a!” Ta kháng nghị! Cho dù là bọn họ đưa tới thì ta phải mang sao? Đáp án đương nhiên là không rồi! Không phải là đi ăn sao! Ta đói bụng! Lệ nhi, chúng ta đi thôi!”

Ta cứ như vậy quần sơ búi tóc nhưng nhất định không trang điểm cùng mang trang sức hướng ra ngoài mà đi.

“Tuyền nhi, goodmorning!” Đại ca nhị ca cùng nhau nói với ta.

Oa!! Gien của Ngọc gia chính là tốt! Không chỉ là một đám người như hoa như ngọc, này chỉ số thông minh cũng thật cao! Ta chỉ nói qua một lần nhưng bọn họ lại nhớ kỹ vậy! “Đại ca nhị ca! Goodmorning! Well-done!”

”Chưa.....Chưa cái gì?” Nhị ca nhất thời không có phản ứng

“Well-done! Làm tốt lắm, ý là khen hai người!”

“Nga! Tuyền nhi thật đúng là lợi hại! Haha!” Đại ca cười cười.

“Như thế nào? Đại ca nhị ca hôm nay đến nghe vũ các chắc không chỉ cùng Tuyền nhi nói tiếng Goodmorning chứ?”

”Haha, Tuyền nhi đúng là Tuyền nhi! Chúng ta đương nhiên còn có chuyện khác! Chính là... Lệ nhi, đem đồ ăn sáng lên! Bỏn thiếu gia đói... Hắc hắc, Tuyền nhi, nhị ca tới là cùng người ăn điểm tâm!” Bọn họ không rảnh như vậy chạy tới cùng ta ăn cơm nói chuyện phiếm đâu!

“Hai vị ca ca có chuyện gì cứ nói thẳng! Tuyền nhi thật cảm thấy sốt ruột a!”

“Haha, đêm qua Nghiên Vũ Cung có người thần bí đột nhập, Nghiên Nguyệt Cung chủ cùng ba vị hộ pháp bại trận! Nhưng thần kỳ là Nghiên Nguyệt Cung chủ vẫn chưa kêu gọi giang hồ nhân sĩ đuổi bắt kẻ thần bí kia. Kẻ thần bí kia gọi là Tử Yên!”

Cho dù Nghiên Nguyệt Cung chủ có tiếng trọng nghĩa, nhưng cũng không đối ta tốt như vậy! Vẫn sẽ là có cạm bẫy gì đây! Nhưng là Nghiên Nguyệt Cung chủ không giống như cái loại hãm hại sau lưng người khác a!

“Còn gì nữa không?” Hắn là còn nữa! Nghiên Vũ Cung một mặt chi tử, không có nghĩa là giang hồ các giới đều như vậy!

“Mộ Dung son trang với Nghiên Vũ Cung giao tình rất sâu nặng, cho nên lần này tuy rằng Nghiên Vũ Cung tôn trọng bởi bất công nhưng vẫn là quyết định tôn trọng cách làm của Nghiên Vũ Cung!” Nhị ca nói tiếp.

“Không phản đối sao?” Không có khả năng này! Đây giang hồ có phải hay không đoàn kết như vậy sao?

“Có! Là...” Nhị ca có vẻ do dự...

“Là ám tuyệt môn!” Ta nói ra, khi nhị ca còn chưa nói.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ám tuyệt môn khiêu khích (2)

“Tuyền nhi, ngươi nói đúng! Chính là ám tuyệt môn, này cũng chính là không dám nói cho người nguyên nhân! Ám tuyệt môn ra tay rất độc ác, mà hiểu biết của người đối ám tuyệt môn nhất định sẽ không chịu đựng được khi bị ám tuyệt môn khiêu khích như vậy! Nhưng là ta sợ người sẽ bị thương a! Cho nên, không cần tùy tiện hành động được không?” Nhị ca trong lời nói kèm theo khẩn cầu!

Hắn nói đúng vậy, nếu ám tuyệt môn thật sự khiêu khích ta sẽ không nén được giận, thứ nhất đó không phải tính cách của ta, thứ hai hiện giờ là thời cơ tốt ta đứng vững trên giang hồ. Thật sự mà nói ám tuyệt môn đã như vậy, ta không có chút đáp lại, không phải trước mặt giang hồ không còn chút hình tượng nào sao?!

“Ám tuyệt môn nói như thế nào?” Ta nhớ rõ môn chủ ám tuyệt môn là Phong Cửu Yên.

“Môn chủ ám tuyệt môn công khai nói, nếu Tử Yên có thể đánh bại được hắn, hắn liền giải tán ám tuyệt môn; Nếu Tử Yên là cái bọn chuột nhắt vô danh, mà không dám đi tỷ thí!” Như vậy sao! Đúng là làm ta có chút khó xử! Bất quá, này ám tuyệt môn, ta nhất định phải đi, này Phong Cửu Yên, ta nhất định phải trừ bỏ!

“Nga, ta đã biết!” Thanh âm của ta không lớn không nhỏ....

“Tuyền nhi? Ngươi... Sẽ không thật sự đi đánh Phong Cửu Yên chứ?” Đại ca không phải là có thể đoán được! Sao lại còn muốn hỏi a!

“n!” Biết rõ còn có hỏi!

“Tuyền nhi! Không thể! Việc ngươi đi Nghiên Vũ Cung chúng ta không nói tới, đó là Nghiên Vũ Cung trên giang hồ có tiếng là môn phái chính nghĩa, nhưng là ám tuyệt môn thì khác, chúng ta tuyệt đối không đồng ý! Hắn xuống tay không lưu tình. Hơn nữa giới về dùng độc! Ta sợ ngươi có gì bất trắc a!”

Hắn lợi hại vậy sao?? “Nhị ca! Ngươi có thể giúp ta hay không?”

“Ách??” Nhị ca hiển nhiên không hiểu ý ta.

“Người dùng độc không nhất định là biết giải độc, nhưng người giải độc nhất định biết dùng độc! Ai – Đừng nói cho ta là ngươi là cao thủ giang hồ sẽ không biết giải độc nga!”

“Tốt lắm! Nhị ca sẽ đi cùng ngươi!” Xem ra nhị ca đối với y thuật rất tự tin a!

“Nhị đệ! Ngươi như thế nào lại có thể để Tuyền nhi nháo giang hồ?” Đại ca có vẻ không đồng ý! Nếu có nhị ca đi theo ta, không phải sẽ đỡ nguy hiểm hơn sao, hơn nữa ta còn không biết võ công nhị ca rất thâm hậu hay sao...

“Nhị ca, ngươi hiểu sai ý của ta! Ý ta không phải là cho ngươi đi theo ta! Mà là...” Ta tạm dừng một chút...

“Vẫn là cho nhị đệ đi cùng người đi! Không được! Ta cũng muốn đi cùng các người!” Đại ca

“Mà là cái gì?” Nhị ca

“Thật là nực cười a! Ngọc đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia cùng đi theo ta, ta đây là ai? Cũng đoán được!” Ta thu hồi lời nói khi mãi khen họ thông minh! Nhìn xem bộ dáng “Mặt lạnh diêm vương” cùng “Phú thương nổi tiếng nhất vương triều Ngọc Thiên” cái kia cũng đoán ra được thân phận Tử Yên là ai...

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Thanh Ngưng Lộ

“Cũng đúng! Vậy ý người như thế nào?”

“Nhị ca! Người nhất định có biện pháp bách độc không thể xâm phạm! Đúng hay không? Cũng có thể nói là có loại dược vật, ăn hay có thể tùy thân đem theo, hội có thể chống cự các loại độc...” Ta nói ra ý nghĩ của ta. Kỳ thật ta cũng không biết có hay không thần kỳ như vậy, nhưng là trong các tiểu thuyết đều là như vậy a~! Chỉ mong ta cũng có vận khí tốt như vậy, làm cho ta gặp phải trăm độc đều không hề gì, haha!

“Tuyền nhi, đem nhị ca trở thành thần tiên sao?” Nhị ca xấu hổ cười...

A!

“Nhưng là trong lòng ta, nhị ca chính là thần tiên công tử a!” Ta vẫn tiếp tục nói tốt! Hắc hắc...

“Này...” Nhị ca trên mặt tựa như sắc điều! Có điểm xanh, có điểm hồng... Hồng thôi, ta có thể lý giải, ta khen hấn, hấn liền ngưng ngưng... (@lil: Con trai thời này dễ xấu hổ ghê ^^!.)

“Nhị ca, người chẳng lẽ liền nhắm tâm nhìn Tuyền nhi bị Phong Cửu Yên độc chết sao?” Ta ra vẻ đáng thương (@lil: tỷ thật gian trá!)

“Hào...Được rồi! Nhị ca nơi này quả thật có một loại – Thanh ngưng lộ. Nhưng đây là nhị ca vừa nghiên cứu cả tháng trước, hiện vẫn còn đang trong thử nghiệm, hay không có thể chống đỡ độc dược, nhưng hấn là không có vấn đề gì, bởi vì ta thực nghiệm chủ yếu là nhằm vào độc dược Ám tuyệt môn mà thiết kế, nhưng nếu là Phong Cửu Yên có cái gì tân độc dược chưa xuất hiện trên giang hồ...thì ta không dám cam đoan Thanh ngưng lộ này còn dung được hay không a~!” Nhị ca thần sắc bắt đầu thay đổi đứng lên...

Haha~!!! Không nghĩ tới ta Ngọc Tử Tuyền thật đúng là có vận may! Thanh ngưng lộ!?? Nghe tên chính là tốt đông tây cấp!! Hi hi... Ngay cả cái này ta đều có thể dùng tới a!! Nhị ca đúng thật là không đơn giản a! Hắc hắc...

“Nhị ca người giỏi quá! Ta rất sung bái người! Thanh ngưng lộ??? Người có thể đem bảo bối tặng cho ta a~! Nhị ca thật tốt lắm! Nga?”

“Tuyền nhi, người xác định muốn đi đổi phó Phong Cửu Yên thật sao?”

“Người ta đã hạ chiến thư, ta có thể không đề tâm sao?”

“Nhưng là thanh ngưng lộ còn đang trong thời gian thử nghiệm! Nếu thật là có cái gì sơ sót xảy ra...làm sao bây giờ?”...Nhị ca.

“Vậy ta sẽ làm vật thí nghiệm tốt nhất! Mà ta nghĩ ta sẽ không là một vật thí nghiệm, mà sẽ là một kiểm chứng vĩ đại của Thanh ngưng lộ a!” Ta kiên định nhìn đại ca nhị ca.

“Vậy được rồi! Bất quá người phải đáp ứng ta! Phải còn nguyên vẹn khỏe mạnh trở về, biết không!” Đại ca cho phép, nhị ca cũng sẽ không thể từ chối!

“Chấp nhận!” [*_*] hi hi... “Ăn cơm trước đã! Cơm đều lạnh.. Xem này chè hạt sen, hạ hỏa nga! Không cần phải lo lắng cho ta! Trustme!”

“Này lại có ý gì?” Nhị ca nói với ta Anh Văn phi thường cảm thấy hứng thú!

“Tin tưởng ta!”....

Đêm khuya, ta ăn vào hai khẩu Thanh ngưng lộ liền rồi Phủ thừa tướng mà đi đến Ám tuyệt môn. Ta ngay từ đầu còn tưởng rằng thanh ngưng lộ là dịch thể, nhưng không nghĩ tới kỳ thật chỉ là những viên thuốc rất nhỏ...

Chương 25: Thắng

Quả nhiên, hắn đã sớm chuẩn bị tốt!

Khi ta đến đã thấy trong nhà phòng thủ nghiêm ngặt, ta nghĩ đến..! Ta đã mang mặt nạ tốt, nơi đây với Nghiên Vũ Cung không giống nhau, cái Phong Cửu Yên kia nếu lỡ có dùng đến axit sunfuric cái gì đó đó mà đem mặt ta phá hủy sao, tuy rằng không biết nơi này có hay không axit sunfuric chưa...

Bất quá, Phong Cửu Yên có thể hay không rất dễ mất đến ta? Mà như vậy huy động tất cả “Hoan nghênh” ta đến sao? Ngoài sân có đến hai trăm tên, ta vẫn còn đang hoài nghi có phải hắn đem tất cả thủ hạ lẫn đệ tử môn đồ lớn bé triệu tập đến nghênh đón ta...

Bởi vì là phó ước mà đến, cho nên ta cười kỳ mã của đại ca một đường vào, cũng không giống với ngày hôm qua ở Nghiên Vũ Cung. Ai! Không biết thanh ngưng lộ có dùng được không, nhị ca a! Tánh mạng ta đều ở trong tay ngươi a!

“Haha! Ngươi quả thực dám đến?!” Một cái bóng người đen tuyền từ phía sau bay ra đến, ngồi ở trên ghế lớn. Đây là Phong Cửu Yên đây sao?!!

Hừ! Có gì đẹp đâu! Không phải ngươi có ghế dựa ngồi còn ta thì không sao!! (@lili: tỷ đi đánh nhau có cần phải so đo đến một cái ghế nữa sao @@!)

“Có cái gì không dám? Từ Yên đây không sợ chết ngươi thì thôi! Có lẽ quá đêm nay trên giang hồ sẽ không còn bang phái Âm tuyệt môn này, cả cái tên Phong Cửu Yên này cũng sẽ biến mất!” Ngươi nha! Cho ngươi có ghế dựa ngồi luôn không dậy nổi a!

“A! Đúng khẩu khí lớn! Không biết sư phụ ngươi là ai? Dám như thế kiêu ngạo! Một cái vô danh tiểu tốt cũng dám ở trước mặt Phong Cửu Yên ta cuồng vọng!” Không biết ngươi so với ta thì ai kiêu ngạo hơn ai nha! Còn nói ta sao, Sư phó của ta nói ra hù chết ngươi rồi! Nói ra ngươi cũng không biết là ai! Ta trong tay nếu có súng liên thương hẳn ăn mấy viên đạn rồi! Haha... Khi đó ngươi sẽ biết ai lợi hại hơn ai đây...

“Cuồng vọng? Đó là bởi vì ta có cuồng vọng tư bản a! Haha! Ta hiện tại đứng ở chỗ này chính là cùng ngươi một lần ai cùng vọng hơn mà thôi!”

“Ngươi – ! Haha! Hào, một cái nha đầu nhanh nhẹn miệng! Cũng không biết đằng sau cái mặt nạ này là cái dạng gì a! Sao sao! Không dám cho người khác biết mặt ngươi sao?” Nha đầu? Hắn cư nhiên dám gọi ta là nha đầu? Tuy rằng ta quả thật là cái nha đầu, nhưng là – quên đi! Đây không quan trọng!

“Nha đầu thì làm sao! Nếu hôm nay âm tuyệt môn bị bại bởi một cái tiểu nha đầu hơn mười tuổi này truyền đi ra ngoài thì thành trò cười cho giang hồ ha!

“Ngươi cũng quá kiêu ngạo đi! Ngươi xem, chung quanh đều là đệ tử âm tuyệt môn! Ngươi cho dù chấp cánh cũng khó trốn! Hai trăm năm mươi đệ tử cũng không phải là ngồi không!”

“Động thủ đi! Giải quyết ngươi nhanh ta còn muốn về nhà ngủ a~!” Ta cười khê ra tiếng, ta nói vậy cũng không tin ngươi không tức giận nga!

“Ngươi! Đề lát nữa chết như thế nào cũng không biết!”

“Những lời này hãy dành cho ngươi đi! Bắt đầu đi! Nếu không ta nhường mi ba chiêu?” Ta tiếp tục khiêu khích.

“Hừ! Vô danh tiểu tốt dám như thế kiêu ngạo! Ngươi cảm thấy ngươi có đủ sức đánh với ta sao? Chẳng lẽ không biết âm tuyệt môn ta am hiểu chính là hạ độc sao? Haha!” Phong Cửu Yên cười đến rợn người!

“Haha! Đương nhiên biết! Ta chính là thích đối thủ như vậy sau đó hạ thượng hắn đánh bại! Cảm giác thật đã a!”

“Ngươi có ý gì?”

“Thiên hạ không chỉ có âm tuyệt môn ngươi hội dụng độc! Nhưng là ngươi hiện tại trên người trúng độc chỉ có ta có thể giải được! Không cần ta nói ra, mà ngươi Phong Cửu Yên chỉ có thể xem ta như gặp phải sư phụ! Haha!”

“Không có khả năng! Ngươi cũng trúng độc của ta! Cho dù ta thật sự sẽ chết trong này, ngươi cũng không khả năng còn sống mà ra khỏi âm tuyệt môn!” Hắn nói... chứng minh hắn tin lời ta nói! (@lili: tỷ tỷ gian quá > ,

“Phải không? Ta đây khuyên ngươi một câu, trăm ngàn đừng vận công! Xem ta như thế nào còn sống đi ra nơi này!” Ta xoay người lên ngựa! Quay đầu nhìn Phong Cửu Yên mặt đều đã tái đi...

“Như thế nào...! Đây là thật! A.....!” Phong Cửu Yên ngửa mặt lên trời hét dài liền nôn máu mà chết...

“Ta chính mình làm!” Ta một lần nữa cầm lấy hạp son, nhẹ nhàng phết điểm má hồng, còn đem son với mực nước khuấy đều đại khái làm thành màu râm

nặng, liền cẩn thận đem nó đồ đến mí mắt trên, ân! Hiệu quả không sai! Hắc hắc...

Ta lại cảm một khối hồng giấy, nhẹ nhàng đặt ở bên môi nhấp nhẹ một cái, thật trang nhã a! ...Này kỹ thuật hóa trang của ta cũng không tệ a!

“Giờ lành đã đến!”

“Chuẩn vương phi! Nên đi ra ngoài!” Người săn sóc dẫu ở một bên nhắc nhở.

“h! Tốt lắm, khăn voan!” Ta xoay người, liền nhìn đến người săn sóc dẫu cùng Lệ nhi đang đứng ngây ngốc nhìn ta!

“Tiểu... tiểu thư! Ngươi thật đẹp!”

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Xuất giá chi mẹ đẻ

Hồi tưởng lại khi lúc đầu xuyên đến Phủ Thừa Tướng trong vòng tám ngày ngắn ngủi, thế nhưng trong lòng lại sinh ra một loại tình cảm lạ, Soái lão cha cùng nương luôn đau lòng về ta, còn có hai cái ca ca đối rất tốt với ta... Bọn họ suy nghĩ nhiều hơn ta bao nhiêu là không biết, nhưng ta không phải là ngu ngốc, ta có thể cảm giác ánh mắt họ nhìn ta không phải dành cho sự muội, nhưng ta phải làm thế nào chứ! Tại trong cái thế giới này, ta là muội muội cùng một cha một mẹ với họ. Trừ bỏ việc thời điểm ta vừa mở mắt nhìn đến nhị ca đầu tiên lúc bắt mạch... và lúc nhị ca cho ta thanh ngưng lộ, ta liền thấy nhị ca như một cái thần tiên công tử... Nhưng chỉ là ngưỡng mộ, không có yêu! Bất quá thì bây giờ cũng là như vậy, ta sẽ gả cho một cái nam nhân chưa từng quen biết, những gì đã qua ta cũng không cảm thấy quá mức nuối tiếc, bởi vì trong lòng không có gì ràng buộc, ta chỉ có thể thần nhiên đối mặt phía trước, mặc kệ là bằng phẳng hay gập ghềnh, ta vẫn nhất định kiên trì!

Đột nhiên Lệ nhi cùng người săn sóc dẫu bên cạnh dừng cước bộ, ta cảm giác có người đang đứng phía trước là đại ca. Ta nghe được giọng đại ca nghẹn ngào ôn nhu nói:

“Tuyền nhi, ngày hôm qua ta cho Lệ nhi ngân phiếu, ta cho nàng theo người đến Vương phủ... Vương phủ không giống như Phủ Thừa tướng, không phải giống trong nhà, về sau làm việc phải cẩn thận, ta biết ngươi sẽ làm được! Hào hào làm tốt Cảnh Hi Vương Phi, không được ham chơi, lúc nào cũng phải nhận thức bản thân, là chính phi của Vương gia, cũng là nữ nhi của phủ Thừa tướng! Đại ca biết ngươi không thích nghe những thứ này, nhưng là đại ca muốn nói, hiện tại cho dù là đại ca không nói, ta nghĩ ngươi so với chúng ta càng rõ ràng hơn, có một số việc không cần nói cũng hiểu được, ngươi tự biết nên làm như thế nào!” Đại ca không nói sai, ta đúng là không thích nghe những thứ đó, hơn nữa tình thế hiện tại ta rất rõ ràng! Không cần thận một chút, ta nếu làm sai sót chuyện gì bị người khác nắm được bím tóc, kia Thừa Tướng Phủ thật không tránh được tội! Ta càng không thể phụ người khác!

Ta biết đại ca cũng là lo cho ta, lấy đại cục làm trọng nên mới nói... Ta nhẹ nhàng kéo đại ca qua, nhẹ nhàng nắm mu bàn tay hắn, ta cảm thấy đại ca từ rõ ràng run lên...

“Đại ca, cảm ơn ngươi tám ngày nay đối với ta thật tốt, cảm ơn ngươi đã chiếu cố đến ta nhiều như vậy, ta thật cảm ơn ngươi!” Ta hôn nhẹ đại ca, chính là một hồi cáo biệt...

“Tuyền nhi...” Đại ca nhẹ giọng ní non...

Ta theo người săn sóc dẫu tiếp tục đi ra ngoài, nghe được tiếng nữ nhân khóc ta chỉ biết cha cùng nương, “Tuyền nhi, đến Vương phủ hảo chiếu cố bản thân! Không cần phải chịu ủy khuất, nếu có ủy khuất thì cứ về đây! Nương thương ngươi!” Nương nắm lấy tay ta...

“Ai nha! Tuyền nhi phải lập gia đình, ngươi không thể khóc hoài! Tuyền nhi a, đừng nghe nương ngươi nói vậy! Ở vương phủ phải học nhẫn nại, không cần cùng Vương gia sinh khí, chịu ít ủy khuất cũng không thể tránh được, phụ thân vô năng, khổ ngươi!”

“Là! Phụ thân! Tuyền nhi sẽ cẩn thận một chút, sẽ tận lực làm tốt một cái Vương phi! Thành phụ thân yên tâm!”

“h! Hào hời từ a!! Phụ thân đối với ngươi thật sự có quý a!” Hần hần là thành Hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban không có kết quả! Ta đều đã hại hắn bị phạt một năm bổng lộc, ta thật áy náy!

“Cha, Tuyền nhi chưa bao giờ trách ngươi!” Người săn sóc dẫu cùng Lệ nhi giúp đỡ ta tiếp theo hướng ra ngoài đi, ta chỉ kịp để lại một câu...

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Xuất giá chi mẹ đẻ

Đi được mấy bước lại ngừng, lúc này chắc là nhị ca! Hắn trên người luôn luôn có mùi thảo dược dễ ngửi...

“Tuyền... Tuyền nhi, đến vương phủ phải chú ý thân thể! Nơi có không có nhị ca chăm sóc, ngươi phải hảo chiếu cố mình biết không? n?” Nhị ca xem ta là tiểu hài tử mà nói....

Nhưng là nghe xong nhị ca nói, ta thấy nhện không được xuống nước mắt, ta lập tức liền nhào vào trong lòng nhị ca.

“Nhị ca.... Ô ô.....”

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đại hôn

Lệ nhi, còn bao lâu thì đến vương phủ?” Ta vén màn hi kiệu bên cạnh, L65nhi ở ngoài hi kiệu. Nguyên lai, cái soái lão cha cấp cho ta mang theo mười hai cái nha hoàn làm hồi môn, đều bị ta cự tuyệt... Ta có một người mà đến mười hai người hầu hạ? Các nàng không mệt, nhưng là ta mệt a!! Hơn nữa ta đem gả đến vương phủ đầy đủ tiện nghi, bọn họ không cần thiết bắt ta mang theo mười hai cái nha hoàn gả đi cùng, chẳng phải là tiện cho hắn sao!! Cho nên ta trong lời nói nhẹ nhàng cự tuyệt hảo ý của soái lão cha, chỉ dẫn theo Lệ nhi, dù sao thì ta đã quen có Lệ nhi bên cạnh rồi...

“Hồi tiểu thư, nhanh! Lập tức đi ra!” Lệ nhi hiện tại theo ta nói chuyện ngữ khí đặc biệt kích động! Ai! Đây tiểu nha đầu cũng dễ dàng thỏa mãn, ta chỉ mang một mình nàng xuất giá liền thành cao hứng như vậy, ta về sau nhất định phải đối nàng tốt một chút! Tuyệt đối không bạc đãi nàng! Hắc hắc....

“Ngạ!” Ta buông mình, vịn mũ phượng trên đầu dúi đi, cổ ta thật sự không chịu nổi!! Muốn hôn mê~~~

“Lạc kiệu!” Đây một tiếng nhưng là... Rốt cục đã đến...

Kế tiếp là tùy tiện cuối chào thiên địa, cao đường là cha ta cùng nương, vợ chồng đối bái ta cũng không biết ta hướng làm sao bái...

Rốt cục đưa vào động phòng! Cổ ta tắt được giải phóng! Haha!! Người săn sóc dâu cùng Lệ nhi giúp ta tháo mũ đầu xuống...

Ta giờ đang ở băng lạc hiên, là nơi Vương phi ở, nơi đây rất lớn so với nghe vũ các! Bất quá ta hiện tại với nơi này không có hứng thú, ta hiện tại trong đầu chỉ có suy nghĩ là nhanh bỏ được mũ phượng này xuống!

Sau đó ta được người săn sóc dâu đưa đến chiếc giường lớn ngồi xuống...

“Người săn sóc dâu, ngươi có thể lui xuống trước!”

“Là!” Người săn sóc dâu thực nghe lời đã đi xuống. Hắc hắc.... Ta một phen đem mũ phượng bỏ xuống! Lắc lắc cái cổ, thoải mái hơn....” Lệ nhi, đi lấy thức ăn cho ta!”

“Là vương phi! Nhưng người vẫn phải mang mũ phượng trên đầu đi! Như vậy không hợp quy củ, không hợp cấp bậc lễ nghĩa!” Nha đầu kia sao lại kêu “Vương phi”?

“Lệ nhi, ai cho ngươi gọi ta vương phi, vừa mới rồi không phải vẫn là tiểu thư sao?”

“Là người săn sóc dâu! Nàng nói gả đến vương phủ thì chính là vương phi, về sau không thể gọi là tiểu thư nữa.” Lệ nhi cuối đầu.

“Không được! Không được tự nhiên, về sau vẫn là kêu tiểu thư, biết không!” Đến vương phủ này khẳng định mọi người sẽ gọi ta là vương phi, ta nhất định phải lưu lại một người cuối cùng không gọi ta là vương phi a!

“Nhưng là... ở đây là trong vương phủ a!”

“Trong vương phủ thì thế nào! Ngươi là ta mang theo từ nhà mẹ đẻ, đương nhiên là ta muốn mi gọi là tiểu thư! Ngươi là người nhà của ta, lại không phải người của vương phủ!”

”Vương phi lại nói lung tung! Những lời này nếu vương gia nghe được khẳng định là rất tức giận! Ngay cả vương phi cũng là người của vương phủ, huống gì ta chỉ là một tiểu nha đầu!” Lệ nhi thần sắc khẩn trương nói với ta. Không phải chỉ là một cách xưng hô??

“Lệ nhi! Ngươi rốt cuộc là có nghe ta không!! Muốn ta chết đói sao!! Nhanh đi lấy thức ăn cho tiểu thư ngươi!! Người khác là ta không biết, nhưng là ngươi nếu còn gọi ta một tiếng vương phi ta liền đem ngươi đuổi về phủ thừa tướng, sẽ tìm người khác nguyện ý gọi là một tiếng tiểu thư, không gọi là vương phi đến

hầu hạ ta!” Ta nói lời đe dọa.

“Là là là! Đại tiểu thư!” .....

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Brokeback Vương gia

Thức ăn trong vương phủ đúng thật là ngon a!

“Ai nha! Vương phi! Ngài như vậy là không hợp lễ nghĩa! Vương phi, này mũ phượng sau có thể gỡ xuống đâu! Còn có khăn voan, khăn voan này là chờ Vương gia tiến vào theo lễ mới được tháo xuống a! Mau đều mang theo! Nếu không sẽ có điềm xấu a!” Người săn sóc đầu không biết như thế nào lại vào được, nhìn đến ta thì bộ dạng lại lú lú nhúc nhích tới! Nói xong liền đem mũ phượng cùng khăn voan hướng đầu ta mà khoa tay múa chân! Này ai thích thì chịu đi, ta đây không thèm!!

“Ngươi xuống đi! Chờ vương gia đến ta tự nhiên sẽ mang theo!” Ta lạnh lùng nói, ta đối với người săn sóc đầu không mấy hảo cảm, ai mượn nàng cứ phá ta làm gì! Hừ!

“Ách...” Khả năng nàng bị ngữ khí của ta mà thấy kinh ngạc! “Nhưng là vương phi, ngươi hiện tại vẫn phải đội mũ phượng!”

“Dựa vào cái gì?” Ta làm việc phải do người khác chỉ huy sao??

“Đây là quy củ!” Người săn sóc đầu khẳng định nói.

“Nga? Quy củ? Haha, bốn tiểu thư lớn như vậy cũng chưa bao giờ quá quy củ! Ngươi nói cho ta biết, trong Cảnh Hi vương phủ ai là lớn nhất??”

“Tất nhiên là vương gia!”

“Sau đó là ai?”

“Ách... là vương phi người!”

“Haha, vậy sao! Xem ra ngươi còn biết ta là vương phi a!” Ta nhìn thẳng vào người săn sóc đầu, nàng bắt đầu cúi thấp xuống.

“Vương phi thứ tội!”

“Tốt lắm, ngươi đi xuống đi! Chờ lúc hành lễ vương gia đến hãy tiến vào! Lệ nhi, điểm tâm của ta đâu!” Hừ hừ! Thật là mất hứng! Ta ngồi trước bàn trang điểm, nhìn chính mình, ta suy nghĩ, ta rốt cuộc là ai? Ngọc Băng Tuyên hay vẫn là Ngọc Từ Tuyên đây? Đây là không có đáp án lựa chọn! Ta bắt đầu dĩ nhiên hay nhất lại, rồi đột nhiên mở, ta thoáng nhìn mũ phượng cùng khăn voan, tay không ngừng vuốt ve những sợi tơ vàng khăn quàng vai... Ta là Ngọc Băng Tuyên! Hiện đang ở vương triều Ngọc Thiên! Ngọc Từ Tuyên... Nàng chưa bao giờ xuất hiện ở đây! Đây mới là sự thật!

Khi tiến vào vương phủ, khiến cho ta một lần nữa bắt đầu lại!

Đào mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, bát trí bát giác đã muộn đến buổi tối, bên ngoài vẫn là như vậy náo nhiệt! A! Đáng ghét! Ta mặc kệ, nằm xuống giường ngủ ngon!!

Đột nhiên cảm giác được tiếng bước chân vững vàng, con buồn ngủ của ta liền biến mất! ta vội vàng đem khăn voan cùng mũ phượng mang theo... Nếu ta đoán không sai, lúc này đến, hơn nữa tiếng bước chân này, hẳn là vương gia!

“Vương phi đợi lâu!” Một tiếng lạnh như băng, âm thanh vô tình truyền đến! Quả nhiên là vương gia!

“Quả thật đợi thật lâu, chờ vương gia đến hành lễ!” Đợi ngươi mà ta có khi chết nặng vì mũ phượng!

“Vương phi sốt ruột chờ?” Hần bắt ngờ hỏi!

“Nói vậy vương gia hiểu lầm! Nô tỳ chính là muốn người hái mũ phượng xuống, đội nó không thoải mái... Về phần vương gia, nô tỳ không có hứng thú!” Ta đổi một cái Brokeback có thể có hứng thú sao??

“Rầm!” Trước mắt ta liền sáng ngời – khăn voan bị kéo ra. Ta ngẩng đầu, cái kia Brokeback vương gia đang nổi giận đùng đùng. Hai mắt, lại... không thể nào rời khỏi tầm mắt...

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: tuyệt sắc mỹ vương gia

“Rầm!” Trước mắt ta liền sáng ngời – khăn voan bị kéo ra. Ta ngẩng đầu, cái kia Brokeback vương gia đang nổi giận đùng đùng. Hai mắt, lại... không thể nào rời khỏi tầm mắt... Đẹp quá! Ánh mắt đẹp quá! Khuôn mặt đẹp quá!

Đôi mắt đen tuyền mà mịn mi, thâm thúy như nước, có phần sâu thẳm, sóng mũi cao thẳng, khuôn mặt hơi có mùi rượu mà phiếm hồng bạc thân, những đường cong trên khuôn mặt cương nghị rõ ràng...

Ta trong lúc nhất thời đầu óc không được tỉnh táo... Tuy rằng đã sớm nghe nói Cảnh Hi vương gia này tương mạo thiên hạ vô song, nhưng là không nghĩ đến lại như thế tuyệt mỹ! So với ta còn đẹp hơn ai!!!

Ta nhìn theo trong mắt hần thấy được hần chán ghét, tuy rằng rất nhanh đã không thấy được tăm hơi, ngược lại là một loại kinh ngạc, nhưng là rất nhanh trở về bình thường... Kinh ngạc? Vì cái gì a? Chẳng lẽ là cảm thấy ta rất xinh đẹp sao??? (@lil: tỷ lại tự kỷ nữa rồi >,

“Như thế nào? Vương phi vừa mới nói không phải với bốn vương gia không có hứng thú sao? Như thế nào hiện tại lại nhìn chăm chăm bốn vương không dời tầm mắt? n?” Ta bị nhảy mất mặt cả kinh, mới phát hiện ta đầu óc có trục trặc... Như thế nào lại nhìn hần như vậy!!

Ta cũng ngạc nhiên phát hiện thanh âm hần không phải lạnh như băng, cẩn thận nghe, thật đúng là rất từ tính a!

“Người săn sóc đâu! Bốn vương mệt mỏi, mau làm lễ!”

“Chậm đã!” Ta còn có chuyện chưa nói đâu!

“Vương phi có chuyện gì?” Ta như thế nào cảm thấy vương gia này là lạ??

“Vương gia, nghi thức còn chưa chấm dứt, lễ còn chưa thành, trước khi lễ xong, nô tì cảm thấy có một số việc muốn nói rõ ràng!”

“Ái phi cứ nói đừng ngại!” Như thế nào lại biến thành ái phi?? Cả vương triều này ai mà không biết người là một cái Brokeback ha!!

“Vương gia không cần ủy khuất chính mình!” Còn gọi ái phi! Có điểm... ghê tởm... “Nô tì chính là muốn nói, vương gia sau này nếu có người khác thì ồ thể không hạn sủng ái, nô tì có thể xem như không có chuyện gì!”

“Người có ý tứ gì?” Ta cảm thấy trong phòng tựa hồ bắt đầu hạ nhiệt độ.

“Mặt chữ thượng ý tứ a! Nô tì chính là không nghĩ này chính phi cùng thân phận chi nữ của thừa tướng làm vương gia có điều đồ kỵ thôi! Ta tuyệt không can thiệp Vương gia sủng ai, yêu ai, nhưng có một điều kiện tiên quyết, hi vọng vương gia không cần nạp sủng phi! Vương gia đối người mình thích có thể thỏa sủng ái, nhưng là đừng cho hần xuất hiện tại Cảnh hi vương phủ này! Trừ phi người đem băng lạc hiện cấp cho nàng!” Cũng chính là đem chính phi này đưa cho nàng! Ta cảm thấy điều kiện của ta thực đơn giản a! Ta có thể chịu được người ta nói mình không được trọng phu thương ta, có thể chịu được hần sủng hạnh người khác, về phần người đó là nam hay nữ ta vốn không có quan hệ...

“Bốn vương muốn biết ái phi vì sao không chuẩn bốn vương nạp sủng phi?” Lại hạ nhiệt độ... Lạnh...bất quá ta sẽ mặc nhiều quần áo a! “Nô tì mặc dù ít đọc qua sách thư, nhưng đối với hôn nhân chính mình cho tới nay kiên trì cùng ý tưởng...” Ta còn chưa nói xong thì đã bị hần xen vào.

“Kia bốn vương rất ngạc nhiên, ái phi đối với hôn nhân này lại kiên trì cùng ý tưởng là cái gì?” Thanh âm hần hùng hậu, lại có thể nghe ra được áp lực cực tức giận.

“Cả đời này chỉ có một người!” Ta nhìn tình hình thực tế trả lời, đây có thể là câu trả lời ngắn gọn nhất cho hần.

“Thật là lá gan lớn! Lời nói vi phạm phong tục lễ giáo cũng dám nói ra miệng, xem ra người thật đúng là không đọc quá vài năm thư a! Theo lời nói kia

của người thì ta đã có thể hưu người! Xem ra Ngọc Thừa tướng thật biết giáo huấn nữ nhi!”

“Vương gia thỉnh bớt giận! Thử thả nghe nô tì đem nói cho hết lời. Đây là ý nghĩ của chính mình, cùng gia phụ không có quan hệ. Tuy rằng là nô tì với hôn nhân kiên trì cùng ý tưởng, nhưng là hiện tại cũng không có khả năng thực hiện! Cảnh Hi vương gia quyền cao chức trọng, quyền khinh hướng đã, lại có tuyệt thế dung nhan...”

Vẫn là cái Brokeback, “Lại như thế nào chỉ có một phi tử? Ngay cả Vương gia là nhân trung chi long, lại hiển nhiên không phải người phu quân của nô tì – (@lil: ở câu này ý của nàng cho rằng Cảnh Hi vương gia không phải là mẫu người của nàng!), cho nên... Vương gia có thể tùy ý tâm hoa vấn liễu, chỉ cần không tìm về đến nhà là được, thần thiếp tuyệt không can thiệp! Cũng không sợ chỉ có bề ngoài, ta cũng hi vọng Vương gia có thể cho ta một cái gia đình im lặng! Cũng hy vọng Vương gia không can can thiệp cuộc sống của ta! Tốt lắm, nô tì đã nói xong!” Ta không chỉ muốn im lặng bằng lạc hiền, còn muốn cả Vương phủ cũng im lặng! Hơn nữa, thói quen ở thế kỷ hai mươi mốt một vợ một chồng, đối loại này đã muốn rót vào cốt tủy, ta không có biện pháp tiếp chịu cảnh một chồng nhiều thê, tiểu thuyết nhìn xem thì có thể, nhưng là sự thật đến phiên chính mình thì vô luận thế nào ta đều không tiếp thu được!

“Ái phi vì sao liền như vậy khẳng định bản gia không phải người phu quân của người?”

“Vương gia! Kính nhờ ta là nữ!” Người còn muốn ta nói rõ sao??

“Ái phi đây là cái ý tứ gì!” Mỹ vương gia sắc mặt xanh mét, ai! Guồng mặt tuyệt mỹ cho dù là ngũ quan khản cấp kia cũng vẫn là tuyệt mỹ a!!

“Vương triều Ngọc thiên này có ai không biết Cảnh Hi vương gia đại danh鼎鼎 không gần nữ sắc, chỉ thiên vị nam nhân??” Ta khinh thường nói xong. Nói thật là ta không hề kỳ thị đồng tính luyến ái, dù sao ta cùng hắn là không quan hệ, bất luận kẻ nào đều không có quyền can thiệp. Nhưng là trên danh nghĩa lão công của mình lại là cái Brokeback, nhưng vẫn là cưới hỏi đăng hoàng a!

“Người! Hừ!” Mỹ vương gia phẩy tay áo bỏ đi...

Rất cục đi rồi! Đi rồi tốt! Giường lớn như vậy một mình ta ngủ, hắc hắc...

“Vương phi thân thể không khỏe, ở băng lạc hiền tĩnh dưỡng đi! Bỏn vương gia hồi mình hi cư đi ngủ!” Brokeback mỹ vương gia để lại một câu như vậy rồi đi...

“Thứ cho không tiễn xa được!” Ta rất lớn giọng kêu, sợ hắn không nghe được! Hắc hắc... “Lệ nhi! Vào đi!” Ta biết nàng đã đứng đợi ngoài cửa lâu...

“Tiểu thư! Người như thế nào có thể như vậy nói với vương gia a! Chọc giận vương gia đối tiểu thư cũng sẽ không có cái gì tốt a!” Lệ nhi buồn rầu nghiêm mặt... Thật là, ta cũng chưa lo lắng, thì nàng có cái gì phải lo! Hơn nữa hắn tốt nhất là rất chán ghét ta đến vĩnh viễn cũng không muốn nhìn đến ta!

“Không có việc gì Lệ nhi, tiểu thư ta mệt mỏi, muốn ngủ, người cũng đi xuống đi!”

Kỳ thật hôm nay cùng Cảnh Hi vương gia đàm phán cũng không có ý nghĩa gì lớn, dù sao ta lại không tính ở lại vương phủ.. Mặc dù nói hắn là bộ dạng mỹ điểm, nhưng là ta không thể vì một chi hoa tươi mà từ bỏ ý nghĩ đi giang hồ a!

Ngủ là quan trọng nhất!!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tiễn cung

Có thể ngày hôm qua vì phải đợi nữ phượng quá nặng, ta thật là bị mệt muốn chết a! Buổi sáng là Lệ nhi báo ta rời giường.

“Tiểu thư! Vương gia vừa mới phái người tới nói muốn vào cung tạ ơn! Kêu tiểu thư chuẩn bị một chút!”

Méo máo, thật sự là phiền lòng a!...

“Vương phi cát tường! Lão nô là phụng lệnh vương gia cấp vương phi mặc quần áo vào cung!” Là người săn sóc dẫu ngày hôm qua!!

“Người không phải là người săn sóc dẫu sao? Hôm nay như thế nào lại còn ở trong phủ?” Người săn sóc dẫu không phải đã xong việc rồi sao?

“Hồi vương phi, lão nô theo đại hôn của cảnh hi Vương gia sẽ ở trong vương phủ ba tháng!”

“Nga, vậy ngươi là?” Hần gọi là cái gì a??

“Hồi vương phi, người trong phủ đều gọi lão nô là Hồng bác!”

“Lệ nhi, hầu hạ ta thay quần áo đi! Đem kiện áo váy màu trắng lấy ra!”

“Nhưng là tiểu thư... Đây là vương gia phái người đem tới! Như thế nào lại mặc khác đi!” Lệ nhi khó xử nói xong... Ta như thế nào lại có sợ đầu sợ đuôi? Rất không giống Ngọc Từ Tuyền a... Không đúng! Là rất không giống phong cách Ngọc Băng Tuyền.

“Đưa vào cái gì Vương gia phái người đưa tới tã liền phải mặc chứ! Chẳng lẽ nói Hoàng thượng đưa tới cho ta một lọ thạch tín, hạc đỉnh hồng, là cái gì ta đều phải uống sao!”

“...” Lệ nhi không nói... Ngoan ngoãn đi đem cái kia sắc váy thuần trắng cho ta mặc vào. Ngay cả trang sức cũng đổi thành màu trắng châu hoa! Ta như mặc một thân đồ tang tiên cung đi, đem bọn họ không khí vui mừng đều hướng điệu! Hừ! Khó chịu! Siêu cấp khó chịu

Ở ngoài cửa thị vệ đều thúc giục kiên nhẫn chờ, ta mang theo Lệ nhi đi ra ngoài. Bất quá là phía trước vẫn có người dẫn đường, bởi vì vương phủ quá lớn, ta rất tự mình hiểu lấy..! Hắc hắc~~ Nghe thị vệ nói Vương gia đã đợi quá lâu... Vốn tưởng hẳn chỉ ngồi chốc lát, khiến hẳn chờ đợi, nhưng là phòng chừng nếu ta vẫn không chịu đi thì bọn thị vệ liền vào cấp ta đi ra ngoài!

Chờ đến khi ta có thể rõ ràng nhìn đến cửa thì lòng ta vừa vui lại vừa giận! Nay phá vương gia như thế lại ý định hãm hại ta.

Muốn cho ta xấu mặt! Cứ nhiên lại đưa như vậy... Tại cửa, cái kia... tay áo phiêu phiêu bào trắng tiên nhân không phải là cái Brokeback Vương gia chết tiết còn có thể là ai đâu!!!

“Xuất phát đi! Ái phi, lên xe đi?” Lại là ái phi! Ta thật đáng thương cho ngươi là cái Brokeback a! Khi ta đến gần nhìn hẳn.. lại có chút không muốn đòi tầm mắt? Chính là nhất kiện màu trắng trường bào bình thường, hẳn mặc đi ra thế, ta cảm thấy.. trừ bỏ nhị ca.. không nghĩ tới hẳn lại là một cái nam tử thanh nhã vậy.. Ách... Mê trai a!!!

Nhìn hẳn trên mặt không chút biểu tình gì, chỉ biết hẳn khẳng định rằng ta đã mặc tử quần áo! Bất quá ngược ngùng một chút a~!

“Xem ra vương gia cấp nô tỳ lấy sai quần áo!” Ta lạnh lùng mở miệng, ta tức chết ngươi!

“Phải không? Bỏn vương không rõ lắm a, là kêu hạ nhân đưa đi, bỏn vương cũng không biết bọn họ đưa ngươi là cái gì a!

Brokeback Vương gia đem đầu của hẳn không được tự nhiên chuyển hướng một bên!

Thiết! Đây là cái vương gia gì! Dám làm không dám nhận, còn trốn tránh trách nhiệm... Ta khinh bỉ ngươi nga! Siêu cấp bỉ thị #?&*%^\$*!!

“Vương gia, Vương phi..thỉnh lên xe đi!” Một bên cái thị vệ bộ dáng nhắc nhở nói “Chậm hoàng thượng trách tội xuống dưới sẽ không dễ làm!” Nay thị vệ trưởng cũng không sai ai!!

Ta lấy kinh nghiệm trình thám suy đoán, này thị vệ là cho chúng ta biết hôm nay diện thánh tạ ơn! Vô tình lúc đó ta lại thấy mặt Lệ nhi ửng hồng a!! Hắc hắc... A... lệ nhi cũng nhanh phải tìm nhà chồng! Ta không thể làm cho nàng vì ta mà chậm trễ chuyện chung thân! Đây là thời điểm tốt giúp nàng tuyển người!!

Kỳ thật thị vệ trước đã muốn quá trung niên! Chính là ở thiên nhiên cư mai y các bị Cảnh hi vương gia gọi là Lăng Phong.

Hiện tại chuyện trọng yếu nhất chính là tiến cung diện thánh a! Tuy rằng ta không cam lòng tình nguyện, vẫn là phải đi

Ta hướng cái kia xa hoa xe ngựa phương hướng đi đến, một tiểu người hầu tuổi không lớn liền ngồi xuống dưới, ta chính kinh ngạc, đột nhiên nhớ tới dĩ vãng nhìn đến xuyên qua tiểu thuyết cùng cổ trang kịch trung đều có tình cảnh, ý tứ của hẳn là muốn ta bước qua lưng hẳn lên xe ngựa? Tâm của ta lại có chút phản hận bất bình, rốt cuộc đem con người trở thành cái gì ??

Vương gia thấy ta chậm chạp không lên xe, mà vẫn đứng ngẩn người, phòng chừng này đây cho ta lại muốn cái gì tân chiêu chính hẳn đâu đi?

“Ái phi? Làm sao vậy?”

“Không.” Ngừ khí gọn sóng không sợ hãi, không mang theo một tia tình cảm. Liền hội lãnh ngươi a, ta sẽ không a! Hừ!

Ta đi ra phía trước đem cái kia ngồi tiểu người hầu giúp đỡ đứng lên, ta có thể lập tức bay lên đi, bất quá làm người khác hoài nghi .....

“Người tới, lấy cái tiểu băng ghế đến! Về sau, không cần tái làm cho ta nhìn thấy lên xe ngựa yếu thái nhân đi lên!” Ngừ khí như trước lạnh như băng, ta tận lực ở che dấu trong giọng nói tức giận! Phía sau mọi người ngây người..... Đều ngờ ngạc nhìn ta thái băng ghế lên xe ngựa.....

“Lệ nhi, đi lên!”

“Lệ nhi hồi phủ đi! Tiểu thư nhà ngươi bỏn vương hội chiếu cố !” Sau đó chính mình lên xe ngựa..... Đây là có chuyện gì??? Quên đi, mặc kệ nó!

Ta dựa vào xe ngựa ..... Ách..... Tạm thời gọi nó là vách tường đi! Ta dựa vào xe ngựa vách tường [có điểm là lạ] còn có cảm giác muốn ngủ a, ần..... Đêm qua không có ngủ no ai! Dù sao đến hoàng cung hẳn sẽ gọi ta .....

Nếu ta không ngủ thì ta cũng chẳng biết làm gì đâu? Ta cùng hẳn lại không thể nói chuyện!

“Ai u! Đau.....” Ta đau kêu ra tiếng. Một cái xóc nảy, đầu của ta đập vào xe ngựa trên vách tường [ách..... Vẫn là là lạ giọt.....]. Thật là có đủ không hay ho ~~~ .....

Ta vừa định xoa đầu thì có một bàn tay to thô ráp đã muốn chạm vào thái dương của ta.

Là hẳn?!

“Còn đau không? Như thế nào như vậy không cần thận?” Trong giọng nói tràn đầy đau lòng trách cứ.....

Hắn thỉnh thoảng lại ôn nhu, làm cho ta có điểm không biết làm sao..... Đây thật là cái kia lãnh khốc quyết tuyệt Cảnh Hi Vương gia sao? Là ở đêm tân hôn theo ta cãi nhau bị ta khí chạy Cảnh Hi Vương gia sao?

Sẽ không..... Sẽ không là có người giả mạo đi???

Nhưng là khuôn mặt này trương độc nhất vô nhị, có ai có thể giả mạo đâu???

Chẳng lẽ là thuật dịch dung??? Nghe nói cổ đại thực lưu hành loại này.....

Ta còn muốn tiếp tục tưởng tượng, nhưng là đều gọi hẳn cấp đánh gãy ..... “Ái phi suy nghĩ cái gì sao?” Trong thanh âm mang theo nhện không được ý cười ~~~

“Ách.....?” Hẳn như thế nào biết ta đang suy nghĩ chuyện gì tình?

“Không nghĩ tới ái phi có thể có nhiều biểu tình như vậy a!” Oa [๖๐๖] oa! Đây giống như thật sự không phải Cảnh Hi Vương gia ai! Hẳn, hẳn,,, cư nhiên nở nụ cười???

“Vừa mới bồn vương bắt quá giúp ái phi xoa vào thái dương, mặt ái phi bắt đầu biến!” Không phải đâu! Như vậy khừu a??

“Đại ra, hoài nghi, lo lắng, lắc đầu, không thể tin, cảm thấy hứng thú..... Không nghĩ tới ái phi hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn thượng có thể nháy mắt biến ra nhiều biểu tình như vậy!” Hẳn trong mắt hiện lên một ánh mắt nghiền ngẫm!

“Ta.....”

“Khởi bẩm Vương gia, Vương phi, đến cửa cung !” Ngoài xe ngựa truyền đến thanh âm thị vệ lẫm lẫm. Chính là ta cấp lệ nhi nhìn trúng cái kia..... Hắc hắc.....

Nhưng là lại nhìn kia Đoạn Bối Vương gia, khuôn mặt giống nhau phía trước ngồi ở bên ta... người vừa khi này giúp ta nhu thái dương bây giờ không phải hẳn, cái lạnh như băng nặng nề về lại trên mặt hẳn! Thật đúng là quái nhân! Bất quá, có lẽ chúng ta đều giống nhau.....

Lẫm lẫm đem đến cho ta băng ghế nhỏ, phương tiện ta xuống xe..... n! Vẫn là thế này

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: cấp Thái Hậu phu mặt màng

Theo kia Đoạn Bối Vương gia một đường cưỡi ngựa xem hoa dường như đi vào hoàng cung, thị vệ cùng xe ngựa đều ở lại ngoài cung.

Kia Đoạn Bối Vương gia tựa hồ là ở có ý thả chậm cước bộ, chẳng lẽ là muốn cho ta thưởng thức một chút này hoàng cung hưng vĩ này? Ha ha, có khả năng nga! Bất quá bốn tiểu thư không thấy hiếm lạ nga, ở thế kỷ hai mươi mốt, ta không phải không đi qua cố cung! Vẫn là không có hứng thú ~~~

Từ ninh cung? Là nơi ở của Thái Hậu? Các tiểu thuyết xuyên qua cùng kịch cổ trang thượng đa số đều là như vậy . Ta âm thầm cân nhắc .....

“Cảnh Hi Vương gia đến! Cảnh Hi Vương phi đến!” Tiểu thái giám ở cửa Từ ninh cung lớn tiếng thông báo .

Hiện tại liền một chút một chút thối lui đến phía sau hẳn, dù sao cũng là đến Thái Hậu nơi này thỉnh an, người ta nương a! Vẫn là an phận !

“Tham kiến mẫu hậu! Mẫu hậu kim an!” Cảnh Hi Vương gia được rồi đại lễ, ta cũng chỉ có thể đi theo quý xuống ..... Tuy nói nguyên lai nói ai cũng không quý, nhưng vẫn là mệnh có vẻ quan trọng hơn a! Ủy khuất người, đầu gối ta đáng thương a ~~~ cho ta đầu gối bi ai ba phần chung trước.....

“Tham kiến Thái Hậu, Thái Hậu nương nương vạn phúc!” Đây là ta nói, ta chỉ có thể bắt kẻ nằng kêu Thái Hậu. Chỉ có Hoàng Thượng cùng hoàng hậu có thể quản Thái Hậu kêu mẫu hậu, chính là này quý phi cũng không có thể kêu, tuy rằng Cảnh Hi Vương phi phẩm giai là cao hơn này quý phi nương nương, nhưng là không có nghĩa là có thể kêu Thái Hậu là mẫu hậu. Nghe nói này Cảnh Hi Vương gia cùng đương kim hoàng thượng cũng không phải nhất mẫu đồng bào, mà hẳn lại kêu Thái Hậu là mẫu hậu, có thể thấy được bọn họ này toàn gia vẫn là hòa thuận a!

“Mau đứng lên! Người tới ban thưởng tòa!” Nhìn một cái! Vạn ác xã hội cũ a! Ngay cả cái tòa đều là người ta ban cho a!!

“Tạ mẫu hậu!”

“Tạ Thái Hậu!”

“Người chính là tuyền nhi?! Đến! Đến bên người ai gia! Làm cho ai gia hảo hảo nhìn một cái!”

“Là! Thái Hậu!” Ta đứng dậy hướng Thái Hậu bên kia đi đến, mông còn chưa có nóng a~.....

“Đến! Tuyền nhi, ngẩng đầu làm cho ai gia nhìn xem!” Ta thủy chung là cúi đầu, bởi vì này hoàng gia có quy củ, chưa cho phép là không thể nhìn thẳng Hoàng Thượng cùng Thái Hậu ..... Thật sự là chuyên chế, ngay cả xem liếc mắt một cái đều không được a! Giống như người đường như là giấy, vừa thấy có thể lệu sao???

“Là! Thái Hậu!” Ta bả đầu nâng lên một chút.

“Ai u! Hào một cái thanh tú thoát tục khả thiên hạ a! Về sau sẽ theo Vương gia kêu ai gia mẫu hậu đi! Kêu Thái Hậu có vẻ rất xa lạ!” Xem ra Thái Hậu này rất là thích ta a! Thế cho ta gọi là nàng mẫu hậu!

“Là! Mẫu hậu!”

“Hoàng Thượng giá lâm!” Thanh âm trong Từ ninh cung lại liên tiếp, một lần lại một lần nói cho ta biết người đem ta đẩy vào hố lửa là cái kia hoàng đế đấy!

Ai! Quên đi, ta lại không thể thật sự hành thích vua! Nên buông tha hẳn!

“Tham kiến Hoàng Thượng!” Vương gia theo chỗ ngồi thượng đứng lên, lại được rồi đại lễ.

Ta không có biện pháp, lại quý một lần. “Tham kiến Hoàng Thượng!”

“Người trong nhà không cần đa lễ!” Vì thế thân thủ giúp đỡ ta cùng Đoạn Bối Vương gia một phen!

Thật sự là dối trá! Quý xong mới nói không cần đa lễ, mới nhớ tới đến! Sớm làm gì đi!? ㄟ(ㄟ) ㄏừ!

“Đây là đệ muội của trẫm sao!” Thật sự là biết rõ còn cố hỏi!

“Thần tức gặp qua Hoàng Thượng!” Ta lại nhỏ nhỏ giọng (tiểu nhân) được rồi cái lễ. Nửa ngày không có nghe đến Hoàng Thượng nói chuyện, ta rất ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn xem. ....

Ta nhìn thấy là một loại ánh mắt rất quen thuộc nhìn ta, rất quen thuộc.....

Cùng ngày đó Đoạn Bối Vương gia xốc khăn voan của ta lên là có biểu tình giống nhau!

Chẳng lẽ bộ dạng ta xem thực sự tốt như vậy sao?

Không phải đâu!.....

Bất quá Hoàng Thượng này thật đẹp mặt, cũng chính là so với kia Đoạn Bối Vương gia hơi kém một chút thôi! Có thể nói theo ta bao gồm đại ca nhị ca còn có cái kia tiểu quận vương Tư Đồ tử tiểu cũng không phân cao thấp!

Ai! Thời đại này sinh sản nữ nam, nhưng là ta trên danh nghĩa trọng phụ dĩ nhiên là chọn cái kia Đoạn Bối vương gia a!!! Mạng của ta như thế nào liên như vậy khổ đâu?? Đều do Hoàng Thượng chết tiết này!! Sớm một chút quan thanh nhất đẳng, ta có thể sớm một chút trọng lấy được tự do a! Thật vất vả vượt qua này xuyên qua quá xa hoa, không thể không đi tìm rừng hoa đào của ta a!! Ta tìm rừng hoa đào chủ yếu là muốn tìm một nam nhân tốt cùng tâm ý hoa đào, ta cũng không tưởng xuyên thành nữ đứng đầu thiên hạ!

“Cửu đệ! Trẫm vừa lúc có chuyện quan trọng cùng người thương lượng, đi, đến ngự thư phòng đi! Đệ muội sẽ theo cửu đệ kêu trẫm hoàng huynh đi! Đều là người một nhà!” Hoàng Thượng xoay người bước đi, Đoạn Bối Vương gia theo sát sau đó.

Hoàng Thượng cùng Đoạn Bối Vương gia đi ngự thư phòng đàm công sự. Đơn giản cũng chính là bên kia nói chuyện thôi! Bất quá ta có điểm vì ngọc gia

tương lai mà lo lắng !

Ngọc cảm trình hiện tại là tam triều nguyên lão, quan bá Thừa tướng, trưởng tử là thương gia lớn nhất ngọc thiên vương hướng, coi như là nắm giữ mạch máu kinh tế vương triều ngọc thiên; Thứ tử là thiên hạ thứ nhất thần y, tuy rằng không có gì thực quyền, nhưng là có địa vị rất cao, Hoàng Thượng vài lần đưa ra yếu hấn trưởng quan Thái y viện; Trưởng nữ là chính phi đương triều Cảnh Hi Vương gia, được hưởng gần với hoàng hậu phẩm giai. .... Ngọc gia huy hoàng, thiên hạ đều biết, nhưng là có một ngày thượng quan thanh nhất đảng bỏ sau đầu? Tương lai vận mệnh ngọc gia lại sẽ là thế nào đâu? Thở khò từ chỗ sẵn phan! (@lili: nguyên văn) Đạo lý này ta không phải không hiểu! Huống chi đối với uy hiếp đến tự thân địa vị nhân liên nhất định không thể nương tay, tựa như bây giờ, thượng quan thanh nữ nhi thượng quan du là đương triều hoàng hậu có năng lực thế nào? Nàng là thế tử kết tóc với Hoàng Thượng lại còn muốn cướp ngôi vị hoàng đế của hắn, Hoàng Thượng lúc đó chẳng phải một lòng muốn trừ bỏ nàng sao? Chờ tương lai trừ khử được thế lực thượng quan thanh, như vậy tôi hiển hách chính là ngọc gia chúng ta, đến lúc đó, Hoàng Thượng yếu trừ bỏ không phải là ngọc gia sao!

“Tuyền nhi? Tuyền nhi?” Nguyên lai Thái Hậu ở bảo ta. .... Hào mắt mặt!

“Ách? Mẫu hậu!”

“Tuyền nhi suy nghĩ cái gì? Ai gia đều kêu mấy lần cũng chưa phục hồi tinh thần lại!”

“Hồi mẫu hậu trong lời nói, tuyền nhi không tưởng cái gì a!”

“Nga ~~~! Dù sao ai gia là người từng trải. Hoàng Thượng cùng tiểu cữu cũng là có công sự muốn nói, ai gia biết các người tân hôn, dính cùng một chỗ, nhưng là vạn vạn không thể làm lỡ quốc sự a!” Thái Hậu một bộ dạng người không cần phải nói, làm cho ta hoàn toàn hết chỗ nói rồi. ....

Nàng hiểu lắm đi nơi nào ??? Ta cũng không phải là suy nghĩ về hắn a!!

“Mẫu hậu hiểu lắm con đâu !” Ai! Ta có năng lực nói gì đâu!

“Ha ha. ....” Thái Hậu che miệng cười, kia ánh mắt giống như muốn đem ta triển lãm. ....

“Ách. ....” Ta thật là có loại cảm giác hết đường chối cãi a!

“Không cần giải thích! Ai gia biết! Sớm ngày cấp ai gia sinh cái tôn nhi để ôm một cái a! Hoàng Thượng cũng là không không chịu thua kém! Nhiều phi tử như vậy còn chưa cấp ai gia sinh cái tôn nhi! Hiện tại ai gia đem hy vọng phóng tới người cùng tiểu cữu trên người !” Thái Hậu càng nói càng thái quá. ....

“Mẫu hậu!” Ta vưng ~~~“Ngài sẽ không yếu ở gối cột con đâu !” Ai! Ta then thùng! Ta thật sự là hành động phải a! Ta như thế nào không sớm một chút phát hiện ta còn có thể này đâu?! Nếu ở thời điểm là thế kỷ hai mươi một thế kỷ liền phát hiện ta còn có thiên phú diễn trò thì ta đã sớm tiến thẳng đến Hollywood ! Haha !

“Còn then thùng! Ai! Quên đi, ai gia không đùa người !” Nói đúng không đùa ta, sao ánh mắt kia vẫn là càng không ngừng dò hỏi trên người phiêu đến phiêu đi. ....

Hôn mê ~~~

“Mẫu hậu, con đâu thật tốt sao!! không biết ngài có nghĩ là thử xem ?” Ta trước mắt sáng ngời, lấy lòng Thái Hậu kỳ thật hắn là không khó đi!

“Nga? Tuyền nhi như vậy vừa nói thật đúng ý ai gia... thật hứng thú a~! Là thứ tốt gì?” Thái Hậu nhất thời đến đây hứng thú!

“Thụy bác, phiền toái ngài đem Thái Hậu trên mặt trang đều tẩy đi! Còn có thụy bác ngài, cũng cùng nhau thử xem!” Thụy bác là thị nữ bên người Thái Hậu, nghe nói hầu hạ Thái Hậu thiết nhiều năm, cùng Thái Hậu tình đồng ý muối.

“Này. ....” Thụy bác có chút chần chờ.

“Liên theo tuyền nhi nói! Dù sao hiện tại cũng là không thú vị thực!” A! Nguyên lai Thái Hậu cũng thật là ham chơi ! Hắc hắc. ....

“Người tới, đi chuẩn bị chút điểm hương tiêu mới mẻ cùng trứng chim mới đẻ, còn có sữa hoặc là dương nãi đều được!” Ta tùy tiện phân phó cho một cái tiểu tỷ nữ làm, cho nàng đi chuẩn bị một chút vật liệu. (@lili: phần này mình không rõ là gì, nhưng có thể hiểu là trứng và sữa cùng một số phụ liệu khác dùng để làm mặt nạ)

Đúng vậy! Hôm nay ta muốn giúp Thái Hậu phụ làm mỹ dung!

Tuy rằng bốn tiểu thư ở thế kỷ hai mươi một chưa làm qua mỹ dung, nhưng là đối mấy thứ này đều là ngựa quen đường cũ ! Có một lần tra một cái án tử phát sinh ở thẩm mỹ viện, bởi vì rất nhiều địa phương đề cập đến rất nhiều phương diện tri thức mỹ dung, cho nên làm thời bù lại một chút! Hắc hắc. .... !

②Nguyên vật liệu chuẩn bị tốt ! Ta bắt đầu đại khái một chút bước đơn giản .

Dù sao tại đây cái sức sản xuất không phát đạt, không có phụ trợ máy móc cùng dụng cụ. Cho nên hết thảy đều chỉ có thể làm bằng tay ! Nhưng là thành quả mà ta làm vẫn là thực không tệ ~ ít nhất ta còn là thực vừa lòng !

Thái Hậu cùng thụy bác được ta phân phó hạ nằm ở hai trương ghế nằm thượng. Ngay từ đầu thụy bác vẫn là có điểm không muốn, dù sao ta biết ta rốt cuộc muốn làm gì là được! Hơn nữa, cùng chủ tử nằm ở cùng nhau thụy chung là có chút không hợp quy củ. Bất quá ở cửa ta cực lực cầu xin cùng mệnh lệnh của Thái Hậu thì mới chịu theo lời ta.

Ta đem những thứ điều chế tốt hướng Thái Hậu cùng thụy bác lúc này đã muốn tá hảo.. mà vẽ loạn trên mặt. Thụy bác ngay từ đầu thực kinh hoảng, thật sự là tưởng không ra ta muốn làm gì!

Bất quá Thái Hậu nhưng thật ra thực bình tĩnh, không có gì kinh ngạc cùng lo lắng! Không hồ là Thái Hậu, gặp biến không sợ hãi quyết đoán thật sự làm cho ta có chút kính nể! Đối với người hoàn toàn không biết gì đó thế nhưng như thế lại làm ta yên tâm!

Bất quá nàng có thể hay không rất tin nhiệm ta? Nếu ta hướng các nàng trên mặt lau a xít flohydric các nàng liền hóa thành thụy! Bất quá không có khả năng, tay của ta cũng không dùng được..... Đương nhiên rồi, còn có đầu của ta nữa mà! Hắc hắc.....

Ta sau khi đắp đều các thứ trên mặt các nàng đồng thời mát xa, để cho da có thể hấp thu tốt. Xem bộ dáng các nàng đều thực thích ý, ta nghĩ tay nghề của ta nhất định thực không tồi! Hi hi.....

Qua đại khái một khắc thời gian, ta gọi là tỳ nữ giúp các nàng lau sạch mặt, ta lấy đến hai chiếc gương đem tới trước mắt các nàng, nhìn các nàng về mặt không thể tin, cũng không ngừng vuốt ve làn da, ta biết là ta thành công! Ha ha! Nguyên lai ta thiên tài như vậy a!!! Hi hi.....

“Tuyệt vời! Đây là thật vậy chăng? Da mặt của ta giống như lập tức tuổi trẻ vài tuổi!” Thái Hậu về mặt không thể tin hỏi ta!

“Hồi mẫu hậu, mẫu hậu vẫn thực tuổi trẻ a!”

“Đứa nhỏ này, chính là nói ngọt!” Thái Hậu cười cười toe toé!

Ta làm bộ thất vọng nói:“A? Nguyên lai con dâu chính là nói ngọt không khéo a? Xem ra mẫu hậu cùng thụy bác đối tuyệt vời không phải thực vừa lòng!”

“Vừa lòng! Vừa lòng! Người trước muốn cái gì ai gia sẽ ban thưởng? Tùy tiện nói ra! Ai gia thật sự là cao hứng! Tiểu cửu vương gia không ngờ nhất được bảo vật a! Người khéo tay như vậy lại tri kỷ Vương phi!” Ai! Tên Đoạn Bối Vương gia kia sẽ không muốn ta đắp mặt cho chứ! Da thịt kia so với nữ nhân còn tinh xảo hơn, mấy thứ này là dư thừa a! Hơn nữa, cái kia nam nhân lại làm vậy...?? Đánh chết ta cũng không tin!!

“Vương phi thật sự là thiên tư thông minh a! Vừa mới làm phiền Vương phi cấp nô tài làm này..... Thật sự là chiết sát nô tài!”

“Thụy bác, cái này gọi là mát xa! Kết hợp tốt liền có công dụng dưỡng nhan!”

“Thật sự là rất thần kỳ! Tuyệt vời a! Về sau thường đến trong cung đến đi lại đi lại, nhiều cấp ai gia làm làm này..... Ách..... Mát xa?” Ha ha..... Ta cũng không nghĩ sẽ như vậy! Tính cả Hoàng Thượng hoàng hậu Thái Hậu thì ta chẳng phải là yếu mết chết??

“Hồi mẫu hậu, con dâu hội đem thủ pháp này dạy cho thụy bác, về sau có thụy bác sẽ giúp mẫu hậu làm sẽ thuận tiện hơn! Bất quá mẫu hậu cùng thụy bác nên đáp ứng con một chuyện!”

“Chuyện gì?”

“Chính là không thể làm cho khác tần phi khác học đc! Không phải tuyệt vời keo kiệt, chính là..... Chính chắc sau này sẽ có chút phiền đến Tuyệt vời a.....” Phương thức này của thế kỷ hai mươi mốt như thế nào có thể ở nơi này thông dụng đâu! Tuy rằng là mất quyền lực niên kỷ đại, nhưng là ta cũng không thể thay đổi lịch sử a!

“n! Chuẩn!”

“Tạ mẫu hậu!”

Này thụy bác học rất nhanh! Xem ra người bên cạnh Thái Hậu cũng không phải là không được việc a! Nếu là không thông minh làm sao có thể đem Thái Hậu phụng dưỡng tốt đâu?!.....

no.41 hồi phủ & đi công tác

Hoàng Thượng cùng Đoạn Bối Vương gia hội đàm công sự xong tái trở lại từ ninh cung là lúc ta cùng Thái Hậu đang ngồi cùng nhau ăn điểm tâm tán gẫu hôm nay, thụy bác đứng ở bên cạnh, chúng ta luôn luôn thảo luận về chuyện kia mặt màng.....

Chúng ta đều cười thực vui vẻ! Ta không nghĩ đến Thái Hậu sẽ dễ gần vậy! Ta trước đây xem qua này tiểu thuyết thấy các Thái Hậu không phải xảo quyết chính là dã man..... Hơn nữa bà tức quan hệ không phải luôn luôn rất khó giải quyết sao? Bất quá hoàn hảo ta có tuyệt kỹ nga, hi hi..... Bằng không phỏng chừng cũng không khả năng dễ dàng như vậy tiếp xúc!?

“Xem ra, mẫu hậu thực thích Vương phi của cửu đệ a!” Hoàng thượng tới cũng không có người thông báo một tiếng, phỏng chừng là bọn hắn cố ý đi! Bằng không như thế nào lại không có âm thanh “Hoàng Thượng giá lâm, Cảnh Hi Vương gia đến” Cũng chưa nghe được đâu!

“A! Hoàng nhi ánh mắt thật sự là không sai! Tiểu cửu a! Ngươi có phúc khí! Sẽ đối tuyền nhi hảo một chút! Biết không? Nếu làm cho ai gia đã biết ngươi ủy khuất tuyền nhi, ai gia sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Thái Hậu nghiêm trang bộ dáng thật đúng là nghiêm túc thực a! Bất quá ra về có Thái Hậu làm dựa vào, cảm giác cũng không tệ lắm nga!!

“Nhi thần đã biết!” Đoạn Bối Vương gia lạnh lùng hồi đáp.

Run run ~~~

“Nga? Chỉ chớp mắt liền đã trở thế này! Không bằng cửu đệ cùng đệ muội liền ở lại trong cung dùng bữa tối rồi sau hồi vương phủ đi!” Hoàng Thượng nhìn nhìn sắc trời, đề nghị nói.

“Đa tạ ý tốt Hoàng Thượng! Thần đệ vẫn là cùng Vương phi hồi phủ đi! Sắc trời không còn sớm!”

“Hồi phủ cũng là muốn ăn cơm, không bằng liền ở lại trong cung ăn cơm đi!” Hoàng Thượng kiên trì.

“Này.....” Còn chưa chờ Đoạn Bối Vương gia mở miệng, Thái Hậu liền lên tiếng!

“Hoàng Thượng, hãy cho bọn họ hồi vương phủ đi! Người ta tân hôn, sợ là trong hoàng cung làm không tốt! Ha ha.....” Nói xong nói xong còn ngơ cười. Thật là kỳ quái!

A?? Này giáo hoạt Thái Hậu!

“Mẫu hậu nói rất đúng!” Hoàng Thượng cũng hoài hảo ý cười.

Vụng ~~~ đây đều là một nhà người nào a!

“Nhi thần cáo lui!”

“Thần tức cáo lui!”

Trên mã xa

“Ngươi cùng mẫu hậu đã hàn huyên cái gì?” Đoạn Bối Vương gia lạnh lùng mở miệng.

“Ách? Không có gì a!” Nói cho ngươi để làm gì, hừ!

“Không sai a! Đem mẫu hậu như vậy vui vẻ?” Lạnh như băng trong giọng nói lại hỗn loạn một tia đùa cợt.

“Đa tạ Vương gia khích lệ!” Hừ!

“Ngươi cho là bản vương là đang khen ngươi?” Một phần đùa cợt thành lại sâu sắc.

“Đương nhiên!” Khi ta là đũa ngọc sao? Ta sẽ nghe không ra cách ngươi cười nhạo? Chính là không nghĩ với ngươi người như thế so đo thôi! “.....”

Hắn không nói!

Cái này đúng rồi! Mặc kệ nói cái gì với ta đều trở thành khích lệ, giống ta loại này không có thuốc nào cứu được, vẫn là không cần đề ý đến ta được rồi!

“Bản vương ngày mai xuất phát đi hoài dương, trong vương phủ chuyện lớn nhỏ liền giao cho ái phi ngươi!” Hắn trong lời nói thật vất vả ngăn ngừa trầm mặc.

“Giao cho ta? Ách..... Không! Nô tì nghĩ đến..... Nô tì mới tới vương phủ đối vương phủ còn chưa quen thuộc, sở..... Cho nên nô tì cho rằng chính mình khó có thể đảm nhiệm a,.....” Không phải đâu! Ta đến vương phủ là tới giữ nhà cho hắn đây sao?

“Kỳ thật cũng không dùng ái phi ngươi làm cái gì, trần quân gia đều đã giúp ngươi! Trần tổng quân ở trong vương phủ đương sai nhiều năm, theo bản vương mới từ trong hoàng cung bàn ra là ngay tại vương phủ nhậm chức!” Oa! Này Đoạn Bối Vương gia cũng không tệ lắm nga!

Bất quá nói đến tổng quân, ra về ta còn không tính đâu! Cái kia cái gì cái gì chết tiết phó tổng quân! Xem bản tiểu thư..... Nga! Không! Là bản vương phi! Xem bản vương phi như thế nào thu thập ngươi!

“Nga, nếu là như vậy nói, kia nô tì cũng sẽ không tái chối từ! Ách..... Còn có một sự kiện.....”

“Ái phi cứ nói đừng ngại!” Ta thật sự thực chán ghét hắn gọi ta ái phi ai!

“Làm Cảnh Hi Vương phi có phải hay không có bổng lộc a?? Của ta..... Ách..... Nô tì lương tháng là bao nhiêu?” Đáng chết! Luôn không thói quen nói “Nô tì” Ai!

“Ái phi nếu là muốn dùng tiền có thể tùy thời đến phòng thu chi lãnh, ngươi có thể cùng trần tổng quân nói, hắn hội giúp ngươi giải quyết! Còn có, ái phi

nếu là không thói quen tự xưng ‘Nô tì’, có thể tự xưng ‘Ta’!”

[○○○] oa! Không nghĩ tới ai! Không nghĩ tới! Đây Đọa Bối Vương gia nhân cũng không tệ lắm nga! Lậy không tuân thủ quy củ, không hợp hồ lễ pháp danh nghĩa tì của ta tì, phạt của ta bổng lộc a!

“Đa tạ Vương gia ý tốt! Bất quá đây là tổ tiên quy củ, nô tì, cũng không muốn vi phạm!” Hay là tốt hơn là ngoan một chút, nếu không bị hấn bắt đến bím tóc cái gì đã có thể không tốt !

“Quy củ là từ , nhân là sống! Vì cái gì người sống không nên từ thủ quy củ mà chịu tội đâu?” Ngữ khí như trước lạnh lùng .....

[○○○] oa!!! Đây thật là cái kia Đọa Bối Vương gia sao? Hấn thế nhưng có thể nói ra loại này nói ai! Thật là rất ra ngoài dự kiến của ta ! Ai! Xem ra hấn tư tưởng cũng là thực tiến tiến thôi!

“Vương gia lời nói cực kỳ! Ta đây cũng sẽ không dùng vất vả như vậy lập!○[∩__∩]○~ ha ha!” Ta đối với người cười một cái vậy!

Nhưng là hấn tựa hồ có điểm ngốc ~~~ hắc hắc..... Bị bốn vương phi làm mê đảo?!

Kỳ thật này Vương gia vẫn là thực đáng yêu a!

Chẳng qua..... Hấn là Đọa Bối a!

no. 42 đi thăm vương phủ

Đọa Bối Vương gia đi hoài dương công tác, đem một cái vương phủ lớn như vậy giao cho ta! Ta không đi thăm thì thực xin lỗi đại hôn ngày đó ta mang mũ phượng! (@lili: này có quan hệ sao!!)

“Lệ nhi! Đi, chúng ta đi dạo chung quanh đi! Mộc Càn, Cẩn Hoa, Phù Dĩ, Phù Cừ, Đình Lịch, Bạch Chi, các người cũng tùy ta một dạo đi một chút đi!”

Mộc Càn, Cẩn Hoa, Phù Dĩ, Phù Cừ, Đình Lịch, Bạch Chi, là ta đến vương phủ sau vương phủ quản gia cho ta an bài sáu cái tiểu nha đầu, tên đều là ta đặt nga! Dùng là đều là tên các loại thực vật, hắc hắc.....

Tuy rằng là có điểm kỳ quái, nhưng là ta thà rằng làm cho các nàng tên kỳ quái, cũng không thể để người bên ta kêu xuân mai, hạ hạ, thu cúc, đông tuyết cái gì a! Các nàng vừa tới thời điểm ta chợt nghe tổng quản nói một cái xuân mai ta liền cấp phủ , lại lấy mới tên! Hi hi.....

“Là! Vương phi!” Vài cái nha đầu cùng nhau trả lời.

“Tiểu thư! Chúng ta đi thôi!” Lệ nhi vẫn là bảo ta tiểu thư, điểm ấy làm cho ta rất là vừa lòng!

Này Cảnh Hi vương phủ thật đúng là không phải bình thường!

Ai! Đây Huyền Ngọc trong thành một cái hoàng cung, một cái Cảnh Hi vương phủ, một cái phủ Thừa Tướng, còn có vài cái nhỏ (tiểu nhân) vương phủ, phỏng chừng kia thượng quan thanh gia phòng ở cũng sẽ không nhỏ đến chạy đi đâu, dân chúng nghĩ ngơi ở đâu a!?!)

Vẫn là hảo hảo nhìn xem vương phủ! Nhà của ta ghé góc thật! Hắc hắc.....

Căn cứ Mộc Càn cùng Đình Lịch các nàng giới thiệu ta hiểu biết đến, này trong vương phủ chúc mình hi cư cùng băng lạc hiền lớn nhất, băng lạc hiền là chỗ ở của ta, mình hi cư là chỗ ở Vương gia, còn có phiêu như các, u tuyết các, hàn thủy cư, thanh huyền cư, duyên ảnh quán, tiêu tương quán, sáu cái hơi nhỏ một chút dành cho chủ tử khác, đương nhiên trước mắt đều là chưa có ai.

Theo lý mà nói, Vương gia trên danh nghĩa nhiều nhất có thể có một chính phi bốn sủng phi, mà này sáu cái nhỏ (tiểu nhân) trong sân bốn chính là này nơi sủng phi, còn có duyên ảnh quán cùng tiêu tương quán là thị thiếp trụ , hảo phiền toái, hảo phức tạp a!! Bất quá này Đọa Bối Vương gia không có sủng phi, cũng không có thu thị thiếp, này đó sân tự nhiên chính là không người ở!)

Hoàn hảo, hoàn hảo! Ta hiện tại thế nhưng có điểm may mắn chính mình gả cho cái Đọa Bối Vương gia ! Bằng không nếu làm cho ta đối mặt oanh oanh yến yến “Bọn muội muội”, ta còn thật là hội đau đầu a!

Mình hi cư cùng băng lạc hiền đều chiếm cứ chính yếu vị trí, xa tương đối ứng, thật giống như trong hoàng cung đường tâm điện cùng khôn ninh cung giống nhau.

A! Loại này cảm giác làm nữ chủ nhân cũng không tệ lắm! Hắc hắc.....

Này cảnh quan trong Cảnh Hi vương phủ ta xem thế là đủ rồi a! Núi giả, hồ nhân tạo, lương đình, tiểu kiều, hoa viên, xanh hoá, rừng cây..... Đây đủ mọi thứ, cái gì cần có đều có! Lậy quan điểm hiện đại đến xem, này tòa nhà nếu là có thể vẫn giữ lại trong lời nói, so với cổ cung là không kém!

Thân thể ta ở thế giới này vẫn là không được a! Đi vài bước liền mệt mỏi! Tuy rằng cũng không phải vài bước..... Bởi vì vài cái nha hoàn phía sau ta đã muốn mệt không được!

“Chúng ta hồi băng lạc hiền đi!” Ta bắt đầu thấy mệt, lại càng không muốn nói các nàng !

Bất quá ta lại nhớ tới , ta còn có chuyện chưa xử lý tốt đâu! Chính là cái kia phó tổng quản!

“Cần Hoa! Trong vương phủ phó tổng quản gọi là gì?”

“Hồi Vương phi, trong vương phủ không có phó tổng quản !” Cần Hoa trả lời thật đúng là làm cho ta xuất hồ ý liệu a! Không có phó tổng quản? Ta đây lúc trước không lẽ nhớ nhầm??

“Như thế nào lại không có phó tổng quản?” Ta có điểm tưởng không rõ , chẳng lẽ nói người kia là kẻ nói dối sao? Không phải đâu! Nói dối còn dám như vậy hoành hành ngang ngược? Dân chúng thành Huyền Ngọc đều là gốc từ sao??

Hơn nữa, vương phủ lớn như vậy toàn dựa vào một cái tổng quản quản lý sao?

“Hồi Vương phi, nguyên lai trong vương phủ có cái lưu phó tổng quản, bất quá tám ngày trước đã bị cách chức , nhưng lại.....” Mộc Cần không tiếp theo đi xuống nói, bất quá ta biết nàng muốn nói là cái gì!

Đây là có chuyện gì đâu? Tám ngày? Không phải là ta trên đường ngày đó sao? Chính là ngày đó ra chuyện a! Nhưng là vì cái gì lại trùng hợp như vậy một ngày này bị cách chức đâu? Không đúng! Đây tuyệt đối không phải trùng hợp! Ta lấy ý nghĩ đảm bảo!y thoải mái!

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: trộm hồi phủ Thừa Tướng

Trở lại băng lạc hiện, liền nhìn đến trong đại sảnh một nam một nữ đứng, nữ là lão người quen , chính là ngày đó người săn sóc dâu, hồng bác.

Nhìn qua bốn mươi tuổi , mặc là trường bào. Nhìn đến ta tiến vào, hai người đều hướng ta hành lễ.

“Nô tài ra mắt Vương phi!” Hồng bác.

“Nhỏ (tiểu nhân) gặp qua Vương phi!” Kia nam .

“Ngươi là?”

“Nhỏ (tiểu nhân) là trong vương phủ tổng quản, Vương gia đi phân phó nhỏ (tiểu nhân) trong vương phủ hết thấy công việc giao cho Vương phi quyết định, cho nên nhỏ (tiểu nhân) đến muốn hỏi một chút Vương phi, đây là này nguyệt.....” Nguyên lai đây là trần tổng quản a!

“Không cần ! Việc này liền giao cho ngươi! Ta mới đến trong vương phủ hai ngày mà thôi, đối trong vương phủ hết thấy còn muốn chậm rãi làm quen. Chuyện lớn nhỏ trong vương phủ thật mong rằng trần tổng quản ít nhiều chỉ giáo!”

“Vương phi quá nghiêm trọng ! Vì vương phủ cống hiến sức lực nhỏ (tiểu nhân) vinh hạnh!”

“Bẩm Vương phi! Quy củ tổ tiên, Vương phi ngài đối với hạ nhân không thể tự xưng cho ta, mà là ‘Cô’!” Nghe một chút! Nghe một chút! Vừa nghe “Tổ tiên quy củ” Chi biết là hồng bác!

Còn “Cô”?? Ta cũng không muốn làm người cô đơn a!! Bất quá quên đi, cùng nàng so đo cái gì đâu?!

“Đa tạ hồng bác day! Cô đã biết!” Nhìn ngươi to tuổi , cho ngươi cái mặt mũi!

“Nô tài không dám!” Hồng bác cúi đầu!

Không dám? Còn có cái gì ngươi không dám??

“Đúng rồi, hồng bác, ta có thể hồi phủ Thừa Tướng ?”

“Hồi Vương phi, Vương phi nếu là về nhà mẹ đẻ thăm viếng tự nhiên là có thể ! Bất quá dựa theo quy củ hoàng gia, yếu trước đăng báo nội vụ phủ tiến hành, ghi lại, ngã tư đường tất yếu toàn bộ giới nghiêm, dân chúng không thể tới gần.....”

“Đình!” Không phải đâu? Ta không phải là muốn hỏi về nhà sao? Sao lại như vậy phiền toái? Hơn nữa nhìn hồng bác khẩu khí tư thế giống như này còn không phải đâu!“Quên đi! Cô không quay về !” Thật đúng là ngươi .....

“Hong bác, trần tổng quản, cô mệt rồi, yếu nghỉ tạm ! Các người đều đi xuống đi!”

“Là! Nhỏ (tiểu nhân) [nô tài] cáo lui!”

Bọn họ đi rồi, thanh tĩnh không ít!

“Các người cũng đi ra ngoài đi! Lệ nhi lưu lại!” Ta đối với Mộc Cần, Phù Dĩ các nàng nói.

“Là! Vương phi!”

Nhìn các nàng đều đi ra ngoài, ta lôi kéo lệ nhi trở về phòng ngủ.

“Lệ nhi! Đem lần trước ta cho người chuẩn bị nam trang lấy lại đây!” Vì về sau hành tẩu phương tiện, ta làm cho lệ nhi chuẩn bị mấy bộ nam trang, hắc hắc.....

“Nga, tiểu thư!” Hay là nghe lệ nhi bảo ta tiểu thư để nghe!

Chúng ta đem đổi thành nam trang, “Tiểu thư, chúng ta như vậy là muốn đi đâu a?”

“Về nhà!”

“A!” Lệ nhi kêu sợ hãi, “Ý tứ tiểu thư là..... trộm đi trở về?”

“Đương nhiên rồi!— đi!”

Hoàn hảo cái kia Đoạn Bối Vương gia bình thường không thích tranh cãi âm ỉ, cho nên trong vương phủ cũng chỉ vài cái thị vệ, cho nên chúng ta liền vụng trộm chạy ra đi, đương nhiên không phải đi cửa chính lách, ta còn không có ngốc đến cái loại trình độ này, chúng ta là từ tiêu tường quán bên kia tường vẩy nhảy ra . Ta có vẻ dễ dàng, bất quá lệ nhi liền bị không ít đau khổ! Ha ha.....

Đi ở trên đường cái, nhất là mặc nam trang đi ở trên đường cái, tâm lý của ta thỏa mãn cảm liền bành trướng đến không được! Hắc hắc.....

“Tiểu..... Tiểu thư! Người nói chúng ta.....”

“Phanh!” Ta lấy tay trung chiết phiến hung hăng gõ đầu lệ nhi một chút!

“Yếu kêu công tử!”

“Là, là, là, công tử a! Chúng ta cứ như vậy trở về có thể hay không xảy ra chuyện gì a?” Khuôn mặt lệ nhi nhỏ nhắn vụng vụng .

Ta thấy hảo cười, “Có chuyện gì a? Đợi lát nữa người ở bên ngoài chờ ta, ta ào tường đi vào!”

Phủ Thừa Tướng

Phong mặc cư [nơi ở nhị thiếu Ngọc Băng Toàn]

Thư phòng nhị ca

Ta xem có phiến cửa sổ mở ra, liền chui tiến vào..... Hắc hắc! Đã lâu không thấy nhị ca , cho hấn một chút bất ngờ...

Nhị ca đang ngẩn người.....

Nhị ca thật là đẹp mắt! Nguyên lai chính là thường thức khí chất tao nhã của nhị ca, sạch sẽ tươi cười giống như là trích tiên như vậy! Cho nên mới thích đem hấn so sánh thần tiên công tử a! Nhưng là như vậy lẳng lặng nhìn nhị ca sùn mặt, rõ ràng mặt bộ đường cong, hơi hơi thượng kiêu khóe mắt, cao cao mũi, còn có vi mân bạc thân, hảo..... Soái nga!

Nhưng là hấn suy nghĩ cái gì đâu? Như vậy nhập thần? Ta ở hấn bên người như vậy nửa ngày đều không cảm giác??

“Nhị ca?” Ta gọi hấn đang mơ màng, ta cũng không có rất nhiều thời gian ở trong này.

“Tuyền nhi? Người? Người như thế nào đã trở lại?? Vương gia đâu? Hấn cùng người cùng nhau trở về ? Như thế nào không có người thông báo? Còn có, người như thế nào mặc thành như vậy?” Trời ạ! Đại thạch tú nhất lang!! Người đem thần tiên nhị ca trả lại cho ta!!!.....

“Nhị ca, người gọi người đem đại ca cũng tới đi! Ta là trộm đi ra , không có rất nhiều thời gian !”

“Nga, đậu tử, đi gọi đại thiếu gia, nói ta có chuyện rất trọng yếu tìm hấn!” Nhị ca kêu sau đó tiến vào là một tiểu hài nhi, nga, giống như nghe bọn hấn từng nói qua, đây là nguyên lai nhị ca cứu một tiểu hài nhi, kêu đậu tử, đậu tử yếu báo ân, nên đi theo nhị ca, vì thế nhị ca cho hấn làm thư đồng, kỳ thật cũng là muốn cho hấn học thêm chút tri thức đúng không?

Nhị ca, người thật sự là người tốt!

Đại ca đến đây!

Ta đi lên trước cho hấn một cái ôm!

“Đại ca! Ta thấy người ngày càng khỏe a! Hắc hắc.....” Đại ca nhị ca nhìn của ta ngây ngô cười, chỉ có đầu đầu mà xoa thái dương!

“Tuyền nhị, nhìn người như vậy.... là trộm đi ra ?” Đại ca.

“Ách..... Xem như đi! Bởi vì trong vương phủ hồng bác nói nếu về nhà mẹ đẻ thì phải hướng vào phía vự phủ báo, thật sự hảo phiên toái, hơn nữa.....
Hơn nữa, ta là có việc gấp mới trộm đi trở về !”

“Có cái gì việc gấp a?” Đại ca.

“Nông — này!” Ta đem một bản vẽ giao cho đại ca, “Đại ca có thể hay không tìm được cái người công tượng lần trước giúp ta đến?”

“Đây là —?” Ha ha o[∩_∩]o~ lại là bọn họ không biết !

“Hảo ngoạn!” Ta chỉ có thể hàm hồ nói, còn chưa có làm ra nó, những thứ ta nói cái gì cũng chưa dùng.

“Tuyền nhị ý tưởng luôn kỳ lạ như vậy!” Nhị ca.

“Này này... cái này gọi là gì?” Đại ca nói, “Ta nghĩ hấn nhất định đối với những thứ này đặc biệt cảm thấy hứng thú ! Ha ha! Tuyền nhị a, về sau có cái gì cổ quái gì đó muốn làm ra, cứ việc tìm đến đại ca a!”

“Cám ơn đại ca! Đây là bi da, cũng tên là bàn cầu. Là một loại vận động rất cao nhã hừ nhân! Sẽ là lưu hành vận động. Hơn nữa có rất nhiều chủng loại! Ách..... Rất thú vị!”

Ta chỉ có thể đơn giản giới thiệu theo trong trí nhớ bi da là cái gì dạng ! Hơn nữa, ta đối bi da.... chính là có đôi khi tùy tiện đánh đánh, dù sao ta so với golf mà nói ta càng thích bi da ai!

“Nga? Nghe có vẻ rất thú vị!” Nhị ca. “Đến lúc đó nhất định phải dạy ta chơi! Ha ha!”

“Chỉ mong này bằng hữu kia có thể xem biết, còn có nga, đừng quên nói cho hấn, cầu thai lớn nhỏ nhất định phải dựa theo ta cấp ra số liệu nghiêm khắc chế tác, không thể có khác biệt! Còn có sau khi làm xong đưa đến vương phủ!”

“n! Người yên tâm đi!!! Hiện tại người là không phải cần phải trở về??” Đại ca thực “Hảo tâm” nhắc nhở ta!

“Là nga! ...” Bởi vì ta đem lệ nhị đứng đã lâu. Nàng sẽ không bị bắt đi mất?? Bất quá nàng ở Huyền Ngọc thành so với ta còn quen thuộc hơn!

“Tuyền nhị, nếu không nhị ca đưa người trở về đi? Hy vọng Vương gia sẽ không bởi vì người trộm đi ra mà trách tội người!” Nhị ca cũng vì lo cho ta mà nói.....

“An lạc! Không cần lo lắng nga! Vương gia đã đi hoài dương ! Cho nên a, hiện tại trong vương phủ ta lớn nhất nga! Hắc hắc.....” Ta “Gian trá” cười.

“Cái gì?” Đại ca nhị ca hai người thanh âm lớn!

“Sao..... Làm sao vậy?” Thái độ hai bọn họ không thích hợp nga!

“Các người tân hôn ngày hôm sau hấn phải đi hoài dương? Hoàng Thượng như thế nào có thể như vậy! Tuyền nhị a! Đại ca đều cho người tổn thương bởi bất công!” Cho ta tổn thương bởi bất công?? Hấn đi hoài dương theo ta có cái gì quan hệ a?? Đại ca tò mò quái nga!

“Chính là chính là! Nói như thế nào các người cũng vừa mới vừa đại hôn thôi!” Nhị ca cũng sắp một cước!

“Uy, uy, uy! Chú ý lời nói các người nga! Giống như ta cùng cái kia Vương gia dường như rất quen thuộc.....” Thật sự là kỳ thôi!

“Được rồi được rồi! Không nói người ! Người ở trong vương phủ thế nào? Có lệ nhị nên không có gì vấn đề gì chứ! Dù sao cũng là người của phủ Thừa Tướng mang đi!” Đại ca thân thiết nói, nhưng là những lời này cũng đủ làm cho ta sực nhớ !

Trời ạ! Lệ nhị! Lệ nhị còn tại bên ngoài!“Đại ca nhị ca ta đi rồi! Nếu không đi các người về sau sẽ không thấy ta nữa!!!”

“Sưu!” một tiếng, ta liền chạy vội tới nhảy vào đến địa phương, ta thuần thực liền bay đi! Ha ha, hoàn hảo chỉ còn có lệ nhị!!.....

—— Bàn cầu ——

Ta cùng lệ nhị lén lút hồi phủ.....

Hắc hắc..... Hoàn hảo không ai phát hiện! Ta trở lại băng lạc hiện ngồi ở xích đu thật to... tự hỏi đây tương lai sẽ là của ta! Liệu ta có thể làm gì ở thế giới này!!

Ngân hàng thì không thể mở! Bởi vì đại ca là ngọc thiên vương hướng thủ phủ! Từ lâu cũng không thể, bởi vì đã có thiên nhiên cư! Ai?! Nói đến thiên nhiên cư, mới phát hiện ra đã lâu không có nhìn thấy Tư Đồ tử tiêu, ta đến bây giờ còn không có hiểu được hắn – tiểu quận vương là chuyện gì đâu!

Thẩm mỹ viện cũng không thể mở, ai biểu ta vì lấy lòng Thái Hậu mà cấp nàng cùng thụ bác làm mỹ dung đâu?!

Ta đây có năng lực làm gì chứ?

Mở vũ quán?? Không được!!

Mở trang phục điểm?? Không được!!

Mở bỏ điểm?? Không được!!

Mở lá trà điểm?? Không được!!.....

Chẳng lẽ ta liền như vậy không tiền đồ sao??

Bất quá hiện tại trừ bỏ bàn cầu cũng không có gì hay đùa a! Hơn nữa trừ bỏ bàn cầu cũng không có cái gì là sáng ý mới a!!

Liền như vậy quyết định!! Đợi cho đại ca bên kia đem cầu thai linh tinh gì đó đưa tới, ta tìm vài người giỏi theo ta học, sau đó mở một tiệm bi da, Ha ha! Ta hiện tại đột nhiên cảm giác chính mình thật sự thật vĩ đại ai –]

Không vài ngày, đại ca nhị ca đem cầu thai cùng ít dụng cụ tới Cảnh Hi vương phủ. Ta thấy rất hưng phấn a!

Cẩn thận đặt địa cầu thai cùng một ít đồ dùng kèm theo ở thư phòng băng lạc hiện địa cầu thai cùng này hẳn một ít phụ thuộc đồ dùng, ta thấy bọn họ đều hoàn toàn nhìn không rời mắt.

Nhìn tinh xảo địa cầu thai tinh xảo này, ta đã không khỏi muốn gặp được người công tượng! Hắn thật tài tình! Không phải ta cường điệu sức sản xuất lạc hậu của thời đại này, chính là tưởng làm nổi bật một chút này công tượng có bao nhiêu lợi hại mà thôi! Không thể chuẩn xác hơn nữa, lại có thể làm được cả bộ hoàn mỹ đúng tiêu chuẩn như vậy được, ta bắt đầu hoài nghi hắn không phải cũng là xuyên qua mà đến chứ?!

Ta nhất nhất kiểm tra dụng cụ, chalk[xảo khắc phấn], cue[gậy golf], extension[dài hơn đem], rest[cái can], spider[tam giác cái], swan[định vị khí], triangle[tam giác khuông, cũng kêu rack], tất cả những thứ này đều là không thể thiếu a! n! Rất tuyệt! Ta rất muốn khẩn cấp thử luyện tập một chút !! Hắc hắc.....

Ok! Chuẩn bị tốt tốt luyện tập! Tay cầm gậy golf, cảm giác quen thuộc như trở lại –

(@Lời của tác giả: Nơi này ta có thể xem nhẹ những tình huống cụ thể, tỷ như nói cổ đại là không có cao su cùng plastic, nhưng là vô luận là cầu thai vẫn là quả cầu, bao gồm gậy golf, ta đều có thể xem nhẹ vấn đề, cũng cho rằng ta thật sự là không biết cái loại này dùng mao tiết hoặc bông bao chế thành cầu thai sẽ dùng như thế nào, còn có chính là dùng bó củi hoặc là đồng thau chế thành địa cầu có thể hay không được..... Ha ha, nơi này mọi người xin mời chấp nhận một chút!)

@lili: Ở đây mình giản lược một số đoạn về bi da... Vì không quan trọng lắm ^^!

— quyết định —

Bởi vì bọn họ không ai đánh với ta, cho nên là ta chính mình biểu diễn một màn! Đánh một mâm sau, phát hiện thật sự rất thuận tay a!! Hắc hắc.....[bàn: Từ khi khai cầu bắt đầu, cho đến đánh rơi tất cả địa cầu hoặc đánh đủ điểm quy định, gọi là một mâm. Cục: một ván. Trảng: dựa vào cục cầu thành quyết định thắng bại trận đấu, trở thành trảng.]

Ta ngừng đầu nhìn xem mọi người chung quanh đã muốn hóa thạch, trong lòng có chút mừng thầm, xem ra mọi người đối bàn cầu đều cảm thấy hứng thú! Ta đây đem bàn cầu đánh vào thị trường cũng nhất định không thành vấn đề!

“Thế nào a? Các vị, không cần nhìn ngậy ngốc như vậy!” Ở trong này có đại ca nhị ca, còn có trần tổng quản, ta không dám để cho hồng bác ở trong này, nếu không nàng vừa rồi nàng lại nói ta không tuân thủ quy củ! Đương nhiên rồi, còn có thất vị mỹ nữ, chính là nha hoàn bên người ta cùng lệ nhị, còn có Mộc Căn, Căn Hoa, Bạch Chi, Đinh Lịch, Phù Di, Phù Cừ..... Là tối trọng yếu còn có một vị là — Tư Đồ tử tiêu!!

Có vẻ ta đã lâu đều không có nhìn thấy hắn.....

Ở ta đối Tư Đồ tử tiêu số lần gặp nhau không nhiều, hắn chính là cái nam nhân xanh ngọc, bởi vì ngày đó hắn mặc áo choàng xanh ngọc, kỳ thật hắn thật sự thực thích hợp màu này, giống như là nhị ca thích hợp màu trắng vậy!

Ta cũng sau khi biểu diễn xong mới nhìn đến hắn! Ta hiện tại đã có thể hiểu được ngày đó ở phủ Thừa Tướng, đại ca nhị ca nhắc tới hôn sự của ta liền là Tư Đồ tử tiêu trên mặt khó coi ngay cả quý cũng không muốn xem.

Đối với Tư Đồ tử tiêu, lòng ta vẫn là không nói rõ cảm giác , bất quá không cần hiểu lắm, ta đối hán không có gì không an phận, chính là đem hán xem như bằng hữu mà thôi, bất quá, hán là nghĩ như thế nào chính là mặt khác nga .....

“Oa! Tiểu thư thật lợi hại!!” Lệ nhi trước hết phục hồi tinh thần lại, không hổ là người bên cạnh ta!!! Hi hi. .... “Vương phi hảo tài nghệ!” Của ta lục tiên nữ cùng kêu lên nói.

“Tuyền nhi, xem ra rất hay a!” Nhị ca.

“Đúng vậy! Đúng vậy! Tuyền nhi cũng không nên quên , ngày đó chính ta đáp ứng ngươi nga!” Đại ca.

Ta cho lục tiên nữ cùng trần tổng quản đi ra ngoài, ta như thế nào biết bọn họ có phải hay không do Vương gia xếp vào.

Không phải là ta quá cảnh giác, mà là đây là thời điểm quan trọng, ai có thể cam đoan sẽ không phản bội? Cho nên a, đôi khi vẫn là cảnh giới một chút thì tốt! Bằng không tương lai chết như thế nào cũng không biết!

Hơn nữa, kỳ thật ta đã muốn đủ tín nhiệm bọn họ , ít nhất ta cho bọn họ thấy ta chơi bóng, nhưng là kế tiếp là đề cập đến buôn bán cơ mật, nếu bọn họ nghe được sẽ làm gì chứ? Yếu chính là gián điệp của Vương gia sao; Nhưng nếu là do thượng quan thanh sắp xếp vào nằm vùng ở trong vương phủ, ta không phải sẽ gặp khó khăn!!!

“Tốt! Ta mời mọi người đến! Bất quá ta hiện tại có một kế hoạch! Cần có mọi người giúp đỡ mới được!” Ta ra vẻ thần bí nói.

“Kế hoạch? Cái gì kế hoạch?” Tư Đồ tử tiêu vừa nghe cũng đến đây hứng thú!

Ha ha, hán cuối cùng là khôi phục bình thường !

“Chính là —! Ta quyết định ! Ta muốn đem nó đánh vào thị trường!”

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Nhìn bọn họ chưa hiểu, ta chỉ có thể nói rõ một chút .“Chính là ta muốn việc buôn bán!” Ta trước cần đại ca cùng nhị ca thông qua , bọn họ là sẽ không phản đối !

“Việc buôn bán?” Sở hữu trên mặt bọn họ đều là một bộ không thể tin, giống như nghe những chuyện không thể!

“Bước đầu yếu thảo luận vấn đề là,” Ta tiếp nhận bản kế hoạch trong tay lệ nhi, là ta suốt đêm nghĩ ra, bất quá phỏng chừng bọn họ đều là xem không hiểu. “Nông — này các ngươi trước nhìn, các ngươi xem không hiểu ta viết cái kia này nọ, bất quá nghe ta giảng là có thể ! Chủ yếu vấn đề chính là: Mặt tiền cửa hàng, tài chính, thiết bị, cùng nhân thủ. Thế nào? Các ngươi ba cái muốn hay không giúp ta chiếu cố?”

“Đương nhiên không thành vấn đề! Yếu làm như thế nào?” Ba người đều gật đầu tỏ thái độ !

“Ok! Tài chính phương diện đâu, chủ yếu là dùng cho mua mặt tiền cửa hàng cùng trang hoàng mấy thứ linh tinh ; Thiết bị chính là đây , còn cần kính nhờ cái kia bằng hữu của đại ca. Nhân thủ thôi, có hay không tổ chức cao một chút ? Cho nên ta cần thời huấn luyện, bất quá có thể đều là nam tử, nữ tử là rất ít có thể xuất đầu lộ diện , cho nên. .... Này cần các ngươi hỗ trợ, nếu thật sự là không có biện pháp, cũng chỉ có thể điều người trong vương phủ. Hiện tại đại khái tình huống chính là như vậy , tài chính ta có thể chính mình giải quyết, về phần mặt tiền cửa hàng lựa chọn, các ngươi ba vị đều là hành gia, ta sẽ không tính nhúng tay !” Ta đem ý tưởng của ta nói cho bọn họ nghe, xem bọn họ đều là thực đồng ý, trong lòng có chút cao hứng! Dù sao đứng ở ta trước mặt này ba vị đều là nhân trung chi long ngọc thiên vương hướng a!

“Phương diện tài chính không cần đại ca hỗ trợ sao? Nếu có cần trong nhất định phải mở miệng a!” Đại ca.

“Đúng vậy! Ách. .... Phương diện nhân thủ liền giao cho ta đi! Ngươi đem này. .... Bàn cầu? Dạy cho chúng ta, chúng ta lại đi giáo cho người dưới, ngươi cũng không cần như vậy vất vả, cũng sẽ không có cái gì phiền toái, nhớ kỹ, thân phận ngươi hiện tại!” Nhị ca.

“Mặt tiền cửa hàng phương diện liền giao cho ta là được!” Tư Đồ tử tiêu.

“Ok! Kia cảm ơn..Hắc hắc. .... Còn có, nhớ rõ nói lão bản phía sau bị da quán là Cảnh Hi Vương phi.” Ta là cái thương nhân, ta đối với có thể lợi dụng tài nguyên chưa bao giờ dễ dàng buông tha!“Bất quá không cần hán giống trông khua chiêng, chính là gió lùa đi ra ngoài, mà không phải tuyên truyền!”

Nói đến đại ca nhị ca cùng Tư Đồ tử tiêu, không chỉ có ngoại hình, hơn nữa năng lực cũng không phải người bình thường có thể so sánh a! Ta chỉ là dạy

bọn họ hai ngày, bọn họ liền trên cơ bản học được! Tuy rằng không lợi hại đi, nhưng là thời gian bọn họ nhất định sẽ không kém so với ta!!

“Oa! Nhị ca, phương diện nhân thủ thế nào? Có thể bắt đầu mang người mới! Từ tiêu ca ca, mặt tiền cửa hàng tìm tốt không? Còn có, đại ca, bên kia thiết bị khi nào thì có thể làm xong?” Ta liền tiếp hỏi nhất đồng vấn đề lớn.

“Ha ha, tuyền nhi hiện tại thật là khôn khéo nga!” Đại ca bật cười. “Yên tâm, thiết bị bên kia đã sắp hoàn thành, bởi vì lần này tăng số nhân công! Yên tâm, đều là người tin cậy, không có chuyện gì!”

“Mặt tiền cửa hàng đã xác định, ngay tại phụ cận thiên nhiên cư, ta đã cùng các thương gia phụ cận đàm một chút, có thể cải biến đại hình mặt tiền cửa hàng ra ngoài, vừa lúc phù hợp yêu cầu của ngươi!” Từ Đồ từ tiêu cười hảo đáng yêu! Có thể là bởi vì hắn làm tốt đi!

“Phương diện nhân thủ ngươi cũng không cần lo lắng, ngươi cần bao nhiêu có bao nhiêu, hơn nữa thực tin cậy, ngộ tính cực cao! Ngươi có thể yên tâm kiểm tiền của ngươi!” Nhị ca cười so với ánh mặt trời còn ấm áp hơn! Ha ha. ....

“n! Làm được tốt lắm! Tốt lắm, các ngươi sẽ bắt đầu ghi công!” Nhất bút đều phải tính rành mạch, tuy rằng ta thực ham món lợi tiện nghi nhỏ, bất quá cũng không thể rất tham a! Ngươi ta đều giúp ta nhiều như vậy, như thế nào có thể ở trá tiền ngươi ta đâu!!

“Ghi công?” Ba người kinh ngạc!

“Đúng vậy! Ghi công! Chúng ta phân phối nguyên tắc xác định một chút đi! Đợi cho bi da quán khai trương, ở mặt tiền cửa hàng lý công tác mọi người này phân phối theo lao động làm đầu. Đại ca, nơi này sẽ không tốn nhiều tâm tư của ngươi, bởi vì phương diện thiết bị là ngươi phụ trách, còn có phụ trách mặt tiền cửa hàng của từ tiêu ca ca, đương nhiên phụ trách ra tiền, coi như là yếu tố cơ bản; Về phần nhị ca là nhân thủ thôi. .... Nếu là ngươi tìm đến, kia có thể hay không thỉnh cầu nhị ca quản lý yếu tố phân phối đi! Ta chủ yếu phụ trách đại khái các phương hướng công tác, cho nên ta cũng coi như chỉ quản lý; Hơn nữa này kỹ thuật đều là của ta! Cho nên, chúng ta sẽ thành lập một cái ban giám đốc, ta đầu, liền tự tiến cử một chút làm chủ tịch! Bất quá, ta tin tưởng các ngươi sẽ giúp ta, ta khẳng định có thể cho các ngươi rất nhiều kinh nghiệm, hơn nữa, ban giám đốc đồng sự cuối năm đều cũng có chia hoa hồng nga! Hắc hắc. ....” Ta thao thao bất tuyệt giảng ..... Bọn họ đều ngây người. .... Ha ha. ....

“Tuyền. .... Tuyền nhi, ngươi thật sự là rất đam mê kinh doanh!” Từ Đồ từ tiêu nói.

“Thế nào? Các vị có ý kiến? Không ý kiến, còn có ban giám đốc toàn phiếu thông qua!”

“Đương nhiên không ý kiến!” Tam trọng xướng? Ha ha!

“Như vậy. .... Đại ca, có hay không đầy đủ các khoản pháp điều của ngọc thiên vương hương? Ta nghĩ nghiên cứu!” Còn cần một cái pháp luật cổ vấn a!

—— Chế độ mới ——

“Từ băng” Bi da quán!

Là Ngọc Từ Tuyền cùng Ngọc Băng Tuyền.

Ta cảm thấy cũng không tệ lắm!

Viên công Từ băng bi da quán đều là nhị ca tìm đến, ta cũng không biết hắn là từ nơi nào tìm ra những người này đến. Bất quá nếu là nhị ca tìm đến liền nhất định thực tin cậy, cho dù không đáng tin cũng sẽ không phải gián điệp buôn bán, bởi vì ta cho bọn họ phúc lợi tốt nhất. Không chỉ có mỗi tiền lương, còn có ngày nghỉ ngơi, cuối tháng tiền thưởng, cuối năm chia hoa hồng;

Ta đồng thời cũng đem song hưu ngày cùng chế độ tiền thưởng cuối năm đưa vào vương phủ. Nói ta dối trá đi! Nói ta làm ra vẻ đi! Ta cũng không phải sợ dư luận, mà là ta thật sự là chịu không nổi bọn nha đầu băng lạc hiện ở trong vương phủ, nghe người ta ở sau lưng nói huyền thuyên. Bởi vì đêm đại hôn Đoạn Bối Vương gia không có ngủ lại ở băng lạc hiện, mà là trở về mình hi cư, hơn nữa mãi cho đến Vương gia đi công tác cũng không có bước vào quá băng lạc hiện một bước. Trong vương phủ từ trên xuống dưới đều nhất trí cho rằng ta là cái Vương phi không được sủng, hơn nữa là cực không được sủng! Cho nên trong vương phủ tất cả mọi người ở băng lạc hiện đối ta thật không tốt!!

Như Bạch Chi cùng Phù Dĩ là phụ trách thức ăn của ta. Có một ngày các nàng khóc trở về, nói phòng bếp liễu bác cùng tiền bác chích chỉ cấp các nàng lấy một ít lạp đồ ăn là rau. .... Lúc ấy ta điên rồi! Kỳ thật người trong vương phủ đối chúng ta cái dạng gì không cần các nàng nói ta đều rõ ràng, ít nhất theo mỗi ngày trên bàn kia, đồ ăn thức uống cùng kém đến không được màu sắc rực rỡ, ta đều có thể cảm giác được!!

Cho nên ta nổi giận! Bất quá ta không làm gì mà người tôn trọng ta? Không có biện pháp, vì phục chúng ta cũng chỉ có thể đem chế độ từ băng viên áp dụng trong vương phủ. Trần tổng quản ngay từ đầu là do dự, dù sao này có vi trong vương phủ từ trước, Vương gia nói muốn đem vương phủ giao cho ta vị tất sẽ cho ta thực quyền, kỳ thật hết thảy vẫn là ở hắn không chế xuống dưới, hắn yếu diễn trò thì ta liền bồi hắn diễn tốt thôi! Sau lại trần tổng quản cũng rất duy trì, ta biết nhất định là cấp Đoạn Bối Vương gia báo tin! Bất quá kia Đoạn Bối Vương gia khẳng định đáp ứng, thật đúng là có điểm ngoài của ta dự kiến!

Nhưng ít ra hiện tại toàn vương phủ mọi người đối ta mang ơn, có một ngày buổi sáng ta đang mộng đẹp là bị lệ nhi và các nàng túm đi ra, kéo đến trong viện vương phủ để bọn người hầu tam bá cử khấu!

Khác không nói, ít nhất người ở băng lạc hiện trong vương phủ không còn khi dễ, thức ăn của ta cũng cải thiện không ít, phòng chừng so với đãi ngộ của

Vương gia là giống nhau !

Hư vinh của ta lập tức liền bành trướng lên!

Cuối cùng sau năm mươi chín ngày thì từ băng bi da quán của ta chính thức khai trương!!! Địa điểm là trong thành Huyền Ngọc là tuyệt đại oanh động!!!

Vì cái gì??

Ai! Cứ nhiên có người như vậy hỏi!! Muốn biết thì cứ hỏi dân chúng thành Huyền Ngọc thì tất biết!! (@lili: tỷ ơi! Các nàng ở đây đọc truyện sao hỏi đây!!!)

—— Lễ khai trương ——

“Nơi này? Có cái kia kêu bi da! Chưa từng gặp qua, thật mới mẻ a!” Người qua đường gặp.

“Nơi này nhưng là cửa hàng kiểu ngạo Huyền Ngọc thành! So với thiên nhiên cư còn muốn lớn hơn! Đương nhiên thật muốn biết nó là cái gì !” Người qua đường ắt.

“Hơn nữa người ở bên trong đều rất hảo soái nga!” Mê trai trên đường.

“Chính là chính là! Nhiều như vậy mỹ nam tử ai!” Mê trai b.....

Mê trai hàng năm có, cô đại cũng rất nhiều!

Các nàng nói mỹ nam cũng không phải là đại ca nhị ca cùng Tư Đồ tử tiêu, mà là các viên công nhị ca đưa tới cho ta , thật không biết hẳn đi đâu tìm đến nhiều như vậy dễ nhìn, liền ngay có cả hộ đại tiểu thư cũng mang theo tiểu nha hoàn nữ phần nam trang nhìn có chút không ra đến từ băng giúp vui!

“Nghe nói không? Lão bản phía sau của từ băng bi da quán hình như là tân Vương phi của Cảnh Hi Vương gia!” Quan viên gặp.

“Chính là chính là! Kia là nữ nhi bảo bối của ngọc Thừa tướng!” Quan viên ắt.

“Kia Cảnh Hi Vương phi không có tài hoa gì sao?” Quan viên bình.

“Ai! Đây người thật đã không hiểu chuyện! Nàng cho dù là ở không có gì tài hoa, nhưng đại ca nàng cũng là ta đại phú thương ngọc thiên vương hươg, chỉ một điểm ấy việc nhỏ có cái gì khó !” Quan viên ắt.

“Cũng đúng vậy!” Quan viên bình.

“Ai ~ người xem kia không phải đại thiếu gia ngọc gia cùng nhị thiếu gia sao? Còn có cái kia..... Hình như là trưởng công chúa xương bình gia tiểu quận vương sao?” Quan viên đình.

“Ngà! Đúng vậy! Xem ra lão bản phía sau từ băng khả năng thật là Cảnh Hi Vương phi a!” Quan viên gặp.

Trưởng công chúa Xương bình là tỷ tỷ tiên hoàng, bị tiên hoàng chỉ cho bình kiều quận vương Tư Đồ tiên. Cũng chính là thân phụ của Tư Đồ tử tiêu! Bởi vì Tư Đồ tử tiêu là con trai độc nhất, cho nên thừa kế tước vị, hẳn tự nhiên đã bị xưng là tiểu quận vương!

Trong khoảng thời gian ngắn, từ băng bi da viên thành Huyền Ngọc quan viên dân chúng nhất trí trong lời nói, vì ưu đãi khách hàng, ta còn bắt đầu làm cho mặt tiền cửa hàng từ băng là cho người phụ trách bắt tay vào thiết lập hội viên vip, tuy rằng bọn họ cũng đều không hiểu vip là ý tứ gì, nhưng là quan to hiển vừa nghe đến hội viên vip sẽ có đãi ngộ cùng phúc lợi tốt một chút, hơn nữa sẽ có ưu đãi, và tôi trọng yếu là công việc hội viên vip yếu rất nhiều tiền, bọn họ liền đều đến!

Không có biện pháp, ai nói lão bản phía sau là Cảnh Hi Vương phi ta chứ! Phía sau không nịnh bợ, còn chờ khi nào thì? Bất quá này cũng không tính thu nhận hối lộ nga! Bởi vì ta bất kể cái gì cũng không biết a!!

Một đám bại hoại! Dù sao người có tiền đến từ băng tiêu khiển đều là chút quan to hiển quý, hơn nữa đại đa số bọn họ đều là hoa tiền tài bất nghĩa, dù sao là tiền tài bất nghĩa, ở trong tay bọn họ còn không bằng đến tay ta! Ha ha!!

Cũng có thể nói, bọn họ không xuống địa ngục, thì ai xuống địa ngục a?!

Từ băng khai trương một tuần, mỗi ngày chật ních, liền ngay cả buổi tối đều được đặt chỗ! Hiện tại đã muốn sắp xếp đến một tháng sau, ta nhất không khỏi mỉm cười!

Báo cáo thắng lợi!yes!!!

Chương 36: Vương gia hồi phủ

Khi ta đắm chìm trong cảm giác vui sướng vì sự nghiệp thành công, trần tổng quản đi tới băng lạc hiên, nói cho ta biết:

“Bẩm Vương phi, Vương gia về đến đây!”

Đoạn, bối, vương, gia, yếu, đi, hoài, dương, hồi, đến, !

Ta một chữ từng chút lập lại, nhưng là rất nhanh lại bình tĩnh lại .

Này hần, cùng, ta, có, mấy, quan, hệ? Hần trở về còn muốn theo ta hội báo sao?

Cầm lấy giấy golf, ta ở thư phòng băng lạc hiên đánh bi da.

“Tiểu thư! Tiểu thư!” Lệ nhi chạy tới.

“Hoang mang khăn trương làm gì?” Ta.

“Tiểu thư, người như thế nào còn ở trong này đánh bi da a! Vương gia về đến đây, toàn bộ vương phủ mọi người tới cửa đi nghênh đón!”

“Nga.” Ta thản nhiên lên tiếng.

“Tiểu thư, người không rửa mặt chải đầu một chút sao?” Lệ nhi khiếp sinh sinh hỏi.

“Rửa mặt chải đầu? Ta buổi sáng không phải rửa mặt chải đầu qua sao?”

“Ai nha! Tiểu thư, chẳng lẽ người với dạng này đi nghênh đón Vương gia sao?” Lệ nhi hồn hên nói, phỏng chừng nghĩ đến ta như thế nào không giống chủ tử?

“Muốn ta đi nghênh đón hần sao?” Ta hào tương cái gì cũng chưa nói sẽ đi!

“Nhưng là toàn bộ mọi người trong vương phủ đều đi a!”

“Vậy lại càng không cần ta đi !” Có người nhiều như vậy, ta cùng hần lại không quen ai!

“Nhưng là tiểu thư, này.....” Lệ nhi còn muốn nói.

“Tốt lắm, người đi xuống đi! Nói cho Bạch Chi cùng Phù Dĩ, đi chuẩn bị cơm chiều, ta đói bụng. Cho Mộc Cầm cùng Cầm Hoa đem sổ sách ngày hôm qua đưa tới từ băng gặp Phùng dật, nói cho hần ta xem xong rồi.” Phùng dật là quản lý tài vụ từ băng, cũng chính là tiền sinh phòng thu chi. Hần cũng là do nhị ca tìm đến.

“Là.....” Lệ nhi tâm không cam lòng không muốn đi xuống.

Hần trở về hay không, theo ta có cái gì quan hệ a! Trần tổng quản chạy tới nói, lệ nhi lại chạy tới nói, nhảm chán!

Một trận tiếng bước chân, ta thực miễn cảm vãnh tai nghe, bởi vì này là khí tràng người tập võ, bất quá ở trong vương phủ dám như thế nghênh ngang cũng chỉ có Vương gia! Đương nhiên là ngoại trừ ta!

Hần đến này làm gì? Chẳng lẽ là tìm ta tính sổ? Trừ bỏ chuyện từ băng, ta cũng không làm chuyện gì a!

Ta mặc dù còn nghe, còn thật sự tự hỏi, nhưng động tác tay lại thủy chung không có ngừng.

“Không biết ái phi vì sao không có đến cửa vương phủ nghênh đón bổn vương hồi phủ a!” Hần thần thái kiêu ngạo xuất hiện ở trước mắt ta . Bất quá ta như trước đánh cầu, mặc hần ở ta sau lưng kêu gào!

Yes! Một cái hoàn mỹ!

Nhìn hần phía sau còn mang theo khách nhân, ta liền cho người một chút mặt mũi!

Kìa trên mặt Đoạn Bối Vương gia rõ ràng người đi đường mệt mỏi, nhưng phong thái không chút giảm, thật đúng là tuyệt sắc mỹ nhân a!! Là tuyệt sắc mỹ nam!! Không cần hiểu lắm!!

“Nô tì gặp qua Vương gia!” Ta hơi hơi nhỏ lễ, không đợi hần nói miễn lễ ta liền thẳng đứng dậy đến đây!

Phía sau hần có hai cái dễ nhìn thực rõ ràng chịu đựng cười.

“Hồi Vương gia, Vương gia cũng không làm cho ta đến vương phủ của nghênh đón người a!” Ta nghĩ đến trước lúc hần đi công tác có nói qua, ngay cả nô tì cùng kính ngữ cũng không dùng.

Lúc này hai cái dễ nhìn phía sau hần càng thêm kinh ngạc !

“Ách. .... Bỏn vương đến đây là giới thiệu cho người hai cái bằng hữu!” Đoạn Bối Vương gia rất nhanh liền đổi đề tài. “Vị này là hứa giới nhất, vị này là lận tử khiêm”

Bằng hữu? Sẽ không chính là lam nhan đi? (@lili: lam nhan – trai ~ hồng nhan – nữ) Khó trách vừa hồi vương phủ liền hướng ta! Hơi quá đáng đi! Ta nói hần có thể vô hạn sủng ái cũng không cần sủng ái đến trước mặt ta nha!

Nhìn kỹ xem hai người kia thật là có quá giống lam nhan a! Một đám đều da thịt nõn nà. .... Ghê tởm. .... Nôn mửa. ....!!!

Cái kia kêu hứa giới nhất, mặc quần áo trắng, có thể xem như một cái cực phẩm!!

Còn có cái kia kêu lận tử khiêm, một thân hồng y, điểm cũng không yêu, bình thường nhìn qua thực tục khí đỏ thắm, mặc ở trên người hần lại có vẻ ung dung hoa lệ!!

Đều là mỹ nhân a! Đây là cái gì thời đại a!! Có nhiều cái dễ nhìn thừa thãi??

Đáng tiếc cực phẩm dễ nhìn như vậy lại là lam nhan! Chính là tai họa a! Lập tức lãng phí ba cái mỹ nam!

Tựa hồ là ánh mắt của ta lộ tẩy ! Đoạn Bối Vương gia buồn cười nhìn ta, lại giới thiệu một lần.

“Hứa giới nhất, Lại bộ Thượng Thư; Lận tử khiêm, hình bộ Thị Lang.”

Thiên! Chẳng lẽ thanh niên đầy hứa hẹn như vậy còn muốn làm cho người ta làm thanh quan??

“Lại bộ Thượng Thư hứa giới vừa thấy quá Vương phi!”

“Hình bộ Thị Lang lận tử khiêm gặp qua Vương phi!”

“Miễn lễ!” Phóng chừng là ta hiểu lầm đi!? Thanh niên tài tuấn như thế nào sẽ là lam nhan đâu??

Kia bọn họ đến nơi này làm gì??

“Bọn họ đều là bằng hữu bốn vương, nghe nói trong thành Huyền Ngọc mở một cửa hàng, kỳ thật mới mở, kêu tử băng bi da viên, có đồn đãi nói là của ái phi bốn vương, cho nên bọn họ tới hỏi người! Vừa lúc, bốn vương cũng rất là tò mò!” Dối trá! Người thực dối trá nha!! Ta ở trong vương phủ làm gì không phải trải qua sự đồng ý của người ? Trần tổng quản chính là người của người, người cho ta không biết a?

Nguyên lai là đến khoe khoang a! Vậy cho người hiện cái tốt!!

“Kia không phải đồn đãi, mà là sự thật! Tử băng bi da viên hiện tại quả thật là trên danh nghĩa sản nghiệp của ta!” Thừa nhận liền thừa nhận !

“Các người xem! Ta đều đã nói! Tử băng bi da quán quả thật là của ái phi bốn vương, các người còn không tin! Lại đến –” Đoạn Bối Vương gia nói xong liền vờn rảnh tay.

Đây là thế nào a??

Hứa giới nhất cùng lận tử khiêm tâm không cam lòng, xuất trong tay áo ra ngân phiếu đưa bối Vương gia. Đoạn Bối Vương gia tà mị cười, “Nguyện đồ chịu thua, không được trả thù!”

Nha ! Nguyên lai như vậy cũng có thể đánh đổ a! Thật sự là bại cho bọn hần !!

Bất quá nếu Vương gia muốn vui, ta liền bồi bọn họ đùa chút!

“Vương gia cùng hai vị đại nhân, thật lịch sự tao nhã!” Ta nếu có chút giống như vô thức không thấy bọn họ trên tay đang tiến hành giao dịch ngân phiếu. .... Ba người đều xấu hổ cười cười.

“Vương phi quá. .... Quá khen!” Hứa giới nhất vì giải vây toát ra như vậy một câu, ha ha, ta thật thấy họ rất biết diễn!

“Ái phi! Bốn vương cũng bất quá là cùng hai vị đại nhân khai nói giỡn thôi, không cần để ý!” Đoạn Bối Vương gia mặt lộ vẻ quần sắc.

Hần là Cảnh Hi Vương gia ngọc thiên, đại tướng quân, thế nhưng hội cùng quan viên như vậy bài bạc, không có thể thông!

“Vương gia đây là nói vậy, nô tì nhìn Vương gia cùng nhị vị đại nhân ‘Vui đùa’ thật sự! Không biết ba vị có hay không hứng thú chơi với ta mấy cục a?” Vừa thấy biết là một đám người giàu có, không hổ các người thì hờ ai a!

Bất quá ra về là câu kia “Nô tì” đến bọn họ đi?

“Ách..... Này.....?” Hứa giới nhất cùng lặn từ khiêm đều khó xử nhìn về phía Đoạn Bối Vương gia. Mà Đoạn Bối Vương gia lại nhìn xem ta..... Thật là kỳ quái!

“Như thế nào a? Nhị vị đại nhân?” Ta trực tiếp không nhìn rớt cái kia Đoạn Bối Vương gia, dù sao hắn cũng sẽ không đem ta thế nào!

“Nếu Vương phi có nhã hứng như vậy, hạ quan phụng bồi!” Hứa giới nhất.

“Toàn nghe Vương phi an bài!” Lặn từ khiêm.

Ta vừa lòng gật đầu. Hắc hắc..... Tiền muốn đã tới nga! (@lili: tỷ như thế nào biết tiền đến đây?? Chẳng lẽ tỷ đùa giỡn á??)

“Không biết ái phi muốn đồ như thế nào? Hơn nữa, ái phi có tiền đặt cược??” Tựa hồ kia Đoạn Bối Vương gia thực không hài lòng ta bỏ qua!

“Đồ xúc sắc như thế nào a?” Ta đề nghị nói. Nhớ ngày đó ta ở thế kỷ hai mươi mốt, ngọc long bang kì hạ có n cái khách sạn cùng sòng bạc, đồ thuật của ta là rất siêu việt a, nhất là đồ xúc sắc, ở Lạp Tư Duy Gia Tư ta cũng chưa thua lần nào! Hừ hừ!! Theo ta đấu? Các người vẫn là kém mấy ngàn năm đạo hạnh!! (@lili: Đúng vậy! Tỷ là theo mấy ngàn năm về sau mà đến mà)

“Về phần tiền đặt cược, không biết nhị vị đại nhân đối với tử băng bi da viên là thế hội viên vip với thân phận hay không cảm thấy hứng thú a? Ta miễn phí đưa các người?” Này loại thế nhưng cũng đủ lớn, hiện tại hội viên vip trong thành Huyền Ngọc cung không đủ cầu, ta gọi người tạo ra hội viên đều là thực kim bạc trắng a!! Kim tệ số lượng phát hành 100 triệu, ngân tệ số lượng phát hành 300 triệu, mỗi ngày có hai triệu kim tệ, lục triệu ngân tệ cung ứng, tới trước, có rất nhiều người nhưng là sắp xếp đã lâu đều còn không có mua được đâu! Hơn nữa hội viên tạp đều có ta thiết kế dấu hiệu, các công tượng bính thường là không có biện pháp làm hàng nhái!

Chỉ thấy biểu hiện trên mặt hai người bọn họ khác hẳn với bình thường, ta chỉ biết!! Bọn họ mắc câu !!

“Vương phi quả thực xuất thủ hào phóng!” Hứa giới nhất cùng lặn từ khiêm trầm miệng một lời tăng bốc ta.

“Nhị vị đại nhân sớm khích lệ sớm nga! Bất quá vị tất là ta ‘Xuất thủ’ nga!” Hay nói giỡn, ta sẽ thua?

Thực rõ ràng thôi, bị ngữ khí của ta làm kinh sợ! Không cần quá coi thường người khác nga!

“Ha ha! Vương phi hào quyết đoán!”

“Lệ nhi, đi chuẩn xúc sắc đi!”

Ta vốn là kêu lệ nhi đi, nhưng là lại bị Đoạn Bối Vương gia cướp lời. “Lăng phong, người đi đi! Người mau một chút!”

Lăng phong? Bọn họ lâu như vậy, ta đều nhanh đã quên! Ta còn phải nghĩ biện pháp nhân duyên cho lệ nhi!

“Khoan!! Lệ nhi cùng lăng phong cùng đi đi!” Cấp cho hai người cơ hội mới được!

“Tiểu..... Tiểu thư??” Lệ nhi hai má hơi hơi phồng hồng. Hi hi [* __*] hi hi..... Không hổ là thị nữ bên người ta! Mặt đồ đều tốt như vậy!! Hắc hắc

Đoạn Bối Vương gia cười không nói.

“..... Ách?” Lăng phong có điểm kinh ngạc.

Nhớ tới ngày sau đại hôn trên đường cùng cái kia Đoạn Bối Vương gia tiến cung, chính mình không cẩn thận đụng vào đầu, hắn còn giúp chính mình xoa đầu, khiến cho chính mình còn tưởng rằng có người giả mạo hắn 嘞 嘞!! Hắc hắc.....

“Phanh!” Ta hung hăng hướng chính mình trên đầu gõ một chút! Chết tiệt, không có việc gì lại nhớ tới cái kia Đoạn Bối Vương gia làm gì a!!! Còn muốn như vậy vui vẻ!! Thật sự là ăn sai được !!!

“Lăng phong, lệ nhi, còn không mau đi!”

“Vương phi cũng đánh bi da?” Hứa giới mở to ánh mắt!

“Không biết Vương phi có không kêu hạ quan đánh bi da?” Hứa giới dường như hồ cũng không tính buông tha ta!

“Hứa Thượng Thư muốn học bi da, có thể đến tử băng a! Nơi đó có rất nhiều công tác viên chuyên nghiệp có thể dạy người!” Này chuyên nghiệp viên đều là đồ tôn của ta! Hắc hắc.....

“Vương gia, Vương phi, đây là xúc sắc mà người muốn dùng.” Lăng phong cung kính trình lên.

Nhưng là lệ nhi. .... !! Hắc hắc. .... Tiểu nha đầu! Về sau tiểu thư ta còn hội giúp ngươi ! Ta sẽ chờ uống rượu mừng !!—

Vốn lăng phong là muốn trình cấp Đoạn Bối Vương gia , nhưng là lại bị ta. ...

“Khụ khụ!” Ta ra về là một cái thực không thực nữ, bởi vì ta thấy được bọn họ biểu hiện trên mặt khác thường, là. .... Ghét bỏ??? Kia Đoạn Bối Vương gia coi như bình thường, mặc kệ là vẫn lạnh như băng, cũng không quan ôn nhu bá đạo, đều thấy bình thường !

“Phanh!” Ta chính mình lại, thật là, như thế nào vui vẻ nghĩ tới hân? Không thích hợp, có điểm là lạ !!

Đều do bọn họ, không nên dùng ánh mắt như vậy lộ vẻ kỳ quái nhìn chằm chằm ta!!“Nếu hôm nay trò chơi đánh bạc là ta đề suất, thì quy tắc trò chơi ta đều định!” Ta rất muốn xem bọn hân đồ xúc sắc, còn cho bọn họ nhìn xem sự lợi hại của ta! Hừ hừ!

Mọi người chính là gật đầu đáp ứng , tốt lắm!

Hứa giới nhất thực tiêu sái phe phẩy viên đồng nho nhỏ, hai mắt nhắm nghiền, chung quanh trừ bỏ âm thanh xúc sắc va chạm, ở ngoài liền ngay cả tiếng hít thở đều nghe không được, bởi vì mọi người đều khẩn trương quên hô hấp !

Bắt quá ta còn thở a! Bắt quá của ta tiếng hít thở âm có vẻ khinh thường!

“Bàng!” Khai —

Lục — lục — ngũ!

Ai! Cũng không tệ lắm nga! Bắt quá là đã thất thủ? Y theo động tác hân hân là cái cao thủ. Bọn họ như vậy đều rất quen thuộc, không có che dấu thực lực, duy độc chỉ có ta, không biết nga!

Kế tiếp lận tử khiêm kết quả cùng hứa giới nhất không có sai biệt!

Xem ta sao?

Thật sự là tức giận! Ta cảm lên, chỉ có đếm so với bọn hân tài cao xem như ta thắng, bọn họ như vậy, rõ ràng muốn ta ném mười tám điểm Báo tử thôi!

Nếu ta không đoán sai kế tiếp Đoạn Bối Vương gia đếm hân là cũng là mười bảy điểm mới đúng!

—

Quả nhiên ngoài suy đoán của ta!!

“Nếu ba vị thành tâm bỏ tiền, ta sao lại không hề thu chi lễ?” Một đoạn mây bay nước chảy lưu loát sinh động sau khi động tác kết thúc —

Khai —

Lục, lục, lục!

Báo tử!

Ta lại không ngốc! Các ngươi muốn tặng không ta tiền thì ta vì cái gì không cần?

“Vương phi quả thực lợi hại! Hạ quan bội phục!” Hứa giới nhất cùng lận tử khiêm cùng kêu lên nói.

“Ba vị quả thực đối trá! Ta thực khinh bỉ!” Ta không chút nào yếu thế!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Trung thu yến

“Vương phi quả thực lợi hại! Hạ quan bội phục!” Hứa giới nhất cùng lận tử khiêm cùng kêu lên nói.

“Ba vị quả thực đối trá! Ta thực khinh bỉ!” Ta không chút nào yếu thế!

Bọn họ xấu hổ cười cười, sau đó Đoạn Bối Vương gia mở miệng đánh vỡ cục diện xấu hổ.

“A! Chúng ta tiếp tục quy tắc như cũ vậy. Nhưng là cùng lúc!” Kết quả ba người đều cười ha ha! Ai! Xem ra bọn họ đối ta như này rất khiêm nhường nga!!

Lần thứ hai, bọn họ quả thật so với lần thứ nhất biểu hiện thật sự rất nhiều! Nhìn động tác bọn họ, ta đều có thể quan sát ra!

Kết quả thật không có làm cho ta thất vọng, ba người đều ném mười tám điểm Báo tử! “Kể tiếp, còn muốn tiếp tục trò chơi sao!!”

Hắc hắc o[∩_∩]o~! Là thời điểm cho các người thấy một chút lợi hại của bốn tiểu thư!!

Ta dùng lực cùng hô hấp chậm lại, nhắm mắt, còn thật sự nghe ông lý xúc xắc lẫn nhau va chạm!

Không sai biệt lắm !

Ta ở đem ống trúc chụp ở trên bàn đồng thời lợi dụng nội lực, làm vỡ nát một viên xúc xắc trong đó!

Khai –

Lục, lục, lục!

Cùng bọn họ đều là giống nhau ! Ta thua sao?

Đương nhiên sẽ không! Còn có một nửa xúc xắc ở một bên mà Mặt trên có một cái màu đỏ nguyên điểm!

“Các vị! Thật ngại quá! Ta thắng! Mười chín điểm!!” Ta rất đặc ý nói. ....

Ào ào xôn xao ~~~~

Thật nhiều ngân phiếu tự nhiên bay vào túi của ta ~~~~

“Tiếp tục?” Ta hỏi. Chỉ mong như vậy! Ta còn chưa kiếm đủ nga!

Đệ tam! start!

Lãng phong và lệ nhi thay xúc xắc mới.

Hứa giới nhất cùng lận tử khiêm đều là quan văn, tuy rằng thành tựu về văn hoá giáo dục võ công đều thực vĩ đại, nhưng là dù sao không có ném thử qua cách dùng nội lực đem xúc xắc chấn vỡ đôi, hơn nữa đây cũng quả thật là khó khăn rất cao ! Cho nên bọn họ vẫn là giống nhau, đều là Báo tử, mười tám điểm!

Kia Đoạn Bối Vương gia tựa hồ là khiêu khích, hai mắt thẳng tắp đón nhận của tầm mắt của ta, tùy ý phe phẩy xúc xắc, nhưng là ta lại đoán được, là mười chín điểm!

Khai –

Đúng vậy! Là mười chín điểm! Báo tử thêm nhất!

Sau đó Đoạn Bối Vương gia đặc ý cười, tựa hồ muốn nói:

Người làm được , ta cũng có thể!

Này biểu tình thật đúng là là thực khiêm nhã! Bất quá –

Ta sẽ không thua!

Ta cũng lấy phương thức đồng dạng đáp lễ bối Vương gia, nhận lấy xúc xắc mới của lệ nhi đem tới, không cần thái độ, động tác tùy ý. ....

Khai –

Hai mươi một điểm!

Ba cái xúc xắc đều bị ta dùng nội lực chấn vỡ, ba cái lục điểm, ba cái một chút!

“Bỏ tiền đi! Tài thần nhóm!” Ta lười nhác nói xong.

Bắt quá ta thật sự mệt mỏi, hiện tại đại khái có hơn mười một giờ! Ta không biết dùng mười hai chỉ thời trước a! Hơn nữa cơ thể của ta vừa khôi phục không lâu, chấn hai lần xúc xác thật là có chút ăn không tiêu!

Bắt quá ta xem kia một đồng lại một đồng ngân phiếu bay vào túi ta, ta liền lấy lại tinh thần!

“Lệ nhi! Tiến khách!” Hô to một tiếng, ngay cả Vương gia cũng không thể không ra đi!

Hắc hắc..... Ta kiếm tiền rồi!!

Ta phỏng chừng có thể kiếm tiền đến tối thủ rút gân lập!o[∩_∩]o ha ha ~

Đào mắt đã muốn đến giữa tháng 8.

Trong cung truyền đến tin tức, thời điểm Trung thu trong cung sẽ mở tiệc chiêu đãi quần thần cập kì gia quyến, khắp chốn mừng vui. Ta vốn là không nghĩ đi, Trung thu này ngày còn không bằng im lặng ngắm lại ba mẹ ta, không thì cùng hân đi vào cung xem náo nhiệt gì. Nhưng là Đoạn Bối Vương gia nói muốn dẫn gia quyến ta liền lập tức cải biến chủ ý!

Mang gia quyến? Không phải là nói ta có thể nhìn đến soái lão cha, nương sao? Theo ta giả đến vương phủ, ta vẫn không có gặp qua bọn họ..... Ta thật sự là ngại về nhà mẹ đẻ thật phởn phơ phiền toái, chỉ có lần đó trốn trở về một lần, về sau sẽ thì không có đi quá phủ Thừa Tướng.

Đoạn Bối Vương gia lần đó đi hoài dương trở về sau không có việc gì cũng hưởng băng lạc hiên mà đến, còn nơi này ăn cơm, giống như mình hi cư có thể đối chết hân vậy!

Bắt quá hân ở ta nơi này ăn cơm, ít nhất thức ăn so với trước còn muốn hảo! Bắt quá so với trước yếu lãng phí hơn!

Bởi vì hân không trở về, ta cho lệ nhi, Mộc Càn, Cẩn Hoa, Bạch Chi, Đình Lịch, Phù Dĩ cùng Phù Cử cùng nhau ăn với ta! Một chút cũng không lãng phí. Nhưng là hân nơi này ăn, làm cho các nàng ngồi cũng không ai dám làm a! Cho nên a, này liền tất cả đều lãng phí.

Dịch: lili

<http://vn.360plus.yahoo.com/liemtrinh1/>

._._*._*._*._*._*._*._*._*._*._*

Ai!! Này không — lại tới nữa!

Ta không tình nguyện ngồi bên cạnh hân, trong lòng sớm đem hân mắng mất trăm lần !!

“Ái phi nơi này cơm canh vì sao so với mình hi cư lại ngon như vậy??” Vừa ăn còn không quên cảm thán hai câu.

Bắt quá như vậy cũng là có loại cảm giác giống ở gia đình, ha ha!

Gia đình?

Ta ngừng đầu nhìn xem Đoạn Bối Vương gia, quần áo huyền sắc trường bào, búi tóc cao cao, mày kiếm, mâu quang trong suốt, mũi tuấn lãng, bạc thân đồ sẫm, hai má trắng nõn, còn có một loại khí chất, cho dù là đang hâm hồ ăn cơm, đều có vẻ tao nhã! Giống như là quý tộc thời Trung Cổ vậy!

Người như vậy, thật sự có thể cho ta cái gia đình sao?

“Phanh!”

Ta hạ chén cơm, hung hăng gõ cái trán chính mình một chút! Khai..... Ta cái gì lại như thế mà vui vẻ!! Cùng một cái Đoạn Bối?? Người một nhà?? Ý nghĩ của ta thật đúng là buồn cười ai!!

Bắt quá ta nhìn thấy Đoạn Bối Vương gia ánh mắt vô tội, giống như đang nói:

“Ta không trêu chọc người??”

Không nói với hân~~ tiếp tục ăn cơm!

“Ái phi chuẩn bị chuẩn bị, buổi tối vào cung!” Buông bát bước đi ra băng lạc hiên!

Mà ta, lại còn ngơ ngác theo dõi bóng dáng hân.....

“Phanh!” Không chút khách khí lại đánh chính mình một chút!!

Giống lần trước tiến cung, Đoạn Bối Vương gia lại phái hồng bác vội tới tặng quần áo, bắt quá lần này ta mặc, bởi vì ta là thật thực thích cái quần áo này

giống nhau đều màu đen, thần bí, cao quý! Hơn nữa rất nhẹ..... Phóng chừng lần này hấn sẽ không tái diễn giỡn ta , hơn nữa một kiện quần áo tốt như vậy không mặc thực lãng phí ai! Hơn nữa, tham gia trong hoàng cung cử hành Trung thu yến, ta lại không có quần áo thích hợp, cho nên chỉ có thể mặc!

Bất quá.....Bắt đầu từ khi nào thì ta như vậy tín nhiệm hấn ?.....

Trong hoàng cung

Lần này ta không có cùng lần trước giống nhau cười ngửa xem hoa, mà là cẩn thận thương thức một chút cảnh đêm hoàng cung. Đột nhiên phát hiện kỳ thật này hoàng cung vẫn là tương đương xinh đẹp ! Tuy rằng lúc này hoàng cung xưng không hơn là Bát Dạ Thành, nhưng là không sai biệt lắm cũng coi như được.

Bởi vì là mười lăm tháng tám Trung thu, cho nên toàn bộ hoàng cung đèn đuốc sáng trưng! Các màu đèn cung đình cái gì cần có đều có, thật đúng là một mảnh kiến thức dài ! Hắc hắc.....

Ta xem xem ta bên cạnh Đoạn Bối Vương gia, hấn cũng mặc nhất kiện một áo măng bào màu đen, thập phần đại khí, cao quý, uy vũ!

Ha ha, lại là màu tím, xem ra chúng ta có chàng sam ~

Trước đó vài ngày nghe nói có mấy người không nên tọa Cảnh Hi Vương gia ở thiên nhiên cư nhĩ gian mai y các, kết quả những người đó đã bị hấn phái ra người giết chết , một cái không thể lưu!! Ta không nghĩ tới một Cảnh Hi vương gia trong truyền thuyết lãnh khốc quyết tuyệt thể nhưng hội tàn nhẫn đến loại tình trạng này! Ta không nghĩ qua là chọc hấn, nói không chừng ta chết như thế nào cũng không biết!! Cho nên ta là ngoan ngoãn tiêu sái theo phía sau hấn, nhưng lại bị hấn kéo đến bên cạnh. Này Vương gia thật là rất kỳ quái ai!!

Chúng ta đi tới Thiên Phong uyển, là địa điểm tổ chức Trung thu yến lần này, chúng ta đến thời điểm đã muốn có rất nhiều quan viên cùng gia quyến đến. Ta tìm chung quanh người nhà của ta, xa xa ta liền thấy được quần áo trắng nhị ca!

Quả nhiên hấn vẫn mặc đồ trắng là đẹp mắt!

Nhìn lại đại ca, mặc một thân màu xanh áo choàng, trong tay không quên một phen chiết phiến, chính là khuyết thiếu nhị ca kia phiên thoát tục, anh tuấn không giảm!

Cha mẹ cùng bọn họ ngồi cùng nhau, soái lão cha chính là soái a!! Một thân quần áo màu đen khiến cho hấn không giận tự uy! Hơn nữa mặt mày trong lúc đó cũng nhìn không ra hấn đúng là tam triều nguyên lão! Ở trong ấn tượng của ta, này nguyên lão a cái gì đều là râu bạc một bó to!

Nương cũng cực kỳ xinh đẹp! Mặc sa y đen, càng làm màu da càng thêm trắng nõn! Trên mặt chỉ trang điểm nhẹ, chính là thần nhiên miêu mi, lại càng có vẻ thanh lệ, nói thật ra , ta một chút cũng nhìn không ra nàng là nữ nhân đã sinh ba cái đứa nhỏ, hơn nữa nữ nhi nhỏ nhất đã gả đi!

“Cảnh Hi Vương gia, Vương phi!” Cha mẹ cùng đại ca nhị ca hướng chúng ta bên này đi tới, chúng ta cũng nghênh đón.

“Nhạc phụ đại nhân, nhạc mẫu đại nhân, đại ca, nhị ca!” Thực tại làm ta không nghĩ tới, kia Đoạn Bối Vương gia nhưng lại hội như vậy xưng hô cha ta nương cùng hai vị ca ca, nghĩ đến hiểu biết của ta, hấn hấn là thực bất mãn mới đúng đi! Chẳng lẽ muốn diễn trò .

“Cha, nương, đại ca, nhị ca!”

“Vương gia, tuyền nhĩ!” Đại ca cùng nhị ca hướng chúng ta vãn an.

“Cảnh Hi Vương gia, tiểu nữ nếu có chút đắc tội chỗ mong rằng Vương gia bao dung, đứa nhỏ này, từ nhỏ theo chúng ta đều làm cho hồng rồi!” Cha ta cười ha ha cùng Đoạn Bối Vương gia nói việc nhà? Đây là tình huống gì?

“Nhạc phụ đại nhân nói quá lời! Tuyền nhĩ thực hiền lành! Còn giúp tiểu tể đem vương phủ quản lý gọn gàng ngăn nắp !” Da? Thái dương theo các phương hướng các dâng lên??

“Nga? Phải không! Ha ha! Vương gia thích là tốt rồi!” Cha ta nói. ....

Ta hết chỗ nói rồi..... Như thế nào lại nhắc ta đến đây??

“Hoàng Thượng giá lâm! Thái Hậu nương nương giá lâm! Hoàng hậu nương nương giá lâm!”

Ba cái nhân vật chính đến, Trung thu yến nên bắt đầu!

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!”

“Thái Hậu nương nương thiên tuế thiên tuế ngàn thiên tuế!”

“Hoàng hậu nương nương thiên tuế thiên tuế ngàn thiên tuế!”

“Chúng ái khanh bình thân, nhập tọa đi!”

Hoàng Thượng ngồi ở trên đài cao, hoàng hậu cùng Thái Hậu ngồi bên trái cùng bên phải. Bên cạnh còn có vài vị phi tử.

Phía dưới tân khách chia làm hai sắp xếp, bên trái là Vương gia nhóm, bên phải là các đại thần cùng gia quyến.

Mới vừa vào còn có thanh âm thực làm người ta khó chịu vang lên, bởi vì là nói chuyện về ta!

“Khởi bẩm Hoàng Thượng, vi thần đã sớm nghe nói Cảnh Hi Vương phi là kỳ tài nữ, hôm nay muốn mời Vương phi dạo một khúc, mong rằng Hoàng Thượng chuẩn tâu!”

Ngươi! Là ý định cho ta chút khó khăn phải không? Này thành Huyền Ngọc có ai không biết nữ nhi ngọc tướng quân thuở nhỏ nhiều bệnh, không đọc thi thư, cầm kỳ thư họa mọi thứ không thông!! Còn kỳ tài nữ?

“Này.....” Hoàng Thượng có chút do dự, dù sao ta có mấy cân mấy lượng hán là biết đến thôi! Ta cũng không tin hán không tra tất cả chi tiết về Ngọc Băng Tuyền!

“Hoàng Thượng ngươi liền chuẩn đi! Hoàng đệ cùng hoàng đệ muội lần trước tiến công vội vàng, nô tì còn chưa nhìn thấy, hôm nay xin mời hoàng đệ muội khải một bản!” Này hoàng hậu còn chính là đủ âm hiểm a, ý tứ của nàng không phải là nói ta không có lễ phép sao? Vào cung không bái kiến nàng..... Nói thẳng ta không gia giáo!!

“Vừa mới vị kia là thượng quan hách, còn có đến đệ đệ hoàng hậu!” A ~ thượng quan thanh con a!! “Ngươi được không?” Đoạn Bối Vương gia mặt lộ vẻ ưu sác.

Hán là đang khản trương ta sao? Vẫn là chỉ là sợ ta đã làm mất mặt hán??

“Cửu đệ, đệ muội có thể một chút như thế nào?” Hoàng Thượng này !

Đoạn Bối Vương gia xem ta nửa ngày không hồi hán trong lời nói, tựa hồ là hiểu lầm ý tứ của ta, đã cho ta sẽ không, cho nên định đứng lên, bất quá hoàn hảo đúng lúc bị ta cản lại!

“Không phải là dạo một khúc sao?!— nội thị, chuẩn bị đàn!” Muốn nhìn ta chê cười, không có khả năng!!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Đoạn bối vương gia không là đoạn bối vương gia

Từ lâu, tiểu nữ nghe hoàng hậu nương nương cầm nghệ thập phần cao siêu, thiên hạ ít ai sánh bằng, nói vậy hôm nay nhân ngày hội trung thu, hoàng hậu nương nương cũng nhất định sẽ vì mọi người đàn một khúc trợ hứng đi!? Em dâu cũng rất muốn cùng hoàng hậu nương nương ngài lãnh giáo một chút! Không biết ý mẫu hậu cùng hoàng huynh như thế nào a?!”

Nghe được câu này “Mẫu hậu” Cùng “Hoàng huynh”, ở đây bọn quan viên lại kinh ngạc không thôi, cũng bao gồm của người nhà của ta. Dù sao đây là quy củ, ở trừ bỏ hoàng hậu, thì thế thất vương gia sao có thể xưng Thái Hậu là “Mẫu hậu”, hơn nữa Vương phi cũng không thể kêu Hoàng Thượng “Hoàng huynh”, nhưng là ta lại kêu, này ý nghĩa cái gì?

Người nhà ngọc gia đều lo lắng có phải hay không ta không biết quy củ, mà các quan thanh nhất đẳng khác đều nghĩ rằng đã tìm thấy nhược điểm của chúng ta..... Ha ha, chẳng lẽ không biết rằng bốn tiểu thư chính là có giao hảo tốt với Thái Hậu sao!!

“Hoàng đệ muội, đây là ngươi không hiểu quy củ ! Này vợ hoàng thượng cũng chỉ có thể xưng Thái Hậu nương nương là mẫu hậu mà thôi! Nguyên tưởng rằng hoàng đệ muội chính là không hiểu quy củ đến tiến cung không bái kiến bản cung, còn không có quy củ đến không biết được hoàng gia lập pháp! Hoàng Thượng, mẫu hậu, xem ra hoàng đệ muội là cần hảo hảo quản giáo một chút ! Không biết Cảnh Hi Vương gia có cái ý tưởng gì a?” Hoàng hậu về mặt “Rốt cục bị ta bắt đến bím tóc đi”, hảo hảo cười nga!

“Hoàng hậu! Là ai gia cho tuyên nhi kêu ai gia mẫu hậu ! Ngươi yếu ngay cả ai gia cũng muốn quản giáo sao?” Thái Hậu mặt lộ vẻ giận.

“Nô tì không dám!” Hoàng hậu vừa nghe vội vàng cúi đầu, tuy rằng không cam lòng, nhưng là không thể dám nghĩ rằng hoàng hậu nói giỡn không phải?

“Hôm nay là ngày vui, sẽ không thảo luận việc này ! Chúng ái khanh tùy ý a!” Hoàng Thượng lại thực đối trá nói. Hán nói tùy ý, ai dám tùy ý a? Còn muốn sống??

Dù sao đây là lần đầu giao phong, có điểm thu hoạch là tốt rồi! Ta nếu là muốn đem hoàng hậu khiến cho sượng mặt, kia không là vấn đề, nhưng là Thượng Quan gia nhân sẽ không dễ dàng buông tha ta?? Kia thượng quan hách vừa thấy sẽ không có gì là tốt a!!

Hoàn hảo ta lúc trước nói nghiệp huấn luyện thời đều là cảm kỳ thư họa mọi thứ đều luyện tinh thông! Hắc hắc.....

Ta hiện tại rốt cục cảm nhận được hai câu triết lý !

Tri thức chính là lực lượng a!

Lạc hậu sẽ bị đánh!!!

Trung thu yến cứ như vậy đã kết thúc!!

Bất quá này Đoạn Bối Vương gia thật ra có chút kỳ quái ai!!

Trở về thời điểm lúc này trên xe ngựa, hần tự nhiên lại gọi ta, cái gì không gọi mà lại không phải “Ái phi” mà gọi ta là “Tuyền nhi”! Ta thật sợ hãi không nói, còn ấp a ấp úng không biết muốn nói gì, ta buồn bực, nghĩ rằng “Nếu không biết người là cái Đoạn Bối, ta còn nghĩ đến người muốn theo ta nói gì đâu?”

Đối với người tựa hồ cũng không nói cái gì! Vẫn là hần có thể xem biết ta suy nghĩ cái gì?

Kia Đoạn Bối Vương gia lại còn nói:“Cái kia..... Kỳ thật..... Bỏn vương..... Không phải cái Đoạn Bối..... Đây là hiểu lầm!” Hổ hổ ba ba nói xong câu đó, liền đem đầu xoay đến bên kia đi!

Thiết ~ ta trên mặt hèn mọn có như vậy rõ ràng sao??

Bất quá..... Không phải Đoạn Bối!! Hần nói hần không phải Đoạn Bối ai!!

Ta đây khổ sở chờ làm gì, bên người không phải có một có sẵn một mỹ nam? Vẫn là toàn cầu độc nhất vô nhị phát hành số lượng bản hoa đào! Chuẩn xác mà nói cũng chỉ có này nhất chi.....

Hắc hắc..... Hần thế nhưng không phải Đoạn Bối? Ta đây cũng chỉ có thể tranh thủ cho hần chuyển chính thức, theo giả biến thành thật sự!

Bất quá nếu ta đã muốn có tính đem hần biến thành lão công nhà mình, tổng không thể cứ gọi là cái Đoạn Bối Vương gia được..... phải nghĩ một cái tên hay! Hắc hắc.....

Tiểu cảnh tử? Như thế nào quen thuộc a??

*****Đi công tác*****

Kia Đoạn Bối Vương gia..... Ách..... Không! Là cái mỹ nam phụng mệnh Hoàng Thượng muốn đi công tác..... Nghe nói hình như là lạc hà thành, không biết đó là cái địa phương nào ~ ta cũng muốn nghĩ đi chơi a! Lạc hà thành cảnh sắc có thể hay không rất đẹp??

Vì thế ta nhân lúc mỹ nam dùng điểm tâm ở băng lạc liền nói lên ý tưởng muốn cùng đi lạc hà thành! Ách..... Có chút là lạ..... Không thể kêu mỹ nam a! Kia sửa một chút tốt lắm..... Kêu cảnh chỉ? Rất không có ý nghĩa..... Quên đi, đã kêu hần Vương gia tốt lắm!

“Vương gia, ta..... Người dẫn ta đi lạc hà thành được không?” Trên bàn cơm.

“Người? Muốn đi lạc hà thành?” Vương gia vẻ mặt không tin.

“Đúng vậy! Có cái gì vấn đề sao?”

“Người có biết lạc hà thành là địa phương gì sao?” kia ánh mắt giống như đang nói;“Nha đầu chết tiết kia, thật không biết sâu cạn!”

“Lạc hà thành..... Nghe tên cũng rất mỹ ~~~” Lạc hà thôi, phong cảnh là mặt trời lặn đặc biệt đẹp mắt! Hắc hắc.....

“Người thật đúng là...!” Vương gia bật cười!

“Lạc hà thành, là biên quan trọng yếu phía tây ngọc thiên vương hướng, tiếp theo là quốc thổ long tường quốc. Biên quan..... Sẽ không là nơi tốt, đơn giản chính là chiến tranh! Người cảm thấy người, một thiếu nữ từ yếu ớt đi lạc hà thành thích hợp sao?”

Thiếu nữ? Quá coi thường Vương phi của người đi!! Nhớ ngày đó nghiên vũ cung cũng không là đối thủ của ta? Phong cừu yên sẽ không chết dưới tay của ta? (@lili: Đó là bị tỷ tử dọa mà chết ngất.....) một cái lạc hà thành ta sẽ sợ sao?

Bất quá nhớ tới nghiên vũ cung, ta nhưng thật ra trước kia tính đi nghiên vũ cung cùng Mộ Dung sơn trang bãi phòng một chút, nhưng là vẫn đều không có đi! Kỳ thật không đi là có vẻ tốt, nếu không thật sự bị người khác bắt lấy nhược điểm sẽ là được rồi! Bất quá lạc hà thành ta quả thật không thể đi, bản thân theo binh pháp đọc rất ít! Cho nên nói chuyện đến đánh giặc ta cũng chỉ sẽ cho hần thêm phiền phức thôi!

Kỳ thật ta nghĩ đi lạc hà thành trừ bỏ thường ngoạn còn có mục đích khác. Nguyên lai nghĩ đến hần là Đoạn Bối, nhưng là không phải! Theo ta không quan hệ, cũng không lo lắng hần bên ngoài như thế nào! Nhưng là hiện tại không giống a! Đêm qua hần vừa giải thích cho ta hần không phải Đoạn Bối,

vạn nhất đi công tác ở bên ngoài sẽ phong lưu, mang về cái muội muội cho ta làm sao bây giờ a? Ta hiện tại nhưng thật ra có điểm hy vọng hần là cái Đoạn Bối !

Ách..... Bất quá, hần vì cái gì giải thích? Chẳng lẽ nói hần cũng thích ta sao??

“Cũng”? Không phải đâu! Vì cái gì ta lại nghĩ ra “Cũng” đâu? Chẳng lẽ nói..... Ta thực thích một cái Đoạn Bối sao??? Không! Hiện tại không phải Đoạn Bối .....

Ài~ [͡ ▽] ơ có lẽ đi! Bất quá có một số việc là không thể muốn là được , thuận theo tự nhiên thì tốt rồi! Không đi thôi! Hơn nữa từ băng cùng vương phủ đều có nhiều chuyện cần ta xử lý!

“Vậy người trên đường chú ý an toàn!” Ta mỉm cười chúc hần một câu vậy.

***** Đi từ băng *****

Vương gia lại đi rồi..... Vừa mới đối hần có điểm hảo cảm thì hần lại đi Ta như thế nào liền đáng thương a! Quên đi, không nghĩ ! Đi thị sát từ băng!

Ta cùng lệ nhi thay đổi một thân nam trang, nghênh ngang ra vương phủ. Ta ở vương phủ địa vị càng cao, mọi người thật sự đem ta xem thành Vương phi, sau Vương gia ngày nào cũng ghé băng lạc hiến cợ cơm ăn, mọi người mới đem ta trở thành này Cảnh Hi Vương gia Vương phi!

Cho nên, ta hiện tại ở trong vương phủ có địa vị vô cùng cao, ta có thể ở trong vương phủ ra vào tự nhiên, không có ai hạn chế tự do, nhìn thị vị đứng ở cửa, ta nghĩ đến lăng phong.

Ta quay đầu nhìn lệ nhi, a! Thật sự một thực nữ, như nước trong veo mắt to, cái mũi nhỏ cái miệng nhỏ nhắn, nhưng là ta cảm thấy cứ như vậy nói lệ nhi, rất tốt !

Vương gia đi rồi, chẳng phải lăng phong cũng đi rồi, lăng phong là thị vị kiêm bảo tiêu bên cạnh Vương gia. Có thể không đi theo sao?

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Hồi tưởng

Nhắc đến Tư Đồ từ tiêu liền thấy được Tư Đồ từ tiêu ~~~

Tự nhiên trốn không thoát nga, không đợi Tư Đồ từ tiêu mở miệng, ta “Lệ nhi, đi, thiên nhiên cư! Ta nói xong, quay người nhìn đến Tư Đồ từ tiêu trên mặt dần dần trở nên nhu hòa, cười hiền nghị ~~~

“Tuyền nhi, hôm nay như thế nào lại đến đây?” Tư Đồ từ tiêu là biết rõ còn cố hỏi sao!

“Từ tiêu ca ca, Vương gia đi rồi người như thế nào lại không biết? Nguyên nhân vì Vương gia đi rồi, ta liền chuẩn ra ngoài đến đây!” Ta khẽ cười!

“Tuyền nhi..... Vương gia đối với người tốt không?” Tư Đồ từ tiêu ngữ khí trở nên ngưng trọng, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm ta!

“Vương gia, đối ta tốt lắm a! Người trong vương phủ đều đối ta đặc biệt hảo!.....” Ta nói còn chưa nói xong đã bị hần vội vàng chặn lại.

“Tuyền nhi, nếu hần đối với người không tốt, người có thể nói cho ta biết! Ta có thể mang người đi, ta sẽ không màng tất cả cho người cuộc sống thật tốt! Ta.....”

Ta cũng gây ông đập lưng ông, không đợi hần nói xong liền nói.

“Cảm ơn! Từ tiêu ca ca, những gì cần nói thì nói, những gì không nên nói thì hãy đừng nói ra. Ta cảm thấy người so với ta phải có đúng mực, dựa theo thân phận, từ tiêu ca ca hần là kêu tuyền nhi một tiếng biểu tâu đi! Ta vẫn đều cho rằng chúng ta là bằng hữu, là bạn tốt!” Ta dừng một chút. “Ta cũng biết suy nghĩ của người, nhưng là có một số việc đặt ở trong lòng là tốt rồi, không cần làm rõ, bởi vì sự thật không có gì ý nghĩa, chúng ta ai đều thay đổi không được là sự thật! Sự thật là ta là biểu tâu người!— vào đi!”

Ta biết đại ca nhị ca ở bên ngoài, đối với người vẫn là đem nói hết ra, như vậy cũng tốt, hần hần là sẽ chết tâm đi!! Ta tự nhận là thái độ của ta cũng cường ngạnh!

Kỳ thật ta là thật sự xem Tư Đồ từ tiêu là bạn tốt! Hơn nữa chúng ta đã hợp tác rất tốt, nhưng thật sự gần chính là đồng bọn cùng bằng hữu, ta đối hần không có gì không an phận! Càng không muốn làm cho hần hiểu lầm!

Đại ca nhị ca nghe xong của ta nói, liền bước vào!

“Băng tuyết, băng hàn!” Từ Đồ từ tiêu.

“Đại ca! Nhị ca!” Ta.

“Tuyết nhị, từ tiêu!” Đại ca nhị ca cùng nhau nói.

“Đại thiếu gia! Nhị thiếu gia!” Còn có lệ nhị.

“Như thế nào Vương gia vừa ra thì tuyết nhị liền trốn đi ra ?” Đại ca trêu ghẹo nói.

“Là do muội rất nhớ các ca ca sao?” Ta miệng cười gian xảo!

“Tiểu nha đầu!” Nhị ca sùng nịch quát ngắt mũi ta! Ách..... Ta có phải con nít đâu? Ta là người đã lập gia đình rồi nga!

“Kỳ thật hôm nay ta đi ra, không phải chơi a! Mà là có chính sự phải làm! Từ băng tự khai trương tới nay đã dần dần đi vào quỹ! Cho nên ta chuẩn bị khước trương từ băng với nhiều lĩnh vực khác. Nhưng là ta biết ba vị ca ca đều là nhân trung chí long, sản nghiệp nhiều không đếm xuể, ta hôm nay, cũng là muốn biết ba vị ca ca có sản nghiệp gì, ta muốn xem xem a!”

“Tốt lắm! Đại ca trước hết cho nguoi báo báo! Đại ca là ngân hàng tư nhân, lương khó, thủy vận, diêm thiết, bao gồm bốn điểm...”

Trời ạ! Không nói đến cái kia đằng đằng mặt sau còn có cái gì, đã nói lương khó, thủy vận, diêm thiết, theo lý thuyết này đó đều hẳn là quốc gia tự mình quản lý đi! Vì cái gì tất cả là sản nghiệp của ca ca ta? Xem ra ngọc gia tiền đồ thật sự kham ưu, người như vậy, không trừ sao được?!

“Kia từ tiêu ca ca thì sao?”

“Sản nghiệp của ta so với băng hàn thì giảm rất nhiều, chỉ có thiên nhiên cư này cùng mấy nhà trà trang, hiệu thuốc bắc, còn lại cũng không có gì !” Ai! Thật tốt mệnh a!

“Về phần nhị ca, có thể cái gì đều không có! Ngoài đôi tay và cái đầu này thôi!” Nhị ca vui cười lừa dối, nhưng là ta cuối cùng cảm thấy nhị ca không phải người bình thường!-

“Hắc hắc..... Đại ca! Tiểu muội muốn mượn người công tượng kia một chút !”!

“Nga? Tuyết nhị có chủ ý ?” Trên mặt đại ca không chỉ có tò mò còn có cảm giác tán dương!

“Đó là tất nhiên, ngày mai nguoi phái người đến vương phủ lấy bản vẽ, sau đó mau chóng hoàn thành! Về phần là cái gì thôi~~ Thiên Cơ không thể tiết lộ!” Ta ra vẻ thần bí nói.....

“Đúng rồi, từ tiêu ca ca, không biết nguoi còn có thể không thể tìm thêm một mặt tiền khác? Tốt nhất chính chỉ là đất, cửa hàng thì ta muốn tự mình thiết kế! Không cần quá lớn, bằng một nửa từ băng là được! Sẽ xây thành bốn tầng!”

“Bốn tầng? Nga..... Đất ta sẽ tìm, nguoi hãy yên tâm!”

“Cám ơn các ca ca! Lệ nhị! Hồi phủ!”

Ai! Từ vương phủ ra đây liền gặp được Từ Đồ từ tiêu, vì thế liền cùng đi thiên nhiên cư, ngay cả từ băng cũng chưa xem qua! Chỉ có thể hẹn vào lần sau!

——Băng lạc hiên——

Ta theo trí nhớ trước đây phác họa lại các đồ dùng ở hiện đại rồi đem cho đại ca. Không ngờ rằng không lâu sau đã có kết quả a!

Ta thật muốn đem băng lạc hiên bố trí cùng trong nhà nhất nhất giống nhau! n!! Có lên!!

Nhìn qua mọi thứ ta cảm giác rất quen thuộc, ta nhớ ba mẹ ta, không biết bọn họ hiện tại thế nào ??

“Thế nào? Tuyết nhị, có vừa lòng không?” Đại ca hỏi.

“Vừa lòng! Đương nhiên rất vừa lòng!” Ta cố gắng cười cười, là ở bản thân tự an ủi chính mình đi! Ta cũng không biết ! Ha ha.....

“Trần tổng quản, kêu vài người khỏe mạnh, cô muốn đem băng lạc hiên lý bài trí lại!”

“Này.....” Trần tổng quản về mặt khó xử.

“Không cần hướng Vương gia xin chỉ thị, có chuyện gì cô chịu trách nhiệm!”

“Là!”

Toàn bộ người ở băng lạc hiện tất cả đều ở vội vã, đại ca nhị ca đi về trước ! Dù sao mọi người cũng không là người rảnh rỗi a!

Của ta xô pha, của ta giường, của ta giá sách, của ta ghế xoay, của ta đèn bàn! Tuy rằng đèn bàn không phải mở điện, nhưng là chất lượng nền cũng rất tốt! Hắc hắc.....

Oa! Hào vui vẻ nga!!Thấy trước mắt mọi người bận rộn, hình ảnh của trước đây và bây giờ gần như trùng điệp, rất giống trong quá khứ. Ta cố nén nước mắt, nhưng là tầm mắt lại dần dần mờ hồ .....

“Các người đều đi xuống đi!”

“Là! Vương phi!”

Lệ nhi cùng Mộc Càn các nàng đã muốn chuẩn bị tốt bồn nước cùng khăn lau, đại khái là muốn giúp ta quét dọn một chút đi!

“Lệ nhi, đưa ta! Ta chính mình làm!” Ta cầm khăn lau trong tay lệ nhi, nhẹ nhàng chà lau bụi xô pha, giống như thấy được ba ba mẹ mẹ còn có ta, chúng ta ăn cơm chiều xong thì ở trong này nói chuyện phiếm, khi thì cùng ba ba nói chuyện công ty, khi thì cùng mẹ mẹ nói chuyện trang phục. Ngày ấy thật sự thực vui vẻ, tuy rằng bề bộn nhiều việc, mệt chết đi, nhưng là thật sự thực vui vẻ a!!

Ta qua đến ghế xoay, những ngày ở công ty cũng trở lại trước mắt , ta ngày trước chỉ là tiểu nha đầu lừa đảo sau đó trưởng thành là một cái nữ vương sở hữu tập đoàn tài chính thế giới làm mọi người trong hắc bang nghe tin đã sợ mất mật. Ta ngồi ở trên ghế, đọc bao nhiêu sự kiện, làm ra bao nhiêu cái phương án cùng quyết định, ta là trả giá bao nhiêu mới có khi đó ngọc thiên tập đoàn cùng ngọc long bang!

Ai!.....

Một mình ta tự tay cẩn thận lau chùi, sắp xếp các thứ, mỗi một lần chạm vào các vật dụng là một lần nhớ lại chuyện trước đây. Càng nhớ, thì tâm ta càng đau, là đau muốn chết. (@lili: đoạn này, ta k hiểu rõ biểu cảm của tác giả như thế nào!!)

Mọi thứ gần như hoàn tất là lúc ta mệt mỏi không chịu được! Nằm trên giường miên man suy nghĩ~~~

Ta.....

Không biết vì cái gì, tại sao cảm giác lại thương tâm đến vậy, nhưng lại làm cho ta chợt nhớ tới một hình ảnh gương mặt khác –

(@lili: đoạn sau là các tình tiết trước đây mà Ngọc Băng Tuyên đã trải qua cùng với Cảnh Hi vương gia)

—— Nhớ lại ——

“Vương phi đợi lâu!”

“Như thế nào? Vương phi vừa rồi nói đối với bốn vương gia không phải là không có hứng thú sao! Như thế nào hiện tại lại nhìn chăm chăm mặt bốn vương mà luyện tiếu không rời! n?”

“Ái phi cứ nói đừng ngại!”

“Bốn vương muốn biết ái phi vì sao không muốn bốn vương nạp trắc phi?”

“Kìa bốn vương liền lại rất ngạc nhiên , ái phi đối hôn nhân kiên trì cùng ý tưởng là cái gì?”

“Thật là to gan! Thật không biết phong tục lễ giáo trong lời nói cũng dám nói ra, xem ra người thật đúng là không đọc quá vài năm thư a! Chỉ với những lời nói vừa rồi của người thì ta có thể hưu người!?! Xem ra ngọc Thừa tướng thật sự là không biết quản giáo nữ nhi!”

“Ái phi vì sao liền như vậy khẳng định bản gia không phải phu quân mà người mong muốn chứ?”

“Vương phi thân thể không khỏe, hãy ở băng lạc yên tĩnh dưỡng đi! Bốn vương hỏi mình hi cư nghỉ ngơi!”

“Phải không? Bốn vương không rõ lắm a, là kêu hạ nhân đưa đi , bốn vương cũng không biết bọn họ đem đến cho người là cái gì a!”“Lệ nhi hỏi phủ đi! Tiểu thư nhà người bốn vương sẽ hội chiếu cố !”

“Còn đau không? Như thế nào lại không cẩn thận?”

“Ái phi suy nghĩ cái gì sao?”

“Không nghĩ tới ái phi có thể có nhiều biểu tình như vậy a!”

“Vừa mới bốn vương giúp ái phi xoa xoa thái dương, thì khuôn mặt ái phi bắt đầu thay đổi! Ngây ra, hoài nghi, lo lắng, lắc đầu, không thể tin, cảm thấy hứng thú..... Không nghĩ tới khuôn mặt nhỏ nhắn của ái phi lại có thể trong nháy mắt có nhiều biểu tình như vậy!”

“Không sai a! Cùng mẫu hậu nói chuyện vui vẻ như vậy?”

“Ngươi cho là bản vương là đang khen ngươi?”

“Bản vương ngày mai xuất phát đi hoài dương, chuyện lớn nhỏ trong vương phủ liền giao cho ái phi ngươi!”

“Ái phi nếu là muốn dùng tiền có thể tùy ý đến phòng thu chi lãnh, ngươi có thể nói trần tổng quản, hãy giúp ngươi giải quyết! Còn có, ái phi nếu là không quen xưng ‘Nô tì’, có thể tự xưng ‘Ta’!”

“Không biết ái phi vì sao không đến cửa vương phủ nghênh đón bản vương hồi phủ a!”

“Ách..... Bản vương đến đây, là muốn tới giới thiệu hai cái bằng hữu cho ngươi!”

“Các ngươi xem! Ta đã nói! từ băng bi da quán quả thật là của ái phi bản vương mở, các ngươi còn không tin! Mà đến—”

“Nguyện đồ chịu thua, không trả thù!”

“Ái phi! Bản vương cũng bắt quá là cùng hai vị đại nhân nói giỡn thôi, không cần để ý!”

“Ái phi, com canh ở đây vì sao so với mình hi cư lại ngon hơn?”

“Nhạc phụ đại nhân nói quá lời! Tuyền nhi thực hiện lành! Đem vương phủ quản lý gọn gàng ngăn nắp!”

“Ngươi được không?”

“Ngươi thích, đó là ta thích!”

“Cái kia..... Kỳ thật..... Bản vương..... Không phải cái Đoạn Bối..... Đều là hiểu lầm!”

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vương gia trọng thương

Ta phát hiện những người do nhị ca đưa tới từ băng đều được rèn luyện tốt, hiệu suất làm việc càng ngày càng cao!

Ta cầm trong tay sổ sách do phùng dật phái người đưa tới, nhìn con số khổng lồ, ta phỏng chừng không bao lâu nữa thì ta có thể trở thành phú thương giàu có như đại ca a! Gần một tháng thời gian, ta chỉ có một nhà bi da viên, lãi ròng lại cao tới hai mươi vạn lượng!! Oa oa!!! Ta không hiểu khái niệm con số tại thế giới này lắm, sau lại nghe nhị ca giải thích, mới biết đó tương đương với ba năm bổng lộc của một quan nhất phẩm!!

A ~~~ không được! Ta cần thời gian để tiêu hóa một chút! Ta không ngờ chỉ có một tháng thời gian thôi, ta lại tự thành một cái không hơn không kém một phú bà! Ha ha!!!

—Từ băng gia cụ—

Long trọng khai trương!!

Ở trung tâm thành Huyền Ngọc! Cùng từ băng bi da viên còn có thiên nhiên cư phi thường gần nhau! Xem ra đối với thiên nhiên cư của Từ Đồ từ tiêu còn không phải buồn bán ý nghĩa hơn sao!! Đem hai cửa tiệm của ta tất cả đều ở bên cạnh thiên nhiên cư, không phải càng mang đến bao nhiêu lợi nhuận cho hần a!! Bất quá quên đi!! Cho hần điểm lợi nhuận ưu việt cũng là đúng, hơn nữa, thiên nhiên cư là từ lâu lớn nhất thành Huyền Ngọc cũng giúp cho hai nhà từ băng của ta không ít khách hàng?! Hắc hắc..... Làm như thế nào cũng là không thâm hụt tiền! tất cả đều không tính đi!!

Bởi vì có từ băng bi da thỉnh làm trụ cột! Vừa nghe nói lại mở một nhà từ băng, không biết là bán cái gì đó, gọi là gia cụ??

Ngày đầu tiên, kín người hết chỗ!

Ngày hôm sau, kín người hết chỗ!

Ngày thứ ba, kín người hết chỗ!

Ai~ [͡ ▽ ͡]! Ta muốn nói cái gì đây! Ta chỉ muốn nói, ta thật sự là rất có cảm giác thành công! Hiện tại ở trong thành Huyền Ngọc từ vương công

quý tộc, cho tới dân chúng, mỗi ngày vừa thấy mặt nhau hàn huyên hoặc là uống trà nói chuyện đều nhắc đến, là tử băng!

“Cái kia ngồi xuống liền cảm thấy êm ái... Kêu gọi là gì đó?”

“Hình như kêu là sô pha?!”

“Ách..... Hình như là tên như vậy!”.....

Bất quá dạo gần đây ta vì cái gì luôn cảm giác mệt mỏi! Có lẽ vì ta quá chú tâm vào việc khai trương tử băng mà bận rộn quá!!!

“Đại ca, người hãy bắt đầu thành lập hội viên giống như tử băng bị da viên cùng quy định giống nhau!”

“n! Còn người hãy nghỉ ngơi đi! Nhìn người đều mệt muốn chết rồi! Người nếu không tự chăm sóc mình thì ta gọi nhị ca tới cho người uống thuốc!”

“A! Không cần!”—Ta nghe đến liền cảm thấy rùng mình

—Hai ngày sau—

Tử băng gia đã tiến vào quỹ đạo ! Cho nên a, ta ở trong vương phủ không có việc gì làm cả . Mỗi ngày ngoài đánh bi da, thì chỉ ngồi trên sofa ngắm người, ta tự cảm thấy chính mình thật quá tài giỏi! Hắc hắc.....

“Tiểu thư, trần tổng quản nói có việc tìm người!” Lệ nhi.

“Kêu hán đợi ở ngoài , ta lập tức ra liền!”

“Dạ!”

Bên ngoài.

“Tham kiến Vương phi!”

“Không cần đa lễ, không biết trần tổng quản đến băng lạc hiên gây là có chuyện gì a!”

“Vương gia phái người đưa tin tức, sáng mai Vương gia sẽ trở về!”

“Cô đã biết, người trước đi xuống đi!” Ta trấn định đuôi rồi trần tổng quản.

Vương gia, nhà của ta đã về đến sao?

Ha ha, trong lòng..... Lại không hiểu vì sao cảm thấy rất phấn khởi!

Không biết từ khi nào thì như vậy? Đối với Vương gia, không còn khinh thường , mà không tự chủ được nhớ tới hán? Xem ra, ta đã thật sự mê cái Đoạn bối đó, haha...!

Chỉ vừa nghe cái tin Vương gia đã trở về, mà ta lại xúc động, cao hứng đến cả buổi tối mất ngủ. Hôm sau, còn gọi lệ nhi tới chải đầu cho ta, không những thế, ta còn sai người đi lấy trang sức đến. Đó là những thứ mà trước đây ta đều không thích dùng đến.

“A, tiểu thư, người hôm nay như thế nào lại thay đổi?? Người không phải rất ghét những thứ này sao? Khả.....” Lệ nhi nhìn của ta giật mình, nói thật, ta cũng giật mình!

“ lệ nhi, khi nào lại có nhiều vấn đề như vậy,nếu người không làm thì ta gọi Mộc Cần cùng Đình Lịch vào chải đầu cho ta vậy!”

“Không phải! Lệ nhi rất muốn được hầu hạ tiểu thư! A! Lệ nhi nhớ ra rồi, ngày hôm qua nghe trần tổng quản nói Vương gia hôm nay sẽ đến đây! Tiểu thư không lẽ là đang chờ vương gia.....???” Lệ nhi vẽ mặt cười xấu xa!

Này tiểu nha đầu!

Ta dương gian,“Lệ nhi, xem ra người là thật sự không muốn làm?”

“Không phải! Không phải!” Dưới sự uy hiếp đe dọa của ta, lệ nhi rốt cục đã im lặng, ngoan ngoãn chải đầu cho ta.

Buổi sáng , Vương gia trở về hán là rất muốn ăn điểm tâm!

Ta gọi là Bạch Chi cùng Phù Dĩ chuẩn bị thực đủ các món điểm tâm chờ Vương gia trở về, nhưng là đồ ăn nguội lạnh, sau đem làm nóng lại, như thế lặp lại, đến giữa trưa , vẫn là không thấy bóng người!

“Vương phi, chúng ta có cần đi mình hi cư hỏi một chút Vương gia có trở về không?” Mộc Cần đề nghị, Mộc Cần này là một nha hoàn rất khôn khéo, nhưng lúc này ai nói gì ta cũng đều không thích nghe.

“Bạch Chi, Phù Dĩ, đem điểm tâm bỏ đi, thay com trưa!” Ta có thể an ủi bằng cách cho rằng hấn là trên đường có chuyện trì hoãn ! Không sao, cùng lắm thì ta chờ!

Cảm giác khó chịu đã hạ xuống, nhưng đồ ăn trên bàn lạnh đi rồi lại hâm nóng không biết bao nhiêu lần, vẫn là không thấy hấn hồi phủ!

Đang đùa giỡn tình cảm của ta sao?

Đến khi mặt trăng đã lên cao, mọi nơi trong vương phủ đều được thấp nền sáng lên, lại vẫn không thấy động tĩnh.

Bỏ tiểu thư, không đợi !!

“Bạch Chi, Phù Dĩ, các người đem đồ ăn hâm nóng lại rồi dùng đi! Cô trở về phòng nghỉ ngơi !”

Ta trong lòng cực kỳ khó chịu!! Nói trở về đợi một ngày ngay cả hình ảnh ta cũng chưa nhìn thấy, ta còn ngốc nghếch kêu lệ nhi trang điểm cho ta! Bất quá, trong nháy mắt, mắt ta đã ướt lệ, nhưng rất nhanh liền lau khô nước mắt.

Ta đem thân thể của chính mình ngã nhào ra trên giường, đột nhiên cảm thấy đây không giống tính cách của ta!

Hơn nữa, trên đời này có biết bao nhiêu mỹ nam, thế sao ta lại nhớ đến hấn chứ!

no! Kiên quyết no!

Tốt lắm!! Ngủ!! Ta sẽ không bởi vì người như hấn mà tự dày vò bản thân!!

Nằm ở trên giường liền ngủ!!

Nhận thấy được có tiếng bước chân vào phòng của ta, ta cảnh giác tỉnh lại !

“Tuyền nhi, người còn thức không?” Là Vương gia?

Hấn đã trở lại.....

Muốn ta thức dậy sao! Ta không tỉnh!! Ta tiếp tục giả bộ ngủ, ta tăng thêm hô hấp, cùng tiếng hít thở thật không giống là đang ngủ, ta cũng không biết ta đang làm gì!

“Tuyền nhi, ta biết người tỉnh, người hãy mở mắt nhìn ta được không?” Hấn nói “Ta”, ta có nghe sai không! Không phải..... “Bỏ vương” Sao?

Tiếp tục giả bộ ngủ! Ai kêu hấn nói buổi sáng trở về kết quả đến bây giờ mới trở về, làm hại ta chờ lâu như vậy, cả một ngày cũng chưa ăn cơm! ㄟ[ㄟ] ㄟ
hử! Đây là trừng phạt!

“Tuyền nhi, rất tức giận sao?” Thanh âm hấn mềm nhẹ, thật không giống hấn !

“.....” Ta như trước trầm mặc .

“Tuyền nhi, đừng giận nữa? Nếu người không để ý ta, ta sẽ bực đó!”

“Vậy người hãy bực đi!” Ta nổi giận dùng dùng trả lời !

“Tuyền nhi!.....”

“Người đi ra đi! Ta không muốn thấy người!!” Ta lập tức ngồi không nghĩ ngợi nói lớn!

“Tuyền nhi, muốn như vậy sao?” Giọng hấn nghe thật bi thương!

“Đứng! Ta hiện tại một chút cũng không muốn nhìn thấy người! Đi ra ngoài!! Người về mình hi cư của người đi!!” Ta nằm xuống, đem chăn phủ kín người. Không nghĩ nhìn đến ánh mắt của hấn!

Nghe tiếng bước chân, ta biết hấn đi rồi! Liền như vậy không chút nào lưu luyến! Ta thật muốn khóc, nhưng tự tôn của ta không cho phép, ta không thể thua!

Thật sự ta có thể không chế tình cảm sao?

Bỗng trong vương phủ đột nhiên lại ồn ào, đã xảy ra chuyện gì sao?

Không được! Ta phải đi ra ngoài xem!

Mặc xong quần áo liền hướng cửa băng lạc hiên đi, liền thấy thị vệ lăng phong hay đi bên cạnh vương gia vội vàng chạy.

“Thuộc hạ tham kiến Vương phi!”

“Không cần đa lễ! Phát sinh sự tình gì ? Như thế nào loạn như vậy?”

“Hồi Vương phi, Vương gia đang bị thương, rất nguy hiểm, người hãy đi xem đi!”

“Cái gì?” Ta lập tức ngã ngồi trên mặt đất! Bị thương?! Như thế nào lại bị thương?? Lệ nhi cùng sáu nha đầu kia đều chạy đến , nâng ta đứng dậy.....

“Còn chờ cái gì? Mau dẫn ta đi! Các người đều đi theo!” Hơn nữa mình hi cư không có nha hoàn, đem theo các nàng tất sẽ dùng đến!

“Vâng, Vương phi!”

Chúng ta đoàn người hấp tấp chạy tới minh hi cư, nhìn thấy Vương gia nằm ở trên giường thần sắc nhợt nhạt, nước mắt ta lập tức rơi xuống!

Trong phòng trừ bỏ lăng phong còn có bốn thị vệ khác mà ta không biết, quả thực một cái nha hoàn đều không có.

“Vương gia bệnh tình thế nào ?”

“Này.....” Nhìn đại phu áp a áp ứng ?

“Nói!”

“Hồi bẩm Vương phi, Vương gia tình trạng thật không tốt, miệng vết thương có độc, hơn nữa đã phát tán khắp người , thảo dân đã vì Vương gia châm cứu, chỉ có thể tạm thời duy trì mạng sống.....”

“Cút!” Ta một cước đá văng cái tên lang băm! Đồ vô dụng!

“Các người còn không mau đi phủ Thừa Tướng thỉnh nhị thiếu gia!” Nhà của ta có thiên hạ đệ nhất thần y mà không gọi, ngược lại dùng loại đại phu rác rưởi, này không phải có bệnh sao? “Các người đều là lang băm cút ra ngoài cho ta!”

“Nhưng là, Vương phi, Vương gia hiện tại.....” Lăng phong dám nghi ngờ lời ta nói?

“Ta nói đều nghe không hiểu sao? Kêu hết mấy tên đại phu này đi ra ngoài, nhanh đi phủ Thừa Tướng mời nhị ca của ta đến!”

“Dạ Vương phi!”

Ta không có thời gian với đám cỏ dại kia rồi minh hi cư ra sao, ta chỉ quan tâm đến người trúng độc đang nằm trên giường, nếu nhị ca không đến kịp, muội muội hần sẽ thủ tiết !

Độc?? Trúng độc??

Ta sao lại không nghĩ đến thanh ngưng lộ trước kia nhị ca đã đưa cho ta, rốt cục đã được cứu mạng rồi !

Ta vội vàng tìm lấy thanh ngưng lộ cấp Vương gia ăn vào .

Nhưng là hần hiện tại thần sắc mê man không thể nuốt, ta cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp bỏ vào miệng mình, rồi mớm cho hần! Hần quả thực đã ăn được !

Thanh ngưng lộ quả thật là linh đan diệu dược, chỉ trong chốc lát, khuôn mặt Vương gia đã có dấu hiệu, hình như đang muốn nói gì đó. Ta cẩn thận tới gần nghe.....

“Tuyền nhi..... Tuyền nhi..... Đừng giận..... Tuyền nhi..... Thực xin lỗi.....” Hần không ngừng lặp lại như vậy! Làm ta xấu hổ vô cùng !

“Vương gia người hãy nhanh tỉnh lại được không? Chỉ cần người tỉnh lại ta sẽ không giận nữa!!” Ta nức nở nói xong câu đó, thì nhị ca đã đến.

Ta xông lên nắm lấy tay áo của nhị ca! “Nhị ca, mau cứu hần, nhất định phải cứu hần!”

“Tuyền nhi, đừng lo lắng, hãy tin tưởng nhị ca, nhị ca nhất định có thể cứu sống Vương gia ! Lệ nhi, đỡ tiểu thư đi nghỉ ngơi!” Có nhị ca ở đây, ta tin tưởng hần nhất định không có việc gì ! Nhất định sẽ không sao!—

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Vương gia gặp chuyện

Vương gia nội lực thâm hậu như vậy, võ công cũng không thấp, sao lại bị trọng thương? Hơn nữa rốt cuộc Vương gia đi Lạc Hà Thành làm gì? Vì sao lại bị thương còn trúng độc? Ta thật muốn làm rõ ràng chuyện này, hơn nữa khóc sụt sùi cũng không phải là style của ta!

“Lăng phong! Ta hỏi ngươi, Vương gia đi Lạc Hà Thành làm gì?”

“Hỏi Vương phi, chuyện này..... Thuộc hạ không thể nói!” Lăng phong cúi đầu!

Ngươi nghĩ rằng ta và Lệ nhi coi trọng ngươi thì ta có thể tha ngươi sao? Mơ tưởng! Không nói rõ ràng thì ta sẽ không dễ dàng buông tha các ngươi !

“Ngươi không nói? Vương gia vì cái gì bị thương?”

“.....” Đơn giản một câu cũng không nói!

“Đây cũng không chịu nói sao?”

“Ngươi còn có mặt mũi gì để nói ra chứ Nếu không bởi vì ngươi, Vương gia sẽ không bị ám sát?” Một giọng nữ dễ nghe truyền đến, vọt tới trước mặt ta.

“Ngươi là ai? Dám cùng cô nói chuyện?” Rõ ràng là một nữ nhân? Chẳng lẽ hẳn không cần lam nhan nữa mà là thật sự thích hồng nhan ?

“Nếu không phải bởi vì Vương gia muốn gặp ngươi, vội vàng đi ngày đêm làm cho thể lực chống đỡ hết nổi, ở trên đường gặp chuyện? Trở về đến Vương phủ cũng không chữa trị mà đi thẳng đến Băng lạc hiên, lại bị ngươi đuổi đi! Điều là bởi vì ngươi mà Vương gia mới như vậy !.....” Nữ tử kia còn muốn tiếp tục nói, nhưng bị Lăng phong ngăn cản!

“Lăng sương! Câm miệng!” Nguyên lai nữ tử đó gọi là Lăng sương, “Lăng vũ, Lăng thiên! Hãy canh chừng Lăng sương, phạt nàng ba ngày không được ăn cơm!”

“Đại ca! Ta không có nói gì sai!” Nữ tử tên Lăng sương kia kêu Lăng phong, bọn họ là huynh muội à?

“Không nói nhiều, Mang nàng đi ra ngoài!”

Lăng thiên và Lăng vũ mang Lăng sương ra khỏi Minh hi cư, chỉ còn Lăng phong.

“Những lời nàng nói đều là thật sự?”

“Ách..... Là!”

“Vậy ngươi vì cái gì không nói?”

“Hỏi Vương phi, Vương gia trước khi bị hôn mê dặn chúng ta không thể đem chuyện này nói cho Vương phi!”

“Nga! Những người đó..... là ai?” Đầu họ lăng, người một nhà sao?

“Hỏi Vương phi, chúng ta đều là thị vệ trong vương phủ!”

“n! Cô cũng không làm khó dễ ngươi! Không cần xử phạt Lăng sương!”

“Tạ Vương phi!”

“Tốt lắm, các ngươi cũng đều mệt mỏi, nghỉ ngơi đi! Mọi người đều vất vả ! Bạch Chi, Phù Dĩ, các ngươi xuống phòng bếp chuẩn bị điểm ăn khuya, cho năm vị thị vệ!”

“Vâng! Vương phi!” Bạch Chi cùng Phù Dĩ liền đi ra ngoài!

“Vương phi! Người thật tốt, chỉ có người, mới xứng đôi cùng Vương gia!” Lăng phong khỏe mặt có chút ướt ~ không phải nước mắt chứ!!

“Ha ha, đi xuống đi!”

“Thuộc hạ cáo lui!”

Ta trở lại nội sảnh, vừa lúc nhìn thấy nhị ca đang ngồi bên giường đứng lên.

“Nhị ca, Vương gia hẳn thế nào ? Có nghiêm trọng không?”

“Người cho hấn uống Thanh ngưng lộ ?”

“Sao người lại biết?” Nhị ca không hổ là thần y, tất cả đều biết!

“Thanh ngưng lộ là thuốc giải độc, hấn ăn xong thanh ngưng lộ thì độc tính đã giảm dần, ta dùng thuật châm cứu giúp hấn, qua vài ngày nữa sẽ không sao!”

“Thật vậy chăng?” Nghe được hấn không có việc gì, trong lòng giống như gỡ bỏ được một tảng đá nặng, thật thoải mái!

Bạn đang đọc truyện *Cánh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hoàng thượng viếng thăm

Hiện tại ta rất bội phục nhị ca của ta! Không hổ là đệ nhất thần y a! Vương gia mới dùng hai ngày được, độc trên người hấn đã được giải hết! Hơn nữa còn có thể xuống giường đi được rồi!

Bất quá là do ta chiếu cố hấn tốt thôi. Nếu không có bốn vương phi ngày đêm ở bên cạnh hấn, một khắc cũng không rời ngồi trước giường hấn, giúp hấn thay khăn ướt, cho hấn uống thuốc, hấn có thể mau khỏi như vậy sao!! Hắc hắc....

Nhị ca có nói qua, nên thường xuyên tập hoạt động một chút thì hấn có thể mau khỏi phục được, ta liền giúp hấn đi dạo Minh hi cư. Trừ bỏ sau khi đại hôn Vương Gia bị phái đi Hoài dương ta có đi xem qua thì cũng không đến đây lần nào nữa.

“Cửu đệ, đệ muội!” Bỗng có một tiếng cười theo sau lưng truyền đến, rất quen thuộc.....

“Hoàng huynh!” Vương gia lập tức tiếp đón.

“Không biết hoàng huynh lần này tiến đến là có chuyện gì a?” Vương gia đi thẳng đến chủ đề!!

“Cửu đệ a! Là có chuyện lớn a!” Không phải đâu! Có phiền toái sẽ tìm Vương gia sao??

“Hoàng huynh, Vương gia của ta là đệ đệ người, là cánh tay đắc lực của người, không phải người chạy việc của người!! Lần trước đại hôn, người lập tức liền phái hấn đi Hoài dương, trở về không vài ngày lại cho hấn đi Lạc hà thành, còn thụ thương. Nói như thế nào thì đây cũng coi như tai nạn lao động đi?? Ngài tới chỗ này một câu an ủi đều không có, mà trực tiếp bắt đầu nói phiền toái! Vương gia của ta cũng là huyết nhục hoàng gia. Nói như thế nào thì hai người các người cũng là huynh đệ đi!—”

“Tuyền nhi!” Đoạn Bối Vương gia ra tiếng ngăn ta lại.

“Ta còn chưa nói xong đâu!”

“Không thể vô lễ!”

“Vương gia! Ta biết ta đang làm cái gì!!” ㄟ(ㄟ ㄟ ! Hừ! Thật đúng là không biết tốt xấu ai!! Bốn vương phi đang giúp tổn người cư nhiên còn đối ta mà phát giận!

“Đệ muội nói không sai! Hoàng huynh là không làm tốt một huynh trưởng, cho người chịu khổ ! Tiểu cửu a! Người thật là cười một cái hạo Vương phi a!”

“Nhờ hồng phúc của hoàng huynh!” Vương gia cúi đầu, lại quay đầu nói với ta, “Tuyền nhi, về sau không thể vô lễ với hoàng huynh, biết không?”

“Ai! Hai ngày trước, có sứ giả nước Phù Tang đến, nhưng là muốn cùng nhau phân cao thấp, không xem vương triều Ngọc Thiên ra gì!? Chuyện này thật làm trâm phát sầu đâu!”

“Phù tang? Chính là hải vực nước láng giềng?”

“Đúng vậy! Chúng ta đã xem nhẹ nước láng giềng này, hiện tại có sứ giả đến ngọc thiên vương hướng, trước đây ta với nước họ ngay cả một cái câu thông cũng không có, nay sứ giả Phù Tang sứ giả giảng một ngụm ngôn ngữ lưu loát mà chúng ta không hiểu! Sứ giả kia không chịu giảng bằng ngôn ngữ chúng ta, hấn nói trừ phi có thể tìm ra một nhân tài có thể hiểu được thì mới thừa nhận địa vị của vương triều Ngọc Thiên.” Hoàng Thượng nói xong trên mặt biểu lộ phiền não.

Bất quá..... Phù tang? Không phải là Nhật Bản sao?? Tiếng Nhật của ta là rất tốt! Ta từng học qua rất nhiều ngôn ngữ khác nhau, tiếng Nhật đối với ta

mà nói, hần là không thể là khó khăn!

“Hoàng huynh, không biết có thể hay không cho thần thử xem?”

“Ngươi?”

“Tuyền nhi?”

Hoàng Thượng cùng Vương gia hai người thật không hồ là hai huynh, đồng loạt nói !

“Ta! Làm sao vậy?”

“Tuyền nhi, không phải là hay nói giỡn chứ! Việc này liên quan đến tôn nghiêm của Ngọc Thiên vương hướng! Không phải trò đùa!” Vương gia cũng quá xem nhẹ Vương phi của chính mình ?!

“Ta cũng không đem bản thân trở thành trò đùa a! Hơn nữa trước mắt các ngươi có chọn được người nào không? Sao không cho ta đi thử xem, các ngươi cũng không có lựa chọn khác?!”

“Đệ muội nói rất đúng! Chúng ta chỉ có thể ngựa chết trở thành ngựa sống! Chúng ta cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể cho đệ muội ngươi thử xem!”

“Tạ hoàng huynh!”[* *] hi hi..... Xem ta đi!!

“Nhưng là.....” Vương gia tựa hồ còn muốn nói gì, nhưng là bị ta kéo đi trở về!

Trần tổng quản đi vào trúc uyển, hướng chúng ta nhất nhất hành lễ.

“Nhỏ (tiểu nhân) tham kiến Hoàng Thượng, Vương gia, Vương phi thỉnh an!”

“Đứng lên đi! Trần tổng quản, buổi sáng chuyện gì!” Ta hỏi, hiện tại trong vương phủ tất cả đều do ta quản lý .

“Hồi Vương phi, Phùng trưởng quầy phái người đưa tới hết sổ sách, nhỏ (tiểu nhân) tới hỏi ngài là đưa đến Minh Hi Cư hay Băng Lạc Hiên!”

“Đưa tới Băng Lạc Hiên, ta Ngươi trước đi xuống đi!”

“Là! Nhỏ (tiểu nhân) cáo lui!”

“Tuyền nhi, ngươi hãy làm việc của ngươi đi! Bọn vương cùng hoàng huynh còn có chuyện quan trọng thương lượng!”

“Là!”

Lui ra liền lui ra đi! Ta còn phải xem sổ sách! Mấy ngày nay chỉ lo chăm sóc cho hần ! Việc hai nhà Từ Băng đều không đụng tới !! Ta cũng nên làm tốt công việc của ta thôi!--

——Thiết yến——

Hoàng Thượng quyết định mở thiết yến chiêu đãi sứ giả Phù Tang ở Thiên Phong uyển, kỳ thật Phù Tang cũng không phải Nhật Bản, đây là bị người hiện đại lầm trong cách nói vài thập niên trước, nhưng là thật lâu trước kia.!(@lili: chỗ này mình không hiểu, các nàng có thời gian thì tra xem nha!) .

Bất quá nếu là nước láng giềng cách biển, mà ngọc thiên vương nói là tiếng Trung , dựa theo bản đồ thế giới đối lập một chút, thực rõ ràng Phù Tang chính là Nhật Bản !

Lần này tổ chức yến hội, những người được mời đến đều là trọng thần trong triều, không giống như là lần trước Trung thu yến, có thể mang gia quyến. Ta đi theo Vương gia nhà ta vào Thiên Phong uyển, nhìn xung quanh ngoại trừ các cung nữ cũng chỉ có ta là nữ ! Ngay cả Thái Hậu cùng Hoàng Hậu cũng chưa đến, bất quá bản thân có thể hay không sẽ gây vạ một chút a, phỏng chừng lại làm cho hoàng hậu biết làm khó dễ ta nữa, quên đi, đợi lát nữa có rảnh đi xem nàng, miễn cho nàng lại tìm ra lỗi của ta!

Ta gắt gao đi theo phía sau Vương gia, không biết hôm nay yến hội sẽ như thế nào, ta có dự cảm sẽ không tốt!

Tay của ta bỗng bị Vương gia nắm chặt, có thể là cảm giác được ta đang bất an, “Đừng lo lắng, nếu thật sự làm không được cũng không có chuyện gì!”

“Ta không sao!” Ta đối hần cười cười an ủi. Ta hiện tại không cảm thấy việc hần xem nhẹ ta không có gì là không tốt, mà ta chính là cảm thấy vui mừng mà thôi, đề cập đến sự tôn nghiêm của quốc gia, mà hần còn có thể an ủi ta, này rất khó a!

“Hoàng Thượng giá lâm!”

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!”

“Không có việc gì! Đừng lo lắng!” Ta cho hắn một ánh mắt an tâm, sau đó xoay người đối Hoàng Thượng nói, “Khởi bẩm Hoàng Thượng, công chúa Phù Tang muốn cùng thân tỷ thí một chút, mong Hoàng Thượng ân chuẩn!”—

Chương 43: Vương phi vs công chúa – luận võ

“Khởi bẩm Hoàng Thượng, công chúa Phù Tang muốn cùng thân tỷ thí một chút, mong Hoàng Thượng ân chuẩn!”—

“Tỷ thí? Tỷ thí cái gì?” Hoàng Thượng cũng không hiểu được!?

“Hoàng huynh chuẩn tấu là được!”

“Kia..... Chuẩn tấu!” (@lilichở này ta thấy hơi tức cười Hoàng Thượng không biết chuyện gì mà cũng gật đầu, cả thế cuộc đều trong bàn tay của tỷ tỷ rồi, haha!)

“Bắt đầu! Linh mộc さん[bắt đầu đi! Linh mộc tiểu thư!]" Quân áo trên người ta thực không thích hợp múa kiếm! Mà Linh Mộc Hạnh đã thay đạo bào, nhìn cũng rất thoải mái!

Không ngồi gien của hoàng gia đều tốt thật, nhìn Linh Mộc Hạnh một thân kimono hoa lệ ung dung cao nhã, cùng một phần nhẹ nhàng khoan khoái! Rất nhiều đại thần cùng các Vương gia khác đều đã muốn ngáy người, rất hoàn hảo, ta vụng trộm ngắm liếc Vương gia nhà ta một cái, phát hiện hẳn không có nhìn đến Linh Mộc Hạnh, mà là vẫn khần trương nhìn ta, hắc hắc.....(@lili: mọi tôn sùng ca quá {>o

“daoist口ーブを trao đổi しないか.この xuất hiệnはいかに có vẻ するか.[người không đổi đạo bào sao? Như vậy sao có thể đấu?]" Ta cảm giác biểu tình trên mặt Linh Mộc Hạnh..... Ghét bỏ?

“これのように,かもしれた sử dụng しない![không cần, như vậy là đủ!]" Thắng người? Trang phục và kiếm trúc vậy là đủ rồi! Ta tiếp nhận kiếm của thủ hạ hẳn đưa cho, ta vạch tìm trong tay, ti quyền tùy thân mang theo, một nửa dùng để đem cột chắc chắn, một khác cùng chuỗi kiếm cố định một chỗ.

“それはimpoliteである![vậy không khách khí!]" Linh Mộc Hạnh giờ kiếm hướng ta công kích, xuất thủ rất nhanh, động tác cũng thực sạch sẽ, không ướt át bẩn thỉu, thấp phần lưu loát, tưởng như muốn đem ta một kiếm chém chết vậy! Nhưng ta cũng không ngồi không.....

“Để ý một chút!" Ta không biết là ai nói, hẳn là nhiều người đồng nhắc ta, ít nhất cũng có Vương gia nhà ta! Hắc hắc.....

Một cái lắc mình của ta, làm Linh Mộc Hạnh một kiếm thất bại, ta xoay người vòng một đường phía sau, nhẹ nhàng chạm vai trái của nàng, thu hồi kiếm — loại này tỷ thí đến thời điểm cuối cùng mới hứng thú, nếu gây thương vong đối mọi người đều không tốt, hơn nữa ngay từ đầu thắng liền thì không còn gì vui vẻ nữa, Haha!

Linh Mộc Hạnh cầm kiếm đâm thẳng về phía ta, ta chỉ có thể lui về phía sau, nàng cũng không buông tha, vẫn đuổi theo, ta nhảy dựng lên, mượn dùng kiếm lực của nàng, nhào lộn một cái đến sau thân thể của nàng, lần này ta không tập kích sau lưng, mà là lẳng lặng chờ nàng xoay người sang chỗ khác.

Thời điểm nàng quay trở lại, ta liền giờ kiếm, đối diện cổ họng của nàng. (@lili: Đọc tới đoạn này, ta chỉ có thể nói rằng...con gái đánh nhau thật là chán..Z.z.z.!!)

“*「**「**が huyệtを あければ, **「**の ために **「**きり **「**から **「**2 **「**を, **「**で **「**な **「**たら **「**き **「**す **「** từ **「**bi, **「**xác **「**thực **「**かに **「**từ **「**な **「**なければ **「**ならない!]" ta nếu đã ra tay, người hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nếu không phải ta thủ hạ lưu tình, người sẽ không từ cái chết mà trở về đâu!]" Chỉ mong lúc này Phù Tang còn chưa có truyền thống mổ bụng tự sát~~~ ta cũng không muốn vì trận đấu này mà mất đi tính mạng một công chúa a*

“Phi thường に **「**き **「**しい[người, rất lợi hại!]" Linh Mộc Hạnh cúi đầu.

“従 **「**って **「**か. Ai **「**tat **「**する **「**べき **「**である![Các người có phải cũng nên hành lễ đi] Đến lúc các người phải đáp ứng ta thôi!

“Sứ giả Phù tang tham kiến Hoàng thượng Ngọc Thiên, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Mấy người đều hướng Hoàng thượng rồi quỳ lạy hành lễ!!

“Bình thân!" Hoàng Thượng quá đổi vui mừng!

——Đám hỏi——

Bọn họ đều nói tiếng Trung, ta cũng không còn việc để làm, quay ngồi trở lại bên người Vương gia, xem ra hẳn cũng nhẹ nhàng thở ra, bắt quả trong mắt càng nhiều tò mò! Còn có Hoàng Thượng, hiện tại hẳn là cao hứng không rảnh quan tâm, bằng không khẳng định cũng sẽ tò mò ! Ta sẽ rất thăm ! Hẳn tứ hôn ta cho Vương gia sẽ nhất định đã điều tra chi tiết về ta, ta sẽ giải thích như thế nào đây!

Đang cúi đầu tự hỏi ta liền cảm thấy có điểm không thích hợp a! Cảm giác có một đạo ánh mắt nóng cháy hướng chúng ta, ta ngẩng đầu đón nhận ánh mắt nóng bỏng kia.

Ách..... Là Linh Mộc Hạnh!

Ta cũng không phải là thủy tinh a! Ta cũng không có cái loại đặc thù ham mê này a!

Bắt quả nàng giống như không phải là đang nhìn ta!! Theo ánh mắt của nàng đi tìm đến..... Là Vương gia của ta a!!! Nàng chẳng lẽ coi trọng Ngọc Cảnh Chi??

Ta lại nhìn nhìn Vương gia, hô ~ hoàn hảo hoàn hảo, vẫn như lúc nãy, đôi nàng căn bản không có chút hứng thú! Hiện tại Linh Mộc Hạnh đã thay kimono thật đúng là rất xinh đẹp! Ta tự cảm thấy tự ti về bản thân! [Lời tác giả: Không phải đâu! Tự kỷ của người có thể gọi là tự ti? Thế giới này quá khủng cuồng ~~~~]

“Ta Đẳng Quyền là đại thần nước Phù Tang, đây Linh Mộc Thượng Dã là Vương tử Phù Tang, còn đây Linh Mộc Hạnh là công chúa Phù Tang!”

“Trẫm tất nhiên là hy vọng hai quốc giao hảo ! Không biết các vị sứ giả quý quốc lần này đến ta là có chuyện gì không!” Nay Hoàng Thượng cũng không phải là phải thuộc loại dối trá bình thường a!

“Là như vậy, chúng ta lần này đi sứ Ngọc Thiên Vương Hưởng là tới triều cống, vì Hoàng Thượng dâng lên một trăm khóa trân quý trân châu Ngọc Thạch, cùng một ít đặc sản Phù Tang, còn có chính là nhất kiện bảo vật cao nhất!”

“Nga? Không biết bảo vật là.....?” Nghe được bảo vật, Hoàng Thượng hứng thú rõ ràng!

Ta tựa hồ có thể cảm giác được bảo vật kia là cái gì! Hai quốc giao hảo, tới tin cậy tới bảo hiểm cũng là phương thức đầu tiên chính là đàm hồi! Xem Vương tử Linh Mộc Thượng Dã, tuổi cùng Vương gia không sai biệt lắm, muốn tìm cái phu nhân trở về phòng chường có điểm khó khăn, bởi vì hoàng gia hiện tại không có công chúa vừa độ tuổi. Chỉ có Linh Mộc Hạnh thôi, Ngọc Gia cho dù có nhiều Vương, cho dù gả cho Hoàng Thượng hậu cung đầy đủ cũng không phải không thể! Cho nên bảo vật kia hẳn là chính là Linh Mộc Hạnh!

“Chính là công chúa Phù Tang, Linh Mộc Hạnh! Hy vọng Hoàng Thượng vì bảo bối của triều quốc ta mà tìm vị hôn phu tốt cho công chúa! Hai nước liên minh kết thân, trọn đời giao hảo!” Đẳng Quyền không khách khí nói. Lão nhân này nói tiếng Trung thật là giỏi a! Cách nói chẳng khác trực tiếp gả cho Hoàng Thượng ! Không biết Hoàng Thượng có sinh khí không, bắt quả nếu trực tiếp gả cho Hoàng Thượng trong lời nói, ta phải vội tới Thái Hậu thỉnh an thôi, đã có một Thượng Quan Du cùng mộ Hoàng Hậu, giờ lại có thêm phi tử Linh Mộc Hạnh, hậu cung thật sự có trò hay để xem rồi!!

“Nga? Không biết công chúa quý quốc coi trọng vị vương công đại thần nào a!? Trẫm có thể cho người tứ hôn!” Nay trong hồ lô Hoàng Thượng rót cuộc bán thuốc gì a? Còn cho chính nàng tuyển?? Người ta nói như thế nào cũng là nữ nhi!!!

“Hắn!” Trời! Nay đại cô nương gia cũng không biết thẹn thùng, chỉ thẳng Vương gia nhà ta!!

Ách..... Ta đã nói rằng không có dự cảm tốt mà?!! Bây giờ đã ứng nghiệm!!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Vương phi vs công chúa – tranh lão công

“Nga? Không biết công chúa quý quốc coi trọng vị vương công đại thần nào a!? Trẫm có thể cho người tứ hôn!” Nay trong hồ lô Hoàng Thượng rót cuộc bán thuốc gì a? Còn cho chính nàng tuyển?? Người ta nói như thế nào cũng là nữ nhi!!!

“Hắn!” Trời! Nay đại cô nương gia cũng không biết thẹn thùng, chỉ thẳng Vương gia nhà ta!!

Ách..... Ta đã nói rằng không có dự cảm tốt mà?!! Bây giờ đã ứng nghiệm!!

Bắt quả Vương gia nhà ta thật đúng là phong cách, người người gặp ai cũng đều thích thôi!!

“Ách..... Nay.....” Hoàng Thượng do dự, nói đúng là thôi! Người ta chỉ đề đến hòa thân, khẳng định phải có địa vị, đây chẳng phải là làm khó Hoàng thượng sao, làm một trắc phi? Hiện tại đẳng phái Thượng Quan Thanh còn chưa trừ, liền cùng Ngọc gia kết hạ thù là không có gì tốt!

“Bỏn vương không đồng ý!” Thực rõ ràng, là tiếng của Vương gia nhà ta! Nàng Linh Mộc Hạnh nếu còn muốn theo ta tranh lão công, ta cũng không khách khi mượn kiếm tái cùng nàng đánh tiếp một trận!!

“Vì cái gì?” Là Linh Mộc Hạnh nói! Nàng đương là một đại mỹ nữ, một công chúa, thế nhưng lại có người như vậy công khai cự tuyệt nàng, trong lòng khẳng định khó chịu !

“Bởi vì Cảnh Hi Vương gia đã có Vương phi!” Hoàng Thượng.

“Nam nhân Ngọc thiên vương hương không phải có thể ba thể bảy thiếp sao? Bản công chúa nguyện ý cùng người khác hương trượng phu!”

“それはまた ほんがほしいあなたの けうで けう えなければならない! [Người cũng phải nhìn xem người khác có nguyện ý hay không chứ!]” Những lời này là ta dùng tiếng Nhật nói, bằng không lại có người cho rằng ta thất lễ!

“Ách?” Linh Mộc Hạnh về mặt kinh ngạc!

“Như thế nào? Phù tang công chúa không phải muốn cùng ta hương chung trượng phu sao?” Ta đứng lên, xuất ra cái khí thế mà Cảnh Hi Vương phi nên có!! Nói như thế nào thì đây cũng là địa bàn của ta a, cha ta, đại ca của ta, nhị ca, đều ở chỗ này! Sợ người a!! “Người không ngại, ta nhưng là sẽ để ý đó!”

“Nguyên lai tỷ tỷ cũng là nữ trung anh hào a!” Tỷ tỷ?? Ta đã đồng ý cho người gọi ta là tỷ tỷ sao?? (@lili: Cái này chỉ có ta mới được gọi là tỷ tỷ thôi. Truyện ta edit, thì ta có quyền, haha!!)

Xem ra Phù Tang thật là dự mưu đã lâu, muốn cùng ngọc thiên vương hương cầu thân, nhìn xem này công chúa nói tiếng Trung thuần thực được như vậy, còn biết gọi ta tỷ tỷ.....

○___○b hân

“Trước đừng gọi ‘Tỷ tỷ’ này ‘Tỷ tỷ’ nọ! Ta không thích nghe, ta đối với người cũng không phải muội muội a! Hoàng huynh, người nói đi?”

“Này.....”

Nha ! Này có cái gì do dự chứ!!

“Vương gia của ta cũng đã khước từ, việc thần làm cũng đã xong! Muốn làm gì, thần tin tưởng lòng hoàng huynh đã có quyết định! Thần thân thể ốm bệnh nhẹ, đi trước cáo lui!” Xoay người chạy lấy người! Nha ! Ta giúp người giải quyết đại phiền toái, người lại tính cho ta tình địch, rất không có suy nghĩ ! Bản nhân mặc kệ người!

“Thần đệ cáo lui!” Vương gia cũng liền đi theo ta! Thật không biết hiện tại ta cùng Ngọc Cảnh Chi trong lúc đó rốt cuộc có thể xem chuyện gì xảy ra chứ? Chi giống như vợ chồng trên danh nghĩa? Nếu là nói chúng ta trong lúc đó một chút cảm tình đều không có, thì ta không tin, nếu không ta sẽ không luôn nhớ tới hân, khi hân bị thương sẽ không mất ăn mất ngủ, luôn chiều cố hân; Nếu nói hân đối với ta không thể không có chút gì, hân cũng sẽ không ngày đêm chạy về vương phủ, trên người bị thương cũng muốn gặp ta!

Bất quá nếu thật hân nạp thêm thiếp, ta quả quyết sẽ không ở lại vương phủ, không ở bên hân nữa! Ta tuyệt không cho phép có sự phản bội tồn tại trong cuộc sống của ta, nhất là tình yêu!

——Trên xe ngựa——

Tâm tình của ta rất khó chịu, một câu cũng không muốn nói, mặt nhìn một bên, không nhìn hân. Có lẽ là bởi vì không xác định được chúng ta trong lúc đó hiện tại rốt cuộc là cái gì!! Không xác định hân có phải cũng thích ta, có phải hay không trong lòng cũng chỉ biết im lặng, ta không muốn đem tâm sự chính mình nói ra, nhưng có vẻ sự tình phát triển đều không nằm trong phạm vi của ta nữa.

“Tuyên nhi.....”

Ta không quay lại, nhưng ta nghe được hân đang gọi ta, nhưng ta lại không biết làm sao để đối mặt hân, hân là Vương gia, ở thế giới này ngay cả binh dân dân chúng đều có thể có ba thể bảy thiếp, ta dựa vào cái gì mà yêu cầu hân chỉ được có một Vương phi là ta chứ! Hơn nữa, hòa thân, đám hỏi, chuyện quan trọng, thì đều không được tuyệt đối tự do ! Không có tình cảm thích và yêu! Chỉ có ích lợi!

“Tuyên nhi, ta..... Sẽ không nạp trắc phi!”

Nực cười! Nạp hay không nạp trắc phi là chuyện người có thể nói sao?

Bất quá ta lại cảm động.....

Hiện tại rốt cuộc ta cũng chính mình tự thể nghiệm một phen, mới phát hiện nam nhân bên cạnh đầy quyền cao chức trọng, lạnh lùng kiêu ngạo đang cùng nói chuyện với người, cái loại cảm giác này, thật làm trái tim ta phát run!

“Cả đời này ta cũng chỉ có một thể tử là nàng!”

Ta quay đầu lại ngả vào lưng hân! Ta còn mong cái gì nữa chứ? Hân thật sự còn nhớ rõ những lời này! Hân còn nhớ rõ! Hân cũng hiểu được những lời này! Hân có phải hay không, hân đã cho ta một lời hứa? Bước vào thế giới này, tự dung lại bị gả cho một cái Vương gia, một chồng một vợ đối với ta mà nói đã muốn là xa vời, ta từng đem nó trở thành mộng tưởng, một giấc mộng khó thực hiện! Nhưng là hân, Ngọc Cảnh Chi, đã làm cho ta một hy vọng!

Cả đời này ta cũng chỉ có một thể tử là nàng!

Cho dù Linh Mộc Hạnh đối hấn như hổ rình mồi, nhưng có câu nói kia của hấn là đủ rồi!! Ly hôn? Không thể nào! Đánh chết cũng không chịu đâu !!

“Tuyền nhi, Tin tưởng ta, được không?” Ngọc Cảnh Chi. .... Giọng nói hấn ôn nhu, dịu nhẹ, thật làm trái tim ta run động rồi, hoàn toàn bị đánh bại. Làm ta lần đầu tiên khóc, là khóc ở trong lòng của hấn!!

“Hảo! Vương gia.....”

“Không cần kêu Vương gia, kêu cảnh chi!”

“Cảnh chi.....”

Đột nhiên phát hiện, thì ra gọi tên hấn lại có cảm giác tốt như vậy! Hai người gần nhau thế, ta lần đầu tiên có được hạnh phúc!!! Ta sẽ quý trọng nó! Sẽ không đợi cho nó mất đi mới nói hối hận ..... Ta còn nhớ rõ Danny ngày trước cả ngày chỉ biết khóc than kêu trời muốn tìm cái chết, lý do duy nhất là thất tình!! Khi đó ta còn chê cười nàng, nam nhân, là cái gì?? Vứt bỏ, không đáng nói, giống ta là có thể không cần!!

Nhưng là, lúc đó bởi vì chưa có gặp gỡ hấn! Hiện tại ta sẽ không tái cười nhạo danny ..... Tuyệt đối sẽ không!

Nếu ta thật sự sẽ rời xa hấn, ta phỏng chừng cũng giống Danny khóc thảm thiết.

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: đánh giá

Thật vất vả mới xong chuyện làm phiên dịch cho sứ giả Phù Tang tới chơi, liền bắt đầu bận rộn lên! Cũng may Linh Mộc Hạnh không có tiếp tục dây dưa, Hoàng Thượng cũng không có quyết định quá phận nào, mà sứ giả Phù Tang đến nay còn ở lại trong hoàng cung, nói là phải chờ tới khi Linh Mộc Hạnh xuất giá!

Hai nhà Từ Băng vẫn như trước náo nhiệt, nếu có cơ hội thì ta sẽ mở thêm mấy nhà tử băng nữa! Bất quá về phần kinh doanh cái gì cũng phải suy nghĩ rất nhiều, vì ai làm cho ta có hai cái ca ca vĩ đại và một cái bằng hữu lợi hại như vậy chứ! Sản nghiệp bọn họ bao gồm hầu hết các lĩnh vực, mặc kệ ta làm cái gì đều nhất định có xung đột với nhau! Ai! Thật sự là phức tạp!

“Tiểu thư, Phùng tiên sinh đến!” Lệ nhi đi đến bên cạnh ta nói.

“Phùng dật? Hấn đến đây? Hấn như thế nào tự mình đến đây? Sổ sách kêu tiểu nhị đưa tới không phải là được sao!” Mặc dù có chút dự cảm không tốt, nhưng là ta cũng không nghĩ nhiều, nhưng lần trước đã chứng minh rằng dự cảm của ta là tương đối chính xác, đã xảy ra chuyện gì đây~

“Phùng dật bái kiến Vương phi!” Ta đi ra ngoại thính, Phùng Dật đối ta hành lễ, ta nhìn bọn họ như vậy thấy không thích, nhìn không được tự nhiên.

“Không cần đa lễ! Có chuyện gì làm phiền người tự mình tới đây chứ? Không phải là trong điểm đã xảy ra chuyện gì?” Ta cẩn thận hỏi, ta thật hy vọng hấn nói không có việc gì.

“Hồi Vương phi, hôm nay ② trong điểm có người gây sự, nói là nhà của chúng ta chất lượng dụng cụ có vấn đề! Sô pha cùng bàn ghế đều là gỗ vụn niêm hợp lại, không rắn chắc! Chúng ta đã kiểm tra lại sổ sách tiêu thụ cũng không thấy ghi lại, mà cả thành Huyền Ngọc cũng chỉ có một nhà bán gia cụ là chúng ta mà thôi! Bọn họ lần này kiểm chuyện, sẽ gây tổn thất lớn!”

Ta mới khai trương không bao lâu, mà đã có người muốn phá ta à, muốn làm hỏng thanh danh Từ Băng!

“Đúng rồi, nhị thiếu gia đâu? Hấn nói như thế nào?”

“Hồi Vương phi, nhị thiếu gia không ở trong thành Huyền Ngọc, nhỏ (tiểu nhân) cũng không biết người đi đâu!”

Đi rồi? Như thế nào không nói ta biết? Quên đi, dù sao vài ngày nữa hấn sẽ trở về !

“Tốt lắm, cô đã biết! Người quay về đi! Hết thầy vẫn cứ như cũ!”

“Là!”

“Lệ nhi, chuẩn bị một chút, chúng ta ra phủ!”

“Là, tiểu thư!”

Thay nam trang, chúng ta một đường thẳng đến Thiên Nhiên cư, theo lý thuyết, lúc này Tư Đồ tử tiêu hẳn là ở Thiên Nhiên cư mới đúng! Nhị ca không ở Huyền Ngọc thành, chỉ có thể tìm hân hỗ trợ !

Lan Trúc cư

“Ngọc công tử, thiếu gia lập tức ra ngay!”

“Cảm tạ chưong quấy !”

Ở bên ngoài mọi người đều gọi ta là Ngọc công tử!

“Tuyền nhi, đợi lâu không! Chuyện tình của Tư băng gia cụ ta đã nghe nói !” Tư Đồ tử tiêu vội vàng tới.

Nghe nói còn không nắm chặt bạn, loại chuyện này còn muốn ta đi một chuyến. ....

“Ta đã điều tra qua, gia cụ không đúng chất lượng đó là có người phòng theo chúng ta làm ra !” Ta đương nhiên biết là hàng nhái, trừ bỏ ta thì không có ai biết được những đồ dung hiện đại mà! “Về phần người gây sự kia, theo ta tra được kết quả thì đó hẳn là cùng Thượng Quan gia là có liên quan, người đó là Thượng Quan Hách là cháu ngoại hẳn.”

“Bọn họ nói như thế nào?”

“Bọn họ nói Tư Băng chỉ làm đồ giả, còn muốn bồi thường! Làm cho hiện tại có rất nhiều hộ khách đều yêu cầu trả hàng, bắt quá nghe Phùng Dật nói, người tùy tiện cho bọn họ trả hàng?” Tư Đồ tử tiêu về mặt không thể tin!

“Đừng vậy! Hơn nữa sự tình không điều tra rõ thì bọn họ có quyền hoài nghi hết thảy, chúng ta là người một nhà đều biết nói đây là rõ ràng vu oan cùng ác ý phi báng, nhưng là khách hàng thì không nghĩ như vậy, đối với bọn họ mà nói, bọn họ chỉ tin tưởng những gì chính mắt họ thấy, cho nên cứ để bọn họ trả hàng, như vậy có thể làm cho bọn họ an tâm một chút, đợi cho sự tình đã điều tra xong, đến lúc đó khách hàng tự nhiên sẽ trở về ! Điều cần làm bây giờ là bảo trụ danh dự Tư Băng!”

“Ta nhất định toàn lực tương trợ, Băng Tuyền ở đây gặp sự cố, Băng Hàn cũng đi Giang Nam, nơi đó tơ lụa trang có vấn đề nhỏ, nói cách khác, hiện tại ở trong thành Huyền Ngọc liền chỉ còn chúng ta , yên tâm đi! Chuyện ần này nhất định rất nhanh qua đi!”

“Người tính làm như thế nào?”

“Đợi lát nữa ta dẫn người tới xem xét, cho dù giao dịch đơn đặt hàng bọn họ có thể giả tạo ra, nhưng cũng nhất định có lỗ hổng, chúng ta đơn phương không có ghi lại giao dịch, không đủ khiến người tin, cho nên đành phải làm cho chính hân thừa nhận !” Tư Đồ tử tiêu có chút dăm chiêu!

“Xem ra Tư Tiêu ca ca đã muốn có ý nghĩ của chính mình ? Như vậy chuyện này liền giao cho người vậy! Ha ha, ta tin tưởng người nhất định có thể làm tốt !”

“Ha ha, người yên tâm, tuyền nhi, chỉ cần là chuyện của người, ta đều nhất định tận lực làm được ! Cho nên, hiện tại người cứ thanh thân ổn định ở trong vương phủ, chờ tin tức tốt đi!”

Chỉ cần là chuyện của ta, người đều làm được!

Ha ha, nhưng là ta có thể nói với người lại chỉ có xin lỗi !

“Tư tiêu ca ca, có người là bằng hữu như vậy thật tốt, nếu có kiếp sau, ta cùng muốn cùng người làm bằng hữu!”

Tư Đồ tử tiêu cười khổ nắm lấy tay của ta nói:“Nếu kiếp sau, còn chỉ có thể làm bằng hữu, ta tình nguyện sẽ không gặp người!”

Tâm của ta bỗng nhói một chút, nhưng vẫn là ta nhanh rút tay về , bỏ lại một câu “Thực xin lỗi” rồi chạy trốn chết!

Ta đây là lần đầu tiên chột vật như vậy!

Chỉ một câu nói của Tư Đồ tử tiêu, làm cho ta như thế áy náy, ta, có phải hay không thật sự rất ích kỷ? Ta muốn hân làm bằng hữu của ta, chỉ vì ta muốn được hân giúp đỡ, nhưng vì vậy mà hân phải trả giá, ta vì lý do đó mới quý trọng bằng hữu này sao?

Còn có nhị ca, ta cũng vẫn xem hân là ca ca, thần tiên công tử của ta, ta cũng muốn hân kiếp sau cũng là ca ca ta, nhưng ta lại không có nghĩ tới, hân không hề muốn ta làm muối mọi hân?

Nguyên lai, từ đó tới nay, ta đều thật ích kỷ! Cho tới bây giờ đều không vì người khác ngừng lại! Nếu thật sự có kiếp sau, ta cũng không muốn gặp lại ai! Bọn họ sẽ không thống khổ...!—

Chương 46: Cái lầu

Nhị ca đã trở lại, ta hỏi hân đi nơi nào nhưng hân thủy chung cũng không nói! Xí! Nhị ca keo kiệt, có bí mật giấu ta!

Về phần Tư Đồ từ tiểu làm việc hiệu suất quả nhiên cao ! Ta thực yên tâm ở trong vương phủ chờ tin lành, không quá mấy ngày Phùng Dật liền đến phủ, nói người gây nháo sự kia đã ra mặt giải thích , hiểu lầm sáng tỏ, khách cũng đã trở lại nhiều như trước đây, chẳng những còn nhiều hơn trước!

Còn có sứ giả Phù Tang rốt cuộc là ở bao lâu trong hoàng cung nữa đây, chuẩn xác mà nói, ta rất tò mò, Linh Mộc Hạnh này rốt cuộc có lấy được chồng hay không?!

Nghe nói sau ngày đó, Thượng Quan Hách hướng Hoàng thượng tỏ vẻ có ý cưới Linh Mộc Hạnh, nhưng Hoàng Thượng không phải là đứa ngốc! Cho Thượng Quan Hách cưới Linh Mộc Hạnh, không phải là làm cho Thượng Quan gia cùng Phù Tang cầu kết à! Thượng Quan gia đã muốn có tư thông với các thế lực bên ngoài khác, ý đồ cướp ngôi. Cho nên Thượng Quan Hách thỉnh cầu, Hoàng Thượng tất nhiên là sẽ không đáp ứng !

Bất quá vì cái gì Hoàng Thượng vẫn không tự chính mình cưới Linh Mộc Hạnh chứ? Ra vẻ như hậu cung Hoàng Thượng đã đầy đủ vậy, chỉ là chưa có con nối dòng thôi! Có thêm hay bớt đi một Linh Mộc Hạnh cũng không, dù sao hoàng cung cũng thực rộng rãi!

Bất quá Hoàng Thượng đã lâu không nạp phi , ngay cả tháng trước ba năm một lần trong cung sẽ tuyển tú, cũng bị Hoàng Thượng hủy bỏ !

Ai! Mặc kệ nó! Chỉ cần không liên quan đến Vương gia nhà ta là được, ai yêu ai, cưới ai thì cứ cưới đi!

——Băng lạc hiên——

“Nhị ca, người xem ta bị người hại rồi đây, người vừa đến thì miệng ta liền khô! Đều là người, mỗi lần đều cho ta nhiều thiết nhiều dược(thuốc)!” Ta mếu máo, kháng nghị! Kháng nghị!

“Ai kêu người cơ thể không được tốt, người xem đại ca đi, đại ca khỏe mạnh như thế, người có thấy ta bắt đại ca uống dược đâu?” Nhị ca mặt mày mỉm cười, tựa như làn gió nhẹ ấm áp, thần tiên công tử chính là thần tiên công tử a! Tùy tiện cười cũng có thể làm ấm lòng người oa!

“Được rồi được rồi! Biết người tốt với ta! Như vậy đi! Com chiều muốn ăn cái gì? Muội muội ta tự tay làm cho người ăn có được hay không?”

“Ta có vinh hạnh này sao?” Nhìn đến nhị ca rõ ràng “Người được không?” biểu tình của nhị ca vẻ nghi ngờ làm ta thực không vui a! Liền như vậy không tin ta!? Chẳng lẽ cho tới nay ta đều không đáng tin sao?

“Ha ha! Xem ra hôm nay trẫm là tới đúng rồi a! Đệ muội a, không biết vì huynh có vinh hạnh này không?” Hoàng Thượng cùng Vương gia bước vào!

“Tham kiến Hoàng Thượng! Vương gia!” Nhị ca.

“Thần bái kiến hoàng huynh!”

“Băng Hàn đã về rồi à!” Vương gia.

Hắn khi nào thì cùng nhị ca nói chuyện như vậy??

“Nếu Hoàng huynh đến đây, thần sai đầu bếp trong phủ làm nhiều món phong phú! Thần không dám ở trước mặt hoàng huynh bêu xấu!”

“Như thế nào chứ, đệ muội bất công?! Ca ca của mình là người trong nhà, còn ca ca của phu quân sẽ không phải người một nhà sao?” Nhìn gương mặt biểu lộ vui vẻ của Hoàng Thượng, ta nghĩ ta đã muốn đâm lao phải theo lao ! Quên đi đành làm vậy!

“Nếu Hoàng huynh đã nói như vậy , thần cũng không từ chối ! Các người cứ chậm rãi tán gẫu! Cẩn Hoa, Mộc Cẩn, thay nước trà!” Ta mang theo lệ nhị, Bạch Chỉ cùng Phù Dĩ đi chuẩn bị.

Này.....

Trong phòng bếp, ta kêu tất cả nha đầu đều đi ra ngoài, một mình ta nhìn các thứ thật là có chút khó xử!

Có thịt dê, thịt heo, thịt bò, còn có đủ loại rau dưa.....

Rốt cuộc làm cái gì đây?

Nhìn các đồ ăn trước mắt rất quen thuộc, trong đầu ta nhất thời linh quang chợt lóe!

Làm nhiều món đồ ăn ta sẽ rất phiền toái, vậy sao không làm một món thật đặc biệt! Cam đoan bao gồm đủ loại!

Đúng vậy! Chính là làm –

Cái lẩu!

Ta kêu lệ nhi, Bạch Chi cùng Phù Dĩ giúp ta rửa đồ ăn, ta đem thịt cắt thành lát, chuẩn bị một cái nồi nhỏ một chút, tìm một cái khay có thể bỏ than ở phía dưới, cùng một cái giá nhỏ, và mấy thứ đựng thịt, rau. Sau đó nấu nước dùng. Tất cả có vẻ đã hoàn thiện! Hết thấy chuẩn bị tốt, ta cho bọn hạ nhân đem mấy thứ này để trên bàn ngoài phòng khách.

Bọn họ ba người nhìn thấy ta đem thịt tươi rau xà lách đều thực kinh ngạc, tiếp theo thấy ta đem giá cùng một cái nồi nhỏ đơn giản, bọn họ trở mắt, cảm như muốn rớt ra ngoài!

“Đây là cái gì?” Vương gia nhà ta tò mò hỏi!

“Hôm nay, ta chuẩn bị cho mọi người là cái lẩu! Các người an vị đi! Xem ta!” Dứt lời, ta bắt đầu chuẩn bị. Cũng may lẩu không quá khó.

Ta mở nắp nồi đang sôi rồi bỏ thịt, đồ ăn, trong nồi là ta dùng một ít đồ gia vị điều chế, không có gì hương vị gì đặc biệt nhưng là đối với cổ nhân mà nói hẳn cũng rất lạ.

“Có thể bắt đầu ăn!”

Ta làm mẫu cho bọn họ, chuẩn xác mà nói, khi thức ăn vừa chín là ta bắt đầu ăn, căn bản không để ý bọn họ, cho bọn họ nhìn ta ăn rồi học thôi!

Ta trước đó làm một chén tương chấm. Mùi vị của món lẩu này khi ta làm là lúc ta nhớ đến nhà! Mẹ ta là người Tứ Xuyên, thích ăn lạt, trong nhà cũng thường ăn lẩu, mỗi lần nước lẩu đều lạt, không biết hiện tại bọn họ đã ăn qua lẩu chưa, không biết có vừa khẩu vị!

“Thế nào? Ăn ngon không?” Ta nhìn bọn họ dò ý hỏi

“Rất tốt! Trẫm ở trong cung nếm qua vô số sơn trân hải vị, không nghĩ tới một chút thịt một chút đồ ăn có thể làm ra một món ngon vậy, hơn nữa, trẫm chưa bao giờ nếm qua món này, gọi là gì a?” Hoàng Thượng dẫn đầu biểu tình, xem ra, hiệu quả là tốt!

“Kêu là lẩu! Nhị ca, Vương gia, các người cảm thấy sao?”

“Ăn ngon!” Nhị ca lời ít mà ý nhiều, liền vui đầu ăn tiếp! Thần tiên công tử kia giống như là vài thiên chưa được ăn vậy!

“Mùi vị rất ngon! Hơn nữa món này ăn rất lạt!” Vương gia cũng tấm tắc khen ngợi! Ha ha.

“Đệ muội a, những thứ này người học ở đâu? Trẫm chưa bao giờ nếm qua?” Hoàng Thượng bỏ bát xuống ngồi chống đầu nhìn ta. .... Ta cảm thấy hiện tại Hoàng Thượng không giống Hoàng Thượng .....

“Đây là thần không biết làm món gì, chính mình tùy tiện ngẫm ra! Ta không thể nói ta ở hiện tại đã ăn qua đâu, đành tiếp tục ăn!

Bất quá ta lại có một chủ ý khác! Hắc hắc. .... Thì phải là mở thêm một cái Tử Băng khác – quán lẩu!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Băng hàn

—Quán lẩu Tử Băng—

Đối với Thiên Nhiên Cư của Tư Đồ tử tiêu có chút xung đột, nhưng ở Thiên Nhiên cư không có lẩu, ta nghĩ chắc sẽ không ảnh hưởng lớn gì hẳn đâu ha!!

Mọi người! Hãy tha thứ cho tính ích kỷ của ta đi!

Tư Đồ tử tiêu à! Cuối năm ta nhất định chia hoa hồng thật nhiều cho người vậy!!

Suy nghĩ thôi thì không bằng hành động, ta một khi có ý tưởng sẽ lập tức đầu bắt đầu hành động thực tế!!

Vào lúc ban đêm ta liền cùng nhị ca nói kế hoạch của ta, làm cho hấn khi trở về nhấn cho đại ca cùng Tư Đồ từ tiêu biết! Mà ngày hôm sau đại ca tìm đến cửa! Không kiến thức được cái lẩu là món ăn!

Nguyên bản ta nghĩ rằng Tư Đồ từ tiêu cũng tới, cũng không biết vì cái gì mà hấn không có tới! thật không giống hấn a!

Bất quá hấn không hoàn hảo, ta cảm thấy hấn đang rất xấu hổ, cho dù ta tự nhận là cùng hấn quan hệ rất rõ ràng, cũng không có cái gì không minh bạch! Nhưng ta chung quy vẫn còn cảm thấy ta quá ích kỷ..... Sau thời điểm quán lẩu khai trương, ta mới biết hấn lúc ấy căn bản không ở trong thành Huyền Ngọc.

Những hình thức phát triển mọi người cần làm để khi khai trương quán lẩu hấn là ngựa quen đường cũ! Không có bao nhiêu cái mới cần thảo luận hết, hết thấy đều dựa theo kinh nghiệm dĩ vãng mà tiến hành.

Bởi vì Tư Đồ từ tiêu không ở Huyền Ngọc trong thành, cho nên mặt tiền cửa hàng ta liền giao cho đại ca.

Có một ngày, đang ăn cơm thì Vương gia hỏi ta, vì cái gì khai trương cùng việc buôn bán cho tới bây giờ cũng không tìm hấn hỗ trợ! Việc buôn bán của ta cùng hai ca ca, còn phải tìm một nam tử như hấn hợp tác. Ta cảm thấy hấn sẽ mất mặt. (@lil: không lẽ hai ca ca của tỷ giúp thì sẽ không mất mặt sao. Tỷ cùng Vương gia nhà tỷ quá > ,

Tư Đồ từ tiêu tuy nói hấn là bằng hữu của ta, nhưng hấn lại không xem ta là bằng hữu, ta cũng không muốn hấn nhúng tay nhiều quá vào việc của ta, hơn nữa hấn cũng có việc riêng cần hoàn thành.

Tuy rằng ta biết những chuyện này đối với Vương gia nhà ta mà nói rất đơn giản, nhưng là trong đáy lòng ta thật không có quan niệm nhờ đến lão công(chồng) của mình giúp đỡ! Tất cả đều dựa vào chính mình thôi, bằng hữu có thể dùng, nhưng là Vương gia, ta không tính dựa vào hấn ai!

Hết thấy các thứ dự trù, sắp xếp, Từ Băng – Quán lẩu chính thức khai trương.

Nhìn ba nhà Từ Băng dần dần đi vào quỹ đạo, ta cũng nhẹ nhàng thở ra!

Kỳ thật ta mở quán lẩu Từ Băng không đơn giản là vì kiếm tiền, mà là để tưởng nhớ nhà!

Ta đi vào thế giới này đã muốn có vài tháng, thật không biết ba ba mẹ mẹ ở nhà như thế nào! Cơ hồ mỗi ngày ta cũng đều nghĩ tới bọn họ. Ta cũng thường xuyên nói chính mình không nên lúc nào cũng như vậy, nhưng là, ta không làm được, mười mấy năm thân tình như đã xâm nhập cốt tủy, không bỏ xuống được!

Mà ta hiện tại chỉ có thể ngồi trên sofa, ở trong căn phòng giống như với căn nhà hiện đại trước đây, hồi tưởng những ngày vui vẻ, ba ba tuy rằng quá bận rộn công việc, nhưng cũng chưa bao giờ bỏ qua bữa ăn gia đình! Ta ngồi ở bàn ăn, trên bàn là cái lẩu, giống như trước do chính tay mẹ mẹ làm, nhưng giờ đây bên cạnh ta đã không ba ba mẹ mẹ, mọi người cùng nhau ăn lẩu nữa rồi!—

—Băng Hàn—

Nhị ca lại đi rồi.

Hình như là đi Lạc Hà Thành.

Bọn họ tại sao đều hướng nơi đó mà đi? Ra về nơi đó không phải là địa phương thái bình a! Nghe nói Long Tường quốc gần đó đối Ngọc Thiên Vương Hướng như hổ rình mồi, bụng dạ khó lường a! Có khả năng là muốn chiến tranh!

Mà băng đảng Thương Quan Thanh cũng thừa cơ hội lần này mưu phản! Trời a! Thật đúng là loạn! Còn có cái tên kêu là Quan Hách kia nữa, ta khẳng định sẽ không dễ dàng buông tha hấn! Bất quá không biết công chúa Linh Mộc Hạnh kia sẽ cùng vương công đại thần nào đàm hỏi, vẫn là..... Sẽ gả cho Hoàng Thượng không đây?

Chỉ cần không phải gả cho Vương gia của ta, hết thấy ta đều không để ý!

“Hất xì!” A! Hiện tại đã muốn đến cuối mùa thu, mau bắt đầu mùa đông đi! Thời tiết cũng lạnh ..... làm ta bị cảm mất rồi! Còn ngay lúc nhị ca không ở trong thành Huyền Ngọc thì liền bị cảm mạo!

Không xem đại phu cũng tốt, ít nhất không cần uống thuốc!

Nếu nhị ca ở đây, nhất định bắt ta uống được! Ta chịu không nổi! Còn tưởng rằng có thiên hạ đệ nhất thần y làm ca ca ta là chuyện rất tốt a! Nguyên lai chính là cái âm sắc thuốc!

“Hất xì!” Nha! Không xong rồi!

“Tiểu thư, người không sao chứ!? Có cần Lệ nhi tìm đại phu đến xem? Nhị thiếu gia hiện nay không ở trong thành.” Lệ nhi vừa lúc đó ở một bên, thân thiết hỏi!

“Không có việc gì! Không cần tìm đại phu ! Chính là bị phong hàn mà thôi!”

“Nhưng nếu Vương gia biết.....”

“Ngươi sẽ không không cho Vương gia biết chứ?”

“Này.....”

“Là chuyện gì không muốn cho bốn vương biết a?!” Hiện tại Băng Lạc Hiên dường như cũng giống như chỗ ở của hắn, làm gì cũng đều hướng nơi này của ta mà tới, còn chưa bao giờ thông báo!

Tuy rằng đây quả thật là nhà của hắn!

“Không có gì! Có phải hay không, lệ nhi?” Ta liều mạng nháy mắt với Lệ nhi.

“Này..... Này.....” Lệ nhi khó xử nhìn ta cùng Vương gia.

“Lệ nhi, nói đi!” Thanh âm Vương gia không giận, ân, tốt lắm! Bất quá..... Hiện tại không phải lúc nói hắn biết, nếu hắn biết ta bị cảm khẳng định sẽ tìm đại phu! Sau đó ta liền khẳng định sẽ bị bắt uống thuốc! Ô..... Ta không muốn đâu!

“Hồi bẩm Vương gia! Tiểu thư nàng..... Nàng nhiễm phong hàn, nhưng là không cho nói người!” Lệ nhi cúi đầu nói.....

“Vì cái gì?”

“Hồi bẩm Vương gia, tiểu thư nàng không thích uống thuốc!” Lệ nhi đem gốc gác, khuyết điểm của ta yếu nói ra hết a!

“Lãng phong! Đi vào cung thỉnh ngự y, Vương phi thân thể ốm bệnh nhẹ!”

“Chờ một chút!” Vào cung thỉnh ngự y?? Như vậy Thái Hậu khẳng định sẽ biết! Nhất nghĩ đến Thái Hậu lần đó..... bây giờ tiến cung khẳng định sẽ muốn thúc giục ta sinh cho hắn một cái tử đệ bé.....“Không cần thỉnh ngự y, rất phiền toái a!”

“Không phiền toái!” Vương gia không rõ ý tứ của ta!

“Thực phiền toái a..... Không cần thỉnh ngự y, tùy tiện tìm một đại phu là được rồi!” Ha ha..... Không phải chỉ là uống thuốc sao? Ta nhận thức được điều đó, nhưng nghĩ đến ánh mắt kia của Thái Hậu cứ muốn ta phải cùng Vương gia nhà ta....làm ta chịu không nổi ~~~

“Ách..... Vậy được rồi! Lãng phong, ra ngoài tìm đại phu đi!”

“Vâng! Vương gia!”

Lãng phong.....

Ta muốn giúp hắn làm mai mối, nhưng mỗi lần đều quên mất!

“Lệ nhi, ngươi đi xuống trước đi!”

“Dạ tiểu thư!”

Hiện tại trong phòng cũng chỉ còn lại ta cùng Vương gia , tuy nói không khí có điểm ái muội, nhưng là ta phải làm bà mối a! Muốn đem Lãng Phong và Lệ nhi tác hợp với nhau, không thể chậm trễ thanh xuân của người ta. Chuyện thiếu đạo đức như vậy, ta không muốn làm đâu!

“Cảnh Chi! Ta có chuyện nói với ngươi!”

Ta thực thần bí nói..... Nhưng kêu Cảnh Chi, ta cảm giác có vẻ tốt hơn là kêu Vương gia a~~~

“Ách..... Chuyện gì?” Thực rõ ràng, hắn chắc bị biểu tình kì lạ của ta dọa mất, mặc dù ta không thể xem biểu tình của chính ta...

“Ta muốn cấp Lãng Phong làm mai mối.....”

“.....” Cả người Cảnh Chi như ngây ngốc ra.

“Chính là Lệ nhi! Ngươi thấy thế nào?!”

“Tuyên nhi quyết định sao cũng là tốt!” Vương gia cổ đại như thế nào lại bị thế tử hiện đại thế quân nghiêm, chỉ biết vâng dạ!

“Ách..... Ta là nói ngươi đi tìm hiểu Lãng Phong một chút, nhìn hắn có thích Lệ nhi hay không! Sau đó..... Ta nghĩ tác hợp hai bọn họ

“Được..... Tốt!” Đáp ứng rất mau a!“Bất quá, ta có yêu cầu..... Ngươi yếu ngoan ngoãn uống thuốc! Ta liền giúp ngươi!”

Nguyên lai là có điều kiện a.....

Uống thuốc..... Quên đi! Vì hạnh phúc chung thân của Lệ nhi, ta chấp nhận bất cứ giá nào !!!

“Vương gia, Liễu đại phu tới!” Lăng phong đã trở lại, tốc độ thật nhanh a! Bất quá đại phu kia cũng không chậm chạp! Chạy rất nhanh .....

“Không cần hành lễ ! Mau chuẩn trị cho Vương phi!”

“Dạ, Vương gia!”

Ta ngoan ngoãn ở trên giường nằm, vờn tay.....

“Vương phi chỉ là bệnh nhẹ, nhiễm phong hàn, thảo dân kê mấy đơn thuốc, ba ngày liền khỏi hẳn! Thảo dân đi xuống trước!”

“Thật sự sẽ uống được sao.....” Ta còn không muốn.....

“Ngươi nói sao? Chớ quên vừa mới đáp ứng chuyện của ta..... Ta đáp ứng chuyện của ngươi, ta hiện tại sẽ đi thực hiện yêu cầu của ngươi, ngươi cũng mau thực hiện yêu cầu của ta đi!”

“Nga!” Vương gia quả thật rất ngoan a!!“Vậy ngươi mau đi đi!”—

—Đoạn này dung ngôi thứ ba tự thuật lại—

Bên ngoài Băng Lạc Hiên

“Lăng phong!” Người nào đó biểu tình thật là nghiêm túc!

“Vương gia!” Lăng phong phồng chùng nghĩ đến lại có nhiệm vụ gì phải chấp hành!

“Cái kia.....”

“Ách?” Đây Vương gia như thế nào còn áp a áp ứng ? Rất không giống tác phong Vương gia!

“Ngươi cảm thấy Lệ nhi bên người Vương phi thế nào?” Ha ha, nhìn không ra a, người nào đó thật đúng là... lại nói trực tiếp như vậy.....

“Không biết ý Vương gia là nói.....?” Lăng Phong không sợ hãi, một câu đem hỏi ngược lại.....

“Ái! Ngươi cứ nói thật long đi! Đây là chuyện công đạo của Vương phi, nàng muốn tác hợp ngươi cùng Lệ nhi.....” Đây Vương gia cũng quá thành thực đi..... Bất quá lại dùng “Công đạo” Hai từ này, đối với một Cảnh Hi Vương gia lãnh khốc ngoan tuyệt mà nói, có thể hay không rất nghiêm trọng? (@lili: hình ảnh tiêu biểu cho đàn ông sợ vợ đây mà >,

“Lăng phong nghe theo an bài của Vương gia!”

“Tốt lắm!” Ngọc Cảnh Chi trong lòng mừng rỡ, phải biết rằng chuyện này đã muốn thành. Lăng phong nói như thế nào cũng là một cái hảo hán, nếu trong lòng không đồng ý, loại hôn nhân đại sự này không có khả năng sẽ trở thành bị bắt buộc phải chấp hành mệnh lệnh –

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Thị ngủ

Biết tin Lăng Phong đồng ý tác hợp cùng với Lệ nhi, ta liền đặc biệt cao hứng, cầm một chén đen tuyền, lấy tay bóp mũi, cứng rắn nuốt xuống

“Lệ nhi, ta hỏi ngươi nói, ngươi trả lời rõ ràng cho ta!”

“Tiểu thư hỏi đi! Lệ nhi biết, thì Lệ nhi nhất định sẽ nói !”

“Ta đây hỏi ngươi nga..... Ngươi có thích Lăng Phong không!”

“Tiểu..... Tiểu thư!” Lệ nhi lập tức đỏ bừng mặt, oa cạc cạc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rất đáng yêu nha ~~~

“Ngươi không phải nói ngươi có biết liền nhất định sẽ nói sao” Cô gái nhỏ này khi nào đã học được giấu giếm người khác, thật là xấu lắm a??

“Nhưng là.....” Lệ nhi bả đầu cúi thật thấp xuống, phồng chùng rằng cả mặt ngày càng đỏ hơn.....

“Ngươi nếu không nói, ta cũng chỉ có thể cho Lăng Phong tìm người khác thôi. Vốn có chuyện tốt như vậy, tiểu thư ta là trước hết nghĩ cho ngươi, nhưng là không nghĩ tới, ngươi lại không thích.....”

“Không phải như thế, tiểu thư!” Lệ nhi vừa nghe đến ta muốn giúp Lăng Phong làm mai mối liền nóng nảy.....

“Đó là thế nào a?” Ta từng bước nói một lời nói khách sáo.....

“Chính là..... Chính là..... Ai nha tiểu thư!! Ngươi không cần làm Lệ nhi khó xử!”

Ta ách xì 1 cái, “Lệ nhi, tiểu thư mệt mỏi, làm sao bây giờ tùy ngươi! Bất quá ngươi tốt nhất đi tìm Lăng Phong nói rõ ràng a! Bằng không nếu hấn thích người khác, ngươi sẽ không còn cơ hội a!”

Ta đi về nội sảnh, ngủ..... Lưu lại Lệ nhi vẫn còn đứng đó đắn đo, suy nghĩ.....

Vẫn là ngủ là thoải mái nhất.....

Không biết ngủ bao lâu, cảm giác trời hửng là tới đi?! Nhưng là còn chưa ngủ đủ giấc đâu..... Có người ở bên cạnh đang bảo ta?! Thật chán ghét a ~ không cho ta ngủ.....

“Tuyền nhi, rời giường..... Nên ăn cơm.....” Là Vương gia nhà ta.....

“Không cần..... Ta vậy, ta không ăn cơm.....” Ngủ quan trọng nhất, tuy nói hiện tại ta cảm thấy đói, nhưng chính là hai mi mắt của ta đều không mở ra được a! Ta có biện pháp nào đâu?!

“Tuyền nhi..... Ăn một chút rồi ngủ tiếp được không?”

Không thương lượng!

Ta ngủ không bao lâu lại thì có người lại bảo ta?! Cái gì? Điểm tâm??

“Tiểu thư, nên ăn điểm tâm.....”

Không để ý tới các nàng, tiếp tục ngủ.....

“Tuyền nhi, dậy đi, ngươi đã ngủ rất lâu rồi..... Tới giờ uống thuốc rồi!”

Uống thuốc? Không cần..... Ta không cần uống!

Nhưng là ta mơ mơ màng màng giống như đang ngồi dậy..... Ách..... Miệng có cái gì lạ? Mềm, đắng, có ngọt ngào..... Tò mò quá ỉa ~

Bất quá hảo hảo ăn ỉa!

Ách? Ăn xong rồi?

Vậy được rồi! Tiếp tục ngủ.....

Ô ô..... Thật đáng ghét, lại một lần nữa ~ ta rất buồn ngủ..... Bọn họ như thế nào còn kêu ta nữa?? Ô ô..... Ta không vui!! Ta thật sự rất khó chịu..... ~

“Tuyền nhi, tỉnh dậy được không, ngươi ngủ hai ngày rồi, không thể ngủ tiếp!” Thanh âm Vương gia nhà ta thật là dễ nghe.

Nhưng là vì cái gì mà thanh âm tốt như vậy lại muốn tới quấy rầy giấc ngủ của ta a ~ ta muốn đi ngủ!!

Hai ngày? Ta ngủ đã lâu như vậy sao? Nhưng sao ta vẫn cảm giác vẫn ngủ chưa đủ đâu? Hai ngày, ta phải dậy thôi!

Ách..... Mí mắt rất nặng a! Không mở ra được!

Ách..... Đau đầu quá a!!

Vẫn là tiếp tục ngủ! Dù sao ta cũng không muốn dậy, ngủ tốt thôi!

“Tuyền nhi, ngươi không ngủ tiếp được không?? Ngươi không cần làm ta sợ, ta không thể không có ngươi a!! Ngươi mau tỉnh lại, đừng ngủ tiếp!! Mau đứng lên đi!! Tuyền nhi ngoan! Tuyền nhi ngươi không thể ngủ tiếp!”

A! Ta không phải là ngủ một giấc thôi sao, sao lại giống như sinh ly tử biệt vậy?! Bất quá Vương gia nhà ta giống như khóc.....

Hô ~ rốt cục im lặng .....

Rốt cục có thể im lặng ngủ tốt nữa rồi

“Tuyền nhi, tỉnh tỉnh! Mở to mắt nhìn xem ta? Ta là nhị ca a! Nhị ca? Nhị ca đi Lạc Hà Thành đã trở lại?” Nhanh như vậy?

Bất quá mắt của ta vẫn là không mở ra được a!

“Vương gia đại có thể yên tâm, Tuyền nhi trúng độc ‘Thất ngày túy’, vừa mới bắt đầu uống thuốc liền ngủ, dần dần làm hôn mê, bảy ngày sau sẽ chết, bất quá hoàn hảo, ta trở về kịp, đúng ngày thứ tư giải độc cho Tuyền nhi! Nếu là đến ngày thứ năm, cho dù là thần tiên cũng không giải được !”

Trúng độc? Ta sao lại trúng độc? Ta có giấy dựa mở to mắt, a ~ hảo chói mắt a! Đúng thật là lâu lắm ta không nhìn đến ánh sáng?!

Nhị ca? Nhị ca quả thực đã trở lại! Không phải là ảo giác?! Còn ta là thật sự trúng cái kia gọi là “Thất ngày túy”, trừ bỏ nhị ca ta, thiên hạ còn có ai có thể giải độc!

“Nhị ca, Vương gia!”

“Tuyền nhi, ngươi tỉnh!”

“Tuyền nhi.” Hai người đều bỏ nhào vào người ta.....

“Nhị ca, ngươi khi nào từ Lạc Hà Thành trở về ?”

“Không bao lâu, Vương gia cho ta biết ngươi ngủ hoài không dậy nổi, ta liền vội vàng trở về!”

“Nhị ca, vất vả !”

“Không vất vả, nhưng thật ra Vương gia, luôn luôn tìm thuốc giải cho ngươi, tra ra độc thủ phía sau, còn.....”

“Khụ.....” Vương gia đứng đằng sau ho khan cái gì?

“Còn có cái gì?”

“Không có gì! Tuyền nhi, ngươi hãy nghỉ ngơi thật tốt, ta hồi phủ Thừa Tướng..... Vương gia, tại hạ cáo lui!”

“h!”

“Tuyền nhi, uống thuốc!” Vương gia lại bụng tới một chén thuốc!

“Ta không cần uống, uống cũng không hết!”

“Sẽ không ! Đây là thuốc do nhị ca ngươi kê, Lệ nhi tự mình đi nấu , không có việc gì !”

“Kia..... Vương gia, ngươi nhất định tra được ta làm sao trúng độc phải không?” Nhìn bộ dáng hẩn cùng nhị ca là biết hai người đó có gì giấu giếm, nhất định có chuyện gạt ta, làm như ta là tiểu hài tử ba tuổi vậy!?! Dám lừa ta??

“Ngày đó, người tới xem bệnh cho ngươi là Liễu đại phu, là người của Thượng Quan gia! Ta đã đem chế độ song hưu ngày nghỉ trong Vương phủ tất cả đều hủy bỏ !”

“A! Chuyện này nữa sao?”

“Nếu không trong Vương phủ sẽ không có quy củ, bọn họ sẽ không có cơ hội làm ngươi trúng độc đâu?! Bảo hộ Vương phi bất lực. Các hạ nhân đều là ý lại ngươi!” Vương gia vẻ mặt trách cứ!

Những lời hẩn nói rất đúng! Ta đối đãi bọn họ tốt, nhưng bọn họ sẽ thừa dịp nghĩ muốn hại ta! Bảo ta như thế nào không thể có trái tim băng giá a!

“Vương gia, Liễu đại phu kia ngươi xử trí sao?” Làm ra chuyện như vậy, Vương gia nhất định sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ mới đúng!

“Ngươi không cần lo lắng, bốn vương đã xử lý tốt , ngươi chỉ cần thanh thân ổn định điều trị bản thân mình! Chuyện của Từ băng ngươi cũng không cần bận tâm, ta gọi Lãnh Ngôn thay ngươi quản lý !”

“Lãnh ngôn? Là ai? Có thể tin được không?” Từ Băng là tâm huyết của ta a! Nhất định tìm người tin cậy!

“Lãnh ngôn cũng là thị vệ trong Vương phủ, ngươi đã gặp qua một số ám vệ là ngay thời điểm ta bị thương, gồm Lăng Vũ, Lăng Phong, Lăng Thiên,

Lăng Sương. Cùng các thị vệ khác là Lãnh Ngôn, Lãnh Tịch, Lãnh Tinh, Lãnh Á... Đương nhiên trong Vương phủ cũng có những ám vệ ít khi thấy mặt, chỉ có thời khắc nguy hiểm mới có thể lộ diện!”

“Thị vệ? Thị vệ có thể đi quản lý các cửa hàng của ta?” Ta thật rất tò mò, chỉ một cái thị vệ thôi mà cũng lợi hại như vậy sao!

Cái Liễu đại phu hạ độc hại ta kia, mặc kệ có phải do người khác sai khiến, ta nghĩ Vương gia nhất định sẽ không dễ dàng buông tha hắn! Hắn là rất thâm!

“Lệ nhi, ngươi làm cái gì đó?” Tiểu thư của nàng bệnh hấp hối ở trên giường, mà nàng không lo lại ở trong này theo cái gì đó!

“A ~ không có gì a! Chính là theo khăn tay!” Lệ nhi thẹn đỏ mặt, ta hiện tại liền nhìn ra nguyên nhân, chỉ cần Lệ nhi về mặt hồng, khẳng định có liên quan đến Lăng Phong... Ha ha!

“Là theo khăn tay cho Lăng Phong sao?”

“A! Không phải! Tiểu thư!” Còn chối sao ~ cô gái nhỏ, ta vừa thấy là biết ngươi muốn làm tặng Lăng Phong !!

“Còn nói xạo? Nếu không phải Lăng Phong, ta liền tìm vợ tốt cho Lăng Phong!” Hừ! ㄟ(ㄟ) ㄏ chiều này dung là lần nào cũng đúng a!

“Ai! Tiểu thư! Đừng!” Ha ha, ta đã nói mà!

“Hi hi, thừa nhận không phải tốt lắm sao! Ta cũng sẽ không trách ngươi! Nói đi? Các ngươi tiến triển tốt không?” Nha, nha, nha!

“Hỏi tiểu thư..... Như trước đây là giống nhau.....” Lệ nhi không khỏi cúi đầu thất vọng, hai ngày này hai người đều không có thời gian gặp mặt, cho dù gặp mặt cũng là vội vàng đi qua, cho dù có rất nhiều lần gặp thoáng qua, lại chưa nói chuyện cùng nhau!

“Kia..... Muốn tiểu thư giúp ngươi không?”

“Thật vậy không? Tiểu thư?”

“Đương nhiên rồi! Tiểu thư ta khi nào lừa gạt ngươi chưa!” Tốt lắm, mục tiêu đã mắc câu ~ “Nhưng..... Ngươi phải đáp ứng giúp ta một điều kiện!”

“Tiểu thư ngươi nói đi, chỉ cần Lệ nhi có thể làm, Lệ nhi khẳng định làm tốt!”

“Không có gì khó, ngươi nhất định có thể làm! Đêm nay Vương gia sẽ vào cung, có khả năng ngủ lại ở trong cung, ta đối với ám vệ trong Vương phủ thực cảm thấy hứng thú! Chúng ta đi cùng đi tìm được không?”

“A? Nhưng tiểu thư.....”

“Không làm được à....! Ngươi vừa đồng ý với ta, tính nuốt lời sao.....”

“Đúng rồi, Lệ nhi, ngươi có biết Liễu đại phu kia bị Vương gia xử trí như thế nào không?”

“Liễu đại phu? Vương gia nói không thể nói ra.....” Quả nhiên, Vương gia đã giết hắn chết, ý định không muốn ta biết!

“Ngươi nếu không nói ta liền.....” Hiện tại ta hé miệng ra chỉ là biết ta muốn nói cái gì! Không phải ta làm Lệ nhi khó xử, chỉ là chút sự tình nên biết, thì ta liền nhất định phải biết!

“Tốt lắm tốt lắm, tiểu thư, ta nói là được phải không!..... Cái kia... Cả nhà Liễu đại phu đều bị xử tử... Còn tiệm thuốc của hắn bị niêm phong... còn có những người lớn nhỏ trong đó, bao gồm những người trong cung có liên quan đến,.... tất cả đều đã chết.....” Lệ nhi ấp a ấp úng nói xong

Khó trách không cho ta biết! Chính chủ không dám động đến, chỉ biết lấy chút quyền thế liền khai đao lên dân chúng!

Bỏ tiểu thư thực tức giận!

Chờ hắn từ trong cung trở về, xem ta tìm hắn tính sổ như thế nào!!

Hiện tại? Bỏ cô nương đi ra ngoài tìm ám vệ để chơi! Hắc hắc.....~[ta thấy rất vui về a!!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: vương phủ bị đột nhập

Khó trách không cho ta biết! Chánh phủ không dám động đến, chỉ biết lấy chút quyền thế liền khai đao lên dân chúng!

Bốn tiểu thư thực tức giận!

Chờ hần từ trong cung trở về, xem ta tìm hần tính sổ như thế nào!!

Hiện tại? Bốn cô nương đi ra ngoài tìm ám vệ để chơi! Hắc hắc.....~[$\geq \nabla \leq$]/~ ta thấy rất vui về a!!

“Lệ nhi, đi, chúng ta đi ra ngoài!”

Kỳ thật không thể trách ta đối ám vệ tốt như vậy, chính là ta thật sự là chưa thấy qua ám vệ là cái gì! Bọn họ ban ngày ở địa phương nào, sinh hoạt ra sao?! Ta đều thực không rõ, cho nên ta.... hôm nay.... buổi tối.... tại đây.... nhìn xem ám vệ có phải giống với cảnh sát chìm ở hiện đại không.....

Ta lôi kéo Lệ nhi ra cửa, đi dọc theo hành lang, đi đến hoa viên bên kia, tìm đằng sau các hòn lăng bộ(núi giả) — không tìm thấy!

Leo lên cây — không tìm thấy!

Vòm cầu bên trong — không tìm thấy!

Rốt cuộc ở nơi nào? Hay căn bản ở đây không có ám vệ!!!

Núi giả? Ta cảm thấy nơi đó có khả năng nhất! Phía trong núi giả có thể dễ dàng giấu người! Nếu thật ám vệ ở đó..... Không thể nào lại ở nơi dễ dàng tìm thấy như vậy?

Ách? Có động tĩnh!

“Hừ —” Ta ra hiệu cho Lệ nhi chớ có lên tiếng.

Vì thế hai người chúng ta lẳng lẳng nhìn núi giả di động!

Hàn quang chợt lóe, “Suru” một tiếng, một đường kiếm hướng ta đánh úp lại!

Không phải chứ! Đây là ám vệ? Có ám vệ nào xuất thủ trước chủ nhân của mình??

Ta thuận tay cỡi xuống dây đai lưng làm lộ ra một cây roi mềm dẻo tinh xảo, cổ tay dùng một chút lực, không hề nương tay quát về phía Hắc y nhân!

Mà cùng lúc đó thì cũng có rất nhiều Hắc y nhân đánh về phía ta! Trong tay bọn họ đều cầm kiếm, nhưng ta không sợ vì ta biết roi là kẻ thù trời sinh của kiếm! Cuối cùng là hai tay làm sao địch lại bốn tay a!

Lệ nhi!

Còn có ta và Lệ nhi không có võ công lại cùng một chỗ! Nếu nàng xảy ra chuyện gì thì ta biết làm sao ăn nói với Lăng Phong đây! Ta liều mạng chạy về bên cạnh nàng, thật ta có thể chọn hướng ngược lại, chạy khỏi nàng nhưng mà ta thật sự lo lắng! Vậy bây giờ phải làm sao mới tốt!

Tất cả đều do ta hại nàng!

Đột nhiên vài luồng bạch quang(ánh sáng trắng) lóe lên, ta thấy ám vệ của vương phủ xuất hiện.

Ta cứ nghĩ rằng ám vệ đều phải là mặc hắc y phục chứ. (@Tác giả: Kỳ thật ám vệ quả thật là mặc hắc y phục, chẳng qua vì tránh cho nhầm lẫn với các hắc y nhân muốn đột kích Vương phủ kia, liền viết thành màu trắng! Màu trắng thật tốt! Lại đẹp! Ha ha o[$\cap \_ \cap$]o~)

Chỗ này đã không cần đến ta phải nhúng tay nữa, ta mang theo Lệ nhi thối lui đến chỗ an toàn.

Các ám vệ này giải quyết rất nhanh những người đó, nhưng sau đó lại có một đám hắc y nhân khác xuất hiện, xem ra bọn họ không đạt mục đích thì không bỏ qua! Mục đích là Băng Lạc Hiên, xem ra, mục tiêu của bọn họ là ta?!

Rốt cuộc là ai có thể đối ta như thể có thâm cừu đại hận? Người trên giang hồ? Không đúng! Bọn họ căn bản là không có ai biết Ngọc Băng Tuyền chính là Từ Yên!

Vậy chỉ có thể là người của Thượng Quan Thanh!!

—Hoàng cung—

“Hoàng Thượng! Cảnh Hi Vương gia! Có chuyện không tốt!” Phúc công công vội vàng, không chờ thị vệ thông báo liền chạy vọt vào nội điện!

“Đã xảy ra chuyện gì? Không thấy trẫm đang cùng Vương gia có chuyện quan trọng thương lượng sao? Ngươi lại lơ đãng như thế, còn thể thống gì!”
Hoàng Thượng lớn tiếng quát!

“Hồi Hoàng Thượng! Có người đột kích Bằng Lạc Hiên trong Vương phủ của Cảnh Hi Vương gia!”

“Cái gì?”

“Cái gì?” Hai nam nhân đồng thời bất ngờ nói—

“Chuyện này chỉ có Thượng Quan gia làm ra, hấn thật to gan! Mấy ngày trước, chuyện Tuyền nhi bị trúng độc, ta còn chưa tìm bọn họ tính sổ! Bấy giờ dám ban đêm tập kích Vương phủ!” Cảnh Hi Vương gia tức giận đến mức, đỉnh đầu có khói nhẹ ~~~

“Cửu đệ! Vi huynh đã liên lụy ngươi!”

“Hoàng huynh, thần đệ xin được hồi phủ, xem Tuyền nhi có bị thương không!” Không đợi Hoàng Thượng đáp lời, Cảnh Hi Vương gia liền chạy vội ra ngoài, thúc ngựa một đường trở về Vương phủ!—

—Vương phủ—

Chỉ trong chốc lát, trên mặt đất chỉ toàn là thi thể!

Ta tròn tròn ánh mắt, cổ không nhắm lại. Cảm giác như chết lặng! Một bên, Lệ nhi đã muốn nôn mửa đến ngất xỉu, ta cũng không rảnh bận tâm. Chỉ nhìn chăm chăm một mảng huyết sắc kia!

Quyền lợi tranh đấu rốt cuộc là vì cái gì? Hy sinh nhiều mạng người như vậy! Chủ nhân của bọn họ không hề xem tính mạng của bọn họ là đáng giá, chỉ biết bọn họ làm tay sai kiếm tiền thôi!

Con người thật đáng buồn, chính là bởi vì con người bị tiền tài, địa vị, quyền lợi, vật chất, ích lợi làm mờ mắt, chưa bao giờ nghĩ sẽ vì cuộc sống mà sống, vì chính mình mà sống! Thế giới này chính là như vậy, đây chính là nhân loại! Vì quyền lực, một đám, rồi lại một đám người khác hoàn toàn không lo lắng, lấy kinh nghiệm người trước. [người trước ngã xuống, người sau tiến lên]! Cho dù là trả giá chính máu tươi mình. ....

Chết không biết hồi cái!!!

Nếu ta gia nhập vào cuộc chiến giành quyền lợi này, như vậy là ta cùng bọn họ không phải giống nhau sao. Thật đáng buồn! Không! Ta muốn cuộc chiến này sớm chấm dứt, không muốn người khác lấy máu tươi làm tiền đặt cược, lấy sinh mệnh làm lợi thế .....

“Tuyền nhi, tuyền nhi!” Ta nghe được tiếng của Vương gia gọi ta, nhưng tứ chi của ta lại không thể đáp lại!

“Tuyền nhi, ngươi đừng làm ta sợ!”

Ta dường như nhớ lại trạng thái hai ngày trước của ta, khi ta bị trúng độc. Có lẽ hiện tại, là ta đã quá mệt mỏi mà thôi!!

Ta cần có thời gian để bình tĩnh lại. Sau đó, thù mới hận cũ cùng nhau mà tính, những sinh mệnh vô tội này, ta sẽ giúp các ngươi đòi lại công bằng!!!

“Tuyền nhi. ....”

Ta hung hăng nhắm hai mắt lại! Không muốn nghe gì hết.

Cảm giác thân thể bị nhấc bổng lên, hấn là ta bị Vương gia bế lên. ...

Lệ nhi. .... Chắc đang ở cạnh Lăng Phong! Có người chiếu cố nàng, ta an tâm rồi. ....

Ha ha, từ giờ trở đi ta sẽ làm ác ma, còn quan tâm đến người khác làm gì?! Ta thực cảm thấy thế giới này thật đáng sợ. Cảm thấy như bản thân mình lạc lõng trong một chỗ xa lạ, mà ta không cách nào hòa nhập được với nó.

Lần đầu tiên, ta thấy thực sự cần hấn, cần Vương gia của ta. Ta gắt gao ôm chặt hấn, chỉ cần ở trong long ngực của nam nhân này, thì ta sẽ không còn cô đơn nữa. Ta tin điều đó.!!

“Tuyền nhi. .... Ta sẽ không cho kẻ khác làm tổn thương đến ngươi. .... Tin tưởng ta!! Ta sẽ bảo hộ ngươi. .... Ai làm ngươi bị thương, ta sẽ đòi lại trên người bọn họ gấp trăm lần!!” Ta nghe tiếng nói ôn nhu bên như nỉ non. ....

Càng lúc càng nhẹ —

—Linh hồn—

Từ thân thể đang ngủ yên kia, có một linh hồn đang nhẹ nhàng rút ra, bay bổng lên không trung.

Linh hồn và thể xác đã chia lìa, tưởng chừng cảnh đó chỉ có ở trong mơ! Vừa thật lại vừa ảo...

Một cảm giác mãnh liệt truyền đến, cảm giác cả người ta đang lơ lửng trong không trung. Rất nhẹ nhàng, mờ mắt nhìn xung quanh, ta quả nhiên đã ở không trung !!

Chuyện gì đã xảy ra, ta quay đầu, nhìn cơ thể của ta còn đang ngủ yên, còn ta, là cái gì? Hồn phách sao??

Nguyên lai thật sự có linh hồn a ~~~

Ta thật sự là may mắn, chuyện kỳ lạ này ít người biết... Nhưng hình như linh hồn của ta càng lúc càng xa.....

Ta đang nhìn thấy cái gì đây??

Ô tô? Biệt thự? Nhà bảo tàng? Tháp tín hiệu?

Ta đã trở về hiện đại sao?

Chuẩn xác mà nói, là linh hồn của ta về tới hiện đại!

Ta đang ở nơi nào?

Trước mắt là cảnh tượng xa lạ làm cho ta cảm thấy bất an.....

Nhưng linh hồn của ta đang trở về hiện đại a!

Ta muốn về nhà, nhìn xem ba ba mẹ mẹ, xem bọn họ..... Có khỏe không??

Đây chính là đường về nhà ta, đi qua một biệt viện lớn, sẽ gặp một vườn hoa thiên lý, bên phải chính là nhà của ta. Nhưng tại sao, trên người bảo an đi qua lại mặc đồ tang? Không phải ba ba mẹ mẹ có chuyện gì sao?

Ngoài đại sảnh, “Di ảnh”- hình chụp của người đã mất, của ta được để chính giữa, mẹ mẹ đang ngồi khóc ở sofa, ba ba ở một bên an ủi..

Thật tốt, bọn họ không gặp chuyện gì!

“Thụy Hoa! Đừng đau buồn nữa, Tử Tuyền đã chết, ngay cả thi thể cũng chưa tìm được, nàng thương tâm cũng là không làm nên chuyện gì!”

Thi thể không tìm được?? Vận khí của ta không phải còn tốt lắm a!

Bất quá phỏng chừng có người ở nghe được thi thể chính mình không tìm thấy sẽ nghĩ vận khí có vấn đề. Tựa hồ là chỉ có một mình ta có suy nghĩ như vậy a!

“Ta không tin! Ba đứa nhỏ, người có biết không, ta cảm thấy Tuyền nhi đang nhìn chúng ta! Nàng đang ở cạnh chúng ta!” Mẹ mẹ khóc rất nhiều, ta thấy thương mẹ mẹ! Ta hiện tại thật sự đang ở bên cạnh hai người, vẫn đang nhìn hai người đây!

Ta kiềm chế không cho nước mắt chảy xuống, kim lòng không được vươn hai tay, muốn ôm ôm ba ba mẹ mẹ, nhưng đã quên chính mình lúc này chỉ là linh hồn..... Điều này làm ta càng vô cùng đau xót, thật bi ai, cảm giác đau đớn khi phải nhìn người thân đang khóc than vì mình, nhưng bản thân lại không thể làm gì được...

“Thụy Hoa, đừng như vậy, ta biết nàng rất khó chịu, tâm lý của ta cũng không chịu nổi! Tai nạn máy bay đã qua bốn tuần, cho dù tìm thấy cũng không có khả năng còn sống!” Ba ba nói.

Bốn tuần?? Ta ở bên kia bốn tháng, nơi này mới bốn tuần sao??

“Nhưng là..... Hài tử của ta!!” Mẹ mẹ khóc đến hôn mê bất tỉnh.....

“Thụy Hoa! Thụy Hoa!! Ai đó kêu xe cứu thương dìu ta mau!!”

“Thí chủ, tiền duyên đã hết, quý trọng hiện tại đi!”

Ai? Ai đang ở đó nói chuyện? Không cần! Ta không cần trở về! Mẹ mẹ! Mẹ mẹ! Ta muốn đưa mẹ mẹ đi bệnh viện! Ta còn muốn đưa mẹ mẹ đi bệnh viện mà!! Ta không cần trở về!!

Linh hồn ta dựa theo con đường cũ đi trở về, dần dần rơi xuống, kết hợp cùng thân thể.

“Không cần!” Ta mở to mắt!

Ngước nhìn chăm chăm màn che phía trên, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt bay bay lẫn lộn, tựa như này hai cái thế giới này rồi rầm không rõ!

“Tuyền nhi..... Người rốt cục đã tỉnh!!” Là Cảnh Chi..... Hân khê hôn đi khỏe mắt ướt ướt của ta, nhưng nước mắt lạnh lẽo của hân lại rơi xuống trên

mặt ta –

Ta dần dần khôi phục thái độ bình thường. Vương gia ở cạnh đỡ ta ngồi dậy, tựa vào giường. Lúc này, ta mới nhìn thấy được cha, nương, đại ca, nhị ca, Lệ nhi, Lăng Phong, Mộc Cần, Đình Lịch, Bạch Chi, Phù Dĩ, Phù Cừ, Cẩn Hoa, còn có một hòa thượng. .... Hắn là người vừa mới đem ta gọi trở về sao!

“Trần duyên đã hết, quý trọng hiện tại!” Tiếng nói kia dường như vẫn còn văng vẳng bên tai ta.

“Cha, nương, đại ca, nhị ca, Tuyền nhi không tốt, hại mọi người lo lắng!”

“Tuyền nhi, người không có việc gì là tốt rồi! Người nếu vẫn chưa tỉnh lại, Vương gia chắc sẽ phải điên mất!” Phụ thân nói.

Ta quay đầu nhìn xem Vương gia của ta, hắn. .... Gây thiệt nhiều! Ta nhẹ nhàng đưa tay, xoa khuôn mặt hắn. .... “Cảnh Chi, người gây quá. ....” Giọng nói của ta yếu ớt đến mức, cảnh tay giờ lên cũng không nổi.

Bất quá Vương gia thật thực hiểu ý, hắn gất gao bắt lấy tay của ta, dán chặt trên mặt hắn. ....

“Người không có việc gì là tốt rồi!” Đem tay của ta đặt ở bên môi, hôn nhẹ. ....

“Vương gia, chúng ta đi về trước, Tuyền nhi cần được nghỉ ngơi!” Nhị ca nói. Nhị ca là thần y, lời hắn nói không có ai là không nghe.

“Thí chủ tiền duyên đã hết, quý trọng hiện tại đi!”

“Đa tạ phương trượng, ngày khác bốn vương nhất định vì Kim Thiên Tự trọng tổ kim thân!” –Cúng tiền vàng

A! Trọng tổ kim thân, không biết là bao nhiêu tiền a!

“Đa tạ thí chủ! Thí chủ công đức vô lượng!”

Bỏ tiền ra, công đức liền vô lượng!

“Các người đều đi xuống hết! Nơi này có ta chiếu cố!”

“Dạ, Vương gia!”

Rất nhanh trong phòng cũng chỉ còn lại ta cùng Vương gia !

“Tuyền nhi! Người. .... Thật là làm cho ta lo lắng gần chết!” Trong lời nói của hắn vừa lo lắng, lại có trách cứ!

“Cảnh chi. .... Muốn biết ta như thế nào không?”

“Người nói đi. ....”

“Ta đã về nhà !”

“Ta không phải là người ở Ngọc Thiên, ta chỉ là linh hồn xuyên thời không. .... Ta, đến từ tương lai!” Ta đem cuộc sống ở hiện đại, rồi rủi ro máy bay, chuyện sau khi bị tai nạn, ta làm sao đến đây. Tất cả đều nói tình lực cho hắn nghe.

“Chính là như vậy, sau vài ngày Ngọc Băng Tuyền bị rơi xuống nước, linh hồn ta xuyên qua chiếm thân thể của nàng ta, thành Vương phi của người!” Lại nói tiếp, ta hiện tại không khác gì quý nhập vào con người!!

“.....” Sau một lúc lâu không nói gì, tay của ta khôi phục khí lực, khẽ vuốt mặt hắn. ....

Tràn đầy nước mắt!

“Cảnh Chi. .... Sợ sao?” Tuy nói ta hiện tại xem như quý, nhưng nếu hắn nói hắn sợ ta, phỏng chừng tâm ta sẽ rất đau !

“Không sợ!”

“Vậy vì sao người lại khóc?”

“Đau lòng vì Tuyền nhi ở đó, không có đầy đủ thân. ....”

“Ô ô. ....” Ta nép trong lòng hắn, khóc ầm lên! Đối với hắn, ta có thể là chính ta, không cần phải nguy trang!!

Chương 50: Cung biển

“Cảnh Chi. .... Có biết tiệm gia cụ Tử Bạng là ta làm sao nghĩ ra không?” Ta nằm trong lòng hân, ta khóc đến mệt mỏi. .... không muốn động đậy, hai người chúng ta liền nằm xuống. .... Bất quá, giường ở đây không giống giường ở Băng Lạc Hiên, ta thấy không thoải mái lắm!

Nhớ tới băng lạc hiên, nơi đó không biết như thế nào? Huyết đã tẩy đi chưa?

“Không biết. .... Ngươi làm cách nào nghĩ ra ?” Cảnh Chi rất phối hợp nói. ....

“Này a, căn bản là không cần phải suy nghĩ, thế giới kia của ta chính là như vậy. .... Lần này, linh hồn của ta về tới hiện đại gia, nhìn ba ba mẹ mẹ khóc thật thương tâm. .... Người đầu bạc tiền người đầu xanh, còn. .... Thi thể ta không tìm được! Ta. ....” Ta nói không nổi nữa!

“Tuyền nhi, nếu nhớ nhà thì hãy thiết kế liền tại đây đi!”

“Không cần, ở trong Băng Lạc Hiên là được. ....”

“Nhưng, Tuyền nhi, Băng Lạc Hiên đã không thể ở được. .... Ngươi về sau hãy cùng ở với ta tại Minh Hi Cư đi! Được không?”

“n!” Nơi này hân là chính là Minh Hi Cư đi!

“Về sau, có ta thương ngươi. .... Khẳng định sẽ không cho ngươi chịu khổ !”

“À đúng rồi. .... Ta ngủ bao lâu?”

“Ngươi suốt ngủ nửa tháng!”

“Nửa tháng?” Ta ở bên kia chỉ mới nửa ngày thôi mà?

“n. .... Sau đó ta đem sư huynh của ngươi mời tới, hân nói ngươi thân thể không việc gì, chính là hôn mê, hân cũng không có biện pháp, ta tìm thiết nhiều đại phu, đều không được. .... Ngay lúc ta tuyệt vọng nhất, thì nghe nói Pháp sư ở Kim Thiên Tự có thể chiêu hồn. .... Liền đi mời đến, đáp ứng hân vì Kim Thiên Tự trọng tổ kim ngân. .... ! Và ngươi đã trở lại!”

“Trọng tổ kim ngân, chắc nhiều vàng lắm a!” Ta mếu máo nuôi tiếc. ....

“Đồ ngọc, bao nhiêu vàng để có ngươi, ta không quan trọng?! Cho dù đổi lấy mạng của ta, ta cũng nguyện ý!” Lời ngon tiếng ngọt không phải chưa từng nghe qua, nhưng tất cả chỉ là lời nói đã có hoa ngôn xảo ngữ, còn hiện tại trong lời nói của hân không hề văn vẻ, làm ta rất cảm động, cảm thấy hân thật sự rất lợi hại!!

“Hi hi. .... Kia, ta muốn là ở Minh Hi Cư thiết kế lại, ngươi không phản đối chứ?!”

“Ta không phải vừa mới nói sao? Đương nhiên không phản đối!”

“Kia. .... Ta có thể đem cả Vương Phủ thiết kế lại, đúng không?”

“Đương nhiên. .... Ngươi có ý tứ gì a?”

“Cho nên ta sẽ làm một bản thiết kế tranh thật tốt, ngươi đến Tử Bạng mua gia cụ! Coi như ủng hộ tiệm gia cụ của ta đi!”

“Tiểu tham tiền!”

Hắc hắc. ....

Vương gia thật sự nghe lời, ta nhờ bằng hữu của đại ca giúp ta làm ra một bộ gia cụ trong nhà, cùng các đồ dùng khác nhau! Ta ở Minh Hi Cư, từ nơi này cái tạo lại, không quá hai ngày, nơi này liền trang hoàng xong! (@lili: đoạn này, ta đã lược bớt nhiều chi tiết không quan trọng) Ta gọi là –

“Ấm cư”

Về sau là nhà của ta và Vương gia ! Chúng ta. .... Thật sự đã có nhà !!

Ấm cư, chính là nhà của chúng ta!

Trang trí ở Âm Cư so với Băng Lạc Hiền, ta làm rất cẩn thận, từ bức màn hoa văn, đến dép lê, cách bài trí bàn ghế, giường ngủ, cửa nẻo, ta đều tận lực làm thật hoàn mỹ, bởi vì âm cư đối với ta chính là cả tâm huyết.

“Cảnh chi, đợi khi thanh trừ được thế lực Thượng Quan, chúng ta liền rời thành Huyền Ngọc được không? Đi đến một nơi không ai biết chúng ta, lưu lạc thiên nhai!” Đây là giống một bộ tiểu thuyết cổ trang xuyên qua! Trước kia ta cảm thấy nữ chính làm ra vẻ không nghĩ đến vinh hoa phú quý, không nên đi lưu lạc giang hồ, hiện tại ta đã biết, hạnh phúc, có thể, là cần trả giá!!

“h!!”

“Cảnh chi, biết tại sao ta lại muốn kinh doanh buôn bán không?”

“Vì cái gì?” Ta rất thích hán như vậy, hán phối hợp với ta, ta nói hán muốn biết cái gì về ta không? Hán liền đáp..... Cái gì?(@lili: muội thấy tỷ có sở thích đặc biệt quá!!)

Ha ha, ta là rất kỳ quái, bất quá, cảm giác này..... Ta rất thích!(@lili: cảm giác Vương gia rất nghe lời của tỷ, rất ngoan ngoãn....hồ hồ....!!)

“Muốn được tự do, muốn có thực lực lớn mạnh của chính mình, rồi một ngày, ta có thể rời người đi!” Ta đột nhiên cảm thấy hán vòng tay ôm ta rất nhanh!

“Tuyền nhi.....”

“Cảnh Chi, gần vua như gần cọp! Thánh ý khó dò, nói không chính xác ngày nào đó, liền đến phiên Ngọc gia ! Hơn nữa ta biết một ngày này không xa , Thượng Quan Thanh được khai trừ, nạn kiếp Ngọc gia đã tới!

Nếu một nhà Thượng Quan Thanh không bị giết, kia bị giết sẽ chính là dân chúng!! Hòa bình, hài hòa đều không có ! Mặc kệ là mưu quyền hay bức cung, mặc kệ là nội chiến hay tai họa do ngoại xâm. Dân chúng đang sống yên ổn, sẽ ghét chiến tranh , thua trận đầu tiên sẽ là dân chúng a!

Hoàng huynh cũng là người thông minh, Ngọc Thiên có được hôm nay, công của Hoàng huynh là rất lớn, người cùng hán có thể cân sức ngang tài! Nhưng là ta có thể khẳng định, cho dù người trong thiên hạ đều phụ Hoàng huynh, nhưng người sẽ không; Hoàng huynh cho dù giết hết người trong thiên hạ, cũng sẽ không động đến người!

Nhưng là Ngọc gia bất đồng a! Cho nên, rời xa chính trị lốc xoáy trung tâm, rời xa ích lợi tranh đoạt, chính là rời xa thị phi, rời xa tai họa, đợi cho hết thủy triều chầm dứt, chúng ta rời đi nơi này! Được không!?”

“Tuyền nhi..... Ta đáp ứng người!”

“Trời đất bao la, chỉ cần có người bên cạnh, suốt kiếp không chia lìa!”

Ta nhắm hai mắt lại..... Cảm giác được hô hấp càng ngày nhanh, âm thanh như đánh lô tô càng mạnh—

“Xem ra, vi huynh đến thực không đúng thời điểm a!” Nha ! Hán đứng ở đó đã bao lâu?? Đã quên, Hoàng Thượng thích nghe góc tường — nghe lén~~~~

“Tham kiến hoàng huynh!”

“Tham kiến hoàng huynh!”

“Không cần đa lễ! Đây không phải ở trong cung!”

Bất quá những lời ta nói, bị hán nghe bao nhiêu a! Những gì ta nói, cũng đủ bị chém đầu ..... Ông trời phù hộ a, lỗi tai hán sẽ không được tốt! Hoặc là cho trời mưa thật lớn có sấm chớp, đem Hoàng Thượng đánh mất trí nhớ đi!!

“Không biết vừa rồi các người nói cái gì? Vi huynh thực cảm thấy hứng thú a!” Ông trời đang ngủ sao..... Không nghe ta cầu nguyện, ai~~ cái mạng nhỏ của ta~~

“Hồi hoàng huynh, chúng ta chưa nói cái gì!” Ta chỉ có cách che dấu.....

“Còn nói xạo, nhưng ta nghe rành mạch , người cùng Cửu đệ của ta đi lưu lạc thiên nhai!” Đây không phải trọng điểm a.....

“Hồi hoàng huynh..... Ta.....” Bất quá ta có thể thử xem cùng Hoàng Thượng nói điều kiện thôi!“Kia hoàng huynh, người đồng ý hay không đồng ý?”

Đối với thái độ của ta trong nháy mắt chuyển biến, hai huynh đệ bọn họ hiển nhiên đều ngạc nhiên....

“Ha ha, đệ muội quả thực không giống người thường! Không biết đệ muội đối với những chuyện nói khi nãy, giải thích thế nào? Đây chính là đại bất kính, sẽ chém đầu !” Làm ta sợ?

“Hoàng huynh sẽ không giết ta!”

“Đệ muội vì sao tự tin?”

“Hoàng huynh, kỳ thật, em dâu đã sớm biết Mẫu hậu là người cần phải lưu ý, nói vậy hoàng huynh ngài cũng rõ ràng, nhưng là ngày đầu tiên, ta liền làm Thái Hậu vui vẻ, đây là điều mà Hoàng Hậu làm không được !

Tại Trung thu yến, Thượng Quan gia nổi bật chen ép, loại khí thế này, ta có thể không khiêm tốn nói, không phải ai đều có thể có!

Tiếp kiến sứ giả Phù Tang, mặc kệ là cùng Linh Mộc Hạnh tỷ thí trúc kiếm, hay nói ngôn ngữ Phù Tang quốc, ta có thể thực không khiêm tốn nói, ngoại trừ ta, Ngọc Thiên không có ai có thể làm được!

Dùng thời gian ngắn ngủn có thể đổi Huyền Ngọc thành khổng chế vương công quý tộc tiêu phí tiền, trừ bỏ ta, cũng không có người khác!!

Một đệ muội độc nhất vô nhị như vậy, ngươi muốn giết sao? Huống chi..... Ngươi đã nghe được ta nói khi nãy, vậy ngươi cũng có thể nhớ rõ ta đối với Vương gia nhà ta, có nói qua một câu, ‘Cho dù người trong thiên hạ đều phụ Hoàng huynh, mà ngươi sẽ không; Hoàng huynh cho dù giết hết người trong thiên hạ, cũng sẽ không động ngươi!’ ta nói đúng vậy! Ta cho Hoàng huynh ngươi chút tăng bốc, ngươi cũng không thể không cảm kích!

Quan trọng nhất là loại trừ Thượng Quan Thanh, ta có thể giúp ngươi! Hơn nữa ta có phương thức nhanh như chớp, tốt nhất! Ngoại trừ ta, cũng không có người khác có thể làm!”—

“Ha ha! Không hổ là Cảnh Hi Vương phi! Gan dạ sáng suốt hơn người, tài hoa hơn người, trí tuệ hơn người! Ta đều phải thừa nhận, ta sẽ không giết ngươi! Bất quá về phần ngươi nói, phương thức tốt nhất.....”

“Cái kia có thể, bất quá mong Hoàng huynh trước miễn thân từ tội đi!”

“Những lời ngươi nói khi nãy, ta không truy cứu !”

“Không phải vừa rồi, mà là kế tiếp trong lời nói, hoàng huynh nếu không miễn từ tội, thân tức không dám nói!”

“Ha ha, ta đồng ý, miễn từ tội cho ngươi!”

“Từ tội có thể miễn, nhưng có tội cũng không được” Ta không muốn cảnh nửa sống nửa chết!

“Hảo, thứ ngươi vô tội!! Mặc kệ ngươi nói cái gì, ta quyết không trách phạt!!”

“Vương gia, ngươi cần phải làm chứng cho ta nga!”

“h!”

“Hoàng huynh, sở dĩ muốn ngươi tha từ tội cho ta, là vì, phương pháp của ta sẽ có tổn hại đến thể diện Hoàng gia, cũng tổn hại lợi ích Hoàng gia.... Tích phi nương nương đã có có bầu đúng không!”

“Có ý tứ gì?”

“Từ xưa đến nay hậu cung là nơi oan án nhiều nhất! Mà ta nhớ không lầm, phụ thân Tích phi nương nương là Bộ Binh Thượng Thư Lí Nghiêm, cũng là nhất đẳng Thượng Quan Thanh, nếu..... Hoàng hậu nương nương hại chết long thai trong bụng Tích phi, Lí Nghiêm kia còn có thể tiếp tục cùng Thượng Quan Thanh hợp tác sao? Thượng quan thanh mượn sức Lí Nghiêm, bất quá là vì muốn chiêu binh mãi mã. Chiêu này gọi là rút củi dưới đáy nồi! Có một cái là ghen tị, nếu là người ghen tị mà hại chết long thai, phải bị tội gì?? Sau đó, ráng cho nhiều tội danh khác nhau, giờ phút này hẳn là hẳn còn đang ở Lạc Hà thành phải không?! Thêm tội tư thông với địch, ăn mưu tạo phản! Tru di cửu tộc!”

“Hảo kế sách! Bất quá Hậu cung không thể tham gia vào chính sự! Ngươi mặc dù không phải Hậu cung, nhưng cũng là nữ nhân a!”

“Thần cũng không phải là nữ nhân bình thường!” Ta cười cười..... Ha ha! Hẳn không giết ta, rất tốt!!

“Đây là việc cơ mật trong triều đình, cùng với luật pháp, ngươi là làm sao mà biết được?”

“Ha ha..... Hoàng huynh, ta khi vừa mới khai trương Từ Băng, cũng đã đọc qua! Về phần việc cơ mật, không biết Hoàng Thượng biết Mộ Dung son trang?”

“Đương nhiên, bang phái nổi tiếng nhất trên giang hồ, ngay cả triều đình đều phải cố kỵ vài phần! Không biết ngươi cùng Mộ Dung son trang có quan hệ gì?”

“Chắc Hoàng Thượng cũng biết đến Từ Yên, người đánh bại Cung chủ Nghiên Vũ Cung cùng ba vị hộ pháp, sau đó lại diệt luôn Âm Tuyệt Môn? ..... Từ băng! Từ yên..... Ngọc Băng Tuyền!” Kỳ thật là Ngọc Từ Tuyền, Ngọc Băng Tuyền!

“Ngươi chính là Từ Yên?”

“Đúng vậy! Như thế nào Hoàng huynh yêu quái như vậy cũng không lấy được thông tin gì sao?” Về phần Mộ Dung son trang..... Thì phải hỏi nhị ca ta!

Lúc ta xuất giá, nhị ca đã đưa cho ta một miếng ngọc bội, đó là tín vật của Mộ Dung son trang, kỳ thật Mộ Dung son trang “Mộ Dung” Bất quá là cái nguyệt trang, Mộ Dung Giới cũng là nghe lệnh Nhị ca, Nhị ca Ngọc Băng Toàn của ta mới là chủ nhân thật sự của Mộ Dung son trang!

Này người một nhà, đều là nhân trung long phượng a! Như vậy đối với Ngọc gia, Hoàng Thượng càng muốn loại trừ .....

Trong thời gian ngắn, sắc trời biến đổi lớn!

Chỉ trong một đêm, hậu cung sớm đại loạn.

Trước hết con gái của Bộ Binh Thượng Thư – Tích Phi nương nương, thai nhi trong bụng ngoài ý muốn sanh non, ở trong tẩm cung Hoàng Hậu nương nương tìm được một hình nhân, bên trên có viết ngày sinh tháng đẻ của Tích Phi nương nương! Còn có tỷ nữ bên người Hoàng Hậu nương nương từng lén lút trà trộn vào tẩm cung của Tích Phi nương nương!

Hoàng Hậu nương nương bị giam vào Lãm Cung, lột bỏ phong hào, được ban rượu độc! Nô tài trong Khôn Phượng Cung tất cả đều bị xử tử.

Thượng Quan Tập ở Lạc Hà Thành bị người của Hoàng Thượng bắt lấy, nhân chứng cũng lấy được, thông đồng với địch bán nước, án luật, tru di cửu tộc!

Thượng Quan Thanh ở trong triều kết bè kết cánh, bí mật mưu đồ tạo phản, lại là một tội danh cái, tru di cửu tộc!

Tích Phi được phong làm Hoàng Hậu, vào ở Khôn Phượng Cung!

Đây là không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng; Cũng có thể nói, nếu bắt đầu hành động, thì hành động liền nhất định phải hoàn toàn! Nếu không có nắm chắc kết quả, là không thể hành động thiếu suy nghĩ, sẽ đã thảo kinh xà !

——Lạc Hà Thành——

Thượng Quan Tập cầu kết quân địch, thông đồng với địch bán nước, án mưu phản tội luận xử, ngay tại chỗ hành hình!

Trảm lập tức!

——Thành Huyền Ngọc——

Thượng Quan phủ

Thượng quan thanh kết bè kết cánh, ý đồ mưu phản. Cả nhà xử trảm!

Bộ binh Thượng Thư Lí Nghiêm cầu kết cùng Thượng Quan Thanh, mà sáng sớm đã bỏ tù, mà giờ phút này đang bị áp giải tới pháp trường!

Trảm lập tức!

Còn có cả nhà từ trên xuống dưới 37 nhân khẩu, toàn bộ trảm lập tức!

Chỉ có một người —— Thượng Quan Hách, bị lưu đầy biên cương!

Đây là Hoàng Thượng niệm tình Hoàng Hậu, phu thê trăm ngày, vì Thượng Quan gia để lại huyết mạch!!

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Gia Yên

Trong hoàng cung

——Từ Ninh Cung——

Khi ta cùng Vương gia đến nơi là Thái Hậu, Hoàng Thượng, Hoàng Hậu đều đã nhập tọa! Nhìn đến Tích Phi, hiện tại dịu dàng hiền thực, lòng ta ngoại trừ chúc phúc, còn cảm thấy áy náy! Lúc trước cung biến là lúc nàng trong bụng đang mang thai, bởi vì kế sách của ta mà lưu rớt, sau đó thái y chẩn đoán là không thể mang thai nữa!

Bất quá..... Hoàn hảo a! Thế giới này vẫn còn có một vị thần y, chính là thần tiên công tử – Nhị ca của ta! Nếu không có hần giúp, Tích nhi sẽ thật sự

vĩnh viễn cũng không thể mang thai được nữa! Ai! Thần y chính là thần y! Cái này đều có thể chữa khỏi!

Hy vọng nàng cùng Hoàng Thượng có thể hạnh phúc!

“Tuyền nhi, mau tới ngồi bên cạnh ai gia ! Cảnh nhi, ngươi cùng Tuyền nhi đi!” Thái Hậu vẫn là như vậy thích ta a! Hắc hắc.....

“Này..... Mẩu hậu, thế này không hợp quy củ!” Vương gia nhà ta lúc này còn cố gắng tỏ vẻ bất mãn.

“Cái gì hợp hay không hợp quy củ ! Ngươi sẽ đem Tuyền nhi bắt cóc đi! Ai gia có thể không đau lòng một chút thôi! Nếu về sau ngươi khi dễ Tuyền nhi , thì ngươi tự hướng Hoàng Thượng làm sao mà cáo trạng đi!? Ngươi đem nữ nhi người ta bắt cóc mất , Ngọc Thừa Tướng chắc đã rất tức giận nga!!”o[∩_∩]o~ ha ha, này Thái Hậu thật đúng là buồn cười, rốt cuộc là chúng ta, hai người, ai đem ai bắt cóc đây!? Hơn nữa hai người chúng ta, ai khi dễ ai còn không biết à nha! Hắc hắc.....

Ta đứng lên, đi đến sau lưng Thái Hậu, dùng công phu độc nhất vô nhị của ta, chính là massage trên vai Thái Hậu, gian xảo mà nói! “Mẩu hậu thật tốt! Mẩu hậu hiểu rõ Tuyền nhi nhất! Bất quá Tuyền nhi nghe lời của Vương gia !!”[*_ _*] hi hi.....

Nam nhân thôi! Trước mặt người ngoài nhất định phải cho hấn mặt mũi, về nhà mới có thể nghe lời thôi! Hắc hắc.....

“Đệ muội, vì huynh đem quốc khố giao cho ngươi quản được không? Đệ muội cùng giúp Cửu đệ”

Không phải chứ? Quốc khố? Thăng nhãi này điên rồi~~~~

“Hoàng huynh, ngươi không nên trông cậy vào ta quá!!” Ta ra về bị bắt phải làm việc, buồn cười nhìn bọn họ

“Trời đất bao la, chỉ cần có ngươi bên cạnh, suốt kiếp không chia lìa! Là ai nói ! Như thế nào? Mới một cái quốc khố mà thôi..... Ngươi liền đã quên!?” Nha! Vương gia nhà ta đã nổi giận sao! Ha ha! Bất quá các ngũ quan trên gương mặt của tuyệt thế mỹ nam khi tức giận lại rất đẹp mắt, thế giới này thật không có thiên lý!

“Như thế nào ta lại không nhớ! Hai chúng ta còn lưu lạc giang hồ! Ta muốn quốc khố làm gì?! Hoàng huynh! Chúng ta đi giúp ngươi sát dân gian! Ngươi cần phải cảm ơn chúng ta a!”

“Ai u, tuyền nhi a! Xương cốt của ai gia ngày càng không tốt, nếu ngươi cũng không muốn ở cạnh ta ! Về sau ai massage cho ta!” Thái Hậu ra về đáng thương nhìn ta!

“Mẩu hậu, người nói vậy, Tích nhi tỷ tỷ sẽ buồn! Đều là con cháu,tỷ tỷ cũng có thể giúp Mẩu hậu mà!” Ta đem củ khoai lang nóng phồng tay ném cho Tích nhi vậy!

“Không buồn! Không buồn!” Tích nhi vội vàng thanh minh!

“Hoàng huynh, chúng ta là nhất định sẽ đi , cho nên, ân chuẩn đi!”

“Vậy các ngươi vẫn phải giữ liên lạc, ta có thể khi cần đều tìm được các ngươi!”

“Có thể!”

“Ách..... Được rồi!”

“Tạ hoàng huynh ân điển!”

—— Dương Tuy Quan ——

Dương Tuy quan là một địa phận nhỏ phía nam Ngọc Thiên Vương Hướng. Trong thành Dương Tuy có một tòa phủ đệ rất lớn, nghe nói có thể lực rất lớn, rất nhiều tiền, nhưng là không có người biết bên trong trụ là người nào! Thường xuyên có người từ phương xa đến làm khách, ở đến mười ngày nửa tháng mới rời đi !

Mọi người chỉ biết được duy nhất một chỗ trong phủ đệ tên là Từ Hi viên!

—— Bên trong vườn Từ Hi ——

Hai tiểu nam hài ước chừng 6,7 đang đùa giỡn, còn có một cái tiểu nữ hài nhi 3 tuổi đang nằm trong lòng một nam nhân mặc áo bào trắng làm nũng, còn có một nam tử trường bào màu xanh ở cùng một nam tử áo choàng sắc huyền nói chuyện trời đất! Một cái tử y nữ tử đang mang thai cùng hai vị lão nhân nói chuyện! Hai vị lão nhân trong lòng ôm một bé gái nhỏ, một cái khác ôm một bé trai một tuổi!

Đúng vậy! Đây là một nhà của nữ chủ chúng ta!! Về phần Lệ nhi cùng Lăng Phong, hai người mới là chân chính lưu lạc giang hồ!!

Cũng không yếu hoài nghi! Tất cả tiểu hài nhi này đều là kết tinh của nữ chủ cùng nam chính chúng ta! Kỳ thật cũng có thể nói là nam trụ & nữ trụ..... (@lili: tỷ tỷ cùng Vương gia thật khỏe như vậy sao > ,

Ngọc Thừa tướng sau khi Thượng Quan Thanh mưu phản bị xử trảm cả nhà thì cũng từ quan, đi theo nữ nhi cùng con rể ẩn cư ở đây!

Ngọc Băng Toàn như trước vẫn là lão đại phía sau của Mộ Dung Sơn, còn Ngọc Băng Hàn đã không còn là Phú thương đứng đầu Ngọc Thiên nữa, mà là Ngọc Băng Tuyên! Bất quá Ngọc Băng Tuyên vẫn đều giao cho Ngọc Băng Hàn chăm coi! Bao gồm rất nhiều quỹ, rất nhiều hiệp hội gì đó! Còn mở bệnh viện! Đương nhiên, tọa trấn chính là do cao thủ đứng đầu giang hồ Ngọc Băng Toàn lập, Phùng Đan ngày ngày vì người nghèo chữa bệnh từ thiện, bệnh viện này cũng được quản lý giống các Tử Băng kia! VIP phục vụ tự nhiên!

Người nhà Ngọc gia cùng con rể Ngọc Cảnh Chi ngay thành Dương Tuyền này an gia, tuy rằng nói Tử Hi Viên là Ngọc Cảnh Chi tiền thân... nhưng thất chất là.....(@Tác giả: Chỗ này ta không cần nói thì các người chắc cũng đoán được sự việc như thế nào rồi.!!)

Cảnh Hi Vương phi bụng rất là không chịu thua kém! Một năm sau khi sinh một song thai thì thuận lợi sinh tiếp theo hai song bào thai nữa, lớn kêu Ngọc Khải Thiên, thừa kế vương vị Cảnh Hi, nhỏ kêu Ngọc Khải Văn, bị Hoàng Thượng bá bá phong vị Tịch Hoàng quận vương. Đây là bọn họ trong lúc trắng tròn bị phong! Hai bé gái kia, đang nằm trong lòng Ngọc Băng Toàn hơi lớn một chút, kêu Ngọc Ngừ đồng, là Tịch Lan quận chúa, một bé nhỏ hơn chút đang trong lòng Ngọc Cẩm Trinh, kêu Ngọc Ngừ Tâm, là Tịch Nhan quận chúa! Cái nam hài nhi một tuổi đang ở trong lòng Ngọc phu nhân kêu Ngọc Khải Duy, là Tịch Khiên quận vương!

Vừa ra sinh ra đã được lấy vinh, cũng chỉ Vương gia nhà này có ưu đãi! Bất quá Cảnh Hi Vương phi này thật đúng là lợi hại! Đây không phải là, trong bụng còn có một cái! Người một nhà cũng là mừng rồi! Không cần lo lắng triều đình thay đổi bất ngờ, cuộc sống tốt như vậy là đã quá đủ!

Ít nhất, cũng có Cảnh Hi Vương Phi là nghĩ như vậy!

Kỳ thật không phải chỉ có vinh hoa phú quý mới là tốt nhất, tốt nhất chính là những người trong nhà hòa hòa khí khí, hòa thuận mỹ mãn sống, mới là nhân sinh tốt nhất! Như vậy cuộc sống mới tối thiểu ổn định!

Rời xa chính trị, rời xa ích lợi tranh đoạt, chính là rời xa thị phi, rời xa tai họa!

“Nhị cữu cữu, ta muốn theo ngươi học y! Ta muốn làm thiên hạ đệ nhất thần y!” Ngọc Ngừ Đồng hai mắt tỏa ánh sáng, tràn đầy tự tin nói!

“Hảo! Nhị cữu cữu sẽ đem tuyệt học suốt đời tất cả đều dạy cho ngươi!! Cho ngươi làm thiên hạ đệ nhất nữ thần y!”

“Không phải như vậy! Là thiên hạ đệ nhất thần y! Mẫu thân nói, ai nói nữ tử không bằng nam?” Ngọc Ngừ Đồng ngẩng đầu cao ngạo! Cùng Ngọc Tử Tuyên quá giống!! Làm mọi người đều nhìn không được cười ha ha!

Này nữ nhi của Ngọc Tử Tuyên, sẽ không thua kém!—

Nhưng đó chắc sẽ là một câu chuyện khác nữa.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Cảnh Hi Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.